ஸ்தோத்ரமாலா —ஸீரீஸ் நெ. க.

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசதகம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகர அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

இதன் விலை 0—12—0 [போஸ்டேஜ் தனி.

பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்.
(ஸ்தோத்ர, திவ்யப்ரபந்த-வ்யாக்ய்யாதா.)

Kumaran Press, Conjeeveram.

ஸ்ரீரஸ்து.

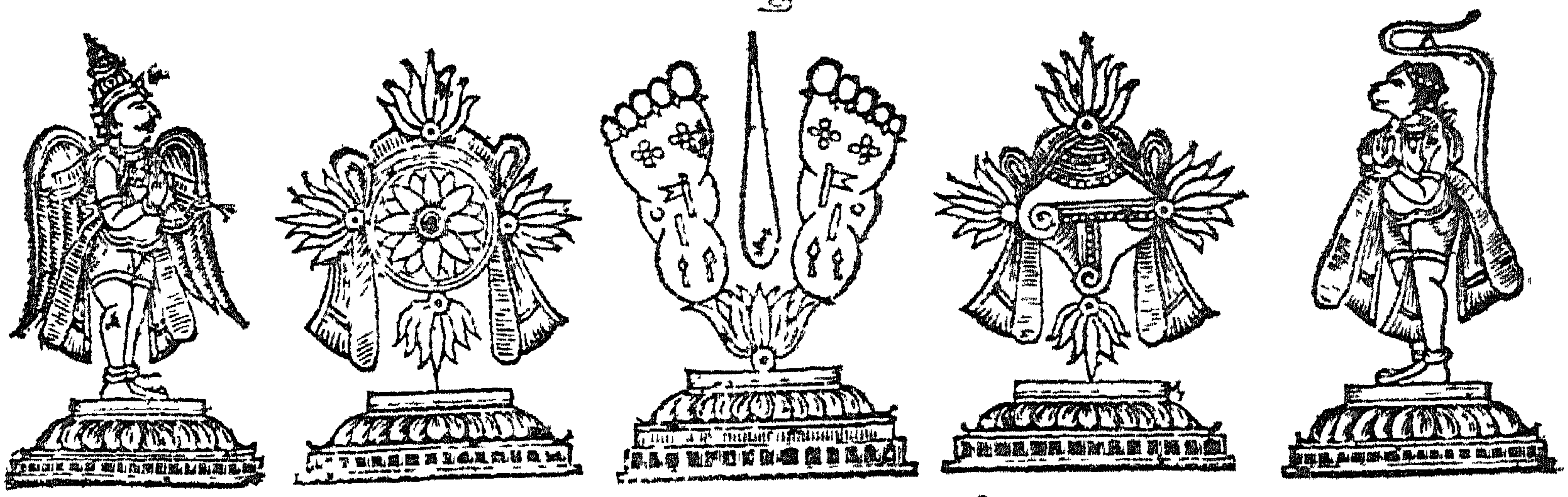

"ஜ்யோதிஷ்டோமேந யஜேத"

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி மடத்தில் அபிஷிக்தராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளுள் ஒருவரான ஸ்ரீகாந்த நாராயணஜீயர் ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸாதநஸாத்ய ந ஸாதகமென்னும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸப்ரஸந்நஸ்ய மாதுர்யத்தாலும் அர்த்தஸௌஷ்டவத்தாலும் ஒப்புயர்வற்றதென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமேயாம். ஸ்ரேயோர்த்திகள், ஐச்வர்யமும், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்களை விரும்புமவர்கள் ஸங்கல்பபூர்வகமாக இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் செய்து இஷ்டப்ராப்திகளையும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திகளையும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸர்வப்ரஸித்தம். அநந்யப்ரயோஜநர்களான ஸாத்விகர்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் நித்யாநுஸந்தேயமென்பதில் விப்ரதிபத்தி இல்லை.

ஆகவே, ஸர்வஜீவநமும் ஸர்வோபஜீவநமுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும் ஆவச்யகம். இதற்கு அதிஸங்க்ஷிப்தமான ஸம்ஸ்க்ருத டிப்பணி ஒன்றிருந்தாலும் ஸர்வஸுலபமான நடையில் தமிழுரையொன்று இருக்கவேண்டியது ஆவச்யகமேயாம். இங்ஙனே ஓருரை எழுதும்படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்ட அடியேன் அஜ்ஞர்க்கும் ப்ராஜ்ஞர்க்கும் வாசியற உபகாரகமாம்படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமேந ப்ரதிபதார்த்தமும், ப்ரமேய தாத்பர்யமும், சப்த விசேஷார்த்தமும், இன்

றியமையாத இடங்களில் பதங்களின் வ்யுத்பத்திவிவரணமும், தே வையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விரைவிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய அஜ்ஞாநாதிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சுப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, கேவலகுணக்ராஹிகளாக விளங்குவார்களென்று விஶ்வஸிக்கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் க்ருதஜ்ஞனாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த ஸுதர்ஶந ஶதக ஸ்தோத்ரத்திற்கு கர்த்தாவான ஸ்ரீ கூரநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸம்பந்தி? இன்னும் என்னென்ன க்ரந்தங்களருளிச் செய்துள்ளார்? இத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விமர்சிக்கப் புகுந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். ப்ராமாணிகர்களான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு ஸங்க்ரஹித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய காலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாத் அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலொழுகு” என்னும் க்ரந்தத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில பங்க்திகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சீயர் ப்ரவசநம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் க்ருபையாலே ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து ஸந்ந்யஸித்து ஸர்வஜ்ஞராய் ஆசார்யன் குடியே நிரூபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் மஹாமாந்த்ரிகராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய மந்த்ரங்களும் ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்தீரே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்ய

ராகும்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்த கூரநாராயணஜீயரும் ஸுதர்சநசதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார் நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாலத்துக்கு யோக்யராகும்படி பண்ணினார்''—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இந்த கூரநாராயணஜீயரேயென்றும். தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யமியற்றினவரும் இவரேயென்றும் சிலர் கூறுவதெல்லாம் ஆக்ஷேபகலிதமேயாம். ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகனுடைய காலத்துக்குப் பிற்பட்டவராயும் அஹோபில மடாதிபதியாயுமிருந்த ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸ்ரீநாராயணமுநியென்பவரால் செய்தருளப்பட்டது ஈசாவாஸ்யபாஷ்யம். அந்த பாஷ்யத்தின் அவஸாநத்திலே ''வேதாந்தாசார்ய வர்ய ப்ரஸாதநிர்மலமதிநா । வாதிவேதாந்தஸாராயண: ஸ்ரீவத்ஸாங்கேந தேசிகேந:'' என்று அவர் தம்மாலே எழுதப்பட்டுள்ள ச்லோகமும் நோக்கத்தக்கது.

இனி தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யம் அருளிச்செய்தவரும் ஸுதர்சநசதக கர்த்தாவும் அபிந்நவ்யக்தியோவென்னில்; அன்று. ஸுதர்சநசதக கர்த்தா கூரநாராயணஜீயர்க்குப்பின் த்ருதீய பட்டஸ்தராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ஸ்ரீரங்கராஜஜீயர் என்றும் மறுதிருநாமங்களையுடையவருமான ஸ்வாமியே தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகர்த்தாவாவர். ஆகையாலே, ஸுதர்சநசதககாரரும் ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் தைத்திரீயோபநிஷத்பாஷ்யகாரரும் பரஸ்பரம் பிந்நபிந்நவ்யக்திகளென்று தெளியக்கடவது.

ப்ரதம கூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியின் ப்ரபாவம் கோயிலொழுகில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீரங்கநாராயணஸ்வாமி மடப்ரகாசிகையில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அறுபது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் மந்த்ரசக்திப்ரபாவத்தாலே அழகிய மணவாளனுக்குப்பல கைங்கர்யங்கள் நிர்வஹித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் 'யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாமஹோ மஹீயதே।

நத்ரவக்ஷ்யஞ்சரிஷ்யதி வ்யாயிந: ஸஹிதக்ஷதஸ்யார்:” என்ற ப்ரமாணம் ஸார்த்தமாகவேயிருந்ததென்றும் ஆசார்யர் அருளிச் செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களில் ஸாதுஶதகமொன்றே ப்ரஸித்தமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் மடத்தில் ஸ்வாமிவிக்ரஹமாக எழுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் ஸிம்ஹாஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் ப்ரதாந ஶிஷ்யர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விஶேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த ஸாதுஶதகம் நிகமநஶ்லோகமுட்பட நூற்றொரு ஶ்லோகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்திநான்காவது ஶ்லோகமளவும் ஜாஸவர்ணவ்ருத்தமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஶ்லோகமளவும் தேஜிவர்ணவ்ருத்தமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஶ்லோகமளவும் ஸாரவர்ணவ்ருத்தமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவும் நாஸிவர்ணவ்ருத்தமும், அதற்குமேல் எழுபத்திநான்காம் ஶ்லோகமளவும் அக்ஷவர்ணவ்ருத்தமும், அதற்குமேல் நூறும்ஶ்லோகமளவும் வாராஹஷவர்ணவ்ருத்தமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

“துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணாவென்னும் நாமம்” என்றாற்போலே ஸர்வது:க்கநிவர்த்தநக்ஷமமான இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸர்வர்க்கும் ஸதாநுஸந்தேயமாகக் கடவது.

இங்ஙனம்:—

பெருமாள்கோயில், ப்ரதிவாதிபயங்கரம்,

அண்ணங்கரார்ய தாஸன்.

॥ ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீரங்கராஜாய நம: ॥

ஶ்ரீகூரநாராயணமஹாமுநீந்த்ராநுக்ருஹீத

ஶ்ரீஸுதர்ஶநஶதகஸ்ய வ்யாக்யா ।

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதா ॥

தனியன்.

ரங்கேஶ விஜ்ஞப்தி கராமயஸ்ய
சகார சக்ரேஶ நுதிம் நிவ்ருத்தயே ।
ஸமாஶ்ரயேஹம் வரவாஞ்சிதப்ரதம் ய:
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம் ॥

பதவுரை.

ய:—	யாவரொருகூரநாராயண ஜீயர்
ரங்கேஶ விஜ்ஞப்திகர ஆமயஸ்ய நிவ்ருத்தயே	திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
வரவாஞ்சிதப்ரதம்	அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றவல்ல
சக்ரேஶ நுதிம்	திருவாழியாழ்வான்விஷயமான ஸ்தோத்திரமாகிய ஶ்ரீஸுதர்ஶந ஶதகத்தை
சகார	அருளிச் செய்தாரோ
தம் கூரநாராயண நாமகம் முநிம்	அந்த ஶ்ரீகூரநாராயணஜீயர் ஸ்வாமியை
அஹம் ஸமாஶ்ரயே	அடியேன் பணிகின்றேன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸஹித்திருக்க . . . ஶ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்தீருவதற்காக ஶ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வான் விஷயமாக நூறு ஶ்லோகங்கள் கொண்ட . . . த்தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது . . . களையும் தலைக்கட்டித் தரவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றே னென்கை............

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

---

1. [illegible]

2. [illegible]

3. [illegible]

4. [illegible]

5. [illegible]

6. [illegible]

7. [illegible]

8. [illegible]

9. [illegible]

10. [illegible]

அடிவரவு முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஸ்து.

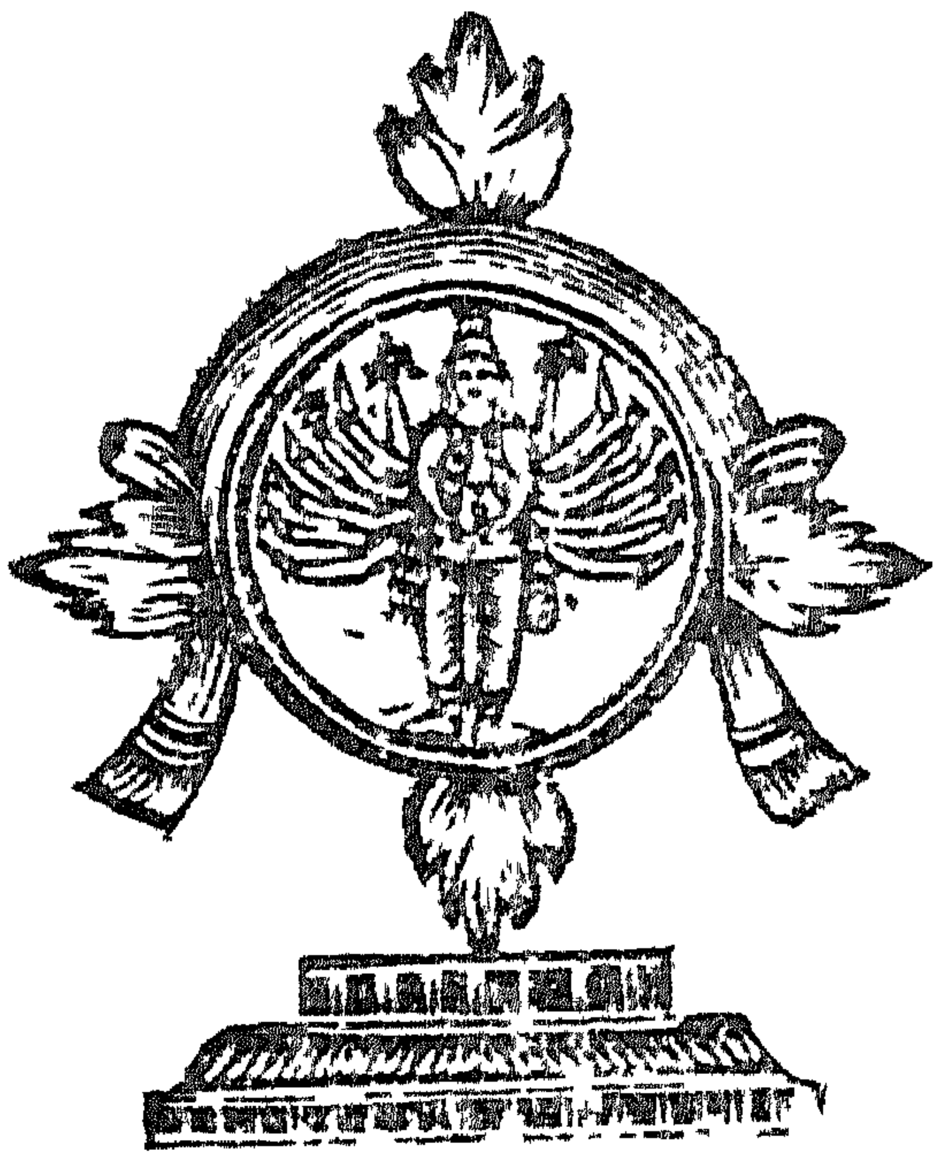

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீகூர நாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அருளிச்செய்த

ஸுதர்சநசதகம்.

ஸௌதர்ஶந்யுஜ்ஜிஹாநா
திஶி விதிஶி திரஸ்க்ருத்ய ஸாவித்ரமர்ச்சி:
பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகார
க்ஷதஜகதகதங்காரபூம்நா ஸ்வதாம்நா ।
[illegible]
[illegible]
ஜ்வாலா ஜாஜ்வல்யமாநா விதரது
பவதாம் வீப்ஸயாऽபீப்ஸிதாநி ॥ ௧ ॥

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர்
இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

கூரநாராயணாபிக்யம் [illegible] ।
ஸ்ரீமத்ஸுதர்ஶநஸ்தோத்ர வ்யாக்யாதாரம் பஜே ॥

பதவுரை.

பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாரக்ஷத ஜகதகதங்கார பூம்நா } வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ளதுமான இருள்களாலே கெட்டுப்போன உலகங்கட்கு வைத்தியனாகும் பெருமையையுடைய

ஸ்வீயாந்தா	தனது ஒளியினால்
ஸாவித்ரம் ஶக்தி:	ஸூர்யனுடையதான ஒளியை
திரஸ்க்ருத்ய	கீழ்ப்படுத்தி
திஶி விதிஶி	எல்லாவிடங்களிலும்
உஜ்ஜிஹாநா	வியாபித்து விளங்குவதும்,
தோ: கண்டூதூந தைத்ய விதவயிதும் அலம் கண்ட ஸூத்ராண்யஶேஷா	புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்டுகளுடைய கழுத்துகளை[த் தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,
ஜாஜ்வல்யமாநா	ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான
ஸௌதர்ஶநீ ஜ்வாலா	திருவாழியாழ்வானுடையதான ஜ்வாலையானது
பவதாம் வாஞ்சிதாநி	உங்களது விருப்பங்களை
பூயோ விதரது	அடிக்கடி தந்திடுக.

* * * இது முதல் இருபத்தினான்கு ஶ்லோகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விரண்டுவகையிருளாலும் தடுமாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல வொளியினால் ஸூர்யனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸுதர்சந ஜ்வாலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத்திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸ்ரீஸுதர்சந ஜ்வாலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

ஸாஹஸ்ரப்ரதஸ்யஜயம்—ஸௌஹஸ்ரம் ஜிதத்விக்ஷப்ரத்வம்:. [உஜ்ஜிஹானா] 'ஒஹோஜ்ஜ்ஞமதேஷ' என்கிற பாடமானது உத் என்னும் உபஸர்க்கத்தை முற்கொண்டு ஹாநவ்ருத்யாயகமாயிருக்கிறது. ஸவிது: ஜகம்—ஸாவித்ரம். [பாஹ்யாத்யாதி] பாஹ்யாபாஹ்யாந்தகாராஸ்யாம் க்ஷதஸ்ய (பாயிதஸ்ய) ஜகத: சமலங்காரா: பூரீ (ஸௌபவம்) யஸ்ய தேந॥ "க்ஷமா ஸௌக்யஸ்ய க்ஷமா" என்ற பாடமும் ஏற்கும்; பொருள் ஒக்கும். க்ஷமா—ஸஹ்யமான என்றுமாம், ஸமர்த்தமான என்றுமாம். விஷயா—த்ராதவ்யா = பாலநீயா-விஷய:.

இந்த ஸ்லோகம் முழுதும் ஸ்ரக்தரா வ்ருத்தம்......... (க)

ப்ரத்யுத்யாதம் மயூகைர் நபஸி தினக்ருத: ப்ராத்ஸேவம் ப்ரபாபி:, பூமௌ ஸௌமேரவீபிர் திவி வரிவஸிதம் தீப்திபிர் தைவயாத்ரம் । பூயோ பூய: ஸ்புரத் ஸகலதிக் ப்ராந்த ஸாந்த்ர ஸ்புலிங்கம் ப்ராகாரம் ஜ்வாலா திக்ப்ரபந்தம் ஜய வ்ரஜதா பூஷ்யத் ॥ (உ)

பூமௌ	பூலோகத்தில்
ஸௌமேரவீபி: ப்ரபாபி:	மேரு பர்வதத்தினது காந்திகளால்
ப்ராத்ஸேவம்	ஸேவிக்கப் பெற்றதும் [னுல்
நபஸி	ஆகாசத்தில்
தினக்ருத:	ஸூர்யனுடைய
மயூகை:	கிரணங்களினுல்
ப்ரத்யுத்யாதம்	எதிர்கொண்டு உபசரிக்கப்பட்ட
திவி	ஸ்வர்க்கலோகத்தில் [தும்,
தைவயாத்ரம்	தேவர்களின் மாளிகைகளினுடைய (அல்லது) நக்ஷத்ராதி தேஜ: பதார்த்தங்களினுடைய
தீப்திபி:	ப்ரகாசங்களினுல்
வரிவஸிதம்	சிச்ரூஷை பண்ணப்பெற்றதும்
ஸகலதிக்ப்ராந்த ஸாந்த்ர ஸ்புலிங்கம்	ஸர்வதிக்குகளிலும் சுழன்று வியாபித்து நெருங்கின தீப்பொறிகளையுடையதும்

த்ரைலோக்ய விஜயவ்ரதம்	மூவுலகங்களையும் வெல்வதில் முயற்சியுடையதும்
(ஸுதர்சநம்)	
ஜாக்ரத் தாபம்	எப்போதும் விளங்காநின்ற தாப சக்தியையுடையதும்
உக்ரம்	(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்
சாக்ரம்	திருவாழியாழ்வானுடையதுமான
தத்	அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]
தேஜ:	தேஜஸ்ஸானது
வ:	உங்களுக்கு
பூயஸே	மிகவும் அதிகமான
பூதயே	செல்வத்தின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	விளங்குக.

* * * நான்காம் பாதத்திலுள்ள "த்ரைலோக்ய விஜய வ்ரதம்" என்ற விசேஷணத்தைப் பூர்வார்த்தமும் விவரிக்கிறது. "பாதக்ரமோபஸ்தக்ரமௌ ஸம்பவீயாந்" என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி "பூமௌ ஸௌமேரவீபி: வ்யோமாபி: த்யாவதேவம்" என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; "[illegible]" என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் தேவயோஷித்ஸ்த்ரீகள் சிச்ருஷை செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜ:பதார்த்தங்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுமேரோ: இமா:— ஸௌமேரவ்ய:, தாபி:. [தேவயோஷிதாம்] 'யோஷா' என்னும் பதம் த்ரு

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாசகமாகையாலே இரண்டுவகையான பொருள்களும் இங்கு விவக்ஷிக்கப்பட்டன. சதுர்த்தம் வஹ்நிஸ்ஸூர்யஸ் ஸுசந்த்ரஸ்ஸோமோ..... (௨)

ஸம்பூர்ணம் ஸம்பூர்ணஸுதாரஸாநாம் ஸாமஹதி லஸதஸோமபிம்பபாத்ரே, பாஹாஸ்ராவவ்ருதக்ஷிதிககநதிவஸ்ஸ்ரீகல்பத்ருமஸ்ய ஜ்யோதிஷ்டாம்ஸ்த்வாம் புஷ்பஸௌபாக்யஸ்ஸதாம் உத்ஸவதர்ஸநாத்யகம் ஸம்பூர்ண ஸ்ரீஹர்ஷிதா ஸவதாம் ஸம்ஹர்ஷக்ஷம் ஸ்ரீஹர்ஷாய ॥ (௩)

ஸுதாநாம் ஸ்யந்தைஃ	அம்ருதரஸ ப்ரவாஹங்களாலே
ஸம்பூர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
ஸாமஹதி	மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயிருக்கிற
ஸோமபிம்ப பாத்ரே	சந்திரபிம்பமாகிற பாத்திரியில்
லஸதஃ	விளங்காநின்றதாய்
பாஹாஸ்ராவவ்ருத க்ஷிதி ககந திவஃ	புஜங்களாகிற கிளைகளினாலே பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
ஸ்ரீகல்பத்ருமஸ்ய	திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷத்தினுடைய—,
புஷ்பஸௌபாக்யதஃ	புஷ்பலக்ஷ்மியை விளக்குவதாயும் —தேவதைகளின் செல்வத்தை விளங்கச்செய்வதாயும்
ஸ்ரீஸௌதேவேஷு உத்ஸவலக்ஷ்மீம் ஸந்தநு	திங்மண்டலங்களில் ஸிரோபூஷணஸோபையைப் பெருக்காநின்றதாயுமுள்ள
ஜ்யோதிஸ்ஸுதர்ஸநஸ்ய	ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தனிரானது
ஸவதாம்	உங்களுக்கு
ஸம்ஹர்ஷக்ஷம்	மேன்மைபொருந்திய
ஸ்ரீஹர்ஷாய	ஸந்தோஷத்தை
ஸ்ரீஹர்ஷதா	தந்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வானை ஒரு வ்ருக்ஷமாகவும் அவருடைய சோதியை ஜலமாகவும் ரூபணம் பண்ணிப்பேசுகிறார் இதில். உலகத்தில் வ்ருக்ஷமானது தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்கும்; சுற்றிலும் தழைத்தோங்குகின்ற கிளைகளையுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தன்மை திருவாழியாழ்வானுக்கும் பொருந்தினபடி சொல்லுகிறது ப்ரதமபாதத்தில்.—அம்ருதவெள்ளம் நிறைந்த சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதாய்த்து ஸ்ரீஸுதர்ஶந வ்ருக்ஷம். சக்கரத்தாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் விளங்குவதாகச் சொல்லுகிற விதற்குக் கருத்து என்னென்னில்; ஸுதர்ஶநயந்த்ரஸம்ஸ்தாநக்ரமம் சொல்லுமிடத்து ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வான் சந்திரமண்டலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் வண்ணமாகச் சொல்லப்பட்டிருத்தலால் இங்ஙனே அருளிச் செய்யப்பட்டது. "சந்த்ரபிம்பஸ்ய மத்யஸ்தா தாரம் சக்ரஸ்த்ரோஹித:। தஸ்ய மத்யே ஶ்ரிதேவதேவம் ப்ரணவம் ஸுதர்ஶநம்"। என்று அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில் இருபத்தாறும் அத்யாயத்தில் (ஶ்லோ-5) சொல்லப்பட்டதிறே. இந்த ஶதகந்தன்னிலும், மேல் 'ப்ரணவஶஶியாராயாரஷட்கோணவர்த்தி' என்றும் "சந்த்ராய: காரியதேஜோவஷீச" என்றும் "ஸ்வேதஶஶியாஸம் ப்ரத்யக்ஷநேத்ரநாஷட்க:" என்றுமருளிச் செய்திருப்பவை இங்கே ஸ்மரிக்கத்தக்கன. உலகத்தில் வ்ருக்ஷம் தண்ணீர் நிறைந்த பாத்தியில் விளங்குவதுபோல் இந்த ஸ்ரீஸுதர்ஶந வ்ருக்ஷம் ஸுதாப்ரவாஹஸம்பூர்ணமான சந்த்ரபிம்பமாகிற பாத்தியில் விளங்காநின்றதென்றதாயிற்று.

வ்ருக்ஷமானது சுற்றிலும் தழைத்தோங்காநின்ற கிளைகளினால் கீழும் மேலும் இடமடைத்துக்கொண்டு விளங்குவதுபோல் இந்த ஸுதர்ஶந வ்ருக்ஷம் தனது திருக்கைகளாகிற ஶாகைகளினாலே ஊர்த்வாத்யதிவிதிகளையெல்லாம் இடமடைத்துக் கிடக்கிறதென்கிறது இரண்டாம் பாதம். நீண்ட கைகளைக் கிளைகளோடு ஒப்பிடுதல் கவி மரபு. "சக்ரராஜத்ருமஸ்ய" என்றவிடத்து த்ரும ஶப்தம் ஸாமாந்யமாயிருந்தாலும் இங்கே கல்பவ்ருக்ஷமாகிற விஶேஷத்துக்கு வாசகமாகக்கடவது. அன்றியே, த்ருமாணாம் ராஜா — ராஜத்ரும:, சக்ரமேவ ராஜத்ரும: என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணுவா

ரும் சிலருளர். வ்ருக்ஷத்தில் செந்தளிர் உண்டாகிறப்போல் இந்த ஸுதர்சந வ்ருக்ஷத்தில் செவ்விய சோதியே ப்ரவாளமென்கிறார். [ப்ரகடிதஸுமநஸ்ஸம்பத்] பல்லவமானது புஷ்பஸம்பத்தை விளக்குமே; அப்படியே இந்த ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃ ப்ரவாளமும் செய்யா நின்றதென்பதை ச்லேஷரீதியாலே சொல்லுகிறார். ஸுமநஸ்ஸப்தம் புஷ்பத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் வாசகம். பல்லவமானது ஸுமநஸ்ஸுக்களான புஷ்பத்தின் ஸம்பத்தை ப்ரகடநம் செய்யும்; ஸுதர்சந ஜ்யோதிஃப்ரவாளமானது ஸுமநஸ்ஸுக்களான தேவதைகளின் செல்வத்தை ப்ரகடநம் செய்யா நிற்குமென்க. தேவர்களின் செல்வத்தைக் கொள்ளை கொண்டு அவர்களை நலிகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களை அழிக்கும் முகத்தால் ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது தேவதாஸம்பத்ப்ரகடநகாரியாகிறபடி. [சூராங்கநாவேச உத்தம்ஸலக்ஷ்மீம் புஷ்ணந்.] மாதர்கள் பல்லவத்தை சிரோபூஷணமாகக் கொள்ளுவார்கள்; ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸும் திங்முகங்களில் சிரோபூஷணமாக விளங்காநின்றதாய்த்து. திருவாழியின் சோதியானது திசைகள்தோறும் அழகிதாகப் பரவியிருக்கின்றதென்றபடி. 'சூரா'சப்தத்தின் ஸ்வாரஸ்யமும் நோக்கத்தக்கது.

இவைகளால் ப்ரவாளமென்னவமைந்த ஸுதர்சநஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்கட்குச் சிறந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகவென்றாராயிற்று. ... ... (௩)

சூராசாராத்ஸஹஸ்ராம்சுவஸாதி விததக்ஷேபதக்ஷாத்ரக்ஷா
த்ர், நாஸேஹ்ராஸ்தநாஸீநிர்ஜிஹவிஸவப்ரத்யுந்நஹத்பேசஸ்தேநத்:
க்ரூராயோபோககேணஃஸ்தோசஹீசேஹாசாயவீயஸ்யஹேதேஃ
தர்ஹா திக்ஷ்யசாநம் ப்ரதிஸ்ரஷ்டா ப்ரதாரஃ புஷ்யதாத்
பஸோஷாயுர்நர் ॥ (௪)

சாயவீயஸ்ய — எம்பெருமானுடையதான
ஹேதேஃ — திருவாழியினுடைய
யந்மஹஃ — யாதொரு தேஜஸ்ஸானது

ஸஹஸ்ராத் ஆராத்	ஆயிரக்கணக்கான அரஸமூஹத்தினின்றும்,
விஹதவிபக்ஷபக்ஷாத்	எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த்தமான
அக்ஷாத்	அக்ஷத்தில் நின்றும்
ஸாவித்ரஸநாபே:	ஸூர்யனோடு ஒத்த
நாபே:	நாபியில் நின்றும்
நிஜவிபவபரிச்சிந்நபூமே:	தனது பெருமையினாலே அளவிடப்பட்ட பூமியையுடைத்தான
நேமே:	நேமியில் நின்றும்
ஆராத் விஸர்பதி	எங்கும் பரவுகின்றதோ,
ஏககண்டை: ஆம்நாயை:	ஒருமிடறுன வேதங்களாலே
ஸ்துதமஹிம	துதிக்கப்பட்ட பெருமையையு[டையதும்
சதஸ்ருஷ்வபி திக்ஷு	நான்கு திசைகளிலும்
உத்யோதநம்	பரவுகின்றதுமான
தத் (தேஜ:)	அந்த ஸ்ரீஸுதர்சந தேஜஸ்ஸு
வ:	உங்களுக்கு
சதுர: புருஷார்த்தாந்	(அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்க[ளையும்
புஷ்யதாத்	பெருக்கத் தந்திடுக.

* * *அரம், அக்ஷம், நாபி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற ஜ்வாலையே ஸுதர்சந ஜ்வாலையாம். (அவயவஸமுதாயமே யிறே அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலியும். அத்தகைய ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித்திடுக வென்கிறார்.

“ஆராதாராத்” என்ற இரண்டனுள் ஒன்று பஞ்சம்யந்தம்; ஒன்று அவ்யயம். அராணாம் ஸமூஹ:—ஆரம்; தஸ்மாத் என்று பஞ்சம்யந்தத்திற்கு வ்யுத்பத்தியாம். [illegible]. “ஶதம், ஸஹஸ்ரம்” இத்யாதிஸம்க்யாவாசக பதங்களை விசே

ஷணமாகவுடைய விஶேஷ்ய பதங்கள் பஹுவசநாந்தமாக இருக்கவேணும்; "ஶதம் பாத்ரா:, ஸஹஸ்ரம் பஶவ:" இத்யாதிகள் உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஸஹஸ்ராத் அரேப்ய: என்றிருக்கவேணுமேயன்றி 'சக்ராத்' என்று ஏகவசநாந்தமாயிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விவிக்ஷை உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு ஸமாதாநப்ரகாரங்கள் பலவுண்டு:—ஸஹஸ்ரஶ ப்தமாகவும் அரஸந்தோஹத்தில் ஸாக்ஷாத்தாக அந்வயிப்பதல்ல; ஸந்தோஹாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; ஸந்தோஹம் ஒன்றேயா கையாலே "சக்ராத்" என்ற ஏகவசநப்ரயோகம் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனன்றியே, ஸஹஸ்ரஶப்தம் ஸஹஸ்ராவய வபரமாய் அதன்மேல் 'அர்ஶஆத்யச்' என்றுகொண்டால் 'ஸஹஸ்ராவயவவிஶிஷ்டாத் அரஸந்தோஹாத்' என்றதாகிறது என்பர் சிலர்; இங்ஙனுமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த பரத்வாதிபஞ்சகஸ்தோத்ரத்தில் "ஶ்ரீரங்கஸ்தலவேங்கடாத்ரிகரிகிரிஷ்வஷ்டோத்தரே ஸ்தாநே ராமநிகேதநேஷு ஸதா ஸாந்நித்யபாஜே" என்ற ஶ்லோகத்தில் "அஷ்டோத்தரே ஶதே ஸ்தாநேஷு" என்னாதே "ஸ்தாநே" என்று ஏகவசநப்ரயோகம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பர் சிலர். இங்ஙனே நிர்வஹிக்கும் படிகள் பலகிடந்தாலும் ஹ்ருதயங்கமான நிர்வாஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—அராணாம் ஸந்தோஹ: சக்ரம் என்று வ்யுத்பத்தி பண்ணாமல் 'அராணாம் ஸம்பத்தி: சக்ரம்' என்றுகொண்டு சக்ரபதத்தை விஶேஷணமாகவும் ஸஹஸ்ரபதத்தை விஶேஷ்யமாகவுங்கொண்டு "அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் நின்றும்" என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: "ஸஹஸ்ரம் காயாநாம் ப்ரஶோதந ஸந்திஷ்டதேநாத்" "வஸ்த்ராணாம் ஶதகேநாத்" இத்யாதிஸ்தலங்களில், ஸஹஸ்ரம் காயா:, ஶதம் வஸ்த்ராணி—என்று பொருள்படுமாறு காண்க.

இந்த ஶதகந்தன்னிலே "ஸந்தாநம் ஸந்தயம் வா ஶிவ ஶத்ரு ஶ்ருஶதி ஹாஸ்வராணாரோணாம்" என்ற ப்ரயோகமும்

இங்கே உத்ருஷ்டாங்கமாகப் பொருந்தும்; 'ஶரணம் உபைதி' = ஸஹஸ்ரம் ஶரணி என்றபடியிறே.

இனி இவ்வழிகளைத்தவிர வேறுவழியுமுண்டாகில் அறிவிற் சிறந்தோர் அங்ஙனே உபபத்தி சொல்லிக்கொள்க.

'ஶூரதா' என்ற ஶப்தம் "ஶூரா உதாரவீர்யயோ:" என்ற ஶப்தகோஶத்தின்படி சேய்மை அண்மை என்னுமிருவகைப்பொருளும் படும். நெடுந்தூரம் வரையில் என்று இங்கே பொருளாகக்கடவது. ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் என்றுமாம். "நிஜவிபவஸ்வபரிவிஸ்ருதேஶை:" என்ற நெறிவிசேஷணம்—ஸ்ரீஸாத்த்விகநெறி யானது பூமியிற்காட்டிலும் மிக்க விஸ்தாரமுடைய தென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கும். "ஶூத்ரேய ரக்ஷணஸ்த்ததேஹி:" என்றும் பாடமுண்டாம். ... ... (ச)

ஶ்யாமம் ஶரீரவ்ருத்த்யா க்வசந ஸஹஜத: க்வாபி பிங்கம் ப்ரக்ருத்யா, ஶுப்ரம் ஶேஷஸ்ய பாஸா க்வசந மணிருசா க்வாபி தத்வேஷ ரக்தம் । நீலம் ஸ்ரீநேத்ரகாந்த்யா க்வசிதபி நிகமாந்த ஸ்வாத்மஜீவேஷ்வ விஸ்ராந்தம், வ்யாதநோதம் விதாநஶ்ரீர்யஸ்ய விநதாஸுத ஸம்ஸ்ப்ருஶாத ॥ (ரு)

க்வசந	ஓரிடத்தில்
ஸஹஜத:	எம்பெருமானுடைய
ஶரீரவ்ருத்த்யா	திருமேனி நிறத்தின் வ்யாப்தியி
ஶ்யாமம்	பசுமைநிறத்ததாயும் [னாலே
க்வாபி	ஓரிடத்தில்
ப்ரக்ருத்யா பிங்கம்	இயற்கையாகவே பிங்கள வர்ண
க்வசந	மற்றோரிடத்தில் [மாயும்
ஶேஷஸ்ய பாஸா	திருவனந்தாழ்வானுடைய ஒளியி
ஶுப்ரம்	வெண்ணிறமாயும் [னாலே
க்வாபி	மற்றுமோரிடத்தில்

ஶேஷஸ்ய	அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை
மணிராகாத்	மாணிக்கவொளியினாலே [யிவே
ரக்தம்	சிவந்ததாயும்
க்வசிதபி	இன்னுமோரிடத்தில்
ஶ்ரீநேத்ரகாந்த்யா நீலம்	பிராட்டியினது திருக்கண்களின் காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்
	(இப்படி நாநாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)
ஶ்ரீஶயோர் தம்பத்யோ:	தம்பதிகளான பெரியபிராட்டியார்க்கும் பெரியபெருமாளுக்கும்
விசித்ரம் விதாநஶ்ரியம்	விசித்திரமான மேற்கட்டியின் ஶோபையை
ஸாந்த்ரா தந்வதிவ ஸ்பஷ்டம்	விசேஷமாக உண்டுபண்ணுகின்றதுபோன்றுள்ள
சக்ராத்மந:	திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ [ஸ்ஸானது
வ:	உங்களுக்கு
ஶர்ம வ்யாதநோது	ஸௌக்யத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணனை எம்பெருமானுடைய திருமேனி யொளி யின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஶ்யாமவர்ணமாயும், சிலவிடங்க ளில் இயற்கையாகப் பிங்களவர்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியி னால் சிலவிடங்களில் ஶுக்லவர்ணமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானு டைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மாணிக்கத்தின் ஒளியினால் சில விடங்களில் ரக்தவர்ணமாயும், குவளையங்கண்ணியான பிராட்டி யின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவர்ணமாயும் இப் படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகளு க்கு விசித்ரவர்ணமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்ற தென்று ஒரு உத்ப்ரேக்ஷைதோற்றப் பேசினாராய்த்து. இப்படிப்பட்ட உத்ப்ரேக்ஷைக்கு ஆஸ்பதமான சோதியானது உங்கட்கு ஸுகத் தைத்தந்திடுக.

இதில், 'ஶ்யாமம்' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; "க்ருஷ்ணநீலாஸிதஶ்யாம காலஶ்யாமள மேசகா:" என்ற

அமரகோசத்தின்படி இரண்டையும் பர்யாயபதமாகக் கொள்ளும் அவர்கள் ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸங்கிப்பார்கள். அங்ஙன் ஸங்கிக்கவேண்டா; அந்த அமரகோசந்தன்னிலே நாநார்த்தவர்க்கத்தில் "க்ருஷ்ணாம் ஹரிதக்ருஷ்ணா" என்றிருப்பது அறியத்தக்கது.* பாசியின் பசும்புறம் போலு நீர்மை இங்கே ஸ்யாமசப்தத்தால் விவக்ஷிதமென்க. [ஸஹஸ்ர] பதம் ஸ்ரீவாத்ஸல்யவர்ணத்தை ஸஹஸ்ரவர்ணமென்பார்கள். ஸா ஸ்ரீமந்நாராயணஜ்யோதிஸ்ஸின் இயற்கையானநிறம் இதுவாம். [சேஷஸ்ய] "சென்றால் குடையாம்" இத்தியாதிப்படியே ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் கைங்கர்யநிஷ்டனா திருவனந்தாழ்வானுடைய வெண்மை. ஆத்யா தந்த்வஸாரூப்யமிறே அவனது. — ... (௫)

ஸம்ஸ்தந்தோத்தமஸ்வரூபஸ்ய ப்ரகாசகோ தேவகீ

ஸாரோ, ஜகந்நிவாஸ: ததைவ தீப்திரூபோ யோ ஜகத்தீர்த்தி

வஸந்தகால ப்ரயாதி விகஸத் சந்த்ரபிம்பா ப்ரகாசிதா, ராமாநுஜ

ரஸ்மி ஸுந்தரம் ஸர்வத்ர பூதமாத்ரநிவாஸ: || ராமா

ராமாநுஜ	திருவாழியாழ்வானுடைய தான
யா ரஸ்மிஸ்ஸ	யாதொருஜ்ஞாலைவரியானது
உதோஷிதவரஸ்ஸ்ய ஸாரஸ்ய:	சந்திரன் முதலிய மற்ற க்ரஹங்களினுடைய தேஜஸ்ஸைக்கவளீகரித்திருக்கின்ற ஸூர்யனுடைய
உதேஷ்ட ஸம்ஸ்கி	உதயத்தைத்தெரிவிக்கின்ற
ஸ்ஸந்த்யா	ப்ராதஸ்ஸந்த்யைபோல
உதோஷிதவரஸ்ஸ்ய: தேவாரோ:	இதர பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் தேஜஸ்ஸை இல்லை செய்திருக்கிற எம்பெருமானுடைய ஸோமாஸ்ரயத்தை
உதேஷ்டம்	
ஸம்ஸ்கி	விளங்கச் செய்யாநின்றதாய்,
நக்தஞ்சரவிபயகரீ	இரவில் திரிகின்ற துஷ்ட ஜந்துக்களுடையவும் (2) ராக்ஷஸர்களுடையவும் நாசத்தைச் செய்யாநின்றதாய்

ஜக³த்³வந்த்³யா	எல்லாவுலகத்தாரும் உபாஸிக்கத் தக்கதாய்
ப³ந்தூ⁴காபா⁴ய ப³ந்தூ⁴ச்ச²வி ஸஹித ஸந்தோ³ஹஶோணைர்விதி	கோங்குமலர்களின் காந்தியோடொத்த காந்தியோடு சேர்ந்த ஶோவர்ணங்களினால் பெருக்கமுற்ற விளங்குகின்றதோ [தாய்
ஜ்யோ	
ஸா	அந்த ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையானது
ப⁴வதாம்	உங்களுடைய
ப்ரத்யஹோத்த²ம் ஏந:	நாள்தோறுமுண்டாகும் பாபத்தை
ப்ரணுத³து	போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலாவைசித்ரியை ப்ராதஸ்ஸந்த்⁴யையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் ஶ்லேஷஶக்தியாலே. ஸந்த்⁴யையானது [உத்³பா⁴ஸிதப்ரதோ³ஷா ஸாஸ்வத: உந்மேஷம் ப⁴ம்ஸஶ்ரீ—] இதர தேஜ: பதா³ர்த²ங்களினுடைய ஒளியையெல்லாம் உள்ளடக்க வல்ல ஸூர்யனுடைய உதயத்தைத் தெரிவிக்குமாபோலே ஸுத³ர்ஶநஜ்வாலையானது [உத்³பா⁴ஸிதப்ரதோ³ஷ: கைடபா⁴ரேருந்மேஷம் ப⁴ம்ஸஶ்ரீ—] ஸூர்யாதி³வஸ்துக்களின் தேஜஸ்ஸையெல்லாம் திரஸ்கரிக்கவல்ல ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய உந்மேஷமுண்டு-ஸுப்ரபா⁴த ஸமாதா⁴யம்; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்தஞ்சரவிஜய ஶ்ரீ] இரவில் திரியும் க்ரூர ஜந்துக்களெல்லாம் ப்ராதஸ்ஸந்த்⁴யை வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்தஞ்சரர்களான அஸுரராக்ஷஸர்கள் ஸுத³ர்ஶநஜ்வாலையைக் கண்டவாறே நாஶமடைவர்கள்.

[ஜக³த்³வந்த்³யா] "ஸந்த்⁴யாமேயேநஶ:" என்று உலகெல்லாம் வணங்குமிறே அதை; இங்கும் "வடிவார் சோதிவலத்துறையுஞ் சுடராழியும் பல்லாண்டு" என்றாருண்டோ?

[ப³ந்தூ⁴காபா⁴யேத்யாதி³.] ப்ராதஸ்ஸந்த்⁴யாகாலத்திலே ஸூர்யனுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாமஸிக ஶைவலராஶிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்கும். ஆனபின்பு, ப³ந்தூ⁴கவ்ருக்ஷங்களின் சோதியோடொத்தசோதி

யாதொன்றுண்டு ப்ராஸாதிக ஸூர்யனுடைய சோதி, அதனோடு கலசிச் செவ்வியவாகி விளங்குகின்ற சைலசிகரங்களாலே நிபிட மாயிருக்கும் ஸந்த்யை; ரக்தாம்சுஸந்ததியும் இப்படியேயிராநின்ற றதாய்த்து;—பந்தூககுஸுமத்தின் சோதிபோன்ற சோதியையு டைய ஸூர்யகிரணங்கள் மற்ற ஸகல தேஜஸ்ஸுகளையும் திரஸ்கரித்துத் தாமே வீறுபெற்று எங்கும் பரவுகின்றமையால் காள மேகங்களும் தம் நிறம் கெட்டு இந்தச் செந்நிறத்தையே கொண்டன வாகி விளங்குதல்பற்றி, 'பிம்போஷ்டாய பிம்பாதரவிம்பிதங்களா ன பந்தூகங்களாலே ப்ரஹ்மஸ்ரீமத்தையாயிற்று' ரக்தாம்ஸுஸந் ததி. இத்தால், மேகங்களை சிவக்கடிக்கவல்ல சோதிப்பெருமை ஸூர்யகிரணங்களுக்கு உள்ளவாறு சொல்லிற்றாயிற்று. இப் படிப்பட்ட ஸூர்யஜ்யோதிஸ்ஸானது [ஸவதாம் ப்ரத்யஹா தாநதேந: ப்ரணாமந்து.] ஸந்த்யையோடு ஸார்த்தம் சொன்னது போலவே காயத்ரியிலும் ஸார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றுகிறார்; "தேந ஸாவாவா ஹஸ்ரஸ்ராம......யக்ஷாவஸோக்ஷத்ர...யக்ஷே ஊம ரிதம்ஹி...தஜ கவநம் த்மம்"என்று அது செய்யும் நித்யஸாவ நிபர்ஹணமாகிற காரியத்தையே இதுவும் செய்யக்கடவதென்கி றார். பிம்போக்தம் ஹாயா—பிம்போஷ்டாய, என்றாகும். "ஹாயாவாஹம்ஸ்வ" இதி வாணிநிஸூத்ரம்........

ஸார்த்தம் யஜ்ஞாவயவஜ்ஞா ப்ரகடயதி நஸஸ்தாரகாஜாலா காநி, ஸளரீஷ்டம் யாந்தி காந்தம் ஜிஹதி யதுஷயே தேவதாஸ்தாஸ் ஸஜஸ்ர | கஜீமத்ரீஸ்ச்ருத்யம் ஹஜதி திநநிஸாவஸூஸா ஊர்ஜ ஸாஸா, ஜாஸவதமவிய ஸ்த: ப்ரஹரணமதிஜம் யாமி ஸஸ்தோம் நாது || (எ)

யதுஷயஸமயே	யாதொரு ஸூர்யோதய ஜ்வாலை
	கிளருங்காலத்தில்
நஸ:	ஆகாசமானது

தூமஸ்தோமஸ்ய வ்யோம்நா — புகைத்திரளின் ஸமுதாயத்தோடு
ஸாம்யம் ப்ரகடயதி — ஒற்றுமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றதோ,

தாரகாஜாலகாநி — நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானவை
ஸ்பாலிங்கீம் காந்திம் யாந்தி — தீப்பொறிகளினது ஒளியை அடைகின்றனவோ,

மேரு: — மேருமலையானது
அங்காரஶங்காம் திஶதி — கொள்ளிக்கட்டையென்கிற ஶங்கையைத் தருகின்றதோ,

அக்நி: — அக்நியானது
ஸந்நார்சி: — ஒளிமழுங்கப்பெற்றதாய்
வைவர்ண்யம் பஜதி — (ஸுதர்ஶந ஜ்வாலையிற் காட்டில் வேறுபட்டு விளங்கமுடியாதபடி அத்தோடு) ஒற்றுமையை அடைந்துவிடுகிறதோ,

திநநிஶாவல்லபௌ — ஸூர்ய சந்திரர்கள்
தீப்திஹீநௌ — தேஜஸ்ஸை இழந்தவர்களாய்
ஜ்வாலாசக்ராவிவ ஸ்த: — ஜ்வாலையின் வட்டம்போல இருக்கின்றனரோ,

தத் — அப்படிப்பட்ட
ப்ரஹரணபதிஜம் தாம — திருவாழியாழ்வானிடத் துண்டான தேஜஸ்ஸானது

வ: புநாது — உங்களை ஸௌக்கியப்படுத்துக.

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி கிளரும்காலத்து மற்ற தேஜஸ்ஸுக்களெல்லாம் ஒளிமழுங்கி ஸவர்ணமாம் படியைப் பேசுகிறார் இதில். பலபல தேஜஸ்ஸுக்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற ஆகாஶமண்டலமானது சக்ரஜ்வாலையின் முன்னே ஒளிகெட்டு 'இது புகைக்கூண்டு' என்னும்படியான நிலைமையை அடைகின்றது; நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களெல்லாம் 'இவை ஸ்புலிங்கமான நெருப்புப் பொறிகளாம்' என்னவேண்டும் நிலைமையை யடைகின்றன. மேருமலையானது 'இது அங்காரமோ' என்று ஶங்கிக்கும்படியாகின்றது. ஸூர்ய

உத்தரமான காஷ்டத்துக்கும் ஸூர்யஸம்பந்தமான காஷ்டத்துக்கும் நக்ஷத்ரமான காஷ்டத்துக்கும் ஸம்ஸாரமென்று பெயருண்டு. இவற்றுள் ஏதேனுமொரு பொருளை இங்கே கொள்க. ஸூர்யனானது தனது ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று ஸுதர்ஶநஜ்வாலையில் ஸம்ஸ்காரவத்தை அடையுமத்தனையொழியத் தானொரு தேஜ꞉பதார்த்தமாகத் தனித்து விளங்கப்பெறாது. இனி ஸூர்ய சந்த்ரர்களோ வெனில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸு போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாடும்போது தீவட்டம் காணப்படுமே அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியாலே ஸகல தேஜ꞉பதார்த்தங்களையும் உருவழித்து எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற ஸுதர்ஶந ஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களை மகிழ்விக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

[ஜால்யா] ஜாலாநாம் ஸமூஹ꞉—ஜால்யா. தத்திதப்ரகரணத்தில் "பாஶாதிப்யோ ய꞉" என்ற ஸூத்ரமும் இதற்கு நிர்வாஹகம். பாஶ்யா, த்ருண்யா, வந்யா, வாத்யா, கஜ்யா இத்யாதிவத். "தாரகாஜாலகாநி" = நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களென்று பொருள்கொண்டால் ஜாலஶப்தாத் ஸ்வார்த்தே கப்ரத்யய꞉ என்று கொள்ளவேணும்; அன்றியே, "க்ஷாரகோ ஜாலகம் க்லீபே கலிகா கோரக꞉ புமாந்" என்ற அமரகோஶத்தின்படி பொருள் கொண்டால், 'புதிய அரும்புபோன்ற நக்ஷத்திரங்கள்' என்று கொள்ளலாம். ஸூக்திஜ்ஞாநாதீயம்—ஶௌஜ்ஞீ. ... ...(௭)

த்ருஷ்டேஸ்மிந் சக்ரே விகசநவஜபாஸந்நிகாஶே ஸகாஶே,
ஸ்வஸ்தாநஸ்தாநமேஷ ஸ்புடதிதி கலயந் நாபதோ
பேமதோऽஸ்ய நிஷ்டேவ யேந ப்ரவ்ருத்தோ வியத்யேவ ஸஹ
ஸாஶ்வம் ஷட்ஜ்யோதி நேமே, ஸத்ராம்ஶம் தே ஸத்ருக்ஷ꞉
ஹிதவிஹதயே பாநவோ பாஸ்வரா வ꞉ ‖ (௮)

விகசநவஜபாஸந்நிகாஶே சக்ரே } அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பத்தோடொத்த திருவாழியாழ்வான்

அபிவ்யோம்நி த்ருஶ்யே ஸதி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
ஸ்வர்பாநு:	ராஹுவானவன்
“ஏஷ: ஸ பாநு: ஸ்புடம்” இதி அவயந்	“இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸூர்யனேயாவன்” என்று நினைத்தவனாய் [ப்ரமித்தாலே]
வேகத:	வேகமாக
அஸ்ய ஸகாஶமேத:—	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய அருகே வந்தவனாய்

(அவ்வளவில்)

யேப்ய:	எந்த ஸூதர்ஶநகிரணங்களினாலே
நிஷ்டப்தஸ்ஸந்	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிவ்ருத்த:	திரும்பிப்போனவனாய்
அத்யாபி	இன்றளவும்
ஸூர்யம்	ஸூர்யனை
விதுமிவ	சந்திரனைப்போல
ஸஹஸா ஸ்ப்ரஷ்டும்	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நேஷ்டே	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானோ,
தே	அப்படிப்பட்ட
ஶாஸ்த்ரா: ஶாநவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸூதர்சநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
அஹிதவிஹதயே	ஶத்ருவிநாஶத்தின் பொருட்டு
ஸந்து	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் ஸூர்யக்ரஹணம், ஸோமக்ரஹணம் என்ற இரண்டனுள் ராஹுவுக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸூர்யன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறமுகத்தாலே ஸுதர்ஶநஜ்யோதிஸ்ஸின் ப்ரதாபாதிஶயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கச்செகவென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாஶத்திலே கண்ட ராஹுவானவன் ‘இதோ ஸூர்

யன் கிடைத்துவிட்டான்; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்றெண்ணி ஸூர்யப்ராந்தியாலே ஸுதர்ஶநாழ்வானருகே விரைந்தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வ்யக்தி ஸூர்யனல்லாமல் திருவாழியாழ்வானுயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்கு தபிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனான அந்த ராஹுவானவன் அதற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூர்யனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி 'இவன் ஸூர்யனேயாவன்' என்கிற நிஶ்சயவிஷயமான நிஶ்சயத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்திரனை எப்படி ஶீக்ரமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூர்யனைப் பிடிக்கமாட்டாமல் விளம்பியாநின்றானென்று ஹேதூத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹ்யமான ஸூர்யப்ரதாபம்போலன்றிக்கே ஸுதர்ஶநப்ரதாபம் அவனுக்கு ஸுதராமஸஹ்யமாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி ஸூர்யனிற்காட்டிலும் அதிஶயிதப்ரதாபராய் விளங்காநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

ப்ராந்த்ரி—அபிப்ராம இதி விஶக்த்யேடைர்வ்யயீபாவ:. ஜவா = செவ்வரத்தை. நிஶ்ஶேஷம் யதா ததா தக்த: நிஷ்டப்த:. (அ)

தேவம் ஹேமாத்ரிஶ்ருங்கம் ப்ருதுபுஜஶிகரம் பிப்ரதம்
மத்யதேஶே, நாபீத்வீபாபிராமம் ரவிவிதுநயநம் ஶேஷஶீர்ஷோப
தாநம் । தேவீம் பத்மாயதாக்ஷீம் திநகரகிரணாத்யக்ஷவீஜ:
பரீத்ய, க்ருத்யே வஸ்த்ராவாஸாத இவ விஹஸநஸ்த்ர திவ்யா
ஸ்த்ராஸ்த்ர: ॥ (கூ)

ப்ருதுபுஜஶிகராந் — பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களை யுடையனாய்

ஹேமாத்ரிஶ்ருங்கம் — மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனான

தேவம் — ஸுதர்ஶநபுருஷனை [ருப்பதும்

மத்யதேஶே பிப்ரதம் — நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டி

நாபீத்வீபாபிராமம் — நாபியாகிற தீவினாலே அழகிதாயி ருப்பதும்

அராடவீமத்யே — அரங்களாகிற காடுகளையுடையதும்

ஶேஷஶீர்ஷாஸநஸ்தாம் — திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியாகிற ஆஸநத்தின்மீது இருப்பதும்

(அந்யாம்) பூம்யந்தரமூர்த்திம் — பூமியின் வேறொரு வடிவுடைத்ததுமான [மூர்த்தியோடொத்த]

நேமிம் பரீத்ய — நேமியைச்சுற்றி

விபாந்தீ — விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,

திநகர கிரணாத்ருஷ்ட ஸீமா: } ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேஶத்தையுடைய[எல்லையையுடைய]
சக்ரவாளாசல இவ ஸ்தித: } லோகாலோக பர்வதம் போன்ற

திவ்யாஸ்த்ராக்நி: — ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது

வ: — உங்களுக்கு

ப்ரீத்யை ஸ்தாத் — ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை மூர்த்தியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபபத்திகள் பூர்வார்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டன. "திநகரகிரணாத்ருஷ்ட ஸீமா:" என்ற விஶேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு திவ்யாஸ்த்ராக்நிக்குள்ள ஸாத்ருஶ்யமும் நிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

மூர்த்தி எங்ஙனேயிராநின்றதென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே தரித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸுதர்ஶந நேமியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நேமிமத்யத்தில் ஸுதர்ஶந புருஷன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த புஜங்களானவை அம்மேருமலையின் பரிவாரஸ்தாநீயமாம். நாபியென்கிற அவயவம் த்வீபம்போன்றுள்ளது; அரங்களானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி ஶேஷ

ஶீஷ்ட்ராஸநஸ்தமும் ஒக்கும்; ஸவித்ருமண்டல மத்யத்தில், அப்படிப் பட்ட ஸந்நிவேஶம் ஶாஸ்த்ராந்தரங்களிலும் ப்ரஸித்தமிறே. இப் படிகளாலே ஸூர்யனின் ஸஞ்சாரஸ்தானமாயிராநின்றதாய்த்து மேரு· ஸூர்யனையச்சுற்றி லோகாலோகமென்னும் பர்வதவிசேஷம் வி ளங்குவதும், அம்மலையில் * இரவியின் கதிர்கள் நுழைதல் செய்தறி யாத ஒரு பாகமுள்ளதும் புராணப்ரஸித்தம். திவ்யஸ்தாநஸ்திக்கு அம்மலையோடு ஸாம்யம் ஸம்ப்ரோக்ஷத்தாலே வரக்கடவதத்தனை. ·திநகரகிரணை: அஸ்ப்ருஷ்ட ஸீமா யஸ்யஸ:' என்கிற விக்ரஹம் உபயபக்ஷத்திலும் ஒக்குமாகிலும் பொருளில் வாசியுண்டு. பர்வ தபக்ஷத்தில் ஸீமாஶப்தத்திற்கு ஸ்தலமென்று பொருள்; ஸூர் யகிரணங்களாலே பார்க்கப்படாததொரு இடத்தையுடையது அது. திவ்யஸ்தாநஸ்தியோவென்னில்; ஸூர்யகிரணங்களால் காணப்படாத எல்லையையுடையது; ஸூர்யகிரணங்களாலும் எல்லைகாணமுடியாத தென்றபடி. உத்தமஸ்தாநம் ஸமீபஸ்தமென்றால் அதவே க்ஷயாவ்யக்தஸ்தாநம் என்றதாமிறே.

இப்படிப்பட்ட ஸவித்ருமண்டலஜ்யோதிஸ்ஸானது உங்களுக்கு நித்யஸந்தோஷப்ரதமாகக் கடவதென்றாராயிற்று. ... (௯)

ஶஸ்தம் லோகஸ்ய சக்ஷுர்த்விவிதமபநுதத் கர்ம நேத்ரம் த்ரிநேத்ரை:, ஆத்ருத்யாநாம் சதுர்ணாம் ப்ரியமபிமதம் பக்ஷ தாம் ஷட்குணாட்யம் । ஸத்யாவிர்ப்ரோதிதாஸ்தா பதநவகிரண ஶ்ரேணி ராஜ்யப்ரஸாதம், பாபஸ்யாத்யஸ்தாஜ்ஞாநயவபரிப்ருக்ஷ ஜ்யோதி ரீதிஸ்ஸஹஸ்ரம் ॥ (௰)

லோகஸ்ய ஶஸ்தம் சக்ஷு:	உலகத்துக்கு முக்கியமான கண் போன்றதும்
த்விவிதம் கர்ம அபநுதத்	புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் போக்கடிப்பதும்
த்ரிநேத்ரை:	முக்கண்ணனை சிவபிரான் வணங்கப் பெற்றதும்

அதாணாம் ஸம்பந்நாம் தாது	நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அளிப்பதும் [விப்பதும்
சுபிரணம் வஞ்சதாம் ஷட்கு	பகைவர்கூட்டங்களை நாசமடை
ஷட்குணாஷ்டி	(ஞானம் சக்தி முதலிய) ஆறு குணங்கள் நிறையப்பெற்றதும்
ஸப்தாசிஷ்டோஷ்டதாஷ்டரவஹ நவகிரண ஶ்ரேணிராஜ்ய தஶாஶாம்	தீயில் காய்ச்சப்பட்ட ஸ்வர்ணத்தினதுபோன்ற புதிய கிரணஸமூஹத்தால் சிவக்கின்றபத்துத் திசைகளையுடையதுமான
ஶதாஶ்ராவயவபரிவ்ருஷ ஜ்யோதிஃ	ஸ்ரீ ஸுதர்சந ஜ்யோதிஸ்ஸானது
வஃ	உங்களுடைய
ஸஹஸ்ரம் ஶதம்	பலபல துன்பங்களையெல்லாம்
வ்யஸ்யாக	தொலைத்தருள்க.

இந்த ஶ்லோகத்தில் 'ஏகம், த்வி, த்ரி' என்று ஒன்று முதல் பத்துவரையிலுள்ள எண்களுக்கும் நூறு ஆயிரம் என்னும் எண்களுக்கும் வாசகமான பதங்களின் விந்யாஸக்ரமம் நோக்கத்தக்கது. இந்த ஶ்லோகத்தைக் கடாக்ஷித்தே ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனும் ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் (5) 'ஏகொத்விதோஷ்டாதஶ்ரதிய ஷட்வதார விஷ்கம்ப ஸப்தஸ்வரஹஸ்ர ஷாட்குண்ய ஶ்ரீ ஸப்தஸப்தமதிரணிகோடி ஸம்ஸேநவாப்தா। தேவோதவேஜகா ராஜீவ்யஸ்த நயநாநா நிதி ஸாஹஸ்ரம் ஜேஷ விஜிதஷுக்கொதி விஷய் தஶ யம் விதஸம் தேவ்யாதயோத:॥" என்ற ஶ்லோகத்தை யருளிச்செய்தார். இவர் ஆயிரத்தோடு நிறுத்தினார்; அவர் அதற்குமேலும் பேசினார் என்று வாசி காண்க.

இதில் " சுபிரணம் வஞ்சதாம் ஷட்கு" என்றவிடத்தில் ஐந்து என்ற எண்ணுக்கும் "நவகிரணஶ்ரேணி......" என்றவிடத்தில் ஒன்பது என்ற எண்ணுக்கும் பொருள்வகையில் தோற்றமில்லையாகிலும் ஶப்தஶக்தியிலே ஶப்த ஸம்வ்ருத்தி உண்டாகுமென்கிறவத்தனையே விவக்ஷிதம்; திருவெழுகூற்றிருக்கையிலும் இப்படியே யிறே காண்கிறது.

[த்³விவித⁴ம் கர்ம க்ஷபணாதக] புண்யபாபரூபமான இருவகைக் கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலைக்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்; பாபம் நரகாவஹம்; புண்யம் ஸ்வர்க்காதி க்ஷுத்ரப²லாவஹம். ஒன்று இருப்புவிலங்கு; ஒன்று பொன்விலங்கு. "ததா³ வித்³வாந் புண்யபாபே விதூ⁴ய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்னும் ஶ்ருதிக்கு இருவினைகளும் தொலையவேணும்: "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து" என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஶதாங்கா³வயவவரிஷ்ட²ஜ்யோதி:] "ஶதாங்க³: ஸ்யந்த³நோ ரத²:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி ஶதாங்க³ஶப்³த³ம் ரத²வாசகம்; அதனுடைய அவயவங்களில் [வரிஷ்ட²ம்] சிறந்தது—சக்கரம். [ஜ்யோதிஷ்ஷஷ்டம்]. "ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகாம்யாஸ்ஸமா:; ...
வர்கா:। ஶத்ராஸ்த்ராஸ்த்ர பராஜாந்ஷெதா ஜ்யோதயஸ்ஸ்ரதா:" என்று ஜ்யோதிகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே ஸாமாந்யம் விவக்ஷிதமென்க... ... ... (௧௦)

உத்³த³ண்ட³ம் யத்³வேத³ண்ட³ம் நிபி³ட³யதி நப⁴:க்ரோட³மாஶாகடாஹீ
ஹ்ராக், ஹம்ஸஸ்ய ஸ்பு²ரத்தாபதூலிதபராபோ ஜிஹ்மத்ரீ
ரஶ்மிவஹ்நிர்த்தி:। யத்தே ஸாபிஷ்டயோஷ்டோ விஸாரபயோர்ந:
க்ஷிப்த்வா கோஶே ஸாக்ஷாத், ரக்ஷந்த்வஸ்துதுஷோஷ்ட ரக்ஷிதா
ஸாஞ்சிதவ்யோஷ்டயோ வ்ருஷ்டயோ வ: ॥ (௧௧)

உத்³த³ண்ட³	(பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீக்ஷ்ணமான
யத்³வேத³ண்ட³	யானை சில ஸுதர்ஶந கிரணங்களின் பரிவாரமானது
நப⁴:க்ரோட³	ஆகாஶத்தை
நிபி³ட³யதி	நெருக்கா நின்றவளவில்
ஹம்ஸ:	ஸூர்யனவன்

ப்ரௌடதாபஹேதிதப்தவபுஷ:	மிக்க தாபத்தினால் வாட்டப்பட்ட வடிவையுடையவனாய்க்கொண்டு
அம்ப: பிப்ரத்ஸு அப்ரேஷு	ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற மேகமண்டலங்களில்
அஸக்ருத்	அடிக்கடி அவகாஹித்து
த்யாம் அடதி	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறானோ.
விது:	சந்திரனானவன்
ஶுஷ்யத்பீயூஷோத்ஸ:	உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவாஹத்தையுடையனாய்
அபகதமதுகோஶஸ்ய	தேனற்ற தேனடையினுடைய
ஸாம்யம் ஏதி	ஒப்பை அடைகின்றானோ,
அஸ்த்ரப்ரபோ:	திருவாழியாழ்வானுடைய
தே	அப்படிப்பட்டவையாய்
ஶமிதஸாம்வர்த்திகவ்யுஷ்டய:	வர்ஷஸம்ருத்தியைப் பண்ணவல்லவைகளான
ருஷ்டய:	கிரணங்களானவை
வ: ரக்ஷந்து	உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜ்வாலாஸமூஹமானது ஆகாஶத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவளவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸூர்யன் தாபஶாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவகாஹித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸூர்யனுடைய கதி இதுவாயிற்று: சந்திரனோ வென்னில், [ப்ரௌடதாபஹேதிதப்தவபு: என்ற விஶேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் ஶோஷமாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். ப்ரஸித்தேஜஸ்ஸர்களான இந்துஸூர்யர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்ஶந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருளவேணுமென்றதாயிற்று. [உத்ஸ:—ப்ரவாஹம். வ்யுஷ்டி:—ஸம்ருத்தி,] (கக)

பத்மௌகோ வாபிகாஸு ஶைலநிதம்பதடே கைரிகாத்ரிப்ரபாதஃ, ஸிந்தூரம் குஞ்ஜராணாம் திஶிதிஶி ககநே ஸாந்த்ய ஸந்த்யாப்ரபந்தஃ । பாராவாரே ப்ரவாளோ வநபுவி ச ததா ப்ரேக்ஷ்யமாணஃ ப்ருதக்ஜநைஃ, ஸாதிஷ்டம் வஃ *ப்ரபோதம் ஜநயது த்ராமிடோபநிஷத்தேஜஸாம் ராஶிஃ ॥ (௧௨)

வாபிகாஸு	வாவிகளின் தண்ணீரில்
பத்மௌகஃ	செந்தாமரை மலர்களின் திரளாக[வும்
ஶைலநிதம்பதடே	மலைச்சாரலில்
கைரிகாத்ரிப்ரபாதஃ	தாதுஜலங்களின் அருவி வீழ்ச்[சியாகவும்
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
குஞ்ஜராணாம்	திக்கஜங்களினுடைய
ஸிந்தூரம்	ஸிந்தூரப்பொடியாகவும்
ககநே	ஆகாயத்தில்
ஸாந்த்யஸந்த்யாப்ரபந்தஃ	அந்திப்போதை மேகத்திரளாக[வும்
பாராவாரே	கடலில்
ப்ரவாளஃ	பவழமாகவும்
வநபுவி ச	காட்டிடத்தில்
ததா (ப்ரவாளஃ)	பல்லவமாகவும்
ப்ருதக்ஜநைஃ ப்ரேக்ஷ்யமாணஃ	மூடர்களாலே பார்க்கப்படாநின்ற
த்ராமிடோபநிஷத்தேஜஸாம் ராஶிஃ	திருவாய்மொழியானது கிரணஸமூஹமானது
வஃ	உங்களுக்கு

ஸாதிஷ்டம் ப்ரபோதம் ஜநயது நல்ல அறிவை உண்டாக்குக.

திருவாய்மொழியானுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹம் ஸர்வத்ர வ்யாப்தியென்னுமிடத்தை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாமாகப் பேசுகிறார் இதில். வாவித்தடம், மலைச்சாரல், ஆகாயம், கடல், காடு முதலான எல்லா விடங்களிலும் திருவாய்மொழியானுடைய சுடர்ச்சோதிவெள்ளமே வியாபித்துக்கிடக்கின்றது; ஆனால் உண்மைகண்டறியகில்லாத மூட ஜநங்கள் "இவையெல்லாம் ஸாதாரணஜ்யோதிர்வஸ்துக்களேயாம்"

என்று அறுதியிடமாட்டாமல் ப்ரதேசங்களில் ப்ரதேசவைசித்ர்யமாக மயக்குகின்றன: அந்த உக்ரப்ரகாசவர்ணத்தை வாபித்தடங்களில் தாமரைமலர்களாகவும், மலைச்சாரல்களில் காவிநீர்ப் பெருக்காகவும், ஸ்த்ரீஜநங்களிடத்தில் சிந்தூரச் செம்பொடியாகவும், ஆகாயத்தில் ஸந்த்யாஸ்வாஹநிகாப்ரவேசமாகவும், கடலினுள் பவழமாகவும், காட்டிடத்தில் செந்தளிராகவும் மூடஜநங்கள் காணுகின்றனவித்தனை. (உண்மையறியவல்ல யதார்த்ததர்சிகள் இங்ஙனே ப்ரமிக்கமாட்டார்கள்; பத்மம், கைரிகாப்ரவாஹம், ஸிந்தூரம், ப்ரவாளம். முதலானவற்றை ஸாதர்ம்ய ப்ரஸங்க ப்ரஸாரமாகவே காண்பர்கள்—என்பது உள்ளுறை) இஃது அதிசயோக்தி.

த்ருதீயபாதத்தில் 'ததா' என்பதனால் 'ப்ரவாள:' என்றதை அநுஸந்தித்துப் பொருள்மாத்திரம் வேறாகக் கொள்ளத் தக்கது. "ப்ரவாளோ கிஸலயே வீணாதண்டே ச வித்ருமே" என்ற நிகண்டுவின்படி ப்ரவாளசப்தத்துக்குத் தளிரென்றும் பவழமென்றும் பொருளுண்டாதல் உணரத்தக்கது.

"ஸாயிஷ்ணவ: ப்ரமோதா:" என்றும்.....ப்ரபோதா: என்றும் பாடபேதமுண்டு. ப்ரமோத:—ஸந்தோஷம். ப்ரபோத:—சிறந்த ஞானம். [தநுஜத்விஷ:] தநுஜத்விட் என்று எம்பெருமானுக்குத் திருநாமமிருப்பதுபோலவே திருவாழியாழ்வானுக்குமுண்டு. த்விஷாம் ஸவித்ரீம் த்வேஷ:; ஸ வாஸவ ராசி: ப்ரதி விக்ரஹ:. அதவா—த்விஷாம் ஸமூஹ: த்வைஷ்டி; தஸ்ய ராசி: என்பாருமுண்டு: ஸமூஹத்தினுடைய ஸமூஹம் என்பதனால் பாஹுள்யாதிசயமே தோற்றும். ... ... (கஉ)

ஹா நோ! ஹா நோ ததீய ஸமாதி காலாநிலீகு! ஹே காந்த தேஜ:, தாரா:! ஸ்வாஸ்ராதயீரோஸ்வத்ந! ந ஸத்த: ப்ரேமப்ரௌட்ரோத்தாவீரு:!! ஸம்ஸ்தீதம் நஸ்ஸ்வா யதாதயஸமேய வக்ராராஜாம்ஸவஸ்து, யாஷ்டாகம் ப்ரளயதாவப்ரஸவஸ்மஹா வக்ரோய க்ருத்ராஷ்ட்ர (கங)

யதீயோதயவேலாயாம்	எந்த ஸுதர்ஶநகிரணங்களின் உதயகாலத்தில்
நபஸ்யா:	ஆகாசத்திலுள்ள ஜ்யோதிஸ்ஸமூஹாதிகள்
'ஹே பானோ! த்வதீயா பா: நாவபாஸதி'	'ஓ ஸூர்யனே! உனது தேஜஸ்ஸானது (ஸுதர்ஶந தேஜஸ்ஸின் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்று ஸூர்யனை நோக்கியும்)
'ஹே சந்த்ர! தே தேஜ: க்வ?'	'சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு எங்கே?' (என்று சந்திரனை நோக்கியும்)
'ஹே தாரா: தூராஸ்த'	'நக்ஷத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்லுங்கள்' (என்று நக்ஷத்திரங்களை நோக்கியும்)
'அக்நே! ஸப்யோஸி'	'அக்நிபகவானே! சப்பையாய்விட்டாயே!' (என்று அக்நியை நோக்கியும்)
'ஹே வஜ்ராக்நிஜ்யோதி:!	'ஓ வஜ்ராக்நியினது தேஜஸ்ஸே!
பவத:	உனக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந	தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வாதந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராக்நி தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)
இத்தம் ஶம்ஸந்தி	இவ்வாறாகச் சொல்லுகிறனரோ,
தே	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த
சக்ரராஜ ஸம்பவ:	திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள்
யுஷ்மாகம்	உங்களுடைய
ப்ரபலதாப ப்ரபவ பவ ருஜ ஸமக்ராய	ப்ரபலமான தாபத்ரயாதிகட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகிய ஸம்ஸாரமாகிற நோய் தீர்வதன்பொருட்டு
க்ரமதாம்	பராக்ரமிக்கட்டும்.

கீழ் ஏழாவது ஶ்லோகத்தில் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தத்தையே ப்ரணாலீபேதத்தாலே இதிலும் அருளிச்செய்கிறார்.

திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் கிளரும்போது, ஆகா ஶத்தில் திவ்யவிமானசாரிகளான தேவஸமூஹங்கள், ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜஃபதார்த்தங்களை நோக்கி இங்ஙனே சொல்லுகிறார்களாம்:—அப்பா ஸூர்யனே! உனது ஒளி விளங்கமாட்டாமல் மங்கிப்போயிற்றுக்காண்; அப்பா சந்திரனே! உன் தேஜஸ்ஸு எங்கே புக்கொளித்தது? நக்ஷத்திர கணங்களே! இனி நீங்கள் கடக்க நிற்கவேண்டுமத்தனை; ஓ அக்நிதேவனே! உன்னை நாங்கள் பெருமதிப்பனாக நினைத்திருந்தோமே; ஒளியற்றவனாய் சப்பையாய்விட்டாயே!; ஓ வஜ்ராக்நிதேஜஸ்ஸே! நீ ஸுதர்ஶநஜ்யோதிஸ்ஸில் லயித்து உருவழிந்துபோகும் பதார்த்தமாய் விட்டாயேயன்றி ஸ்வதந்த்ரதேஜோவஸ்து அல்லைகாண்; என்று நின்றார்கள் வஸ்துதஃ இப்படி சொல்லுகிறார்களோ வென்னில்; சொல்லாவிடினும் இங்ஙனே சொல்லவேண்டும்படியான நிலைமை விளைகின்றதென்னையிலே தாத்பர்யம். அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶந கிரணங்கள் உங்களுடைய ஸகல து:க்காரணமான ஸம்ஸாரரோகத்தைத் தொலைக்கக்கடவன வென்றதாயிற்று. இரண்டாம் பாதத்தில் "தாரா: ஸ்பாராக" என்றும் பாடம் வழங்கும். அப்போது, (கவி, ஸ்ஃ,) ஸ். என்று ஔசித்யவைஷம்யநிர்வாஹமாம். அதிற்காட்டிலும் ஔசித்யவைஷம்யநிர்வாஹமேபொருட்சேர்த்திக்கும் அக்ஷராநுப்ராஸரீதிக்கும் ஒக்கும். பெரியோர் ஓதும் பாடமும் இதுவே. ஸமயி—ஸ்தாக, ஸ்த, ஸ்த. என்று நிர்வசனம்.

ஜ்யோ கணைர்க்ஷா தர்ஶநாஞ்ஜநாரிவித்ராவணைஃக்ஷிப்தா
ஸ்வப்நாந், வீஷ்ணாவதீர்ஷு நிஜஃஸப்ரஷிதாந்ததாஸ்ரவே
நாஷ்டிதே, மாலா வஸ்துக்ஷுஷ்தஃபரிஷ்தாரம் ப்ரஶ்ரீதா
நாம் தர்ஶநாஃ, ஐக்யம் ஸ்மரோகரஷ்ட்ரநாஶநதவேஸ:
ஸாந்த்யாநாம் தத்நாது ॥ (கச)

ஜ்யோதிரைஶ்வர்யாணாம் ஶத்ருஸ்த்ரீகளுடைய [அஸுர ராக்ஷஸமாதர்களுடைய]

கர்ணேஷு	காதுகளில் (மங்களாலங்காரமாக அணியப்பட்டிருந்த)
தூ₃ர்வாங்குராந்	அறுகம்புற்கதிரை
ஜக்₃த்₄வா	தின்றுவிட்டும்
ஸ்வர்யோஷிதாம்	தேவமாதர்களுடைய
சக்ஷுஷு	கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்த
அம்பு₃:	நீரை [த
பீத்வா	குடித்துவிட்டும்
ஸ்வைரம் யதா₂ ததா₂ சரந்த்ய:	தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்றவையாயும், (பசுக்களின் பக்ஷத்தில்) 2. கானகளோடுகூடத்திரிகின்றவையாயும்
ஶ்ரீஶௌரேண ஸ்வயமேவ	ஸ்ரீசௌரியான எம்பெருமானாலே
அநுக₃தா:	பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்
ஶ்ரிதாநாம்	அடுத்தவர்களுக்கு
வரம் க்ஷீரரஸம்	சிறந்த க்ஷீரரஸத்தை (2) சிறந்த மோக்ஷருசியை
து₃ஹாநா:	கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2) உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற
ஸாலோகத்₃வேஷ த்ரிஜக₃த₃வந தமஸ: சக்ரஹஸ்தஸ்ய கா₃வ:	ஸர்வ்வகாரணத்தாலே மூவுலகவிருளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்களானவை, (2) தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே மூவுலகத்தவரின் அஜ்ஞானாந்தகாரங்களைப் போக்கியருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை
வ:	உங்களுக்கு
ஸாந்தாநிகீம் ஶ்ரியம்	தொடர்ச்சி அறாமல் ஶாஶ்வதமாயிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
த₃த₃து	தந்திடுக.

திருவாழிமார்வானுடைய கிரணங்கள் உங்கட்குத் தொடர்ச்சியறாத செல்வத்தைத் தந்திடுக வென்கிறார். "[illegible] ஸூர்யஸ்ய வஸ்வோ [illegible] வவஸோ [illegible] ஸஹஸ்ரரச்மிருஷ்டிரா [illegible]" என்ற நிகண்டுவாசகத்தின்படி கோசப்தத்திற்கு உள்ள பலபொருள்களில் பசு என்ற பொருளையும் கிரணம் என்னும் பொருளையும் ஏககாலத்தில் இங்கே விவக்ஷித்து 'காவ:' என்றருளிச் செய்கிறார். 'சக்ரஹஸ்தஸ்ய' என்னும் பதம் சக்ரம் ஹஸ்தே யஸ்ய என்ற வ்யுத்பத்தியால் கண்ணபிரானையும், 'சக்ரம்ஹஸ்த இவ யஸ்ய' என்னும் வ்யுத்பத்தியால் திருவாழியாழ்வானையும் சொல்லும். (சக்ரராஜ:, சக்ரஸ்ய ஹஸ்த [illegible].) ஆகவே, "சக்ரஹஸ்தஸ்ய காவ:" என்ற வாக்கியத்தில், திருவாழியாழ்வானுடைய கிரணங்கள் என்ற பொருளும் கண்ணபிரானுடைய பசுக்கள் என்ற பொருளும் ஆகும்படியருளிச்செய்கிறார் [illegible]. இரண்டிற்கும் பொருந்த விசேஷணங்களிடுகிற வைசித்ரியைப்பாரீர். [[illegible] ஸுதீக்ஷ்ண [illegible] ஸுப்ருங்கா: பீதவா [illegible]] பசுக்கள் புற்களைத்தின்று தண்ணீரைக் குடித்துத் திரியும்; ஸுதர்சநகிரணங்களும் அப்படியே செய்கின்றன;—அஸுர ராக்ஷஸமாதர்கள் தங்கள் காதுகளில் [illegible] அலங்காரமாக அணிந்துகொண்டிருந்த அறுகம்புல்லைத் தின்றுவிட்டுத் தேவமாதர்களுடைய கண்களிற் பெருகிக்கொண்டிருந்த சோகாச்ருப்ரவாஹத்தைப் பருகிவிட்டு ஸஞ்சாரமாகத் திரிகின்றனவாம். இதனால் பெறப்பட்டதென்னென்னில்; அஸுர ராக்ஷஸர்கள் வியவைகளாம்படி அவர்களது ஸதீக்ஷ்ணைகளையொழித்து, அவர்களால் நலிவுபட்டிருந்த தேவஜாதியின் து:க்கத்தைத் தீர்த்தவை ஸுதர்சநகிரணங்கள் என்றதாகிறது. கழுத்தில் [illegible] தாரணம் போலே காதில் [illegible] அணிவதும் ஸுமங்கலிகளுக்கே உரித்தாகிறது; அது போயிற்றென்றால் வைதவ்யம் வந்ததாமத்தனை. பர்த்தாக்கள் செத்தபின்பு தேவ

மாதர் அழுவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லாமையால் அவர்களுடைய கண்ணீர் ஸூர்யகிரணங்களால் பருகப்பட்டதாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கப் பட்டது.

“ஸவ்ருஷம்” என்பது ‘சரந்தி:’ என்ற சரணக்ரியையிலே விசேஷணமாக அந்வயிக்கக் கடவது. [ஸவ்ருஷம் சரந்தி:] வ்ருஷசப்தத்திற்கு வ்ருஷபமென்றும் தர்மமென்றும் இரண்டுபொருள். பசுக்கள் வ்ருஷபத்தோடே கூடித்திரியும், ஸூர்யகிரணங்களானவை தர்மத்தோடே ஸஞ்சரியாநின்றன. அதாவது —பாவிகளை நிரஸித்தலும் ஸாதுக்களைப் பாதுகாத்தலுமாம். அதர்மமறியாத எம்பெருமான்படியே இருக்குமாய்த்து இவையும். [க்ஷிதேநவ்ருஷ்டம் அநுகதா:] க்ஷிதிபாலனை எம்பெருமான் பின்செல்லப்பெற்றிருக்கை பசுக்களுக்கும் ஸூர்யகிரணங்களுக்கும் ஒக்கும். இவைபுகுமிடமெங்கும் எம்பெருமானும் புக்கு நிற்கிறானிறே ஸர்வேச்வராவிஷ்கவிசேஷாக||

[ப்ரச்ரிதாநாம் பரத்ராபஸம் தோஹாநா:] “க்ஷீரம் பக்ஷேமோக்ஷஸ்யாத் க்ஷீரமேவஸ்யாதே | பயஸ்யபி தத்வ கோக்ஷு” என்ற நிகண்டுகோசத்தின்படி க்ஷீரசப்தத்துக்குள்ள பல பொருள்களில், பால், மோக்ஷம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இங்கே விவக்ஷிதம். பசுக்கள் தம்மை எய்தினர்க்குப் பாலைத் தரும். இவை முக்தியைத்தரும். “ஸ்வாலோகமாத்ரத்ரிஸந்தஸ:” என்பதை ப்ரயோகஸாமாநாதிகரண்யமாகக் கொண்டு (ஹாவ:) என்பதற்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பர் சிலர். ஷஷ்ட்யந்தமாகக்கொண்டு வக்ஷஸ்தலாவுக்கு விசேஷணமாக அந்வயிப்பது சிறக்கும். [ஸ்வாலோகமாத்ரத்ரிஸந்தஸ: வக்ஷஸ்தலா:] ஆலோகமென்று ப்ரகாசத்துக்கும் பார்வைக்கும் பெயர். எம்பெருமான் தனது கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தாலே த்ரிஸந்தஸ்ஸையும் போக்கியருள்பவன்; திருவாழியாழ்வான் ஸ்வப்ரகாசத்தாலே அங்ஙன் செய்பவன். முதல்பக்ஷத்தில் தஸ்யஸ்வாபஹம் அஜ்ஞாநம்.

[ஸாநுபந்தாம் ச்ரியம் ததாது] ஸௌஹ்ருதயத்தோடும் தொடர்ச்சியோடே கூடியிருக்கையாவது விச்சேதமற்றிருக்கை; சாச்வதமான என்றபடி. செல்வத்தை மேன்மேலும் பெருகச் செய்கவென்கை. [ததாது] இந்த க்ரியாபதம் "டுதாஞ் தாநே" என்ற தாதுவில் நிஷ்பந்நமென்று ப்ரமிக்கும் சிலர், 'தத்தாம், ததாதாம், தததாம்' என்றுகொண்டு "தத்தாம்" என்றன்றோ ப்ரயோகிக்க வேணும்; ததாதுவென்னவொண்ணாதேயென்று தோஷம் பண்ணுவர்கள். அங்ஙனன்று; ஜுஹோத்யாதியில் "தத — தாநே" என்றொரு தாதுவுண்டு; அதில் லோட்ப்ரதமைகவசநத்தின் ரூபமாய்த்து இது. ததாம், ததேதாம், ததாது — இதி. "ஸாதிஷ்டம் நநு ஜந்மநோஸ்ய 'ததஸே' நாகம் பதாம் ப்ரபோ!" என்றார் ஆழ்வானும் வரதராஜஸ்தவத்திலே.

இவ்லோகத்தில் கண்ணபிரானுடைய பசுக்களின் பரமாக ஒரு பொருள் தோன்ற ச்லேஷவிந்யாஸம் பண்ணினவிதற்குக் கவியின் கவிதாசாதுர்ய ப்ரகடநேச்சாதிசயமேயாய்த்துப் ப்ரயோஜநம். இங்கே த்வநியா? உபமாலங்காரமா? ச்லேஷமா? எங்ஙனே நிர்வஹிப்பதென்னில்; சிலர் சொல்லக்கூடும்—உபமாவாசகமான இவாதிகள் இல்லாமையாலே உபமாலங்காரம் சொல்ல இடமில்லை; காவ்யாதர்சத்தில் ச்லேஷப்ரகரணத்தில் "ராஜா இதி ப்ராதுர்பவத்ஸு தாராகா: ராஜம் விஸ்ருதா இதி பாஸ்வந்த: யஸ்யாம் தேஜஸ்விந: ஸர்வே ... பத்மிநீ பாஸ்வந்த:॥" என்ற ச்லோகத்தில்போலே சப்தச்லேஷம் சொல்லுவதற்கும் இடமில்லை. "அதவிஸ்ரம்பிகா: ஸ்ரியம் ஸம்ஸக்த: ஸம்க்ஷோபம் பதநஸ்வாஜந நீதா:। ஸர்வேஷாம் ஹித ராமேக்ஷணாநாம் ஸாம்யம் ப்ரதிதிஸந்தி மோக்ஷஸ்ய:॥" என்ற ரகுவம்ச ச்லோகத்திற்போல அர்த்தச்லேஷம் சொல்வதற்குமில்லை; ஸமம், ஸாம்யத்ருஷ்டிவாசகங்கள் இல்லாமையாலே. ஆனபின்பு த்வநியேயாகக்கடவதென்பர்; அங்ஙனல்ல; "ப்ரகரணநியதாபித்யோகாஸ்யாபி ப்ரகரணாவஸ்தாவிசேஷ

யோயமேராவணாத்யா: | ஸத்த்வோத்தா சேஷ்டா: வசி ணத்வீக்ஷிகாஷுஷீலிஷ்ணு"என்ற வேதவசனத்தின்படி சத்தத்திற்போல ச்ரேஷ்டாஜ்ஞமான ஸமயோஸாக்ஷிபாகக்கடவது. ஸவ யாவி சுவுஷாதமான ஒரு சியத்தைத் தோற்றுவித்தல் ஸா ராத்ரிமய ஹேதுவாம் என்ற குதார்கிகஸ்ஷணக ஸர்வ ஹம் இங்கே கண்டனேயம். ... ... (௧௪)

ஸேநாம் ஸேநாம் தேவாநாம் மஹதி ரணமுகே ஸுஸம்ப்ரம் ஸமயம் ஜயந்தீ:, தர்பேணோச்சாவசேச்சாஸ்வாநந்யேந ஸமரவஸ்வ லீலயைவ | விச்வம் விச்வம்பராத்யம் ரக்ஷிதுமவ ஆக்ரமாதா, ஸூர்யயஸ்ய ஸ்ம ச்ருதே ஜயந்தகாந்தி க்ஷாமயாந்தி: || (௧௫)

மஹதி ரணமுகே	பெரிய போர்க்களத்தில்,
ஸேநாந்யே	தலைவர்களோடு கூடினதான
தேவாநாம் ஸேநாம்	இந்திரனது சேனையை
ஸமயம் ஸமயம் ஜயந்தீ:	மிகவும் பயப்படுத்தாநிற்கிற,
தர்பேணோச்சாவசேச்சாஸ்வாந் ஸ்வவ்யதீதிஷணாய ஸங்கடாந்	செருக்கினால் எதிரிகளின் அழிவைப் பொறுக்கமாட்டாது போர் செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடையரான அஸுரர்களின் கூட்டங்களை
யா: ஸமருவ	யாதொரு ஸுதர்சந கிரண ஸமூஹமானது கவளீகரிக்கின்றதோ,
விச்வம்பராத்யம் விச்வம்	பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தையும்
லீலயா ரக்ஷந்தீ	விளையாட்டாகவே ரக்ஷியாநின்ற
ஸா	அப்படிப்பட்டதான
ரதாங்கஸ்ய தீதிதீநாம் ஸந்ததி:	சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரணங்களின் ஸமூஹமானது

வஃ உங்களுடைய
ஜநாஜநாஃ குஜீடிகம் வூஜிநம் பிறவிதோறும் ஈட்டிய பாவங்க
ளஜயந ஒழித்திடுக. [ஸ

திருவாழிப்பாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளின் ஸமூஹமானது உங்களுடைய ஜநநமரணங்கள்தோறும் திரண்டுகிடக்கிற பாவங்களைத் தொலைத்திடுக வென்கிறார். முதலிரண்டு பாதங்களாலே, அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தருகிறபடியையும் த்ருதீயபாதத்தால் இஷ்டப்ராபணம் பண்ணுகிறபடியையும் அருளிச்செய்கிறார். பெருப்பெருத்த தலைவர்களோடு கூடின ஸைந்யஸேனையைப் போர்க்களத்திலே வெருட்டித்திரியும் அரக்கர்களைக் கபளீகரியாநின்றும் ஸ்வர்க்கம் முதலான ஸகல லோகங்களையும் அவலீலையாகப் பாதுகாத்தருளா நின்றுமிருக்கிறதாய்த்து அந்த ஸுதர்சநசக்ர்ராஜிஸமூஹம்.

[ஸேநாம்] ஸேநாபதி ஜதி ஸேநா, தாம். ''ஜநஸ்ஜேயுஷ்டுஸ்ஸ்'' ஜத்யமரஃ. [உத்தகோஷாஜு ஷேஷாம்] ''ஶ்லோகாஷதுஜெஷு ஸ்ஹு உஸஹநே'' என்ற வாதிசுக்கிறல், உஷம் நஸஹதெ—உஷாஜுஃ என்று ஞுஸு ஸத்யாகப் பறக்கிறது. உத்தகமாவது ஶவம்; அதனாலே எதிரிகளுடைய அழலைப்பொறுக்க கில்லாமல் போர்செய்யத் துடிக்கிற கைகளையுடையவர்களாய்த்து அஸுர ராக்ஷஸர்கள். [ஹூமதேவ விஷாம்] பூர்வதேவர்களென்றும் ஹூமதேவர்களென்றும் அஸுரர்களைச் சொல்லுகிறது; முன்பு தேவர்களாயிருந்து பின்பு பாபாசரணத்தாலே ஷஷ்டர்களாகி அஸுரர்களாயினராம். ''ஶூக்ரஶிஷ்யாதிஸுதாஃ பூர்வதேவாஸுரத்விஷஃ'' ஜத்யமரஃ. [ஈவஞெஷ] 'ஜீஹ—ஞூஸ்ராநெ' ஜத்யஸாநாதொராதநெதெ ஶக்துவம். 'ஈவ' ஜத்யவஸமஃ ... (கரு)

தவா ஸேநாஷேண வூதிஹட்டவாஷஹ்ஸூயாபரா
யஞீ, ஹூாஷெவ க்ஷீவஹாவம் வூதிஶூஸக்ருத் தநதீ

ஸம்பிண்டிதாநி வம்ஶாஸ்திஸ்போடஶப்தம் ப்ரகடயதி படூந்
யா:ஸஹத்ருப்யட்டஹாஸாந், ஸா ஸா வஸ்ஸுதர்ஶநஜ்வாலா ஸம்-
ஜயிநீ ஸந்ததாம் நிர்வ்ருதாய ॥ (௧௬)

ஸுதர்ஶநஜ்வாலா ஸஞ்ஜயிநீ யா ஸா	திருவாழியாழ்வானிடத்துத் தோன்றிய யாதொரு ப்ரகாஶமானது
ஸ்வேந உஷ்ணா தப்தேவ	தனது உஷ்ணத்தினால் தபிக்கப் பட்டதுபோல
ப்ரதிபடவபுஷாம்	எதிரிகளின் ஶரீரங்களினுடைய
அஸ்ருக்தாரா: பிபந்தீ	ரக்ததாரைகளைப்பருகாநின்றதாகி
(அதவா) க்ஷீபபாவம் ப்ராப்தேவ	உந்மத்ததை அடைந்ததுபோல
ப்ரதிதிஶம்	திக்குக்கள்தோறும்
அஸக்ருத்	அடிக்கடி
ஸம்பிண்டிதாநி தந்வதீ	ஶ்ரேணிகளைப் பண்ணாநின்று கொண்டும்
வம்ஶாஸ்திஸ்போடஶப்தம் கூவஹந்தீ ஸதீ	(ஶத்ருக்களது) முதுகெலும்புகளை முறிப்பதனாலுண்டாகும் பேரொலியையுடையதாகி
படூந் அட்டஹாஸாந் ப்ரகடயதி	கொடிய பெருஞ்சிரிப்புகளை வெளியிடாநின்றுமிருக்கிறதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநதீப்தியானது
வ: நிர்வ்ருதாய ஸந்ததாம்	உங்களுடைய ஶ்ரேயஸ்ஸின்பொருட்டுச் சிறிது வெளிப்புறப்படவேணும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது ஶத்ருராக்ஷஸர்களை த்வம்ஸம் பண்ணிக்கொண்டு திசைகள்தோறும் பேரொலிசெய்து கொண்டு சுழன்று திரியும்படியை ஒரு உத்ப்ரேக்ஷாரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். உலகில் மதுபானமத்தனானவன் தண்ணீர்த்தாரையைப் பருகுவது இயல்பு; ஸுதர்ஶநஜ்வாலையானது ஶத்ருராக்ஷஸர்களுடைய ஶரீரங்களிலுள்ள ரக்தமாகிற பாநீயதாரையைப்

பருகினதற்கு இவர் ஒரு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார் [தந்த்ரா ஸ்ருஷ்டிரேஷைவ என்று] தனக்குத் தாபஜநகமான வேறொரு வஸ்து இல்லாமையாலே தனது ஔஷ்ண்யத்தினாலேயே தான் தபிக்கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். ஜலபாநத்தால் ஸமிப்பிக்கவொண்ணாத ஸந்தாபமாகையாலே ஸோணிதபாநத்தாலே ஸமிப்பிக்கவேண்டிற்று. [ப்ராவ்ருதக்ஷ்வேடாஹவம் ப்ரதிபடஸக்ருத்தந்த ஸம்ரணிபாதாநி] ஸாதஸம்பந்தை திசைகள்தோறும் சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதூத்ப்ரேக்ஷை பண்ணுகிறார்; ரக்தபாநத்தைப் பருகினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணாதிறே. மதாதிசயத்தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனிறே. அப்படியே இந்த சக்ரத்தைதானும் ப்ரதிபடவர்ஷாஸ்ருக்ஸாரபாநத்தாலே மதித்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி திசைகள்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லைபோலும். [ஸம்ஸாரஸ்ரீ ஸேஷாட ஸங்காவஹஸ்ரீ படுக்ஷ்வேடஹாஸ ப்ரகடயதி] மத்யபாநாதிகளாலே மதம்பிடித்தவன் அங்குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச் செய்வது வழக்கம். ரக்தபாநத்தாலே மத்தமாய்த் திரிகின்ற இந்த சக்ரத்தைதானும் ஸத்ருக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்கச் செய்து அவற்றில் நின்றும் ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவதானது உந்மத்தனுடைய அட்டஹாஸ கலகலத்தோடு ஒத்திராநின்றது போலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஸத்ரு நிபர்ஹண ப்ரயாஸ பரிகீர்த்தையான ஸுதர்ஸநசக்ரத்தையானது உங்களுடைய ஸமீஹிதஸித்தியைச் செய்விக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. "விஹிதாய" என்றது—விஹிதகாயப்ரஸித்தயே என்றபடி.

[க்ஷதஜாஸாரா:] "க்ஷதஜம் ருதிரம் ஸோணிதே" இதி மேதிநீ. [க்ஷ்வேடாஹவம்] க்ஷ்வேட: உத்க்ருஷ்ட: தஸ்ய ஹாஸோ வா உக்த:. [ஸம்ஸாரஸ்ரீ] "ஸம்ஸாரேணாஸ்தி வஸதௌ ப்ரத்யூஷாத்யவயவேஷ்வபி" இதி விஸ்வ:. [படுக்ஷ்வேடா] "படுஸ்ஸ்பஷ்டேஷு க்ஷேத்ரஜ்ஞே நிஷ்டுரே

நீதம்யேஷ்விவ” இதி பாத:. [ஸுதாம்] ‘ஸுத...ஸம்ஷக்தெ’ இதி யாத:. வக்ஷஸ்ஸை சிறிது அசையத் தொடங்கினாலும் காயப்ரவ்ருத்திப்ரயாஸமென்று கருத்து. ... (௧௬)

தேவைஸ்ஸேவ்யமாநா தநுஜபடாயுதோஷ்மோபதப்தைஸ் ஸுகம், கூலங்கஷா திக்தடீநாம் ஸஞ்சரத்தாரகாவ்யாஜ டிண்டீரபிண்டா । ஸ்பூர்ஜஜ்ஜ்வாலாதரங்கத்ருடித ரிபுதருப்ரஸ்கலத்வர்த்மபங்கா, சக்ரஸ்யாராதிதாரா ஶமயது துரிதாரண்யதாவம் ஜ்வலந்தம் ॥ (௧௭)

தநுஜபடாயுதோஷ்மோபதப்தைஸ் தைவை: — அஸுரவீரர்களின் ஆயுதங்களுடைய தேஜமாகிற உஷ்ணத்தாலே தபிக்கப்பட்ட தேவர்களாலே

ஸுஸேவ்யமாநா — சுகமாக ஸேவிக்கப்படாநின்றதாயும்

கூலங்கஷா திக்தடீநாம் — திக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செல்வதாயும்

ஸஞ்சரத்தாரகாவ்யாஜ டிண்டீரபிண்டா — புரளுகின்ற நக்ஷத்ரஸமூஹமென்னும் வ்யாஜத்தையுடைய நுரைத் திரளையுடையதாயும்

ஸ்பூர்ஜஜ்ஜ்வாலாதரங்கத்ருடித ரிபுதருப்ரஸ்கலத்வர்த்மபங்கா — தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே துண்டிக்கப்பட்ட ஶத்ருக்களாகிற மரங்களின் வீழ்ச்சியினாலே ஸங்கடமான வழியை யுடையதாயும்

சக்ரஸ்ய — திருவாழியாழ்வானுடையதாயுமிருக்கிற

ஆராதிதாரா — ஜலப்ரவாஹமானது

வ: — உங்களுடைய

துரிதாரண்ய — பாவங்களென்கிற

தாவம் ஜ்வலந்தம் — காட்டுத்தீயை

ஶமயது — அணைக்கட்டும்.

*** திருவாழிமார்பருடைய ஜ்ஞாநவைராக்யத்தை ஒரு மஹா ஜலப்ரவாஹமாக ரூபித்துப் பேசுகிறார் இதில். ஜலப்ரவாஹத்துக்கு உள்ள தன்மைகள் ஸாத்விக ஸம்க்ராமத்திலும் பொருந்தியிருக்கும்படியை நான்கு விசேஷணங்களாலே ஸூசிக்கிறார். [ஈசாஜ்ஞாஜ்ஞாநவைராக்யபக்திமௌக்யமஹாப்ரவாஹஸாந:] ஔஷ்ண்யத்தாலே தபிக்கப்பட்ட ஜநங்கள் ஜலப்ரவாஹத்திலே போய் சுகமாஹிப்பர்களிறே. அதுபோல, ஸம்ஸாரஸ்தர்களது தடிபோன்ற புஜங்களின் செருக்காலே தாபமுற்ற தேவர்களாலே ஸேவ்யமாநமாயிருக்குமாய்த்து ஸத்ரஸங்க்ராமம். அஸுரர்கள் தோள்தட்டிச் செருக்கிச் செருச்செய்ய நெருங்கும்போது தேவர்கட்கு ஸாத்விக ஸம்க்ராம ஸமாஶ்ரயணமல்லது பணியில்லையிறே. [குமாரோராயோதிமம்வீ] மஹாப்ரவாஹமானது கரையை மீறிப் பெருகுமிறே. இதுவும் நியமங்களாகிற கரையைக்கடந்து ஸர்வதோமுகமாக வ்யாபியாநின்றதாய்த்து. [ஸ்ரோதஸ்ருதீ வடகீமகூஷ்ய விஸ்தீர்ணவிஸ்தீர்ண:] பெருவெள்ளத்திலே நுரைத்திரள்கள் நெருங்கிக்கிடக்குமிறே. குமாரோதயாதிஸம்ஹிதயான இது தன்னிலே நக்ஷத்ரகௌஸ்துபங்கள் நுரைத்திரள்களாகத் திகழாநின்றனவாய்த்து. [ஸ்ரீஜ்ஞஜ்ஞாநாஸ்ரஜ்ஞஸ்ராதீ.] பெருவெள்ளமானது தனது அலைக்கிளர்ச்சியாலே கரைகளிலுள்ள பலபல மரங்களை யறுத்து வீழ்த்தி வழிகளையெல்லாம் ஸமமாகச் செய்துவைக்குமிறே. அதுபோல இதுவும் தளதளவென்று சலியாநின்ற தனது ஜ்வாலைகளாகிற அலைகளாலே ஶத்ருவர்க்கஶரீரங்களாகிற மரங்களையறுத்துத்தள்ளி வழிகளையெல்லாம் ஸமாநமாக்கிவைத்திருக்குமாய்த்து. ஆகவிப்படிப்பட்ட ஸாந்த்ரபயோதத்தாலே மஹாஜலப்ரவாஹமென்னவமைந்த ஸாத்விக ஸம்க்ராமநிகரமானது மஹாப்ரவாஹம் செய்யும் செயலைச் செய்திடுக வென்கிறார். அதாவதென்னென்னில்; [ஈசாமிதாவஹூஹவம் தாவஹூஹிம் ஸமய்த] மஹாப்ரவாஹம் காட்டுத்தீயை அணைக்கவல்லதிறே. உங்களுடைய பாவங்களைக் காட்டுத்தீயாகக் கொள்வீர். தீயானது உருவ

ழிக்குமா போலே பாவங்கள் உங்களை உருவழிக்கவிறே புகுகிறன. ஆகவே பாவமென்று பேர்மாத்திரமாய் உண்மையில் காட்டுத்தீயெ ன்னப்பொருமான உங்களது தாபிதங்களை யணைக்கவேணும். தாபிதாபஹ்நவமென்றது—அபஹ்நவமென்ற ஶப்தத்தாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட என்றபடி.

“ஶாம்தாபாபஹ்நவீக்ஷ்ய” என்றவிடத்து ஶக்த்யந்தம் வ்யாஜாதிகம்: “வ்யாஜேநாஶ்ரயாக்ஷ்யே” இதி ஸூத்ரம். [ஶிஜ்ஜ = ஶிஞ்ஜிதம்’ இதி யாதவ:.] ஶாகிஶாவ:= “ஓஜோ ப்ருஹத்தேஜஸாம்ய” இதி ஸூத்ரம். இங்கே ஸூத்ரமென்ற சப்தமும் சுவர்ணீயம்; இரட்டுற மொழிதல் வடநூலினு முண்டு. ... ... (௧௭)

ப்ராம்யந்தீ ஸம்ஶ்ரிதாநாம்ப்ரமஶமநகரீ ஊடஸூர்யப்ரகாஶா, ஸூர்யப்ரகாஶாநுகூலா ரிபுஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ நிஸ்தமஸ்கா। யாமாராமாதிதேவ ப்ரகடிதமஹிமா தீவ்ரஶௌர்யா ஶிதாம் வஃ, சித்ராஶ்சர்யாய சித்ராவிகவிததஜநா ஜாயதாம் ஜ்யாயதாய॥ (௧௮)

ப்ராம்யந்தீ (அபி) — தான் ப்ரமியாநின்றதாயினும் [2. தான் சுழலாநின்றுகொண்டு]

ஸம்ஶ்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ — ஆஶ்ரிதர்களுடைய ப்ரமத்தைப் போக்காநின்றதாய்,

ஊடஸூர்யப்ரகாஶாபி — ஸூர்யனுடைய வெளிச்சத்தை மறைத்ததாயினும்

ஸூர்யப்ரகாஶாநுகூலா — ஸூர்யப்ரகாஶத்துக்கு அநுகூலமாய், [2. ஸூரிஜநங்களுடையப்ரகாஶத்துக்குஅநுகூலமாய்]

நிஸ்தமஸ்காபி — தன்னிடத்தில் தமஸ்ஸு இல்லாதிருந்தும்

ரிபுஹ்ருதயதமஸ்காரிணீ — ஶத்ருக்களுடைய நெஞ்சில் தமஸ்ஸைப் பண்ணாநின்றதாய்,

யாதஸாம் ஸ்தோமதீப்திரபி — பெருமையைப் பெருக்கையுடைத்தாயிருக்கச் செய்தேயும்

[2. தனது ப்ரமணத்தினால் பாயுமியல்வையுடையதாகி]

ப்ரகடிததஹநா — அக்நியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்

(அதஏவ) — இப்படி விபரீதஸ்வபாவங்கள் பொருந்தியிருப்பதனாலே

விசித்ரா — விசித்திரமாய்

வித்ராவிதவிமதஜநா — ஶத்ருஜனங்களை முதுகுகாட்டி ஓடச் செய்ததான

சடஜித்ஸூக்தே: தீப்தி: — திருவாய்மொழியாழ்வானுடைய சோதியானது

வ: — உங்களுக்கு

ஆயதாய ஶ்ரேயஸே ஸ்தாத் — நீண்ட மங்களத்தின் பொருட்டு ஆகவேணும்.

*** விரோதிநிரஸநஸாமர்த்யப்ரக்ரியையிலே பேசுகிறதாய்த்து இந்த ச்லோகம். அவிப்லுதஜ்ஞாந வைசித்ர்ய விளங்குகிறபடி. [(ஸ்வயம்) ப்ராந்தாபி ஸம்ச்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ] உலகத்தில், தான் ப்ரமரஹிதனாய் யதார்த்தஜ்ஞாநத்தையுடையனாயிருப்பவனே பிறருடைய ப்ரமத்தைப் போக்கித் தெளிந்தஞானத்தை அளிக்கவல்லவனாவன்; தான் ப்ரமித்துக்கொண்டேயிருப்பவன் ஸம்ச்ரிதர்களுடைய ப்ரமத்தைப் போக்கவல்லவனாகை அரிது. ஆகையாலே, ஸ்வஸ்ய ப்ரமவைசிஷ்ட்யமும் ஸம்ச்ரித ப்ரமநிவர்த்தகத்வமும் ஸாமாநாதிகரண்யமாயிருக்கவொண்ணாது. ஸமாதாநரீதியோ வென்றால், இப்படிப்பட்ட வ்யதிகரண தர்மங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமாயிராநின்றதென்கிறார். வஸ்துத: இப்படித்தானோ வென்னில், அன்று; [ப்ராந்தி] ஒன்றை வேறொன்றாக க்ரஹிக்கையாகிற ப்ராந்திஜ்ஞாநமென்று இங்கே விவக்ஷிதம். ப்ரமணமாவது சுழலுகை. பகைவருள்ளவிடமெங்கும் சுற்றிச்சுழலும் படியைச் சொல்லிற்றாகிறது. இவ்வர்த்தம் கொண்டபின்பு 'ஸம்ச்ரிதாநாம் ப்ரமஶமநகரீ' என்றது விருத்தமன்றிறே.

[ஸஹஸ்ரஸூர்யப்ரகாசா ஸூர்யாலோகாந்தரிவா] ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைக்கும் வஸ்து ஸூர்யப்ரகாசத்துக்கு அநேகமடங்குமாயிருப்பதாகச்சொல்வது விருத்தம். விரோதபரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; ஸூர்யாலோகாந்தரிவா = 'ஸூர்யஸ்ய ஆலோகா:—ஸூர்யாலோகா:, தஸ்ய அந்தரிவா' என்கிறதே விரோதோத்பாதகமான வ்யுத்பத்தி; வஸ்துத: அங்ஙனன்று. 'ஸூரிணாமாலோகா:—ஸூர்யாலோகா:, தஸ்ய அந்தரிவா' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஸஹஸ்ரஸூர்யப்ரகாசா என்றதோடு ஸூர்யாலோகாந்தரிவா என்றது விருத்தமன்றிறே. ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறைத்தவாறு எங்ஙனே யெனில்:—

பாரதயுத்தத்தில் பதின்மூன்றாநாளிலே அர்ஜுநகுமாரனான அபிமந்யுவை துர்யோதந ஸோதரீபதியான ஸைந்தவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஜயத்ரதனை மற்றைநாள் ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில் தீயில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் ஶபதஞ்செய்ய, அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலாநாள் பகல் முழுவதும் ஜயத்ரதனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்து வைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய ஶபதம் விததமாய் விடுமேயென்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூர்யனை அஸ்தமிப்பதற்குச் சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட, அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் அர்ஜுநன் அக்நிப்ரவேசம் செய்வதைக் களிப்போடுகாண்பதற்கு துர்யோதநாதிகளுடனே ஜயத்ரதன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திருவாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன் ஜயத்ரதனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது; "நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரசர்கள் தம்முகப்பே, நாழிகை போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்" என்றாரிறே பெரியாழ்வாரும்.

[நிஸ்தமஸ்கா ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரிணீ] ஸ்வயம் தமஶ்ஶூந்யனா னொருவன் பிறர்பக்கல் தமஸ்ஸை யுண்டுபண்ணினன்கை விருத்தமிறே. இங்கே தமஸ்ஸாவது அஜ்ஞாநவிருள். விரோதபரிஹார மெங்ஙனே யெனில்; நிஸ்தமஸ்கா = ஸ்வயம் தீப்த ஸ்வரூபமாகையினாலே இருளற்றது. ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரிணீ = ஶத்ருக்களின் உள்ளத்திலே பயாந்தகாரத்தை உண்டாக்கவற்று. பயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்ஙனே பொருளான பின்பு நிஸ்தமஸ்கத்வமும் ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரித்வமும் விருத்தமன்றிறே. "ரிபுஹ்ருதய தமஸ்காரிண்யபி நிஸ்தமஸ்கா" என்று உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[தாராஸம்பாதிநீவ ப்ரகடிததஹநா] "தாராஸம்பாத ஆஸார:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி தாராஸம்பாதமாவது பெருமழை; அதனை யுடைத்தாயிருக்கும்போது தஹநப்ரகடநம் பண்ணுகை விருத்தம்; தாராஸம்பாதித்வமும் ப்ரகடிததஹநத்வமும் வ்யதிகரணமாகுமிறே. அவற்றை இங்கே ஸமாநாதிகரண மாகச் சொன்னது விருத்தம். இனி விரோதபரிஹார மெங்ஙனேயெனில்; தாராஸம்பாதிநீ = தாரயா ஸம்பதிதும் ஶீலமஸ்யா அஸ்தீதி தாராஸம்பாதிநீ; தாரையாவது கூறு. அதனால் பகைவர்மேல் பாயுமியல்வை யுடையதென்றபடி. அத்வா; "தாரா ஸைந்யாக்ரஸ்கந்தே தாரம் பதிவஸங்கே" என்ற மேதிநீகோஶத்தின்படி தாரையாவது ஸேநாமுகமென்று பொருள் கொள்ளவுமாம். ஸேநாமுகத்திற்போய்ப் பாய்ந்து அக்நியைச் சொரிகின்றதென்றபடி. [சித்ரா] ஆபாதப்ரதீதியில் விருத்த ஸாமாநாதிகரண்யமா யிருக்கைபற்றி வைசித்ர்யம் சொல்லுகிறது. [வித்ராவித விமதஜநா] இப்படிப்பட்ட அதிஶயங்கள் வாய்ந்திருப்பதனாலே ஶத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி ஓடும்படியிருக்குமிறே.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; ஶத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உபாஸிப்பவர்களுடைய அந்யாஜ்ஞாநங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜகத்த்ரயவ்யாபாரத்தில் ஸூர்யப்ரகாசத்தை மறையச் செய்ததும், பண்டிதர்கட்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், சத்ருக்களுடைய ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் பயஜ்வரத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸ்வயம் ஜ்யோதிரூபமானதும், தனது அக்ரபாகத்தினால்[அல்லது முனைமுகத்தில்]பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீமை யுமிழ்வதும், விசித்ரசக்தி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸ்ரீ ஸுதர்சந தீப்தியானது உங்கட்கு தீர்க்காயுஸ்ஸ்தாயியான ஸுகத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கோணைஸ்ஸ்வைஸ்ஸோதஸி த்ரிஸவநவிததை:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ச்லோகமும் இங்ஙனே விரோதாபாஸ ரீதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (கஅ)

நிந்யே வநேவ காசீ தவஸிவிபிநவஜ்ஜ்யோதிஷா யேந தாஹம், க்ருத்யா ப்ருத்யா விநேசு: ஸமஸமஸமயா யத்ர சித்ர ப்ரபாவே ப்ராதுர்ப்ராதுர்ப்ரக்ஷிப்தாஸஹ மஹநமஹஸாம் பக்ஷபாதக்ஷமாவீத:, சிஷ்யாசிஷ்யாவிபோதா வஸ்ய ஸுதர்சநம் ஹ்ருதம் ஸௌரிஸேநாதிபத்யாதாவ:॥ கக

தவஸிவிபிநவ ஜ்யோதிஷா	காட்டுத்தீயினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான
யேந	யாதொரு ஸுதர்சநசக்ராவ
காசீ	காசி பட்டணமானது[த்தினாலே
வநேவ	வநஸமூஹம்போல
தாஹம் நிந்யே	கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றோ,
சித்ரப்ரபாவே	ஆச்சர்யமான வைபவமுடைய
யத்ர	யாதொரு ஸுதர்சநசக்ராவத்திலே

க்ருத்யா	(காசிராஜவாஸுதேவனுடைய, அல்லது பௌண்ட்ரவாஸுதேவனுடைய) க்ருத்யையானது
ஸுஸஹஸ்ராம்ஸயா வ்ருத்தா	விட்டில் பூச்சிகளுக் கொப்பான
விநஷ்டா	மாண்டுபோயிற்றோ, [செயலாலே
யஸ்ய யாஸ்	யாதொரு ஸுதர்சனத்தின் பக்கலுண்டான பயத்தி
ருத்ரோபி	பரமசிவனும் [னாலே
கௌர்யா ஸஹிதஸ்ஸந்	மலைமகளான பார்வதியோடுகூட
துர்கமாம் குஹாம்	புகுவதற்கரிதான பர்வத குஹையினுள்ளே
ப்ராவிசத்	ஓடிப்போய்விட்டாரோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்
விஸ்வார்ச்சித:	அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான
சார்ங்கிணோ திவ்யசக்ரவ:	எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதத்தின் வ்ருத்தமானது
வ:	உங்களுக்கு
சாச்வதம்	உத்தமமான (அல்லது) சாச்வதமான
ச்ரேய:	மங்களத்தை
திசதாத்	தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விக்ரமாதிசயத்தை விளக்க வல்ல பௌராணிக கதாப்ரஸங்கவத்தாலே தத்ஸ்வரூபக்ஷத்தைப் பேசுகிறார் இதில். [கிமேஷ்வமேஷ்வ ஜதம்ஷி] காசீநகரத்திலிருக்கும்படியென்னென்னில்;- ஒருகால், பௌண்ட்ரகவாஸுதேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களெல்லாரும் 'நீதான் வாஸுதேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அதனால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுதேவனாக நினைத்து மார்பு நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத் தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி "இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல் விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அவனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்" என்று சொல்லவேண்டியது' என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்ளஞ் சீறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து அப் பௌண்ட்ரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்றொழிக்க, இங்ஙனே பௌண்ட்ரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல முயன்று போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது ஶார்ங்கத்தில் நின்றும் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன் தலையை யறுத்தெறிய, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே போய் விழ, அதனைக்கண்ட காஶிராஜபுத்ரன் தனது தந்தையின் தலை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே பரமஶிவனை ஸ்தோத்ரங்களால் மகிழ்வித்து "ஸ வவ்ரே ஸமவாப்ய க்ருத்யா பித்ருஹந்துர்வதாய மே। ஸமுத்திஷ்டது க்ருஷ்ணஸ்ய த்வத்ப்ரஸாதாந் மஹேஶ்வர." [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருத்யை உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்வேண்டி அப்படிப் பட்டதொரு க்ருத்யையை ஏவ, அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தான் சொக்கட்டானாடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திருவாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் ப்ரபாவத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காஶியளவும் போய் அப் ப்ரபாவத்தையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காஶிப்பட்டணத்தையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் நீறுக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்தது. "க்ருத்யா வ்ருத்யா விஶீர்ணா ஶமஹ ஸாஹஸா யத்ர வித்ர ப்லுஷ்டாபவ" என்ற ஸ்ரீஸூக்தியுபாத்தத்தில் ப்ரஸ்துதமான கதையும் இதில் அடங்கிவிட்டது. க்ருத்யையாவது— ஶத்ருமாரகஶக்த்யாளுண்டா

கும் தேவதாவிஶேஷம்-விஶாலாக்ஷீரூபம். இனி "ருத்ரோ வ்ருத்ரௌ" இத்யாதி ஶ்ருத்யர்த்தத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட கதையின் வரலாறு தெரியவில்லை. இதிஹாஸ புராணங்களை ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய ஸ்ம்ருதிக்கு அகப்படவில்லை. வந்த விடங்களிலே பூர்வஜர்கள் கண்டுகொள்வது. ஆனால் ஸ்ரீராமவிஜய மஹாகாவ்யத்தில் [ஶ்லோ 14] "ஶக்ரத்ராஸாதபூதாதவி நவஶாலிவிதீர்ஷ்யேவ ப்ரக்ருஷ்ட:" என்ற விடத்திற்கு வ்யாக்யாநம் செய்த ஒருவர், ருத்ரன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக் காஶியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக் கொண்டும், ப்ரக்ருத ஶ்லோகத்தில் காஶீதஹந கதாஸம்வ்யாஹார ஸௌத்தைக்கொண்டும் "ருத்ரோவ்ருத்ரௌ" இத்யாதிவாக்ய ப்ரதிபாத்ய கதாஶரீரத்தை ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷிக்கலாம்; காஶீராஜ புத்ரனாலே ஏவப்பட்ட க்ருத்யையானது ருத்ரனுடைய ப்ரஸாதத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணாதிகளிற் சொல்லப்படுகையால், ஸர்வஸாதநதைவதையான அந்த க்ருத்யையானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று ஶிவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஸ்ரீகரகையில்நின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த க்ருத்யையைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட ஶிவன் நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புகுந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே கதை இருக்கவேண்டும். இது புராணரத்நத்தில் கூறப்படாதிருந்தாலும் புராணாந்தரங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். அதவா, அக்காலத்தில் ஶிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டுமென்று இவர் தாமாகவே உள்ளுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள்ளினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வ்யக்தமாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— இத்யலமதிவிஸ்தரேண.

ஶ்ருத்யர்த்தத்தில் 'க்ருத்யா' என்றது—ஸௌபர்ணோபாக்யாநத்தில் தேவதாஸாவிநால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட க்ருத்யையைச் சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாயினும் த்ருதச்லோகத்தை ஸகலசாஸ்த்ரஸாரமாகவே நிர்வஹிப்பர் பெரியோர். வ்ரதஸ்ய உபேக்ஷாநர்ஹத்வாத் அந்த கதையும் இங்கே ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.— ஸூர்யவம்ச்யனை அம்பரீஷ சக்ரவர்த்தி ஸ்ரீ ஸர்வேச்வரப் பெருமானைப்போலே ராஜ்யபோகாதிகளில் விரக்தனாய் ஸமஸ்தபாகவத ப்ரவண பரிசாரணியாய் இருக்க, விரக்தனை எம்பெருமான் தனது திருவாழியாழ்வானை அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் இருந்துகொண்டு அவனுக்கு ரக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நியமித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸம்வத்ஸரஸாத்யமான ஒரு த்வாதசீவ்ரதத்தை அநுஷ்டிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண்டளவும் அநுஷ்டித்து ஸம்வத்ஸராந்த த்வாதசீதிதியில் எண்ணிறந்த ப்ராஹ்மணர்கட்கு தக்ஷிணை கொடுத்து அவர்களுடைய அநுமதி பெற்றுப் பாரணைபண்ணப் புகுமளவில் துர்வாஸரென்னும் முனிவர் அதிதியாய் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் அதிதியாக வந்தாரேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பரீஷர் அவரை நல்வரவேற்றுப் பாரணைக்கு எழுந்தருளவேண்டினார். அம் முனிவர் 'ததாஸ்து' என்றிசைந்து 'இதோ மாத்யாஹ்நிகாநுஷ்டானம் பண்ணிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி யமுனைக்குச் சென்றவர் நெடும்போது ஸ்நானத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'த்வாதசீதிதி முடிவதற்குள் பாரணைபண்ணாவிடில் வ்ரதலோபம் நேர்ந்துவிடுமே!' என்றும், 'அதிதியை உபேக்ஷித்துப் பாரணைபண்ணிவிட்டால் பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அம்பரீஷர் தர்மசாஸ்த்ர நிபுணர்களைத் திரட்டி மேல் கர்தவ்யத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்தவளவில், "அபோ அச்நாதி தந்நைவாசிதம் நைவாநசிதம் ந க்ஷாய கோ பவதி" என்ற வேதவாக்யத்தைக்கொண்டு ஜலபாரணை பண்ணுவதென்று நிச்சயித்து, தீர்த்தப்ராசநத்தாலே வ்ரதத்தைத் தலைக்கட்டி அந்நபாரணைக்காக துர்வாஸரின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாசமாக அநுஷ்டானங்களை முடித்துவந்த முனிவரர் 'ராஜா ஜலபாரணைபண்ணிவிட்

டார்’ என்றறிந்து மிக்க சீற்றமுற்றுத் தமது சிரஸ்ஸிலினின்றும் ஒரு சடையை யெடுத்து அதனால் காலாக்நி ஸத்ருசமான வொரு க்ருத்யையை உண்டாக்கி அதனை அம்பரீஷரைக் கொல்லுமாறு ஏவினார். தன்னைக் கொல்வதாக வந்த அந்த க்ருத்யையைக் கண்டும் ராஜா சிறிதும் சலிக்கவில்லை. அவருடைய ரக்ஷைக்காக எப்போதும் க்ருஹத்திலேயே ப்ரதிஷ்டிதராயிராநின்ற ஸுதர்சநாழ்வான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அந்த க்ருத்யையை தஹித்துவிட்டு அந்த துர்வாஸாவையும் நலிவதாக மிக்க ப்ரதாபத்துடன் அவரைத் துரத்திக்கொண்டு செல்ல, அஞ்சியோடுமவர் எங்குப்போயும் பரணம்பெறாது ;எம்பெருமானைச் சரணம்புகுந்தவளவிலும் ‘அம்பரீஷர் காலிலே விழுந்தாலன்றி இந்த ஆபத்து நீங்காது’ என்றறிந்து அவர் காலிலே விழுந்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு உயிர் தப்பினார் முனிவர்— என்ற கதை அறியத்தக்கது.

[அநிஷ்டதம் பாபம் விநாசய.] ப்ராப்தமாயிருக்கக்கூடிய பாபத்தைத் தருக என்கை. நிஷ்ப்ரத்யூஹமநிஷ்டம்ப்ரயச்ச. பாகவதத்தில் அஷ்டமஸ்கந்தத்தில் [ஸ்லோ 15] ‘‘நவநா நிஷ்ப்ர தோஷா நாதநிஷ்டாம் பூமிம் ஸம்ப்ராப்ய வீரோதநக.” என்றவிடத்தில் வ்யாக்யாநம் காண்க. அநிஷ்டமல்லாதது அநிஷ்டம் = விஸ்ரப்தாயி என்றதாயிற்று. (கசு)

உத்பூதா விஷ்ணுபாதாதுதாராந்நயநஜலஹிமம் மார்ஜயந்தீ நிர்ஜரீணாம், அஜ்ஞாநத்வாந்தமந்தாகரஜநிரஜநீவல்லபஸ்ரீஸ்ததா ஸ்வா। த்ருக்ஷேவாரணா ஸுஹாரணாம் ஸ்வாமிசரணவேதார்த்தவிஷ்ணுஷ்டை: பாவகீயா:, பக்த்யாபாதப்ரகாசா விஷதாமம விசா வ்யூஹாநம் யசோ வ:॥ உஎ

உதாராத் விஷ்ணுபாதாத் உத்பூதா — பெரிய விஷ்ணுபதத்தினின்றும் உண்டாவதும்

நிர்ஜரீணாம் நயநஜலஹிமம் மார்ஜயந்தீ — தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனியைத் துடைப்பதும்

அஜ்ஞாநத்வாந்தமோஹப்ரதபவஜநி ரஜநீபஞ்ஜநவ்யஞ்ஜிதாத்வா — அவிவேகமாகிற இருளாலே உண்டாகக்கடவ மோஹத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸம்ஸாரமாகிற ராத்ரியைத் தொலைப்பதனாலே வழிகளை விளங்கச் செய்வதும்

க்ரஹாணாம் ஸம்பாணம் ந்யக்காவஸ்தாண: — க்ரஹங்களினுடைய ஒளியை மழுங்கச் செய்வதும்

பாவகீயா: சிகிஷ: கவளஹாரநு — அக்நியினது ஒளிகளைக் கொள்ளை கொள்வதுமான

சக்ரேசார்க்கப்ரகாச: — திருவாழியாழ்வானாகிற ஸூர்யனுடைய ப்ரகாசமானது

வ: — உங்களுக்கு

தசதிசோ வ்யாப்நுவாநம் யச: திசது — பத்துத்திசைகளையும் வியாபிக்க வல்ல புகழைத் தரக்கடவது.

*** இதில் 'சக்ரேசார்க்கப்ரகாச:' என்று திருவாழியாழ்வானை ஸூர்யனாக நிரூபணம் பண்ணினபடிக்கு இணங்க ஐந்து விசேஷணங்களிடுகிறார். ஸூர்யப்ரகாசத்துக்கும் சக்ரப்ரகாசத்துக்கும் உபமாநோபமேயபாவம் ஶ்லேஷவிசேஷவைசித்ர்யமாயிராநின்றது. [உத்பத்திவிசேஷாதாராத்] ஸூர்யப்ரகாசமானது (ஸூர்ய) பிம்பத்தில்நின்று முண்டாவது போல் சக்ரப்ரகாசம் (ஸுதர்சந) பிம்பத்தில்நின்று முண்டாவதிறே. அதவா, உதாராபிம்பாதாதயம் இரண்டுக்கு மொக்குமாய்த்து. "உதாரோதாத்த ஹேதோ:" இத்யர்த்த:. [நிஜார்ச்சிஷாம் நயநஜலஹிமம் ஶோஷயந்து] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே பனிநீர் சுவறிப்போம். சக்ரப்ரகாசமும் தேவமாதருடைய கண்ணீராகிற பனிநீரை ஶோஷிப்பியாநின்றதாய்த்து. அஸுரராக்ஷஸர்களை முடித்து தேவர்கட்கு வெற்றியைத் தரவற்று என்றபடி. "நயநஜலஹிமஜம்" என்ற சிலருடைய பாடம் அஶுத்தமென்றுணர்க.

[அஜ்ஞாநத்வாந்த ஸூர்யப்ரகாசநிரஸ்தஸமஸ்தஜ்ஞாநப்ரகாஸ்யா] ஸூர்யப்ரகாசம் கிளர்வதற்கு முன்னே அந்தகார ப்ரசுரமான ஸமூஹத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராத்ரியின் கொடுமையினால் 'இன்னது வழி' என்று அறியவொண்ணாதேயிருக்கும்; ஸூர்ய ப்ரகாசம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விரவு நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவதாயிருக்கும். அப்படியே வக்த்ரப்ரகாசமும் அஜ்ஞாநமாகிற அந்தகாரத்தாலே உண்டாகக்கடவ ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆகரமான ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து அபவர்க்கமார்க்கத்தை ப்ரகாசிப்பியாநிற்குமிறே. "ஸாஹஸ்ர ஹேமாம்ஸோ! கோடிஸூர்ய ஸமப்ரப! அஜ்ஞாநாந்தஸ்ய மே தேவ விஷ்ணோ மார்க்கம் ப்ரதர்சய." என்னாநின்றார்களிறே.

[க்ரஹாணாம் ஸ்மரணம் நக்ஷத்ராணா:] ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே மற்றுள்ள க்ரஹங்களும் விளங்கமாட்டாவென்னும்போது வக்த்ரப்ரகாசத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டாவென்னுமிடம் கிம்புநந்யாயஸித்தமிறே. நக்ஷத்ரமாவது கிரஹாரம். [பாவகீயா அர்ச்சிஷ: அபஹ்ருதா] "திநாத்யயே நிஹிதம் தேஜஸ்ஸவித்ரேவ ஹுதாஸந:" என்ற கணக்கிலே அக்நியானது இரவிலே ஸூர்யதேஜஸ்ஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்; மீண்டு ஸூர்யனுதித்தவாறே பாவகநிஹிதமாயிருந்த அந்த அர்ச்சிஸ்ஸு அபஹ்ருதமாமிறே. அக்நி அர்ச்சிஷ்மானாயிருந்தாலும் ஸூர்யப்ரகாசத்தினெதிரே அந்த அர்ச்சிஸ்ஸு அபஹ்ருதமாயிருக்கையாலே பாவகதேஜஸ்ஸை ஸூர்யப்ரகாசம் கொள்ளை கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வக்த்ரப்ரகாசத்துக்கும் ஒக்குமாயிற்று. பாவகஸ்ய இமா:- பாவகீயா:, தா:. அர்ச்சிஸ்ஸப்தம் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் ஸ்த்ரீலிங்கத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே அர்க்கப்ரகாச ஸமர்த்தமான வக்த்ரப்ரகாசமானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுகவென்றாராயிற்று. [ஈப்ஸிதம்] பாண்டவா: ஈக்ஷிணோத்ரங்

களான நாற்றிசைகளைமாத்திரம் விவக்ஷித்து 'சதஸ்ரோதிஶ:' என்பது; திக்கோணங்களாகிற நான்குவிதிக்குகளையும் சேர்த்து விவக்ஷித்து 'அஷ்டௌதிஶ:' என்பது; அவற்றுடன் அதோபாகத்தையும் ஊர்த்வபாகத்தையும் கூட்டி 'தஶதிஶ:' என்பது. ... (௨௰)

ஸமக்ரஸ்ய ஸ்வர்க்யௌகஸாமபி தநுஜஜநுஷாம் விக்ரஹம் நிக்ரஹீதும், தாதும் ஸத்யோऽவைதவாநாம் ஶ்ரியமதிஶயிநீம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா। யோக்தும் தீப்யேத யா யுகபதபி பாரா ஸம்ருத்தியா ப்ருதக்வ்ருத்த்யா, ஸா வோ நுத்யாதவித்யாம் த்யுதிரம்ருதரஸஸ்யந்திநீ ஸ்யந்தநாங்கீ॥ ௨௧

அம்ருதரஸஸ்யந்திநீ	மோக்ஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
ஸ்யந்தநாங்கீ	திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா த்யுதி:	யாதொரு ப்ரகாஶமானது
யுகபத்	ஏககாலத்திலேதானே
ஸ்வர்க்யௌகஸாம் ஸமக்ரஸ்ய விக்ரஹம்	தேவர்களின் ஸமூஹத்துக்குண்டான விரோதத்தையும்
தநுஜஜநுஷாம் ஸமக்ரஸ்ய விக்ரஹமபி நிக்ரஹீதும்	அஸுரர்களின் கூட்டத்தினுடைய ஶரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்கும்
ஸத்ய:	ஏககாலத்திலேதானே
ஸ்வர்க்யௌகஸாம் ஸமக்ரஸ்ய அவைதவாநாம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் தாதும்	தேவஸமூஹங்களின் பெண்டுகளுக்கு அவைதவ்யவர்த்தமாநாநுவ்ருத்தியாலே மேன்மேலும் பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும்
தநுஜஜநுஷாம் ஸமக்ரஸ்ய வைதவாநாம் அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம் வர்த்தமாநாநுவ்ருத்த்யா தாதுமபி	அஸுரஸமூஹ ஸைந்யங்களின் சிறந்த செல்வத்தை, ரதகஜதுரகாதி வாஹநங்களை மேன்மேலும் அழியச்செய்யும் முகத்தால் தொலைப்பதற்கும்

ஸ்வர்கௌகஸாம் ஸமஸ்தவ்யவாய: தநுஜதநுஷாம் ஸமஸ்த வாய: க்ஷதி ஸக்ருதிரேயஸ்த்ரா ப்ரோக்தா யோகாத்	தேவஸமூஹத்தினுடைய பட்டணங்களை ஸௌவர்ணமயமான தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும் அஸுரஸமூஹத்தினுடைய பட்டணங்களை பஸ்மமயமான ஸ்வரூபத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்
தைத்யேந்த	விளங்காநின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்சந ஹேதியானது
வ: க்ஷதிஷ்டாம் நாஷ்டாக்	உங்களது அஜ்ஞாநத்தை அகற்றுக.

*** இந்த ச்லோகத்திலே கவிபாதிஸ்வதந்த்ரதாயும் விஸ்மயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸுதர்சந ஹேதியானது அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் ஸமகாலத்திலே ஸமானமான க்ரியையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸம்ஸ்க்ருதவாணீ விசக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸூக்திவிந்யாஸ ஸௌந்தர்யத்தை அநுபவித்து மகிழவல்லார்.

[ஸ்வர்கௌகஸாம் ஸமஸ்த விக்ரஹம் தநுஜதநுஷாம் ஸமஸ்த விக்ரஹமபி யாமவத்ருஹீதாத்] இங்கே விக்ரஹமென்பதும் ச்லிஷ்டம். இது தேவர்களின் பக்ஷத்திலே விரோதாபாவமாகும்; அஸுர பக்ஷத்திலே சரீராபாவமாகும். அஸுரர்களின் சரீரங்களை அறுத்தொழித்து தேவர்களின் விரோதத்தை சமிப்பித்தபடி சொல்லிற்றாகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே தேவர்கள் நிர்விரோதிகளாவர்களே. விரோதி கழியவே விரோதம் கழிந்ததாமிறே.

[தாதம் ஸத்யாபஸாநாம் ஸ்ரீயதிப்ரபிதம் பத்ரஸம்யாநவத்யா] "ஸமஸ்த ஸ்வர்கௌகஸாமபி தநுஜதநுஷாத்" என்றது இங்கும் அநுஷங்கிக்கக்கடவது. இந்த சரணத்தில் 'தாதாத்' என்பதும் 'பத்ரஸம்யாநவத்யா' என்பதும் ஸம ச்லிஷ்டம், 'ஸத்யாபஸாநாத்' என்றது ஸம ச்லிஷ்டம். தேவபக்ஷத்திலே 'ஸத்ய: கபஸாநாத்' என்றும், அஸுரபக்ஷத்திலே 'ஸத்ய:

பவமானம்' என்றும் பஹுவிதமாகி ஸமஸ்தஹேதுமாகையாலே ஸர்வோத்தம ஶ்ரேஷ்டம். [ஸர்வஸ்மாத் ஸர்வஸ்ய ஸர்வத்ர ஆநந்த ஜாதம் ஸர்வஸ்ய பவமானம் ஶ்ரியஸ்ஸமக்ஷம் தாதவ்ய] தேவா ஸுரவக்ஷஸ்யத்திலும் ஸகலப்ரவ்ருத்தியாகரணம் ஸர்வதஃ தோற்றிலும் ஸமஸ்த கர்மஸித்தி க்ரியையாம். 'தாதவ்ய' என்கிற ஶப்த நிருக்தி யாதோவ்யயமானது ஸித்தாந்தங்களான இரண்டு யா தங்களினின்றும் நிஷ்பந்நமாவது. 'டுதாஞ் தானே, என்னும் யாதுவில் நிஷ்பந்நமாகி, தாதவ்ய-கொடுப்பதற்கு என்று பொருள் படும். 'தோ-அவகண்டனே' என்ற யாதுவில் நிஷ்பந்நமாகி, தா தவ்ய வணிப்பதற்கு என்று பொருள்படும். ஆகவே இங்கு ஶ்லேஷம். தேவஸமூஹங்களுடைய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதற்கும் அஸுரஸமூஹ ஸைந்யங்களுடைய ஸம்பத்தைக் கெடுப்பதற்கும் என்றதாயிற்று. இந்த ஸம்பந்த ஸாரத்தை விஶேஷிக்கிறது 'ஸத்ஸம்மானவ்ருத்த்யா' என்று. இதன் கருத்து யாதெனில்; தேவதாஸ்த்ரீகளுடைய ஸம்பத்து வீறு பெற்றிருப்பது எத்தாலே?— ஸத்ஸம்மானவ்ருத்த்யா = ஸத்ஸம்மானமாவது ஸகரீகாவதாரவனை. இது மங்களாலங்காரமாகச் செய்துகொள்ளும் ஹோமவிஶேஷங்களில் ஸர்வமானது. இதற்கு ஸந்தவ்ருத்தியாவது ஸவிதேஹம்-எப்போதுமிருக்கை. வைதவ்யம் வந்தாலும் ஏதேனும் தோஷமுண்டானாலும் ஸத்ஸம்மம் விஸர்ஜநமாம். அப்படியாகாமல் ஸத்ஸம்மானவ்ருத்தியாலே ஸதிஶயவத்தான ஶ்ரீயாகிறது-ஸௌமங்கல்யலக்ஷ்மீ. அதனைக் கொடுப்பதற்கு என்றதாய்த்து. இனி ஸுராஸுரவக்ஷத்தில் விவரிப்போம். 'ஸத்ஸம்மானவ்ருத்த்யா ஸதிஶயினீம் ஶ்ரியம் தாதவ்ய' என்று தேவ வக்ஷத்திலே யோஜிக்கப்பட்டது. இங்கு அங்ஙனல்ல. 'ஆநந்தஜாதம் ஸர்வஸ்ய பவமானம் ஸதிஶயினீம் ஶ்ரியம் ஸத்ஸம்மான வ்ருத்த்யாதாதவ்ய' என்று யோஜிக்கக்கடவது. இங்கே ஸத்ஸம்பந்தம் வாஸநாயுக்தம். அஸுரஸைந்யங்களுக்கு வாஹநமான ரதகஜதுரகாதிகளுக்கு யாதொரு ஸம்மமுண்டு ஸம்பஸம், அதனை

க்ஷவிஷ்டமாக வுண்டுபண்ணவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம் வஞ்சிக்கப்பட்டதாகிறது.

[போக்த்ரம் பாமவதீ வாஸ்ராஸ்ஸ்ரியே ...] 'ஸமயஸ்ய ஸ்வமயாத்ராவி தாநாஜநாஷாம்' என்றது இங்கும் ஸநாவதிக்கக்கடவது. [ஸ்வமயாத்ரம் ஸமயஸ்ய தாநாஜநாஷாம் ஸமயஸ்யாவி வாஸஃ ஸ்ருதிரேயாருக்ருத்யா பாமவேஸ போக்த்ரம்] இங்கு ஸ்ருதிவதமொன்றே ஸ்லிஷ்டம். இது தேவபக்ஷத்தில் பௌஸ்வயமாயங்கம், க்ஷஸாரபக்ஷத்தில் ஸஸாயங்கம் தேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் மிஞ்சினதாகச் செய்யவும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஸஸஸாத்தாகச் செய்யவும் என்றதாயிற்று. அமரர்க் கிடர்கெட அசுரர்கட் கிடர்செய்தமை இந்த ஸ்லோகத்தின் பாவதாத்பர்யம்.

இதில் ஒன்று சங்கிக்கக்கூடியதுண்டு; 'யாமவதீ' என்றது எங்ஙனே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள் வாழக்கூடும்; க்ஷயாபுஸமும் தேவஸஞ்ஜீவநமும் ஏககாலத்தில் கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு சாதவத்வதசக ஹேதுந்யாயமென்கிற ஞானகாரிகந்யாயம் கொள்ளத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஸாதசக நாதியானது உங்களுக்கு வீட்டின்பத்தை யளித்து க்ஷவிதாநிவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தரக்கடவதென்றதாயிற்று. ஸுதர்சநஸ்ய க்ஷம், (வக்த்ரம்) தஸ்ய ஐயா ஸூர்ந நாஸி ஐதி தஜிதவ்ருத்திஃ. ஸுதர்சநநேதர். அதனுடைய க்ஷம்-சக்கரம். ... — ... ... (௨௧)

ஶாந்தம் ஶாந்தம் ஸமஸ்தம் ஸபதி ஸஹ ஸுதைர் வைதமாநா ...ந்யாநஸ், க்ருத்யாதௌ தைத்யஹஸ்தாத் ஸமரவிஜயமா... தகாவாமீதேநா ஸக்ரமேஶ காமயணம் ஸ்ரீதேவ ஸாபாதே யஃ ஸ்வகீயேதுவிரஹதயம், ஸ்வஷ்டிஸாம்ருஷ்டிகம் ஸுக்ஷமம்சேவ நய த்வாயாயாரௌத்ரஸாரஸ்ய॥ (௨௨)

ஸமராங்கணே	போர்க்களத்தில்
ஸபத்நாந்	ஶத்ருக்களை
தாஹம் தாஹம்	நன்றாகக் கொளுத்திவிட்டு
ஸ்வஸ்த ஸந்தா	விளங்காநின்ற ஸ்வாஸ்த்யத்தை யுடையதும்
கல்யாண ப்ருதுஸாதுஜநாநாம் அபேக்ஷித தாத்ரீ	ஸம்ஸாரிகளான ஸாதுஜநங்களுடைய அபேக்ஷிதங்களை நிறைவேற்றுவதும்
த்ருப்தகாபாலிகேந	காபாலிகர்களை த்ருப்தியடையச் செய்வித்ததுமான
பதா	வழியினாலே
யாதி	போகாநிற்கிற
த்யுதிர்யா ஸுதர்ஶநஸ்ய பௌவ்யுஷீ:	திருவாழியாழ்வானுடைய யாதொரு கிரணமானது
ஸ்கீதே:	தனது கீர்த்தியாகிற ஒரு மார்க்கு
விஹத்யை	விஹாரார்த்தமாக
கங்காலை:	எலும்புகளினாலே
காலாதேஶஸ்ய கம்ப்ர கரோதி	வெள்ளிமலையைச் செய்யாநின்றதுபோலும்;
ஸா	அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநகிரணமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலம் ஸாம்ராஜ்யம்	எவ்வகைப்பலனையும்
உபநயது	அனுகூலிக்கக்கடவது.

*** ஸுதர்ஶநாழ்வானுடைய ஶத்ருஸம்ஹார வைஶாரத்யத்தை விலக்ஷண வைகரியாலே பேசுகிறார் இதில். ஸமர ராக்ஷஸர்களுடைய தேஹங்களை நீறுபடக் கொளுத்தி அவற்றிலுள்ள ஶம்ஸாரஸ்ருகஸ்யாதிகளை ஸாதுஜந விஶாலாதிகளுக்குத் தீனியாகத் தந்து கண்டவிடமெங்கும் ஸ்வஸ்தமயமாக்கி அவ்

வுடல்களின் வெளுத்த ஸ்வஸிகளை யெல்லாம் மலை மலையாகக் குவித்துக் கிடக்கும்படிக்கு ஒரு உத்ப்ரேக்ஷை யருளிச்செய்கிறார்- [ஸக்தே தவிஷத்ராம காமயஷ்ஸம்ஸிம்ஹாஸநஹவ என்று.] 'ஸயநஸ:' என்றதே 'ஸ்க்தேஷ:' என்று ஸ்ரீம்ஹநித்தாம் பண்ணினபடியாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாகிரணமாகிற ஸாமானுக்கு நந்திதியை ஒரு வத்தியாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்போலும். உலகில் ரஸிகனும் ஸமர்த்தனுமான ஸர்வவானவன் தனது காதலிக்கு ஸவிஹா ஸவிஹாரஸ்தானமாக ஒரு மாளிகையையோ தோட்டத்தையோ மலையையோ சமைப்பது வழக்கம். அப்படியே ஸ்வாதந்த்ர்யகிரண மாகிற ஸர்வா தனது காதலியான கீர்த்திக்கு வெளுமைவிஹாரத்தின்பொருட்டு சுவாராணாஸ்விவாஹுவ்ரஜந ஒரு வெள்ளி மலையைச் சமைத்தனன் கொல்! என்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. இத்தால், ஸ்வாதந்த்ர்யகிரணமானது சுவாராகூலர்களை சுஷ்ஸோரூவ செஷிகளாம்படி ஸம்ஹாரம்பண்ணி மிக்க புகழ்படைத்ததாகச் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஊாஹம்ஊாஹ்ஸ = ஊஹாஊஹா ஊாஹம்ஊாஹஜிதி ணைஸ்ஜ். "ஹ்ருவ்யாஜ வேதஸம்தாஜ்வி ஸமிஷிதவாஷா வீதகாவாதிகேந ஸஜ்ஜ ஸநாவ வதந்நா" = ஸாம்ஸாரிகளான வேதஸம்ததாதிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திருவருளாலே வழிநரவுண்டு களித்தபடியாலே வழியில் ஹஸோத்தமேயாய்த்து உள்ளது. [யாது] 'யாவ்ரவணே' என்கிற யாதுவில் ரஸதஜ்ரவ்யாதுமான ரூவம் இது. (யாது, யாதுள, யாதுஃ.) (உஉ)

ஊஹாநம் ஊாநவாநம் ஸஹவிதநிவவெபாஷிஷிவத்ருஹுஸ்ஜ், வஜ்ஜம் கூதாவிஹவெயா நவராயிரஹரிகளதா கம்கொணவெஹ்ஹ: காவஜ்ரணம் வாஷவவெவெ: காவதட வாஸவ்ணக்ஷாவெநஸ்ஷயஜநாஜ், வாவம் வாவஷ்ரஸாநம் ரஸயதா ஹவதாம் ஸ்ஹூராஜஸ்ய தேஜ:|| (உ௩)

தக்³தா⁴நாம் தா³நவாநாம்	கொளுத்தப்பட்ட அஸுரர்களுடைய
ஸஹஸ்ரஶ: நிவஹைர் அஸ்தி²பி⁴:	ஸஹஸ்ரஸங்க்யைகளோடுகூடிய எலும்புகளினால்
ப்ருத்²வீம் ஸர்வாம் ப்ரஸஹ்ய த⁴வலிதவதி	பூமியை முழுதும் வெளுக்கடித்த பின்னரும்
பூ⁴ய:	மறுபடியும்
தத்³யோஷிதாம்	அவ்வஸுரர்களின் பெண்டுகளுடைய
குசதட கு⁴ஸ்ருண க்ஷாலநோத்³தே³:	முலைத்தடங்களிலுள்ள குங்கும ரஸங்களைக் கழுவித்தள்ளுகின்ற
பா³ஷ்ப வ்ருஷ்டே:	கண்ணீர்ப் பெருக்குகளினால்
க்ஷணேஷு:	விமாநாதிகளுக்கு
நவ ரஸாஸ்ருக் ப்ரவாஹ ஸ்ப்ருஹாம் காரயந்தம்	நூதநரக்தப்ரவாஹத்தில் விருப்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற
ஸுத³ர்ஶநாஸ்ய தேஜ:	திருவாழியாழ்வானது தேஜஸ்ஸானது
ப⁴வதாம்	உங்களுடைய
பாபவ்யூஹாநாம் பாபம்	ஸமுதாயத்துக்கு மிகவும் வஶ்யமாயிருக்கின்ற பாபத்தை
ஶமயது	போக்கடிக்கட்டும்.

*** ஸ்ரீஸுதர்ஶநதேஜ:ப்ரபாவத்தாலே அஸுரர்கள் மாண்டொழிந்தபின்பு அவர்களுடைய பெண்டுகள் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகிறபடியை விலக்ஷணமுக்தியாலே' பேசுகிறார் இதில். அஸுரர்கள் ஸுதர்ஶநதேஜஸ்ஸாலே கொளுத்தப்பட்டு அவர்களுடைய மாம்ஸாதிகளும் ஸ்புலிங்காதிகளாலே நிஶ்ஶேஷமாக ஸம்ஹரிக்கப்பட்டு எலும்பும் நீறுமே மிகுந்திருக்கிற உமரா யைக்கண்ட மாம்ஸாஶிகள் 'இனி நமக்கு உணவு கிடைக்க வழியில்லையே! என் செய்வோம்? இனி எத்தனை நாள் உபவாஸங் கிடப்போம்!' என்று விசாரமுற்று வருந்திக்கிடக்குங்கால் 'புதிய உதிரம்

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்தீரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த தாரைகளைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸுதர்சநதேஜஸ்ஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்றதென்னில்; [பாஷ்பைஸ்ஸார்த்தம் வைதவ்யஸூத்ரணக்ஷாலநைர்த்தைத்யநாரீ] தமது பர்த்தாக்கள் மாண்டொழிந்தன ரென்பதை ஸுதர்சநதேஜஸ் ஸம்ஹாரத்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணீர்விட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஸௌமங்கலி ஸூசகமாக அணிந்துகிடந்த குங்குமபங்கங்கள் அக் கண்ணீராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமாகப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதாயிராநின்றதென்று கொள்ளீர்.

[பாபவித்ராவணம் பாது] சத்ரூணாம் வித்ராவணம்-பாபவித்ராவணம்; ஸ்வாச்ரிதாநாம் ஸௌக்யங்களைக் கொடுக்க ஸஞ்சிதமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. வைதவ்யஸூத்ரணம் க்ஷாலயந்தீதி வைதவ்யஸூத்ரணக்ஷாலநா:, தை:. (௨௩)

ரக்ஷ்யம் நேத்ரம் லலாடஸ்தமிதி ஸ்மரத்வேஷிணா த்யாய
தேவ, ஸுஷ்டு ப்ரோந்நித்ரஜ்வாலாஸஹஸ்ரவபுஷப்லோஷஶங்கிதேவ
ஸ்திதேவ। வஜ்ராஹ்ரிஸஞ்சாரஸம்பஞ்ஜதி ஸகிலைதேவ ஸம்ஸ்ரூ
ண பஜேத்:, ஸௌரதேஜஸ்ஸமஸ்தம் ஸ்த்ரிதா ஸ்திதஸம்ஸ்தம்
தேஜஸ்தாந்நா ஸ்ரீதிவ்யம்॥ (௨௪)

லலாடஸ்தம் நேத்ரம் ரக்ஷ்யமிதி (தனது) நெற்றிக்கண்ணானது நாசத்தை யடையாதிருக்கவேண்டுமென்று

த்யாயதேவ ஸ்திதேந	த்யானம் செய்யாநின்றவன்போன்ற
ஸ்மரத்வேஷிணா	காமசத்ருவான ருத்ரனாலும்
ப்ரோந்நித்ரஜ்வாலாஸஹஸ்ர வபுஷ ப்லோஷசங்கிதேவ ஸ்திதேந	ஸர்வாஸ்ரயமான சக்ரத்தின் ஜ்வாலாஸமூஹங்கள் எரிந்துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்தவன்போன்ற

ஶக்ர — வ்ருத்ராரியென்றும்,

வஜ்ராக்நி: — (தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்நியானது

நாஶம் மாஸ்ம வ்ரஜேதிதி — நாசத்தை அடையாதிருக்க வேண்டுமேயென்று

சகிதேநேவ ஸ்ருஷ்டேந ஶக்ரேண — அஞ்சினவன் போன்ற இந்திரனாலும்

பத்யை: — தொடுக்கப்பட்ட

ஸ்தோத்ரை: — ஸ்தோத்திரங்களினால்

ப்ராஜமாநா — விளங்காநிற்கிற

சக்ரஸ்வாமிந: தீப்தி: — திருவாழியாழ்வானுடைய தீப்தியானது

வ: — உங்களுடைய

துரிதஶதம் த்யது — நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத் துலைத்திடுக.

*** "ஸப்ரஹ்மஶிவஶக்ரை:" என்னப்பட்ட மூன்று மூர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுதர்சநதீப்தியை ஸர்வதா துதித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றனரென்கிறாராய் அவர்களுடைய ஸ்துதிக்கு ஓரோர ஸாபிப்ராயத்தை உத்ப்ரேக்ஷித்துப்பேசி ஜ்ஞாநவைஶத்யத்தைத் தலைக்கட்டுகிறாராய்த்து இந்த ஶ்லோகத்தளவிலே. [ஶாந்தா நேஷ்டி த்ர்யாதி.] த்யாயதேவ, உத்ப்ரேதேவ, சகிதேநேவ, என்று உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்ஜகமான இவஶப்தத்தை ப்ரயோகித்திருக்கையாலே, ஸததம் ப்ரஹ்மாதிகள் ஸர்வ ப்ராப்தகஸம்ருத்தியாலே பண்ணும் ஸ்தோத்ரத்திலே பக்திஜ்ஞாநாபிஸந்தி நிபந்தநத்தை இவர் உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ஆரோபந்தானும் ஸுதர்சந தேஜஸ்ஸின் ப்ராபல்ய ப்ராவீண்யாதிசய ப்ரகாசநத்திலே பர்யவஸிக்குமென்றுணர்க. ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு பரிதோஷத்தை விளைக்கவல்ல ப்ரபாவம் கடாக்ஷித்தமாகாநின்றதிறே. இவகாரங்களை உத்ப்ரேக்ஷார்த்தமாகக் கொள்ளாதே வாக்யாலங்காரமாகக்கொண்டு ஸ்வாபாவிகீ

தீப்தாந ஹேதியையிலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீஸுதர்ஶந தேஜ:ப்ரஸரமானது என்னுடைய ஶோபா ஸ்ரீயை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜ: பதார்த்தங்களையெல்லாம் திரஸ்கரிக்கட்டும்' என்று ஸூர்யனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் உஷ்ணித்துக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் தக்தமாக்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்யா தொழியவேணுமே' என்று ப்ரஹ்மாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தேஜ: பதார்த்தங்களெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதருநிற்க நமது வஜ்ராயுதமோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாஶம் நேர்ந்துவிடப் போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று தேவேந்த்ரனுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமரர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுதர்ஶந தீப்தியானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக் கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றதாயிற்று. [த்ருதா=] 'ஶோகவஹ்நே' இத்யஸ்யார்த: ஶோபி ஸம்வத. ... (உச)

இதி ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகே வ்யாக்யாநே
ஜ்வாலாவர்ணநம் ஸமாப்தம்.

அத நேமிவர்ணநம்.

ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் ஶாத்ரவாணாம் ஶலபகுலமிவ ஜ்வாலயா பஸ்மீ
குர்வாணா, பூயோபூய: ப்ரக்ஷாலயந்தீ விபதி தஹநவத்ப்ர
மதித்ராந் ஸமித்ராந்। வ்ருத்வா பாஸ:ப்ரவாஹ ஸௌதர்ஶந
டம்பாடம்பகலக்ஷ்மணே தத்ரா, நேமிஸ்ஸௌதர்ஶநீ வ:ஶ்ரியமதி
ஶயிநீம் தாஶதா தாஶதாத்நே॥ (உரு)

ஶாத்ரவாணாம் — பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஶஸ்த்ராஸ்த்ரம் — ஶஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஶலபகுலமிவ — விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜ்வாலயா — (தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜ்வாலையினாலே

ஶௌரிஹாநா	வ்யாகுலீகரியாநின்றதாயும்,
கோஷை: கோரகோஷை:	தனது கோஷங்களினால்
விகடித மதுவிஜேத்ருயோக நித்ராந்	எம்பெருமானுடைய யோக நித்ரையைக் கெடுக்கின்ற
ஸமுத்ராந்	கடல்களை
க்ஷோபயந்தீ	கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்
வ்யூடோர: ஸ்தலாஸ்பாலந ப்ருத படுரடத்கீகஸக்ஷுண்ண தைத்யா	விசாலமான மார்புகளில் கடுமையாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பொடி பண்ணப்பட்டும் நன்றாக ஶப்தியாநின்றுமிருக்கிற எலும்புகளையுடையவர்களாயும் (அதஏவ) பொடிபொடியாக நசிப்பிக்கப் பட்டவர்களாயுமிருக்கிற அஸுரர்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநீ	ஸுதர்ஶநாழ்வானுடையதாயு
நேமி:	நேமியென்னும் அவயவமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஶரதாம்	ஒரு நூற்றாண்டுவரையில்
அதிஶயிநீம் ஶ்ரியம்	சிறந்த செல்வத்தை
திஶதாத்	தந்திடுக.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ஶ்லோகமளவும் பதினான்கு ஶ்லோகங்களாலே நேமிவர்ணநம் பண்ணுகிறார். நேமியாவது சக்ரத்தின் அவயவம்; "சக்ரம் ரதாங்கம் தஸ்யாந்தே நேமி: ஸ்த்ரீ ஸ்யாத் ப்ரதி: புமாந்" என்றான் அமரஸிம்ஹனும். இங்ஙனே நேமியைப் பற்றியும் நாபியைப்பற்றியும் அரஸந்தோஹத்தைப்பற்றியும் அக்ஷத்தைப்பற்றியும் ஜ்வாலையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி வர்ணித்தாலும், அவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் அவயவி தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரபாவகீர்த்தநத்திலே பர்யவஸிக்குமாயிற்று. ஒரு ஶ்லோகந்தன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோ ப்ரமாணங்களைப் பேசுகிறார் என்று ஸாடோபவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு மஹாவீரன் செய்த செயலை வர்ணிக்கப் புகுந்தவன் “கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை” என்று தன்னுடைய உத்ஸாஹத்துக்கு இணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாராய்த்து இவரும்.

[சஸ்த்ராஸ்த்ரேத்யாதி.] அஸுரராக்ஷஸர்களாகிற சத்ருக்கள் ப்ரயோகிக்கும் அஸ்த்ரங்களையும் சஸ்த்ரங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ்கரியாநிற்கும் வக்ஷ:ஸ்தலீ. முஷ்டியுள்ள ஆயுதங்கள் சஸ்த்ரமெனப்படும். க்ஷேபகமானவை அஸ்த்ரமெனப்படும். சஸ்த்ராணி ச அஸ்த்ராணி ச தேஷாம் ஸமாஹார:-சஸ்த்ராஸ்த்ரமிதி விக்ரஹ:. “ஸர்வோ த்வந்த்வோ விபாஷயைகவத் பவதி” என்ற பரிபாஷையினால் ஏகவத்பாவம். “உரஸிவ ஜாமதக்ந்யஸ்ய” [ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.] இத்யாதிவச்ச. [கோபோஷ்மேத்யாதி.] “கோஷ: கோபோஷ்மா” என்றவிது ப்ராஸாத ப்ரதீபந்யாயேந ‘க்ஷோபயதி’ என்பதிலும் விஜ்ருப்பிதேத்யாதியிலும் அந்வயிக்கக் குறையில்லை. “கோஷ: கோபோஷ்மா விஜ்ருப்பித ஸம்ரம்பயோகநித்ராந் ஸமுத்ராந் கோஷ: கோபோஷ்மா க்ஷோபயதி” என்று யோஜிக்க ஔசித்யமுண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோகு செய்யும் பெருமானுடைய யோகநித்ரைக்கு ஸஹாயமுண்டாகும்படி ஸமுத்ரா இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனைப்புணர்ந்த ஸாநுமந்த ச்ரேணியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஸம்ரம்பவ்யாபாரத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கோபாவேசத்தாலே தான் கோஷித்து அக் கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[வ்யூடோரஸ இத்யாதி.] ப்ரயோகத்திற் சொன்னபடி சத்ருக்களுடைய அஸ்த்ரசஸ்த்ரங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மார்புகளிலே போய்ப்புக்கு த்வம்ஸம்பண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. வ்யூடோரஸ: ப்ரளயகாலத்ருப்திதவைராட தீக்ஷ்ணஸாஸ்த்ரேதே க்ஷா

ர்ணாஸு, ஶ்ரேயோபி: பூர்ணா:; என்று விஶேஷணமாய பத ஸமுதாயமாகி, மேல் ஸஹஸ்ரதீப்தியாகுக; ஸுதர்ஶநஶ்ரேயோபி: ஸம்யமாதர்யா க்ஷோணீ: ஶுத்தா: யயாஸா = என்னவுமாம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்ஶந நேமியானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்வத்தை நீடூழி நல்கவேணுமென்றதாயிற்று. [ஶாஸ்தார:] 'ஶாஸு-ஶாஸநே' என்ற தாதுவில் தோந்றிய ரூபம். ... (௨௫)

தாரா சக்ரஸ்ய தாராமணிகணவிததிஜ்யோதிதத்யோமசாரா
பாராவாராம்புபூரக்ஷபணவிஶதிதோத்தாமபாதாளசாரா ।
ஶைலாஷ்டாஸ்போடஶப்தப்ரகடிதவஸுதாசண்டஸஞ்சாரஜ்ஞா-
பயாநா, பந்தாநம் வ: ப்ரதிஶ்யாத் ப்ரஶமநகலுஷா ஸ்வாநு-
ரூபம் ததநீநேமி: ॥ (௨௬)

தாராமணிகணவிததிஜ்யோதிதத்யோமசாரா — நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள்போன்ற தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியினாலே ஆகாஶ ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்

பாராவாராம்புபூரக்ஷபண விஶதிதோத்தாம பாதாளசாரா — கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்கடிப்பதனால் தட்டுத்தடங்கலில்லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதும்

ஶைலாஷ்டாஸ்போடஶப்த ப்ரகடிதவஸுதாசண்ட ஸஞ்சாரஜ்ஞா பயாநா — குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு ஶப்தத்தினால் பூமண்டலத்தில் கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்

ப்ரஶமந கலுஷா — பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்லதுமான

சக்ரஸ்ய தாரா — திருவாழியின் நேமியானது

வ: — உங்களுக்கு

ஸ்வாநுரூபம் பந்தாநம் — ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை

ப்ரதிஶ்யாத் — தந்திடுக.

*** ஸமுத்ரயாத்ரையின் ப்ரதாபம் லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ப்ர ஸ்ருதமாக நிகழ்கின்றமையை உபபாதிக்கிறார் இதில். நக்ஷத்ர ஸமூஹம்போன்ற ஸமுத்ரநீர்த்திவலைகள் ஊர்த்வலோகமெங்கும் பரவிக் கிடக்கையாலே திவி ப்ரதாபம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கினபடியாலே பாதாள லோகப்ரதாபம் ஸம்ஸ்ருதம் என்னுமிடம் ப்ரகாசிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சலியாத குலபர்வதங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொலி கிளர்ந்தபடியாலே ஸம்க்ஷோபத்தில் கடுமையாக ப்ரதாபம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே லோகத்ரயத்திலும் ஸம்ஸ்ருதமான ஸ்வப்ரதாபத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸ்ரீஸமுத்ர உபமாந ஸேதுவானது உங்களுக்கு ஸுஸ்திதமான மார்க்கத்தைக் காட்டவேணுமென்றாராயிற்று. கவிப்ரார்த்தி மார்க்கத்தையோ, அல்லது அவ்வழியில் புகுவதற்கிடான ஸாமர்த்ய மார்க்கத்தையோ நல்க வேணு மென்றபடி.

ப்ரயோகத்தில், தாராமணா ஏவ யேகணா:= (ஸம்ய ஸம்ஷிதா:) தேஷாம் விதத்ர தேஜ்ராதித: த்ரைப்ரதாப: யஸ்ர ஸா என்று கொள்க. "தாராமண கவிஸமர்ஜ தேஜ்ராதித த்ர ப்ரதாபா" என்றொரு பாடமும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபபந்நமேயாம். தாராமணவேஸ்வ யே கவிஸமர்ஜ ணய: (ஸுக்யா:) தைஃ தேஜ்ராதித த்ரப்ரதாபா என்க.

[பாராவா ரேத்ராதி.] "கீழுலகிலசுரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்" என்றபடி திருவாழியாழ்வான் பாதாளவாஸிகளான அசுரர்களை த்வம்ஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸமுத்ரஜலம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் "யத்ராதி த்ராநு தியக்ஷா" என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஶ்லோகத்தில் - திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் நிஶ்ஶேஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் ப்ர காரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. "உத்தாம பாதாலயாத்ரா"

என்றவிடத்து, 'உத்தாம' என்றது- 'உத்ஸம் வம' என்றபடி. தாம மாவது பூட்டு. தாமாதர்த்தா உத்தாமா = பூட்டு இல்லாமையென் பது தட்டுத்தடங்க லில்லாமையைச் சொன்னபடி. ஸ்ருதௌ நிதாநந்த்ய. ... ... (௨௬)

யாத்ரா யா த்ராதலோகா வ்ரதபதவருணத்ராஸமே ஜ்ஞேஸேதே, ஸத்வாஸத்வாஸலோஹாஷ்டா க்ரதவஸப்ரசதவஸத நாநா தாநா! ஹாநிம் ஹா நிதிதாநாம் ஐமதி வரிஷதாம் தா நவீநாம் நவீநாமே, வக்ஷே வக்ஷேமரஸிநீஷ்டேவஹாரதா ஸா ஸவ்யாஹாவஸ்யாஹா வ:॥ (௨௭)

த்ராதலோகா	ரக்ஷிக்கப்பட்ட உலகங்களையுடையதும்
வ்ரதபதவருணத்ராஸ ஜ்ஞேஸே ஸேதே யாத்ரா: ஸுதாநா	வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற அடையாளத்தை நன்றாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கடலில் ஸஞ்சாரங் கொண்டிருப்பதும்
ஸத்வாஸத்வாஸலோஹாஷ்டா	வேதநா வேதங்களுக்கு ஈஸ ஹ்மான வ்ரதத்தையுடையதும்
க்ரதவஸப்ரசதவஸதநாநா	இறகுகளோடு கூடின மலைகளுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கு வஞ்சநம் செய்ததுமான
யா வக்ஷே ரஸிநீ:	யாதொரு ஸாமஸம்ஹநேஜியானது
ஐமதி நிதிதாநாம்	உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட
தாநவீநாம் வரிஷதாம்	அஸுர ஸமூஹங்களுக்கு
நவீநாம் ஹாநிம் வக்ஷே	விலக்ஷணமான த்வம்ஸத்தைப் பண்ணிற்றோ
ஸவ்யாஹாவ வ்யாஹா ஸா	மேன்மைதங்கிய வ்யாகாமத்தை யுடைத்தான அப்படிப்பட்ட வக்ஷேமியானது
வ: ஸ்ரியே வஹாரதா	உங்கட்கு ஸாவத்தைத் தருக.

* * * "த்ராதஸேநாகா" என்ற ப்ரயோகவிசேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விசேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸம்த்ராஸனான வருணன் 'நமக்கு என்ன அபாயம் நேர்ந்துவிடுமோ' என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாத்ராபண்ணுகிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாத்ரா: = த்விதீயாபஹுவசநம். [ஸகாஸகாஸ கோஷா] ஸகமாவது சேதநவஸ்து; அஸகம்— அசேதநவஸ்து; சேதநாசேதநவஸ்துக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத உத்ஸாஹத்தையுடையது என்றால், சேதநாசேதநங்களுக்கு அஸஹ்யமான உத்ஸாஹத்தையுடையது என்னுமிடம் வ்யுத்பத்தியில் தேறுகிறது. சேதநாசேதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமைதான் ஸகாஸகாஸஹகமாவது.

[க்ருத்தஸமரஷமஸ்ஸ்துஷாநா] ஸமரஷிஸஹவத்ருங் இதி ஸமரதா:; ஸமரதஸ்யேத அமரஸ்; தேஷாம் ஸ்து:— வது:; தஸ்ய ஷாநு:— வஷ்டநு: ['தேஷா— அவவஷ்டநே' இதி யாதொஷிபுஷணம் ரவிஷு.] க்ருதம் ஸமரஷமஸ்ஸ்துஷாநம் யயாஸா. முன்னொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜநங்களுக்குப்பலவகையான ஹிம்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த பர்வதஸஞ்சாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறுத்தியருளினதாக இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. "உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்துகந்த" (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாக்யாநங்களில் இக்காரியம் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே புராணப்ரஸித்தியுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ஸம்ப்ரதாயிகளாலே நிர்வஹிக்கவடுப்பது. இந்த ஸ்தகந்

தன்னிலே எழுபத்தாறும் ஶ்லோகத்திலே (வாராஹவசநே) "ஶக்திபூர்வம் [illegible]" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே ஸாஸம்மதமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியேயிறே ஸந்நிதாநத்திலே வ்யாபித்திருந்து காரியம் செய்தது. அடிய றிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[ஜாநகீநாத] ஜாநகாநாம் ஜநா:— ஜாநக்யா:, தாஸாம் ஜீவிதஸ்ய ந்ருஷ்டி:. "ஶஸ்ரஸ்ய தா ஸா" என்ற ஸ்தானத்தில் "ஶஸ்ரஸ்ய தாஸ" என்றும் பாடமுண்டாம்; ஶாந்தியைத் தருக என்றபடி. (௨௭)

[illegible] ॥ ... (௨அ)

[illegible]	எல்லையற்ற தேஜஸ்ஸையுடைய
யத்	யாதொரு நேமியானது [தான
[illegible]	ஶத்ருக்களை ஜயிக்கவிரும்பின தாகி
[illegible]	மாவலிபுக்கவிடமான பாதாள லோகத்தை ப்ரவேஶித்தவளவில்,
[illegible]	(தன்னாலே) [illegible]க்கப்பட்ட தண்ணீரையுடையதும்
[illegible]	(தனது ஶிலாகியாலுண்டான) தாபத்தாலே சிப்பியினின்றும் சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே அதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மணலையுடையதுமான

வாராம் ராசி:	ஸமுத்ரமானது;
[illegible]	(அந்த சக்ரநேமியானது சத்ருக்களை சோஷித்துவிட்டு) வெளிக் கிளம்புமளவில்
[illegible]	சத்ருபத்நிகளின் கண்ணீர்ப் பெருக்குகளாலே
[illegible]	மறுபடியும்
[illegible]	அளவற்ற சுசிவ்ருத்தியைக் காட்டு கின்றதோ,
[illegible]	அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த ஸுதர்சநநேமியானது
[illegible]	உங்களுடைய பாவங்களை
[illegible]	துலைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத்திற் புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்மூலமாக்கி மீண்டெழுந் தருளும்படியை ஒரு சமத்காரம் பொலியப் பேசுகிறார் இதில். சத்ருக்களையெல்லாம் நிச்சேஷமாக சோஷித்துவிடவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீஸுதர்சநநேமியானது ஸமுத்ரமார்க்கமாகப் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் சுவறிப்போகிறது. "இரும்பு அனன்றுண்ட நீர்போல்" (திருக்குறுந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினால் ஆகர்ஷித்துக்கொள்ளப்படுமாகையாலே, அபரிமிதமான தாபத்தையுடையதாயும் "[illegible]" என்றபடி தீக்ஷ்ணமாயுமிருக்கிற சக்ரநேமியில் கடல்நீர் சுவறிப்போவது ஆச்சர்யமன்றே. ஆகவே சுஷ்கமாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஸ்ரீஸுதர்சந தாபத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பரவி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் அஸுரஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டெழுந்தருளுமளவில் என்னுயிற் றென்னில்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழுகைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள்ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற் காட்டிலும் அதிகமான ஜலஸம்ருத்தியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ஙனம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுத³ர்ஶந நேமியானது உங்கள் பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றுராயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற இவ்வதிஶயோக்தியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக்குடையதாம்.

உத்³யத்³வாஷ்பா:— ப்ரியக்ஷா:. [பஷ்பேநாயா:] ஷோபாஷ்பி புக்கவிடம் பாதாளமிறே. "அதோலோகவநவாதாலபஷ்பஸூராஸாதலம்" இத்யமர:. [த்³ரஸ்தாப:] அபாம் ஸம்ஹ்ருதி:— ஜ்ஞப்தி; த்³ரஸ்தம் ஜ்ஞாபம் யஸ்ய ஸ:. அத²வா— த்³ரஸ்தா: ஜ்ஞாபா: யஸ்ய ஸ: என்றதும் பொருந்தும்; "ஜ்வரார்த்திரத³ந: பயோநிதே⁴" என்ற வாணிவிலாஸத்ருஷ்டேயம். ஶார்த்³தூ³லவிக்ரீடிதம்— ஶ்லோகேயாநி, நேத:— இதி தத்³த⁴ந்ருத்தி:. (உஅ)

க்ஷ்மாதலமேந க்ரூரத்ருஷ்டநயநமணிர்ந க்ஷ்வ்ரீவஸ்ய யாஜ்ஞ, பாதாலஜாங்கா:ப்ரபாதீ நிவிஶமேலீ தத்ஶ்ச நேமியாத்ரா நிர்யயு । நேமிநேமேயப்ரபயஸீநாம் வத்தி ஹ்ருத்தி ஹத ப்ரபயஸாம் ஸம்ப்ரயஸாய:, ஶக்ராதிர்யாத்ருநேமோ உஹதகவிஶ்லிஸம் பஹுஸாவம்ஹஸாம் வ: ॥ (உகூ)

ய: ஶக்ராத்ரியாத்ருநேமி:	திருவாழியாழ்வானது யாதொரு நேமியானது
பாதாலஜாங்க: ப்ரபாதீ	பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்கதாய்

கத்ரூதநயபணமணிஶ்ரேணீஃ	நாகங்களின் படங்களிலுள்ள மாணிக்கங்களை
அஹர்தீபஸ்ய ஸகக்ஷ்ய தாமேவ நயந்தீ	பகல் விளக்குக்கு ஸமானங்களாகச் செய்து
ஸ்வேந மஹஸா	தனது ஒளியினாலே
நிகிலமபி தமஃ நிபீய	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலை கொண்டு
பூயஸா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
	(அவ்விருளை)
ஸுரவிமதாநாம் ப்ரதிதேய ஹ்ருதி வஹதி	விமதர்களான அஸுரர்களின் நெஞ்சிலே கொண்டு சேர்க்கின்றதோ
ஸா	இப்படிப்பட்ட பாதநகத்யுதியானது
வஃ அம்ஹஸாம்	உங்கள் பாவங்களினுடைய
பஹுவிஜ்ரும்பிதம்	பெருமிடுக்கை
ஜஹாது	ஒழிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ [ஸகக்ஷ்யதாமேவ நயந்தீத்யாதி] ஸ்ரீபாதபத்மநகத்யுதியானது பாதாளலோகத்தினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளையெல்லாம் தனது ஒளியினால் கபளீகரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்விருளை ஸுரவிமதர்களின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்றதென்கிறார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஸர்ப்பங்களுண்டாகையால் அவற்றின் பணாமணிகளே அங்குள்ள இருள்களையெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற ஶங்கைக்கு இடமறும்படி முதல்பாதம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீபாதபத்மநகத்யுதியானது பாதாளஸ்த நாகபணாமணிகளைப் பகல் விளக்கோடு ஸகக்ஷ்யங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். ஸகக்ஷ்யதாமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. அஹர்தீபஸ்ய ஸகக்ஷ்யதாமேவ நயந்தீ = பகல்விளக்கோடே ஸமாநங்களாகச் செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த பணாமணிகளை அஸத்கல்பமாக்கின்படி.

த்ருதீயபாதாந்தத்தில் ''ஸாத்யஸாம் யஃ'' என்று சிலருடைய பாடம். அப்போது 'ஸம்ஹஸாம்' என்பதற்கு அது விஶேஷணமாக யோஜிக்கப்படவேணும். இவ்வளவு வ்யவஹிதாந்வயம் கவிவக்த்ருவிவக்ஷிதமாயிராது; 'ஸாத்யஸா' என்றே பாடமாகக்கடவது. பாநந்தர்யஶ்ருதே: பாடஸாம்யேந இதி பா.

பர்த்தாக்களையிழந்த அஸுரமாதர்களுடைய நெஞ்சிலே இருள்களை வாங்கி செய்கையாவது— ''ஐயோ! இனி நமக்கு என்ன கதி? ஆரெம்மையாராய்வார்?'' என்று ஶோகஸாகரத்திலே மூழ்கிக்கரைகாணமாட்டாது தளும்பிநிற்கச்செய்கை.

[சக்ராக்ர்யாக்ரதேஶ:] அக்ர்யஶப்த: ஶ்ரேஷ்டவாசீ; ''ப்ராக்ர்யாக்ர்யாக்ரமுக்யாக்ர்யாக்ர்யாக்ர்யஶ்ரேஷ்ட்யம்'' இதி அமர:. சக்ராக்ர்ய:— சக்ரராஜ:, தஸ்ய அக்ரதேஶ:— நேமி:. (௨௧)

க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய ஸந்த்யா க்ருதநயநநயவ்யாஹதிஶ்ஶார்ங்கிணஸ்ய, ப்ராப்தாம் ஸூசயந்தீ த்ருதிஹ்ருத்ஸுரத்ருஹாமுத்தாரம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் । நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஶ்ரீஸ்ஸததமநுதிஶம் ஜ்ரும்பமாணா, கீர்த்திம் வ: கேதகீபி: ப்ரியயது ஸத்ருஶீம் ஸந்த்யா சக்ரதாரா ॥ ௩௦ ॥

க்ருஷ்ணாம்போதஸ்ய	எம்பெருமானாகிற மேகத்துக்கு [2. கரியமேகத்திற்கு]
ஸந்த்யா	ஸந்த்யையுமாயும்
ஶார்ங்கிணஸ்ய	ஶார்ங்கிணுக்கு
க்ருதநயந நயவ்யாஹதி:	கண்ணொழுங்கைக் கெடுத்ததாயும்
த்ருதிஹ்ருத்ஸுரத்ருஹாம்	அஸுரராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுக்கு
உத்தாரம் பாஷ்பவ்ருஷ்டிம் ப்ராப்தாம் ஸூசயந்தீ	அதிகமான கண்ணீர்மழையைக் கிட்டினதாகத் தெரிவியாநின்றதாயும்

நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஶ்ரீ:	நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போன்றசோபையையுடையதாயும்
அமரசமூஜைத்ரயாத்ராஸஹம் உஜ்ஜிஹாநா	தேவஸேநங்களின் விஜயயாத்ரைகளோடுகூடக்கிளர்கின்றதாயும்
சஞ்சலா	சஞ்சலமாயுமிருக்கிற, [2. மின்னல்போன்ற]
சக்ராரா	ஸுதர்சநநேமியானது
வ:	உங்களுக்கு
கேதகீஸ்ஸத்ருஶீம் கீர்த்திம்	தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தி
புஷ்யது	செழிப்பிக்கக்கடவது. [யை

❖ ❖ ❖ [க்ருஷ்ணேத்யாதி.] ஸ்ரீஸுதர்சநநேமிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸாதர்ம்யம் தோற்ற ஸூக்திவிந்யாஸம்பண்ணுகிறார் இதில். «சஞ்சலா சக்ராரா» என்றவிடத்து கவிஹ்ருதயம் ஶக்தமாயிராநின்றது. «தடித் ஸௌதாமநீ வித்யுச் சஞ்சலா சபலாபி ச» என்ற அமரகோஶத்தின்படி, சஞ்சலாஎன்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், சலித்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விஶேஷணங்களையும் சமத்காரம்பொலிய இடுகின்றார்.

[க்ருஷ்ணமேகஸ்ய ஹர்ஷா] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகத்துக்கு ஹர்ஷணமாயிருக்கும் மின்னல். ஸ்ரீஸுதர்சநநேமியோவென்னில், கண்ணபிராநாகிற முகிலுக்கு ஹர்ஷணம். [க்ருதநயந நயவ்யாஹதிஸாமர்த்யஸ்ய] மின்னல் மின்னும்போது கண்களுக்கு வ்யாகாதமுண்டாவது ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டம்; நேமியானது ஶத்ருவுடைய கண்ணுக்கு வ்யாகாதத்தை உண்டாக்கிற்றென்பது இதிஹாஸப்ரஸித்தம்; எங்ஙனேயெனில்:— ஸ்ரீவாமநமூர்த்தியின் வடிவழகாலும் மழலைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த மஹாபலி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய ஆசார்யனான ஶுக்ரன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும் ஊன்றிப்பார்த்து, ‘இவன்

ஸர்வேஶ்வரன், தேவகார்யமும் செய்யும்பொருட்டு உன் செல்வத்தையெல்லாம் பறித்துப்போக வந்தான்; ஆகையால் நீ இவனுக்கு ஒன்றும் தரத்தகாது' என்று தாநத்தைத்தடுக்க அவன் அதை ஆதரியாமல் தாரைவார்த்து தத்தம் செய்யப்புக, ஜலபாத்ரத்தின் [திருக்காவிரி] த்வாரத்திலே அந்த ஶுக்ரன் புகுந்துகொண்டு நீர்விழவொட்டாமல் தடுக்க, ஸ்ரீவிஷ்ணு, த்வாரம் ஶோதயிப்பவன்போல் தனது திருக்கையிலணிந்த தர்ப்பபவித்ரத்தின் நுனியால் அவன் கண்ணைக்குத்திக்கலக்க, அவனும் கண்கெட்டு அங்கு நின்றும் வெளிப்பட, பின்பு மாவலியினிடத்தில் நீரேற்றுப் பெற்றனன் என்பது வரலாறு. "சுக்கிரன்கண்ணைத்துரும்பால் கிளறிய சக்ரக்கையன்" என்றார் பெரியாழ்வாரும். 'துரும்பால் கிளறிய சக்கரம் என்றதனால் "கருதுமிடம் பொருது— கைந்நின்ற சக்கரத்தன்" என்கிறபடியே திருமால் விரும்பிய இடங்களில் விரும்பின வடிவங்கொண்டு செல்லுந்தன்மையையுடைய திருவாழியே பவித்ரத்தின் வடிவத்துடன்நின்று ஶுக்ரன்கண்ணைக் கலக்கிற்றென்பது பெறப்படும். விஷ்ணுத்வமான முதல்பக்ஷத்தில் 'ஸாம்யஸ்ய' என்ற பதம் அவிவக்ஷிதமென்க.

[ப்ராவ்ருஷீத்யாதி] மின்னலானது மேலே மழைபொழியப் போகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கும்; சக்ரநேமியும் ஶத்ருவர்க்கங்களிடத்தில் விஶேஷமான கண்ணீர்ப் பெருக்கு உண்டாகப்போகிறதென்பதைத் தெரிவியாநிற்கும். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "ப்ரதிபடவக்ஷஸாம்" என்பதும் 'பாஷ்ப' என்பதும் அவிவக்ஷிதம். [நிஷ்டப்தாஷ்டாபதஶ்ரீ:] நன்றாகக் காய்ச்சின பொன்போற் பொலியுந்தன்மை உபயஸாதாரணம். [ஸுரேந்த்ரமுநிஜீவத்தேஹஸம்ஸக்தஜ்ஞஸாநா] மின்னலானது தேவமனுஜங்களோடுகூடக் கிளரும்; நேமியும் தேவஸைந்யங்களின் மநுஜங்களோடுகூடக் கிளராநிற்கும்: அஸுரராக்ஷஸர்களாலே வீழ்த்தப்பட்டு ஓடிதரான தேவர்கள் த்ராஹி த்ராஹி யென்று பெருமிடறுசெய்து கூக்குரலிடும்போது உடனே வெளிக்கிளம்புவானிறே திருவாழியாழ்வான். இங்கும் முதல்பக்ஷத்தில் "ஸுரேந்த்ர" என்பது அவிவக்ஷிதம்.

இப்படிப்பட்ட ஸரோஜஸமுதாயத்தாலே, ஸஹஜா= மின்னல் என்னைப்படியிராநின்ற ஸந்தேசமானது உங்கட்குக் கீர்த்தியைப் பெருக்கவேணுமென்றாயிற்று. கீர்த்தி என்பதற்கு 'கேதகீஸமஸத்ருசீம்' என்று விசேஷணங் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இந்த ஸூக்ஷ்மத்தைக் கண்டறிவாருண்டோ? ...... அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற கவிஸமயஸாக்ஷிக ப்ரஸித்தி த்யோதகம் இங்கு கவயேயம். மின்னலுக்கும் ஸந்தேசிக்கும் ஸாத்ருச்யம் தோற்றப் பேசும் ச்லோகமாகையாலே க்ரியையிலும் வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக "கேதகீஸமஸத்ருசீம்" என்று கீர்த்திவிசேஷணமிடுகிறார்காண்மின். கீர்த்தியில கவிஸமயஸித்தவைசத்யநிபந்தனமான கேதகீ ஸாத்ருச்யமிருந்தாலும் இது தான் இங்கு ப்ராதான்யேந விவக்ஷிதம். ஸஹஜா (வித்யுத:) கேதகீம் யதா ப்ரஸவயதி ததா ஸந்தேசா வ: கீர்த்திம் ப்ரஸவயது என்றபடி: வித்யுத்ஸஹோதரியான ஸந்தேசியானது கேதகீஸத்ருசமான கீர்த்தியைச் செழிப்பிக்கவேணுமென்கை.

ப்ரஸவேவாக்ஷத்தில் "க்ருதநயநய" என்ற சிலருடைய பாடம் மறுக்கத்தக்கது. (௩௦)

ஸௌதாநாம் ஹேமநீம் ய: ஸபிணதிமவிசுதாவநீயாம் தயாந:, ஸ்ராவணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் திசிதிசி விகிரந் விஷ்ருதா தா தாஞ்ச்ய லக்ஷ்ய: । நியுர்ணோ கோதந்த ப்ரகடயதி ந வோ தாந்தவாரிப்ரகஷ்டம், ஸந்தாயீசஸ்ய ஸசேத்ரா வசயதா ஸவதாம் ஸப்ரயிசி தவஸ்திம் ॥ ॥௩௧॥

ய: — யாதொரு ஸாதசந நேசியானது

ஸௌதாநாம் ஹேமநீம் — (சத்ருக்களின் பட்டணங்களிலுள்ள) ப்ராகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொந்தி இடிக்கக்கூடியதும்

ஸகலஸ்தவநீயாம்	அனைவராலும் கொண்டாடத்தக்கதுமான
வர்ணகம்	வர்ணகத்தை
ததாநஃ	உடையதாய்
க்ஷுண்ணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் திஶிதிஶி விகிரந்	பொடிபண்ணப்பட்ட நக்ஷத்ரராஶியைத் திசைகள்தோறும் இறையாநின்றதாய் (2) நக்ஷத்ரமாலை என்னும் ஒரு ரத்நஹாரத்தைப் பொடிபொடியாக்கி எங்கும் இறையாநின்றதாய்
வித்யுத்தாதாத்ம்ய கக்ஷ்யஃ	மின்னலோடு ஒத்ததாய, (2) மின்னல்போன்ற இடைகட்டுக்கயிற்றையுடையதாய்
உதக்ரேண நிர்யாணேந	ஸமக்ரமான வெளிப்புறப்பாட்டிலே (2) பெரிதான ஸவாரீ உத்ஸவத்தாலே
நவ்யம்	புதிதான
தாநவாரிப்ரகர்ஷம்	எம்பெருமானுடைய பெருமையை (2) மதஜலப்பெருக்கை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாஶப்படுத்துகின்றதோ
ஸஃ	அப்படிப்பட்டதான
ஸமுத்ரஃ	மதோத்கடமான (2) ஸமுத்ரமென்னும் கஜவிஶேஷம்போன்ற
சக்ராயுதஸ்ய நேமிஃ	ஸுதர்ஶநநேமியானது
பவதாம்	உங்களுடைய
சித்தவ்ருத்திம்	சித்தவ்ருத்தியை
வஶயது	(பட்டிமேய வொண்ணாதபடி) அடக்கியாள்க.

✦ ✦ ✦ ஸமுத்ரஃ சக்ராயுதஸ்ய நேமிஃ பவதாம் சித்தவ்ருத்திம் வஶயது என்கிற சொல்நயத்திலே ஸ்வாரஸ்யம் தோன்றும். ,,ஸமுத்ரஸ்ரீவ ஸந்நீடே ஸ்ருஷ்டிஹேதோஃ ஸ்வக்ஷேத்ரே । கரிஜாதி

விஶேஷ நா......ஶ்ரேஷ்ட ஶ்ரேஷ்ட வ ஸாயன வ..." என்கிற நிகண்டுகோஶத்தின்படி 'ஶ்ரேஷ்டகரமான' என்கிற அர்த்தமும் கரிஜாதிவிஶேஷமென்னும் அர்த்தமும் இங்கு விவக்ஷிதங்கள். கஜஜாதியில் பத்ரமென்று ஒரு ஜாதி விஶேஷமுண்டு. தஜ்ஜாதீயமான யானைக்கும் ஸ்ரீதேவிக்கும் ஸாம்யப்ரதிபாதகமாகிற ஶுத்தாகாரவிஶேஷமும் விளங்கும்படியாக விஶேஷணங்களிடுகிற விசித்திரம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. கஜம் என் செய்யுமென்னில்; [வப்ராணாம் ஹேதீநாம் அவிரலாவந்யாம் வாரிணாம் உபாநத:] "வப்ர: ப்ராகாரரோதஸோ:" என்ற நிகண்டுவின்படி கரைகளைக் கொந்தித் தள்ளும்படியான வாரிவாகத்தைப் பெற்றிருக்கும். உத்காதகேளிகளைப் பண்ணுமென்கை. ஸாதுஶர்ந்தநேமியானது ஶத்ருநகரப்ராகாரங்களையழிக்கும்படியான வாரிவாகமுடையது. "வப்ரக்ரீடாவாரிணாதஜவப்ரேக்ஷணீயம் ததஶ்ய" என்று மேகஸந்தேஶத்திலே சொல்லி வைத்தான். "தியக்ஷ்ஞவப்ரஹாரீணா கஜ: வாரிணேதா ஶத:" என்ற கோஶத்துக்கும் வ்யாக்யானமாக இங்கு "வாரிணாம் உபாநத:" என்றருளிச்செய்தார். [க்ஷணாம் நக்ஷத்ரமாலாம் ஶிஶிஶிமிரிகிரது] "தேவநக்ஷத்ரமாலாஸ்யாத் ஸப்தவிம்ஶதிகைர்கேளிகை:" என்ற அமரகோஶத்தின்படி இருபத்தேழு முத்துக்களமைந்த ஒற்றைவடத்திற்கு நக்ஷத்ரமாலை என்று பெயர். இதை யானைக்கு அணிகலனாகப் போடுவார்கள்; அது அதனைப் பொடிபொடியாக்கி இறைத்துவிடும். ஸாதுஶர்ந்தநேமியோவெனில்; "தாராகணகணவிததி ஜ்யோதிஶ்சாப்ரஸாரா" என்றும் "நக்ஷத்ரக்ஷோதஸம்பதிப்ரகாரவிகிரணஶ்ரீதாஸா வகாஶா" என்றும் கீழும் மேலுமருளிச்செய்தபடியே நக்ஷத்ரமண்டலங்களை எங்கும் இறைத்துக்கிடக்கிறது. ஸாதுஶர்ந்தநேமிப்ரதாவத்திலே நக்ஷத்ரமணங்களெல்லாம் கணம்கணமாக விகீர்ணங்களாயினவென்கை.

[விதர்ப்ததாதர்ப்யக்க்ஷ்ய:] "தத்ப்ரஸஸ்ரா கக்ஷ்யாவரத்ரா வ" என்றும் "கக்ஷ்யாமிப்யே வரஸுதே" என்றுமுள்ள நிகண்டுவின்படியே கக்ஷ்யையாவது யானைக்குக் கட்டும் இடைகயிறு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னாநிற்குமிறே தேஜஸ்ஸிற்கு. ஹேதிபக்ஷத்திலே விஸ்ருஷ்டதேநஸங்கா: என்றபடி. [உத்பாடந நிர்யாணேந ஸம் தானவாரிப்ரகர்ஷம் ப்ரகடயதி] “அபாங்கதேஶோ நிர்யாணம்” என்ற அமரகோசத்தின்படியே நிர்யாணஶப்தம் யானையின் அபாங்கதேஶத்தைச் சொல்லுகிறது. “தானம் கஜமதே த்ராணே” என்றபடி தானஶப்தம் கஜமத வாசகம். தானவாரி — மதஜலம். யானையானது தன் தீவ்ரமான அபாங்கப்ரதேஶத்தாலே மதநீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். ஹேதிபக்ஷத்திலே நிர்யாணமாவது நிஸ்ஸரணம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்டவாறே எம்பெருமானுக்கு அஸாதாரணமானதொரு ப்ரகர்ஷம் உண்டாகுமென்கை. ப்ரகர்ஷமாவது ஶத்ருவிஜயப்ரயுக்தமான ஆநந்தம். தானவாநாம் — அஸுராணாம், அரி: — ஶத்ரு: என்று ஸமஸ்தமாகச் சொன்னபடி.

[ஹேதி: ப்ரௌடி: ஸதாம் வ்ருத்திம் வஶயது] ஸ்வ ஶ்ருதியிலும் ஸதாரம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வஶாம் கரோதி வஶயதி என்றாய் “வஶா ஸ்த்ரீ கரிணீ ச ஸ்யாத்” என்ற அமரகோசத்தின்படி வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது வ்ருத்தியைத் தன் பேடைக்கு அதீநமாக்குமாபோலே சக்ரஹேதியானது உங்கள் வ்ருத்தியை இந்த்ரியாஶ்வங்கள் விஷயவீதிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸ்வாதீநமாக்கிவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வஶாம் கரோதி என்றால் பேடைக்கு அதீநமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸ்வவ்ருத்திம் கரிணீம் கரோதி என்றால் கரிணீஸாத் கரோதி என்றதாய் கரிண்யா: அதீநாம் கரோதி என்பதே தாத்பர்யமாகத் தேறக்குறையில்லை. (௬௧)

நாகௌகஶ்ஶத்ருஜைத்ரத்ருப்யந்நவிஹிதஸங்கீர்ணரந்த்ரீ-
ர்த்யஜ, நவ்யஶ்ருவ்யாஸ்ஸவ்யாஹஸநாஸமஸம்ஜ்ஞாஸமஜ்ஜிஹ்வாஸமஹிம்ஸ்ரா
யம் த்ருஷ்டா ஸாம்யாதீதம் வாநரவீ விஷயஸ்த்யாஶிஷோ வீர்ய-
வ்யெழ்ரு, ஸ்ரீவர்ணா நிவர்ணாநா விதரது ஸ ஜயம்
விஷ்ணுஹேதிப்ரவீர்ய: ॥ ॥௬௨॥

நாகௌகஶ்ஶத்ரு ஜத்ரு த்ரு டநவிவ்ருதஸ்ரோதஸாம் நீரந்த்ர ப்ரஸ்ரவத்ப்ருத்வஸ்ரஹவ்ய ப்ரணயஸமதிகஜ்வாலஜிஹ்வா லவஹ்நி: — தைவஶத்ருக்களான அஸுர ராக்ஷஸர்களுடைய ஜத்ரு ஸ்தானத்தைச் சேதிப்பதனாலே வாய்திறக்கப்பெற்ற ஸந்துக்களினின்றும் இடைவிடாதுபெருகுகின்ற புதிய மாம்ஸரக்தங்களாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதில் ஆசையோடே விளங்காநின்ற ஜ்வாலையாகிற நாக்கையுடைத்தான அக்நியையுடையதும்

ஸாம்யாந்தீநேமி — யுத்தம்செய்வதில்ஸமர்த்தமான

யம் — யாதொரு ஸுதர்சநநேமியை

த்ருஷ்ட்வா — பார்த்து

நிர்வ்ருண்வாநா: — மகிழாநின்ற

கீர்வாணா: — தேவர்கள்

பாவநவீர்யவ்ருத்த்யை — (திருவாழிக்கு) மேன்மேலும் வீர்யம் வளர்வதற்காக

ஆஶிஷோ விதயதி — ஆஶாஸநம் பண்ணுகின்ற

ஸ: — அப்படிப்பட்ட

விஷ்வக்ஸேநதிவ்யாயுதி: — ஸுதர்சநநேமியானது [னமோ

வ: விஜயம் விதரது — உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கடவது.

✤ ✤ ✤ நாக: ஓக: யேஷாம் தே — நாகௌகஸ:; ஸ்வர்க்கத்தை வாஸஸ்தானமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய ஶத்ருக்கள் அஸுரராக்ஷஸர்கள்; அவர்களுடைய ஜத்ருக்களென்று — அம்ஸகக்ஷ்யஸந்திஸ்தானங்கள்; தோள்பட்டைகள்; அவற்றை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தோள்களில்நின்றும் இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய மாம்ஸஶோணிதங்களாகிற ஹவிஸ்ஸை பக்ஷிப்பதிலுண்டான ஆவலாலே அஹமஹமிகயா நர்த்தநம்பண்ணுகின்ற ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடையதான அக்நி பொருந்தியதாய் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தமான யாதொரு சக்ரநேமி

யை தேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் வீர்யமும் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த வஜ்ரநேமி யானது உங்களுக்கு ஜயப்ரதமாகவேணுமென்றாராயிற்று.

க்ரவ்யம் — மாம்ஸம்; அஸ்ருக் — ரக்தம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக பாவிக்கிறார் வஜ்ரநேமிக்கு அவை போஜ்யமானது பற்றி. அக்நிக்கு ஜ்வாலையை நாக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. வஜ்ரநேமிஜ்வாலையானது தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதைப் பார்த்தால் அஸுரர்களுடைய க்ரவ்யாஸ்ருக்ஹவ்யங்களைக் கொள்வதற்கு வஜ்ரநேமி தன் நாக்கை நீட்டுகிறதோ என்னும்படியிராநின்றது. "ரஸ லஸத்" என்றவிடத்தில் லஸநமாவது நர்த்தநம்; லாஸ்யமென்று நர்த்தநத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. ஜ்வாலாஶப்³த³ம் இங்கு புல்லிங்கம். "வஹ்நிஜ்வாலாவலீஷு" இத்யமர:.

[ஸாம்யாமீநம்] ஸம்யாமமாவது யுத்³த⁴ம், அதிலே ஸமர்த்தன் ஸாம்யாமீநன். "ஸாம்யாமீநோ ரணே ஸாயா:" இத்யமர:. "ப்ரதிஜநாதி³ப்⁴ய: கஞ்" இதி பாணிநி:. (௯௨)

அத்⁴வந்யஸ்ய ப்ரவாஹமம்பி³வ த⁴நம் தா³ரித்³ர்யஸ்யேவ த்³ருஷ்டி:, ஜாத்யந்த⁴ஸ்யேவ பங்கோ³: பத³விஹ்ருதிரிவ ப்ரீணநீ ப்ரேமோஜ்ஜாஸ் । பத்யாஸ்துதீநாம் ப்ரகடயதிதராம் விஶ்வரக்ஷாதக்ஷதாயாம், ஶாயாஶாயாதி³நீம் ஸ்தோத்ரபதா³ த³ர்ஶநீ நேமிரஸ்த்ரேஶ்வரஸ்ய ॥

அத்⁴வந்யஸ்ய — மார்க்காந்தரத்தில் வழிநடப்பவனுக்கு

ப்ரவாஹமம்பி³வ — ப்ரவாஹஜலம்போலவும்

தா³ரித்³ர்யஸ்ய த⁴நமிவ — தரித்ரனுக்குப் பணம்போலவும்

ஜாத்யந்த⁴ஸ்ய த்³ருஷ்டிரிவ — பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போலவும்

பங்கோ³: பத³விஹ்ருதிரிவ — நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து விளையாடுதல்போலவும்

ப்ரேமோஜ்ஜாஸம் ப்ரீணநீ — பக்தர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயும்

ஸ்ரீயஃ பத்யுஃ	ஸ்ரீயஃபதியினுடைய
விஸ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம்	உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கக் கடவதான வ்யாபாரத்திலே
ஸஹாயபரிணதிஃ	ஸஹாயமான பரிணாமத்தை யுடையதாயுமிருக்கிற,
ஸுதர்ஸநஸ்ய மஹதீ நேமிஃ வஃ	திருவாழியினது பெரிய நேமி உங்களுடைய யானது
ஸவிக்நாம் ஸித்திம்	ஸவிக்நமான ஸித்தியை
நிர்விக்நயது	விக்நமாக்கக் கடவது.

✦ ✦ ✦ பாலைநிலத்திலே வழிநடந்து நாக்கு ஒட்டித்தடுமாறுகிறவனுக்கு ப்ரபாஸநீயம் கிடைத்தாற்போலவும் ஜந்மதரித்ரனுக்கு மஹாநிதி போலவும் பிறவிக்குருடனுக்கு நேத்ரலாபம்போலவும் நொண்டியானவனுக்கு ஸஞ்சாரயோக்யதாப்ராப்தி போலவும் ஸஜ்ஜநர்களுக்கு ப்ரீதிஜநகமாயிராநின்றதாம் ஸ்ரீஸுதர்ஸநநேமி. த்ருஷிதன் தண்ணீரைக்கண்டு களிக்குமாபோலவும், மிடியன் நிதிகண்டு களிக்குமாபோலவும், குருடன் கண் பெற்றுக்களிக்குமாபோலவும், நொண்டி நடைபெற்றுக்களிக்குமா போலவும் ஸஜ்ஜநர்கள் ஸ்ரீஸுதர்ஸநநேமியைக்கண்டு களிப்பர்களாய்த்து தங்களுடைய இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உறுப்பாயிருக்கையாலே.

[பத்யுர்நியாமஃ.] உலகங்களை வாழ்விப்பதற்காக எம்பெருமான் செய்யும் வ்யாபாரங்களடங்கலும் திருவாழியாழ்வானைத் துணைகொண்டு செய்யுமவை என்று கருத்து. ஸ்ரீஸுதர்ஸநநேமிதானே ஸ்ரீயஃபதியின விஸ்வரக்ஷாக்ஷமமான வ்யாபாரத்தின் வடிவமாகப் பரிணமிக்குமென்றது விஸ்வரக்ஷணம் ஸுதர்ஸநாதீநமென்றபடி. விஸ்வரக்ஷாக்ஷமாயாம் க்ரியாயாம் விஷயே ஸ்ரீயஃபதேஃ ஸஹாயபரிணதிஃ என்றுயோஜித்து, ஸுதர்ஸநநேமியானது எம்பெருமான் தானுகவே பரிணமிக்கிறதென்று பொருள்கொள்ளுவாருமுளர். "பத்யுர்நியாமஃ" என்பதே ப்ராசீநபாடம். நி — ஸ்ரேஷ்டஃ, தஸ்யாஃ பதிஃ. "ஸ்ரீயாக்ரியாயாம்"

என்ற வார்த்திலும் பாயமில்லை. விசித்ரவ்யாபாரே என்ற தாகிறது. இப்படிப்பட்ட சக்ரநேமியானது உங்களுடைய [ஸ்ரீயாதிநீம் ஸ்ரீயம் த்ரூபயது.] "ஸேவ்யமாநா ஸூநாஹ:" இத்யாதி. ஸேவ்யமான கவிதையைத் தலைத்திடுக. (௧௩)

த்ராணம் யா விஷ்டபாநாம் விதரதி ச யயா க்ரியதே காமவைரஸ்திதி:, ந ஸ்தாதும் யத்புரஸ்தாச் ச ப்ரபவதி க்ஷணமப்யோஷதீநாமதீச:। உத்ரேகோ யாதி யஸ்யா ந ஸமயநியதிம் ஸா ஶ்ரியம் வ: ப்ரதேயாத், ந்யக்க்ருத்ய த்ர்யம்பகோநாத்ரி வைரஹரக்ஷ்ணம் நேமிரக்ஷ்ணோஶ்வஸ்ய ॥ (௧௪)

யா — யாதொரு நேமியானது

விஷ்டபாநாம் த்ராணம் விதரதி — உலகங்களுக்கு ரக்ஷையைத் தருகின்றதோ

யயா ச காமவைரஸ்திதி: க்ரியதே — யாதொரு நேமியாலே மன்மதனுக்கு வைரஸ்திதியானது [பா. ஸுஹிதவைரஸ்திதியானது] செய்யப்படுகிறதோ,

யத்புரஸ்தாத் — யாதொரு நேமியின் எதிரில்

ஓஷதீநாமதீச: — சந்திரனவன்

க்ஷணமபி — ஒரு க்ஷணமாத்ரத்தாலும்

ஸ்தாதும் ந ப்ரபவதி — நிற்கவல்லனல்லனோ,

யஸ்யா: — யாதொரு நேமியினுடைய

உத்ரேக: — ப்ரகாசவிஜ்ரும்பணமானது

ஸமயநியதிம் ந யாதி — காலநியமத்தை அடைகின்றதில்லையோ

(ஏதைஸ்ஸ) — இவ்வகைகளாலே

த்ரைபுரஹரக்ஷ்ணம் ந்யக்க்ருத்ய த்ர்யம்பகோநா — திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெற்றிக் கண்ணைத் திரஸ்கரித்து விளங்காநின்றதான

அக்ஷ்ணோஶ்வஸ்ய ஸா நேமி: — திருவாழியினது அந்த நேமியானது

வ: ஶ்ரியம் ப்ரதேயாத் — உங்கட்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக,

✤ ✤ ✤ த்ரிபுரமுன்றெரித்தவனான சிவபிரானுடைய நெற்றிக்கண்ணை ஸ்வஸ்வபாவங்களாலே திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதாம் ஸ்ரீஸாக்ஷஶர்ந நேத்ரம். எங்ஙனேயென்னில்; [யா விஷ்வாநாம் த்ராணம் விதரதி] சிவன் ஸம்ஹாரக் கடவுளாகையாலே அவனுடைய கண் உலகங்கட்கு விநாஶ ஹேதுவாயிருக்கும். இந்நேத்ரமானது ஜகத்ரக்ஷணதக்ஷிணமாயிருக்கும். [யயா காமோத்பத்தி: க்ஷிப்யதே] சிவன் தவநிலையிலே இருக்கும்போது மந்மதன் ஸாஹாய்யம் பண்ணவருகையில் சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணாலே அவனை எரித்து பஸ்மமாக்கிவிட்டானாகையாலே த்ரிபுரஸம்ஹர்த்ருக்கானது காமநாஶகமாயிருக்கும்; இந்நேத்ரம் அங்ஙனன்றிக்கே காமோத்பத்திகாரகமாயிருக்கும். இங்கு காமமாவது காமிதவஸ்துக்கள்; ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமென்றதாயிற்று. [நஷ்டாசந்த்ராநதி.] தக்ஷஶாபத்தின் ஶாபத்தால் க்ஷயமடைந்து கலை குறைந்துவந்து சரணமடைந்த ஹிமாம்ஶுவான சந்திரனை ஶிவபிரான் முடியின்மீது கொண்டு ஶரணமளித்துப் பாதுகாத்தனனாகையாலே ஓஷதீநாதனான சந்திரன் முக்கண்ணனுடைய கண்முன்னே ஹிமாம்ஶுவாக நிற்கவல்லனானான்; இந்நேத்ரத்தின் எதிரே அந்த ஸூர்யன் ஹிமாம்ஶுவும் நிற்க மாட்டானாயிற்று. "காந்தாஷிதீநிந்து! தே காந்து தேஜ:" என்றுரித்தேற கீழே.

[யஸ்யா உந்மேஷ: ஸமயநியதிம் நயாதி] முக்கண்ணனுடைய கண்ணானது ஒரு ஸமயவிஶேஷத்திலேயாய்த்து உந்மிஷிதமாவது. அதாவது ஸம்ஹாரகாலத்திலே. ஆகையாலே அதன் உந்மேஷம் காலநியதியோடு கூடியிருக்கும். இந்நேத்ரத்தின் உந்மேஷம் [ஸ்ரீப்ரகாஶம்] ஸர்வகாலத்திலுமுண்டாகையாலே நித்யஸித்தமாயிருக்கும். ஆக இப்படிப்பட்ட வகைகளாலே முக்கண்ணனுடைய கண்ணை வென்று விளங்குமதான இந்நேத்ரமானது உங்களுக்குச் செல்வமளிக்கக்கடவது. (௧௪)

நக்ஷத்ரக்ஷோதஸஸ்யப்ரகரவிகிரணப்ரோஷிதாசாவகாசா, ஜீர்ணை: பர்ணைரிவாப்ரம் ஜலதரபடலைச்சூர்ணிதைரூர்ணுவாநா । ஆஜாவாஜாநஜவாநதரிபுஜநதாரண்யாவர்த்தயந்தீ, நேமிர்வாத்யேவ சக்ரே ப்ருணக்து பவதாம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் ॥ ॥ ௫௫ ॥

நக்ஷத்ரக்ஷோதஸஸ்யப்ரகரவிகிரணப்ரோஷித ஆசாவகாசா	நக்ஷத்ரகணங்களாகிற ஸஸ்யஸமூஹத்தை வீசுவதனாலே திசைகளையெல்லாம் வெளுக்கடித்ததாயும்
ஜீர்ணை: பர்ணைரிவ (ஶீர்ணை:) சூர்ணிதை: ஜலதரபடலை: அப்ரம் ஊர்ணுவாநா	பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள்போன்றவையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டுள்ள மேகராசிகளாலே ஆகாசத்தை மறையாநின்றதாயும்,
ஆஜௌ	போர்க்களத்திலே
ஆஜாநஜவாநதரிபுஜநதாரண்யம் ஆவர்த்தயந்தீ	இயற்கையான வேகத்தாலே (வணக்கப்பட்டு) வணங்கின சத்ருஜநஸமூஹமாகிற காட்டை நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்
(அதஏவ) வாத்யேவ ஸ்திதா	பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக்கிற
சக்ரே நேமி:	திருவாழியினது நேமியானது
பவதாம்	உங்களுடைய
ஸம்ஹதம் பாபதூலம்	நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களாகிற பஞ்சுச்சுருளை
ப்ருணக்து	உருவழிக்கக்கடவது.

*** [வாத்யேவஸ்திதா சக்ரே நேமி: பவதாம் ஸம்ஹதம் பாபதூலம் ப்ருணக்து.] வாதாநாம் ஸமூஹ:— வாத்யா. சக்ரநேமிக்கும் வாயுஸமூஹத்துக்கும் ஸாதர்ம்யம் விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ரேத்யாதி.] காற்றானது நிலத்திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

கடிக்கும்; வக்ரநேமியும் ஸூர்யாரவிந்தத்தாலே பொடி பொடியாக்கப்பட்ட நக்ஷத்ரநிகரங்களாலே திசைகளையெல்லாம் வெளுக்கடியாநின்றது. [ஜீர்ணபர்ணாதி.] காற்றானது பழுத்து வீழ்ந்த இலைகளையெல்லாம் வீசியெறிந்து வானத்தை மறைத்திடும். வக்ரநேமியும் தேவராசிகளை சூர்ணமாக்கி அவற்றாலே ஆகாசத்தை மறைத்திடாநின்றது. [ராஜாவர்த்தாதி.] காற்றானது சரண்யங்களை நோக்கிச் சுழலமிடாநிற்கும்; வக்ரநேமியும் ஸர்வாராக்ஷஸாதிதேவமண்டங்களாகிற சரண்யத்தை நோக்கிச் சுழலாநிற்கும். "ராஜாநவாஜாநத" என்கிற சரண்ய விசேஷணத்தின் கருத்து யாதெனில்; சரண்யமாவது வ்ருக்ஷாதிஸமூஹம்; காற்றானது தனதுவிசையினாலே வ்ருக்ஷஷண்டங்களை நிலத்தில் வீழ்த்திச் சுழலாநிற்கும்; வக்ரநேமியும் ரிபுஜநதாரண்யங்களைத் தனது இயற்கையான வேகத்தாலே வணக்கிக் கொண்டு சுழலாநிற்குமென்கை. ஆக இப்படிகளாலே வாயுஸமூஹம்போன்றதான வக்ரநேமியானது உங்கள் திறத்திலே வாயுசெய்யுங்காரியத்தைச் செய்யக்கடவது; அதாவது காற்று பஞ்சுகளைப் பறக்கடிக்குமாபோலே நேமியும் உங்கள் பாபதூலராசிகளைப் பறக்கடிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வக்ரஸ்ய ஐயம் வாக்யம். ராஜ்ய:— யாஜம். (௩௫)

க்ஷிப்ராநேமயஶ்சாத்ரிவ ஜஜ்ஞிவாம் ஜிஹ்வாகோஷ்ண விஸ்ராம், தாராவாஜ்ஜம் ப்ரஸூநாஜ்யவிவ விஷ்ணோ வ்யரோசிவீசய: । நிவாதஸ்தாநிவிஜ்ஞாப்ரஸ்ரஜீவரவஷாநஜ்ஞர ஷாநவேத்ராய, ந்ருத்யமாநாமயாத்யம் நபூஜவதநாதம் ஶமது வக்ரப்ரயிவது: ॥ ॥ ௩௬ ॥

ஜிஹ்வாகோஷ்ண விஸ்ராம் — ஐந்த்ரயநாஸ்ஸாலே நாநாவர்ணமான

ஜஜ்ஞிவாம் — தேவவஹ்நியை

நேமயஶாதிவக்ஷிப்ரா — நாடகசாலைத் திரையைத் தள்ளுமாபோலே தள்ளிவிட்டு

விஶாலே வ்யோமரங்கே	விசாலமான ஆகாசமாகிற நாட்ய ஶாலையில்
தாராவலீம்	நக்ஷத்ரஸமூஹத்தை
புஷ்பாஞ்ஜலிமிவ விகீர்ய	புஷ்பாஞ்ஜலி தூவுவதுபோல் தூவி
நிர்வேதச்ருங்காரவீராத்யகில பரவசாந் ஸாமாஜிகாந் அந்தரா	ஶைவம், வாட்டம், வீரம் முதலிய ரஸங்களுக்குப் பரவசர்களான ஸாமாஜிகர்களினிடையே
நாநாபாவாஶ்ரயம் யதாததா ந்ருத்யந்தீ (ஸததமேவ) நட ஸம்ஸ்ருதஃ	பலவகை பாவங்களோடு கூடியிருக்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய் நட்டுவன்போன்றதான
வக்த்ரஶ்ரீஃ	ஸாஹித்யநர்த்தகியானது
வஃ ஶர்ம தநோது	உங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டாக்குக.

+ + + வக்த்ர நர்த்தகிக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாம்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரங்கத்துக்கு வரும்போது சித்ரவர்ணமான திரைத்துணியைத் தள்ளிவிட்டுவந்து புஷ்பாஞ்ஜலியை ரங்கத்திலே இறைத்து ஸப்யர்களை நிர்வேதாதிநாநா ரஸங்களுக்குப் பரவசீக்ருதர்களாக ஆக்கி "ஸ்ரீவாத்யவாதிந்ராஸாநாம் க்ரியாகாரயோஃ ஸாம்யம் பாவஃ" என்கிற பாவத்தோடு கூட நர்த்தனஞ்செய்வன், இங்ஙனே ஸாஹித்யநர்த்தகியும் செய்யாநின்றது. ஆகாசமாகிற ரங்கத்திலே புகும்போது ஸூர்யதேஜஸ்ஸாலே சித்ரவர்ணமான வேஷ்டநத்தை நிரஸித்துக்கொண்டு போவதானது நேபத்யபடநிரஸநஸ்தாநீயம். கீழ் ச்லோகத்திற்கூறியபடியே நக்ஷத்ரநிகரங்களை இறைப்பதானது புஷ்பாஞ்ஜலிவிகிரணஸ்தாநீயம்.

[நிர்வேதேத்யாதி.] நடன் நடிக்கும்போது ஸப்யர்களுக்கு ஶோகரோஷாதிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணுநிற்பன்; அவன் அபிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிலஸமயங்களில்

ஸிஷ்ணர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாக வும் சில ஸமயங்களில் விஷாதக்ராந்தஹ்ருதயர்களாகவும் ஆய்விடு வர்கள் ஸஹ்ருதயர்கள். வக்த்ரு தேசிகரும் தனது நாட்ய ஸமுத்திலே ஸத்ர்களான அஸுராராக்ஷஸர்களுக்கு சோகத்தையும் வாட் டத்தையும் ' இனி நமக்குப் போக்கிடி என்? ' என்கிற விவேகத் தையும் உண்டுபண்ணுகிறது. [நாநாபாவோ பஹாதத்யா நந்த்ரு] " ஸ்ரீவாத்யவாதிந்த்ராஸாநம் கியாகாரயோ: ஸார்த்ரம் பய: " என்று ஸரதமஹாஷிகள் சொல்லுவர்கள்; "பவஸ்ருதேர்த்ருதஸாரேத்ய" என்பர் தேசிகரும். பின் பாட்டும் வாத்ய நாதமும் வாதந்ராஸங்களும் பிசகாமல் ஸமமா கப் பொருந்தும்படி நடன் நடிப்பன்; தேசிகக்ஷேத்திலே பயமா வது ரஸம். அஸுராராக்ஷஸர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமு றிந்தது, உயிர் போயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவிதரஸங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வ்யாவரிக்கும் படியைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே நடனையொத்தி ருக்கிற வக்த்ருதேசிகனானது உங்களுக்கு ஸௌஹ்ருத்யமாகக்கடவது.

உளமதந்த்ரவுளசதாவஷ்டிஸடிவிஸவா விதயாராஸஜ்ஜீ, மஜஞீ வீதியாஹிஜஷ்டியதமயஷிசெசரஷாதிஸளஷாதீ கா ! அஷ்ராகத்வாஉயவிடீமயமஜஸதொஷிஷ்ஷ மஷ்ரம மாஷ்ராது, வஷ்ஜீ விஸவவுராது ஏயபசவதே தேஷிகாஷிநீ வ: ॥ ௯௪ ॥

உளமந்த்ரவுளசதாவஷ்டி ஸடிவிஸவா:	ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூடிய ஆளவற்ற தாபத்திற்கு விநாசகாமான ஸக்தியை யுடைய
விதயாரா:	பதஷ்டிகளை
ஸ்ருஜஞீ	உண்டுபண்ணுகின்றதும்
வீதியாஹி: மஜஞீ	வீதாரமென்னும் புஷ்பவிசேஷ ங்களாலே மஜ்ஜயாநின்றதும்

ஜ்வலதநலஶிகோத்தாமஸௌதாமநீகா	ஜ்வலியாநின்ற அக்நிஜ்வாலைகளாகிற உத்கடமான மின்னலையுடையதும்
க்ரவ்யாதவரோதநயநஜலாஸாரை:	ராக்ஷஸிகளின் கண்ணீர்ப்பெருக்குகளாலே
திக்ஷு	கண்டவிடமெங்கும்
நவ்யாநநாவ்யாம்ஶ்ச ஸிந்தூந் ஸம்வர்த்தயந்தீ வர்ஷந்தீ	புதியனவாயும் ஓடங்களைக்கொண்டும் கடக்கமுடியாதனவாயுமுள்ள நதீப்ரவாஹங்களைப் பெருக்காநின்றதுமான
ரதசரணபதே: நேமிகாதம்பிநீ	திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியாகிற மேகமாலையானது
வ: பாயாத்	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ ரதசரணபதேர்நேமிகாதம்பிநீ வ: பாயாத் என்று சக்ரநேமியை மேகமாலையாக ரூபித்துப்பேசுகிறார். மேகமாலை என் செய்யுமென்னில்; [ப்ரோத்ததாபப்ரஶமிதவிஶ்வா: தாரா: ஸ்ருஜந்தீ] ஸகலமான தாபத்தை ஶமிப்பிக்கக்கூடிய வ்ருஷ்டிதாரைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும்; சக்ரநேமியோவென்னில்; தௌர்கத்யேந தாரித்ர்யேண ஜநிதோ ய: ப்ரோத்ததாப:, தஸ்ய ப்ரஶமிதவிஶ்வா: வித்ததாரா: ஸ்ருஜந்தீ = ஏழைமையினாலுண்டாகக்கூடிய அளவற்ற து:கத்தைப் போக்கவல்ல தநவ்ருஷ்டிதாரைகளை ஸ்ருஷ்டியாநிற்கும். ஸௌஸ்வர்யப்ரதமென்கை. [ஸ்ரீக்ரியாஹிதஜநாதி] த்வநிவிஶேஷத்தோடே கர்ஜித்துக்கொண்டு கிளருகை உபயஸாதாரணமிறே. [ஜ்வலதநலேத்யாதி.] ஜ்வலந்த்ய: யா: அநலஶிகா: (அக்நிஜ்வாலா:), தா ஏவ உத்தாமஸௌதாமநீ (உத்கடவித்யுல்லதா) யஸ்யா: ஸா. மேகமாலையிலே பயங்கரமான மின்னல் மின்னும்; நேமியிலே அக்நிஜ்வாலை மின்னும்.

[க்ரவ்யாதவரோதேத்யாதி] மேகமாலையானது [ஜலாஸாரை: நவ்யாந் அநாவ்யாந் ஸிந்தூந் ஸம்வர்த்தயந்தீ திக்ஷு வர்ஷந்தீ] அளவற்ற ஜலங்களை வர்ஷித்து ஏராளமான நதீப்ரவாஹங்களைக்

கண்டவிடமெங்கும் பெருகச்செய்யும், ரக்த நதியும் அஸுர மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்ஙனே செய்யாநிற்கும். அஸுரர்களைக்கொன்று தத்பத்நிகளை அழச்செய்யுமென்றபடி. க்ரவ்யம் மாம்ஸம் அஶ்நந்தி க்ரவ்யாத:— அஸுரா:, தேஷாம் வதூபி: ஸ்த்ரீய:. [அநாவ்யாந்] நாவா தார்யா:— நாவ்யா:; கப்பலினாலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவ்யா: அநாவ்யா:— கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் ப்ரவாஹாதிக்யஞ் சொன்னபடி. "நாவ்யம் த்ரிலிங்கம் நௌதார்யே" இத்யமர:.

[ஸிந்தூந் வைதராந்] ஸிந்து என்று கடலுக்கும் நதிக்கும் பெயர்; நதீவாசகமாம்போது ஸ்த்ரீலிங்கம். இங்கு நதீவாசகம். ஆக இவ்வகைகளாலே வைதரணியை யொத்திருக்கின்ற ரக்த நதியானது உங்களைக் காக்கவேணும். வைதரணியும் ஜந ரக்ஷணமேயிறே செய்வது. "காதம்பிநீ வைதரணீ" இத்யமர:.

ஸந்நாதம் ப்ராஹ்மணாநாம் ஜஸமஜநிவாஸ்ஸஸ்ய ஜாஜ்வல்யமாநே, வந்நாவந்நாய ஜந்ஹவத்ஸுபரிஷதே ஸல்ஸமாநக்ஷராயீ। ஸ்தோத்ரைப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: மந்த்ராவஸாநம் ஶ்ராவ்யஶ ஸ்த்ரப்ரயோக:, ப்ராப்ஸஸ்த்ர ஹமாஸத்ரம் ப்ரயிராஸுராணிவோ: ப்ராயிஷ்டம் ப்ரஸூதாம் வ: ॥ ॥௧அ॥

இதி நேமிவர்ணநம் த்விதீயம் ॥

ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: ஸ்தோ- த்ரை: மந்த்ராவஸாநம் } ப்ரஹ்மாதிதேவர்களாலே பாடம் பண்ணப்பட்ட ஸ்தோத்ரங்களாலே ஶப்திதமான ப்ராஜ்யகோஷத்தையுடையதும், [2. ப்ரஹ்மா ருத்ரா முதலான யாகநிர்வாஹகர்களாலே உச்சரிக்கப்பட்ட ஸூக்தங்களாலே ஶப்திதமான ப்ராஜ்யகோஷத்தையுடையதும்

ச்ராவ்யசஸ்த்ரப்ரயோகம்	சிறந்த ஸம்ப்ரயோகங்களையுடையதும், [2. சஸ்த்ரமென்னும் வைதிகசஸ்த்ரங்களின் ப்ரயோகத்தையுடையதும்] ஆன
ஸங்க்ராமஸத்ரம்	போர்க்களமாகிற யஜ்ஞவாடத்தை
ப்ராப்ய ஸத்யஸ்	அடைந்ததாய்க்கொண்டு
தாநவாநாம் ஸமேதம் பசு ஸமிதிவ விசஸ்ய	அஸுரஸமூஹத்தை ஆடுகளின் திரளை வெட்டுமாபோலே வெட்டி
ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஹ்நாய ஜுஹ்வத்	மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டிராநின்ற தீயில் உடனே ஹோமம் பண்ணுநின்றதாய்
த்ரிதசபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ	தேவஸமூஹத்தின்பொருட்டு அவரவர்களது அம்சங்களைக்கொடாநின்றதான
அஸ்த்ரராஜநேமிஃ ப்ரதிஃ	திருவாழியின் நேமியானது
வஃ ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்நுதாத்	உங்களுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்பெருக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ ஸங்க்ராமஸத்ரம் ப்ராப்ய அஸ்த்ரராஜநேமிஃ ப்ரதிஃ (சக்ரநேமிஃ) வஃ ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்நுதாத் = யுத்தபூமியை ஒரு யஜ்ஞபூமியாகவும் அதில் வ்யாபரிக்கிற சக்ரநேமியை யஜமாநனாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். யஜ்ஞத்திலே யஜமாநன் செய்வது என்னென்னில்; [ஜாஜ்வல்யமாநே வஹ்நௌ அஜஸமேஜம் ஆஹ்ருத்ய ஜுஹ்வத்] "பசும் ஆலபேத" என்று விசேஷவிதியுண்டாகையாலே பசுக்களை வெட்டி அக்நியிலே ஹோமஞ்செய்வனாய்த்து யஜமாநன். சக்ரநேமியோவென்னில், [தாநவாநாம் ஸமேதம்] பசுக்களின் ஸ்தாநத்திலே அஸுரஸமூஹங்களைக் கொன்று ஸ்ரீஸுதர்சநாக்நியிலே இடாநிற்கும். அஹ்நாய — உடனே. [த்ரிதசபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ] "இந்த்ராய ஸ்வாஹா — ஸோமாய ஸ்வாஹா — வருணாய ஸ்வாஹா" என்று சொல்லி அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய ஹவிர்பாகங்களைத் தந்திடு

வன் யஜமானன். வஹ்நியும் அங்ஙனே செய்யுமாய்த்து. தேவர்கள் தம் தம் ஹவிர்பாகங்களைப் பெற்று வாழவொண்ணாமல் அஸுரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல்லாம்; இப்போது அவர்கள நாசம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிர்பாகங்களை தேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது வஹ்நிதானாகையாலே "த்ரிதஶபரிஷதே ஸ்வஸ்வபாகப்ரதாயீ" என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றாம் பாதமுடைய ஸங்க்ராமஸத்ரவிஶேஷணமாய்க்கிடக்கிறது. யஜ்ஞம் எங்ஙனேயிருக்குமென்றால் [ப்ரஹ்மாதிபிர்தேவை: ஸ்தோத்ரை: ஸ்தவரவவிஸரம், ஶ்ராவ்யஶஸ்த்ரப்ரயோகம் ச] யஜ்ஞஸாம்யவிபக்ஷத்திலே அர்த்தம் வ்யக்தம். இனி யஜ்ஞஸாம்யவிபக்ஷத்திலே பொருளென்னென்னில்; வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில் "கரணமந்த்ரா: க்ரியமாணாநுவாதிந: ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரரூபா:" என்றவிடத்து தாத்பர்யதீபிகையிலே "ஸ்தோத்ரம்— காநவிஶிஷ்டமந்த்ரஸாத்யகுணவாதாரணம்; ஶஸ்த்ரம்— காநரஹிதமந்த்ரப்ரகீர்த்யகுணவாதாரணம்" என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் "காதல்மென்பெடையோடு" (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— "வேதகோஷமும் யாகத்தில் ஶஸ்த்ரகோஷமும் ஸமுத்ரகோஷம் போலேயிருக்கிற ப்ரசுரமான ஊர்" என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. "ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரவத்வை தேந தேவாஹ" என்று வேதமும் ஓதும். யாகத்தில் "ப்ரஹ்மாணம் த்வாம் வ்ருணீமஹே" என்று வரிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மா முதலானவர்களால் ஸ்தோத்ரஶஸ்த்ரஸமாக்ய வைதிகமந்த்ரவிஶேஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்தில் இரண்டு விஶேஷணங்கள் வஹ்நிக்கு யஜமாநபக்ஷநிர்வஹணத்தில் உபயுக்தங்களாகவும், உத்தரார்த்தத்தில் இரண்டு விஶேஷணங்கள் ஸங்க்ராமத்திற்கு ஸத்ரபக்ஷநிர்வஹணத்தில் உபயுக்தங்களாகவும் அமைந்தன.

[அஜஸ்ரஜுஷீவ] ''வஹ்நீநாம் ஸமேதாந்ருஷாம் ஸஜ்ஜஜ:'' என்று அப்ரமேயம். அஜஸ்ரம் ஹுதிவேத்யர்த்த:.

[ப்ரஸ்ருதாந்] ''ஷட்ப்ரஸ்ருதவநே' என்கிற யாகத்தில இந்த ரூபம் நிஷ்பந்நமாகவேணும்; ஆனால் இங்கு ஸூத்ரநியமம் விஸ்ருதம். ''ப்ராயிகம் ப்ரஸ்ருதயாஜ:'' என்று பாடமிருக்கலாமோ? (௩௮)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய விரசிதே ஸ்ரீஸுதர்ஶநஶதகவ்யாக்யாநே த்விதீயம் நேமிவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

ஸ்ரீ: ॥

அத அரவர்ணநம் த்ருதீயம் ॥

உத்பாதோல்காந்யஸுரபரிஷதாம் ஸவப்ராயிணீநாம், அத்வாநாத்வாவபோதக்ஷபணசணதம:க்ஷேபதீபோபமாநி । த்ரைலோக்யாகாரஸௌதோத்வஹநஸஹமணிஸ்தம்பஸம்ஸ்தவாநி, த்ராயந்தாஞ்சிராயாம் விபதி ஸபதி வோ'ராணி ஸௌதர்ஶநாநி ॥ ௩௯ ॥

க்ரதுஸவப்ராயிணீநாம்	யாகத்தை விரும்புகின்ற
அஸுரபரிஷதாம்	அஸுரவம்சங்களுக்கு
உத்பாதோல்காநி	போராதகாலத்தில் தோன்றும் கொள்ளிபோன்றவைகளாயும்
அத்வாநாத்வாவபோதக்ஷபணசண தம: க்ஷேபதீபோபமாநி	நல்வழி தீவழிகள் தெரிந்துகொள்வதைக் கெடுக்கவல்ல இருளையொழிப்பதில் தீவட்டி போன்றவைகளாயும்
த்ரைலோக்யாகாரஸௌதோத்வஹநஸஹமணிஸ்தம்பஸம்ஸ்தவாநி	மூவுலகமாகிற மாளிகையின் சுமைகளைத் தாங்கவல்ல ஸ்தம்பம் போன்றவைகளாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநாநி அராணி	திருவாழியாழ்வானது அரங்கள்
வ:	உங்களை

அக்ஷீணோயாம் விபத்தி ஜாமிலேயவிபத்திலே
ஸம்பதி த்ராயந்தாம் உடனே ரக்ஷிக்கக்கடவன.

இது முதல் ஐம்பதாம் ச்லோகமளவும் பன்னிரண்டு ச்லோகங்களாலே அரவர்ணனம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்வானுடைய அவயவங்களில் அரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடைகளில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம். அவற்றைப்பற்றி வர்ணிப்பதும் அவயவியான திருவாழி தன்னையே ஸ்துதித்தபடியாமத்தனை. [உத்தாமேத்யாதி.] உத்தாமமாவது அக்ஷய்யாத்தாகவுண்டாகும் அபாயஸந்திக்தங்கள். யாமோதாஸர்களான தைத்யர்களுடைய விநாசஸூசகமாகத் தோன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்றனவாம் அரங்கள். [அய்வாநமேவ்யத்யாதி] நல்வழி தீவழிகள் தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழிகாட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே திரிவார்க்கு இருளை நீக்கி வழிகாட்டுமவை தீபிகைகளிறே. இங்கு தமஸ்ஸென்று தீபபக்ஷத்திலே பாஹ்யாந்தகாரத்தையும் அரபக்ஷத்திலே ஆந்தரதமஸ்ஸான அஜ்ஞாநத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [மேத்ரமோக்யேத்யாதி.] மாளிகைகளிலே ஸாரவாஹிகளாக நாட்டும் மணிமயஸ்தம்பங்களோ இவை. மைத்ரமோக்ஷமாகிற மாளிகையின் ரக்ஷாஸாரங்களையெல்லாம் நிர்வஹிக்குமவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட அரங்கள், காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபர்களாகி அபவர்கமெத்தும் அநாவரோயநம் சேர்ந்து துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [அக்ஷீணோயாம் விபத்தி] 'இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி பரமகாஷ்டையாக விளைந்த ஆபத்திலே என்னவுமாம். (ருக)

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவ்யவஸ்தாபகநிகமஸீரோவாக்யநித்யோ,
விக்ராந்தக்ரௌஞ்சநிர்பேதவாஹரத்ரூபிதவைதாஷாம் ஸாத்ருவாநீகிநீநாம் । வக்ராக்ரப்ரமாதா ஸோஜவஸ்யாஸோஜகாலப்ரவணவ்ருத்தாரா:, பாஷ்யந்த்த: க்ஷிப்தவாஷாணப்ரகடநமுதா: ஸ்ரீத
யைவ: ப்ரயச்சந்து ॥ ௫௦ ॥

சக்ரக்ரீடாவநோத்பவா:	திருவாழியாகிற விளையாடு சூழலில் [தோட்டத்தில்] முளைத்தவைகளாய்
நாபிம் ஆலவாலயந்த்ய:	நாபியென்னும் அவயவத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ஶகலிதவபுஷாம் ராக்ஷஸாநீகிநீநாம் ரக்தாம்போவாஹை: ஸிக்தா:	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையுடைய ராக்ஷஸேந்த்ரங்களின் ரக்தமாகிற ஜலப்ரவாஹங்களாலே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
போகிஶயஸௌஜந்யவல்ல்யநுரூப ப்ரஸாரா:	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய ஸௌஜந்யமாகிறகொள்கொம்புக்கு அநுரூபமான ப்ரஸாரத்தையுடையவைகளாய்
ஜ்வாலாஜால ப்ரவாலஸ்தபகித ஶிரஸ:	ஜ்வாலாஸ்தபகமாகிற பல்லவங்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப்பெற்ற நுனியையுடையவைகளாய்
கீர்த்திபுஷ்பாணி புஷ்யந்த்ய:	கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசேஷமாக உண்டுபண்ணுகிற
ஶரகநகலதா:	ஶரங்களாகிற பொற்கொடிகள்
வ: வ்ருத்தயே	உங்கள் வ்ருத்தியின்பொருட்டு
பூயாஸு:	வ்ருத்தியடையக்கடவன.

❖ ❖ ❖ ஶரங்களை கநகலதைகளாக ரூபிக்கிறார். லதைகளில் பல்லவங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். ஶரங்களுக்கு ஜ்வாலாஜாலங்களே பல்லவங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும் ஜ்வாலைகளை ஒக்குமிறே தளிர்கள். [நாபிமாலவாலயந்த்ய:] ஆவாலமெனறும் ஆலவாலமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும் பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. ஶரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீ ஸுந்தரபாஹு நாபி தான் பாத்தியாயிருக்கும். [ஸிக்தா இத்யாதி.] கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; ஶரங்களோவென்னில்,

உடல் சிதைந்த ராக்ஷஸர்களின் ரக்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்துகந்தவை என்றபடி. ரஜனீசரென்றும் ரஜநீசரீ என்றும் ஸேனையைச் சொல்லக்கடவது. [வக்த்ராக்ஷிவக்ஷ:ஸ்தலாக்ஷ்யா:] ஆஶ்ரயமாவது உத்யாநம்; இவைகள் உத்யாநங்களிலேயிறே முளைப்பது. ராக்ஷஸர்களுக்கு வக்ஷஸ்ஸமேயாய்த்து உத்யாநம். [ஸமஜவஸ்ருத்ராதி] "கோல் தேடியோடும் கொழுந்து" என்றபடி ஒரு கொள் கொம்புக்கு ஸதீநமான வ்யாபாரத்தையுடையதாயிருக்கும் இவைகள், ராக்ஷஸர்களுக்கு ஸ்ரீராமநாயனுடைய ஸமஜஸ்லக்ஷணமேயாய்த்து உபவநம். [வஸந்த்யஸ்ஸர்வஸஞ்ஜீவினீ] இவைகள் வஸந்தங்களை ப்ரகாஶிக்குமே; இவை வஸந்தஸாரதஶீதிகளை ப்ரகாஶிக்கும். ஶத்ருஸம்ஹாரஸமய மங்கலஸம்பத்ஸமூஹங்களை உண்டாகக்குமென்கை. "வஸந்தஸஞ்ஜ்ஞா:" என்று வஸந்தமான போது விகாஸயந்த்ய: என்று ணிஜர்த்தம் கொள்ளவேணும். "வஸந்த விகஸநே" இதி தாது:. ஆகஇப்படிகளாலே இவைகள் போன்றவைகளான ராக்ஷஸங்கள் உங்கள் வ்ருத்திக்காகவளர்ந்திடுக என்றாராயிற்று. "வநகஷேத்ரா:" என்றவிதில் வநகவக்ஷம் உபவாராய. வஸந்த: ஸ்வர்ணவைதயென்றே கொண்டால் கீழ்ச்சொன்ன விஶேஷணங்கள் பொருந்தாதிறே. (௪0)

ஜாஜ்வல்யமானஜாஜ்வல்யச்சக்ரம் க்ஷிதிவலயகிலாஸவிஸ்ரூதீ நேமி வக்த்ரம், நாநாரத்நப்ரபாவ நாகேந்த்ர: ஸுவர்ணவிஶேஷவ ப்ரதாபவர்த்தம் ப்ரகாஶமாநம் ரதம் லோகே ஸம்ஸ்தித தேவர்ஷி ஸங்கவிதாரி: வ்யாத ஸாரஸ்வதஸ்வர, ஸஸ்வரவக்ஷஸி தஸ்ருவணஸாரஸம்பதஸ்வர ஸநஸமலக்ஷணமாக்ஷ ॥ ॥௪௧॥

ஜாஜ்வல்யமானஜாஜ்வல்யச்சக்ரம்	ஜாஜ்வல்யமான ஸக்ரங்களாகிற ஸர்வ
	ரத்தைஎல்லையாகவுடைத்தாய்
க்ஷிதிவலயவிலஸித	ஸம்லிதம் போன்றுள்ள
நேமி வக்த்ரம்	நேமிஸம்லிதத்தை
ஆவிஸ்ருதீ	ஸரியாகின்றதும்

நாகேந்த்ரஸ்யேவ	(குண்டலிதனான) ஆதிசேஷன் போன்றுள்ள
நாபே:	நாபியினுடைய
ஃபணபங்க்திரிவ	படங்களின்வரிசைபோல
ப்ரோஜ்வலத்ரத்நப்ரகாசா	அதிகமான ரத்நங்களின் ப்ரகாசத்தையுடையதும் (2) ரத்நங்களின் ப்ரகாசம் போன்ற ப்ரகாசத்தையுடையதும்
வ்யாப்தஸாஹஸ்ரஸங்க்யா	ப்ரஸித்தமான ஆயிரக்கணக்கையுடையதுமான
திவ்யநேமே: அராவலி:	திருவாழியினது அரஸமூஹமானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸம்வ்யாவல்கத்ஸ்வ வித்வத்ப்ர வண ஹ்ருதய ச்ரவணஸூக்தி ஸந்த ப்ரஸூதிப்ரஸூதிம் ஸித்திம் தத்யாத்	பண்டிதமண்டலங்களின் நெஞ்சையும் காதையும் கவர்கின்ற சொல்தொடைகளை ப்ரஸவிக்கவல்ல வாக்ஸித்தியை அளிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ அரங்களுக்கும் சேஷபணாசக்ரங்களுக்கும் ஸாத்ருச்யம் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். சேஷபணங்களானவை ஸதாப்ரஸ்ருதமான தேஜஸ்ஸை உமியாநிற்கும். அரங்களும் தேஜஸ்ஸென்னலாம்படியான நேமிதேஜஸ்ஸை உமியாநின்றன "ஸ்ரீஜவிகஸவத்விஷ்ணுதேஜஸ்ஸமநேமே:" என்றும் "நேமிம் வஹ்நியதேஜஸம்" என்றும் கீழே இவர்தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. தேஜஸ்ஸும் ஸதாப்ரஸ்ருதமாயிருப்பது போல நேமிதேஜஸ்ஸும் ஜ்வாலாஜாலப்ரஸ்ருதமாயிருக்கும். [நாகேந்த்ரஸ்யேவநாபே:] அரங்கள் பணங்களானால் பணி எதுவாகிறதென்னில்; ஸுதர்சநநாபியை குண்டலித பணியாகக் கூறுகிறார். வக்ரநாபியில் நின்றும் அரங்கள் பலவாகப் பணைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் குண்டலிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள் பரந்திருப்பனபோற் சொல்லலாயிருந்ததென்கிறார். [ப்ரோஜ்வலத்

ப்ரகாஶா] ஃபணங்களில் ரத்நங்களுண்டாகையாலே ப்ரஶஸ்தமான ரத்நப்ரகாஶத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஃபணாவளிஷ்டத்து. அவை களும் ரத்நப்ரகாஶத்தோடு ப்ரகாஶமானவைகளாயிருக்கும். ஸ்ரீ தஸாஹஸ்ரம் ஸம் ப்ருத்வ இரண்டிலுமுள்ளதே; "ஆயிரம் பைந் தலைய அனந்தசயனன்" என்றும் "சூராஷாராத் ஸஹஸ்ராக்ஷ" என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்ரமேவ ஸாஹஸ்ரம்.

[ஸம்ஸ்ராவயிஷ்யாமி] "ஸம்ஸ்ராவதாநுபுஞ்ஜிதஃ கவிஃ" இத்யுக்தேஃ. விசாரஶீலர்களான புஞ்ஜிதர்களைச் சொல்லுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் காதையும் கவரும்படியான ஶப்தகுணங்களும் அர்த்தகுணங்களும் நிறைந்த ஶ்லோகங்களை நிரூபிப்பதற்குப் பாங்கான ப்ரதிபாவிஶேஷத்தை உங்களுக்கு அவைகள் தரக்கடவன. "அநாத்யந்தாவதம் பத்மகுண ப்ரீணாதி நந்தநா தஸ்மாநம் ஸஹஸ்ராக்ஷம் ப்ரதிவிதவா யாவதி ஹஹநம் । பக்தாநாம் ஸஹஸ்ராக்ஷநிஷ்டநிஷேவ்யம் ஶ்ரவணயோஃ கவசேவ ஶ்ரீமுகஹஸ்ரம் பஹுஸேவ்ய வணீவ்ஹ விதம்॥" [ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவகோஶே] என்று பட்டர் ப்ரார்த்தித்த சிறந்த வாக்விலாஸங்களைப் பெருக்கவல்ல வாக்விஶேஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. .... (௪௧)

ப்ரஹ்வேஶாநக்ரமாணாம் பஹுவிதவிஹிதக்ஷோதஸந்தோஷிதாநாம், ஸேவாஸேவ்ய ஷேவதாநாம் தநுஜகுலஹிதோஃ பிஞ்ஜிகாத்ருஜ்ஜாஜாநாம்। தத்ஜாதேஜஸிதாவிஹஜநவிஷயே தாந துஞ்ஜாயதாநா, ஹரேதாநம் ஹரியஸாவோ ஹிமதம் தமஸதீ ஹாஹ்வராணாதோராணாம் ॥ ॥ ௪௨ ॥

பஹுவிதவிஹிதக்ஷோத ஸ தேஜாஷிதாநாம்	தங்கள் ஶத்ருக்களைப் பலவகையாகப் பொடி படுத்துவதனாலே ஸந்தோஷமடைவிக்கப்பட்டவர் களாய்

(அதவன) சக்ராஜகாமரி வொ: ஷெவாஜெ விஷ்ணு பாதாப்ஜஸம்ப்ரு	திருவாழியாழ்வானுக்கு வரிவையாப்பண்ணுகைக்காக நாபி முதலிய அவயவங்களை அடைந்திராநின்ற
ப்ரஹ்மேசாவசக்ராணாம் தேவதாநாம்	ப்ரஹ்மருத்ராதி தேவர்களுக்கு
தத்ஸ்தானஸீமாவிபஜந வியயெ	அவரவர்களுடைய ஸ்தானத்தின் முடிவெல்லையைப் பகுத்திடுவதற்காக
மாநதண்டாயமாநா	அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கிற
ஜ்வலாராணாம்	ஜ்வலிக்கின்ற பல்லாயிரம் அரங்களானவை
அராணாம் சஸஸ்ரீ வ: ஸம்மோதநம் ஸம்பயஸா திசது	உங்களுக்கு அதிசயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

ஃ ஃ ஃ நான்முகன் சிவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங்கள் தங்களுடைய சத்ருக்களைத் திருவாழியாழ்வான் ஸம்ஹரிப்படுத்தியருளினனென்கிற க்ருதஜ்ஞதையாலே அத்திருவாழியாழ்வானை எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நாபி முதலிய சக்ராவயவங்களை ஸஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு ''இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம், இதுவரையில் இன்னானுடைய இருப்பிடம்'' என்று அவரவர்களுடைய ஸ்தானவகுப்பைப் பகுத்திடுவதற்கான அளவுகோல்களோ இவை என்னலாம்படியிராநின்ற அரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

ப்ரஹ்மேசாவசக்ராணாமென்றது ப்ரஹ்மருத்ராதீநாம் என்றபடி. [விஷ்ணு பாதாப்ஜஸம்ப்ரு] ''பாஸமாவாஸ்த்ய கீர்த்திரமந்திவஸக்ராஜசக்ரஸ்ய'' (ஸ்லோ—3.) என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீ ஸுதர்சனனாகவணிக்கப்படுகிறானாகையாலே ப்ரஹ்மேசாதி தேவர்கள் நாபி முதலிய அங்கங்களை ஸஜித்தார்களாகக் குறையில்லை. அவர்களுடைய ஸ்தானங்களுக்கும் மேலே

கிற் முறையாலே. குழுமித் தேவர்குழாங்கள் கைதொழவந்துபணியும்போது பரஸ்பரஸங்கர்ஷமுண்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ப்ரஹ்மா கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே ஶிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இந்திரன் கிடக்கவேண்டியது' என்றாற்போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டு ஸமவிபாகம் பண்ணிக் கொடுக்க நேர்ந்து, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் அரங்கள் இப்படி ஒரு உத்ப்ரேக்ஷையிருக்கிறபடி.

திருவாழியாழ்வானுடைய நாஸ்யாத்யவயவங்களில் ப்ரஹ்மேஶாதி தேவர்களை ஆவாஹநம் பண்ணியிருப்பதாக ஸுதர்ஶநஶாஸ்த்ரத்திலே சொல்லியிருக்கையாலே அதைக்கொண்டு 'விஜ்ஞாதாத்யஜ்ஞாஜாஜ' என்று அருளிச்செய்தாரென்று ஞானப்பிரான பணிக்குமபடி.

ஸந்நிகாநம் ஸந்நிவேஶாதிஶயத்தோடே ஸந்நிதாநம் பண்ணி ப்ரதிஷ்டிதா என்றபடி. ஶதாநாம் ஶதாநாம் ஸஹஸ்ராணாம் ஶதீ—ஸஹஸ்ரமென்றபடி. அராணாம் ஸஹஸ்ரமென்றது ஆயிரம் அரங்கள் என்றபடி. (௪௨)

ஜ்வாலாகல்லோலஸ்தோமநிபிடவலிவஸாரம் நேமிவலயம் உதாரே, [illegible] ॥ ௪௩ ॥

ஜ்வாலாகல்லோலஸ்தோம நிபிட வலிவஸாரம்	ஜ்வாலைகளாகிற அலைவரிசைகளாலே நெருங்கின ஸர்வப்ரஸத்தையுடையதான
நேமிவலயம்	நேமியாகிற கரையை
உதாரே	உடைத்தாயிருக்கின்றதும்
[illegible]	உலகமாகிற ஹவிஸ்ஸை [2. ஜகமாகிற ஹவிஸ்ஸை] ஸ்வீகரியா நின்ற வாருணனை ஸர்வ பாகவாரமின் விறிருக்கின்ற ஶ்யாமத்தையுடையதும்

ப்ரஸ்புரத்ரத்நராஜிகே	சிறந்த ரத்நங்கள் விளங்கப் பெற்றதுமான
ரதாங்கஜலதௌ	திருவாழியாகிற ஸமுத்ரத்தில்
வர்த்தமாநை: ஸ்புலிங்கை:	வளர்கின்ற தீப்பொறிகளாலே
வித்ருமாணாம் ச்ரியம் விதந்வாநா	பவழங்களின் சோபையைப் பரப்புகின்ற
சரவிததி:	சரஸமுத்ரமானது
வ: க்ஷேமம் விதநோது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை அளித்திடுக.

+ + + ஸுதர்சநாழ்வானை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, சரங்களில் நின்றும் கிளர்கின்ற ஸ்புலிங்கங்களைப் பவழங்களாகப் பேசுகிறார். கடலானது ப்ரஸ்புரத்ரத்நராஜிவிராஜிதமான வேலையை உடையதாயிருக்கும். (அலைமோதுகின்ற கரையையுடையதென்கை.) திருவாழியாழ்வான் ஜ்வாலைகளாகிற அலைகள் மோதப்பெற்ற நேமியாகிற கரையை உடையன். [வஹ்நிவேஷ்டநாத்ரி.] ஹவநமென்று லோகத்துக்கும் ஜலத்துக்கும் பெயர்; ஜலரூபமான ஹவிஸ்ஸை ஹோமிக்கின்ற வடவாநலத்திலே அதிஷ்டிதமான மத்யப்ரதேசத்தையுடையது கடல்; "அஹம் வைச்வாநரோ பூத்வா ப்ராணிநாம் தேஹமாச்ரித: । ப்ராணாபாநஸமாயுக்த: பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்" [கீதா 15-14.] என்ற கணக்கிலே ஸமுத்ரமத்யத்திலிருந்துகொண்டு ஹவந(ஜல)மயஹவிர்போஜியாயிருப்பது. இனி உபமேயாம்சத்திலே வந்தால், லோகங்களையெல்லாம் ஹோமிக்கின்ற வடவாநலத்திலே அதிஷ்டிதமான மத்யப்ரதேசத்தையுடையது ரதாங்கம். "ஸோமயாத்ஸுதர்சநோ வ: ப்ரதிஷ்டா வாடவ: வடவாநல: வாடவாநலாய" [ஸ்தோ—75] என்னப்பட்ட வாடவாநலனைச் சொல்லுகிறது இங்கு. "ஹவநமயஹவிர்போஜிநா" என்றவிடத்து "சதாவதாநஹோமாக" என்ற ப்ரஹ்மஸூத்ரமும் பாஷ்யமும் நோக்கத்தக்கது. எம்பெருமானைப் பற்றினதன்றோ அந்த ஸூத்ரமென்னில்; ஆகிலும் குறையொன்றில்லை. "வாணீவளாரணீ

நீபம் ப்ரியபதி ஹ்ருதம் ப்ரேக்ஷணம் கேடமாத்ரை: ஶக்ருத்ய
ஸேவ்யஷாடம்ஸ்த்ராதவபாரஶாஹவவ்யாபி நீதஸ்லாஷ்தாழ்”
[ஸேது 76]. என்றுநின்றதிறே.

[ப்ரவாளஜாலப்ரஜ்வலத்] “ப்ரவாளத: ப்ரவாளம் ப்ராஜ்ஞஹம்வைஹாஜம் வைஹா” இத்யமர:. கடலில் பல பல ரத்நங்கள் கிடக்குமிறே. ஸமுத்ராயத்திலும் ரத்நங்களமைந்திருக்கக் குறையில்லை. ஆக இவ்வகைகளாலே ஐயமியென்னலாம்படியான ரமயுமுண்டு— ஸமுத்ராயம், அதுதன்னிலே; [வனயகேதநை: ஸாந்த்ரஜ்வாலை: விஹ்ருதாம் ஸ்ப்ரியம் விதந்வாநா ஶரவித்தி:] ஶரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள்பவழங்களென்னலாம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவையிறே. ஸாந்த்ரஜ்வாலமான ஶரஸந்தோஹமானது பவழமாலையை ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. அதவா,

“வனயகேதநை: ஸாந்த்ரஜ்வாலை: ப்ரவாளஜாலப்ரஜ்வலத்” என்று அந்வயித்து ஸாந்த்ரஜ்வாலங்களாகிற ரத்நங்களையுடையது என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். விஹ்ருதாம் ஸ்ப்ரியம் விதந்வாநா ஶரவித்தி:— ஸ்வாபாவிகஶோபையாலே ஶரங்கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (௪௩)

நாகஸ்த்ரீஸ்வேதஸ்ருதிஸ்பூர்த்திப்ராயிராவஸாரயாராவஸேகாத், வனகாந்தஸேவாவர்த்தப்ரகாஸஹஸ்ரவாயுபா ப்ராவ்ய நாஸ்ய! ஹேக்ஷாநீவாக்ஷாராணி ஸாரதநயஶிவாதஶிப்தப்ராஞ்சி வாஜாநி, ஸவ்யாவாஸ்தந ஸவ்யம் ப்ரதிதாத ஸகதாம் த்விஷ்யஸே தாராணி ‖ ‖௪௪‖

நாகஸ்த்ரீஸ்வேதஸ்ருதி ப்ராப்திப்ராயிரக்ஷஸாரயாராவ ஸேகாத் ப்ராவ்ய	ஸேநாஹேவத்தில் பயத்தேஷமாகச் சிதறிப்போன ஶத்ருக்களின் ரக்தப்ரவாஹமாகிற தண்ணீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

உந்நித்³ரஜ்யோதிரப்³ஜப்ரகரஸம ருசா நாப்⁴யா உ-த்க்ராந்தாநி அங்கா³ராணீவ ஸ்தி²தாநி	நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த் திரளின் சோபை போன்ற சோபையையுடைய நாபியி னின்றும் வெளிவிடப்பட்ட அங்காரங்கள் போன்றுள்ளனவும்
ஸ்பு²ரத³ர்சிர்ஜ்வாலாத³ர்ஶிதப்ரத்யக்³ரஸத்த்வாநி	விளங்குகின்ற அர்ச்சிர்ஜ்வாலைகளாலே காட்டப்பட்ட ப்ரத்யக்³ரஸத்த்வங்களையுடையனவுமான
தி³வ்யஹேதே: அராணி	திருவாழியினது அரங்கள்
ப⁴வதாம்	உங்களுக்கு
ஶிவம்	க்ஷேமத்தை
அவ்யாபாதே³ந ரக்ஷந்து	இடையூறின்றிக் காக்கடவன.

❖ ❖ ❖ நாபியை ஒரு வ்ருக்ஷமாகக் கொண்டு அந்த வ்ருக்ஷத்தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின அங்குரங்கள் போன்றனவாம் அரங்கள் என்கிறாரிதில். நாப்⁴யா உத்க்ராந்தாநி [ஸ்ருஷ்டாநி] அங்கு³ராணீவ ஸ்தி²தாநி அராணி ப⁴வதாம் ஶிவம் ரக்ஷந்து॥ நாபி எப்படிப்பட்டதென்றால், [உந்நித்³ரஜ்யோதிரப்³ஜப்ரகரஸமருசா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின சோபை போன்ற சோபையையுடையது. நாபியே தாமரைப் பூ என்றபடி. இதை பீ³ஜஸ்தா²நத்திலே வைத்து அரங்களை அங்குரஸ்தா²நத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் பீ³ஜத்தில் நின்றும் முளைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாஸீரக்ஷோப⁴ஸம்ஹ்ருʼஷ்டரக்ஷ:ப்ரவாஹாஸாரதா⁴ராஸேகாத் ப்ராக்³] போர்க்களத்தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ரக்ததாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று அங்குரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். அங்குரமுண்டாம்போது தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும் அப்படியுண்டோவென்ன [ஸ்பு²ரத³ர்சிர்ஜ்வாலாத³ர்ஶிதப்ரத்யக்³ரஸத்த்வாநி என்கிறார்.] (௪௪)

தாவார்சிர்ஜாலவத் த்ருமகஹநவநே பாடபஸ்யேவ வஹ்நே: ஜ்வாலாவ்யூஹோ ஜலாப்தௌ தமஸி ச ஸவிது: ப்ராதருத்யத்ப்ரபேவ । ஸம்ஹதாஶ்வத்விபேந்த்ரே தாநவாநாம் ஸைந்யே சரதி, ப்ராஜ்யம் ஸா வ: ப்ரதேயாத் ஶ்ரேய: ஶரவர்ஷ: ஸுதர்ஶநாயுதஸ்ய ॥ ௬௫ ॥

த்ருமகஹநவநே தாவார்சிர்ஜாலவத்	வ்ருக்ஷக்கூட்டங்களடர்ந்த காட்டிலே காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலா ஸமூஹம் போலவும்
ஜலாப்தௌ	பெருங்கடலில்
பாடபஸ்ய வஹ்நே: ஜ்வாலா வ்யூஹ இவ	பாடபாக்நியின் ஜ்வாலாநிலயம் போலவும்
தமஸி ச	நள்ளிருளில்
ப்ராதருத்யத்ப்ரபேவ	உதயஸூர்யனுடைய காந்தி போலவும்
ஸுதர்ஶநாயுதஸ்ய யா ஶரவர்ஷ:	திருவாழியின் யாதொரு சரஸமூஹமானது
ஸம்ஹதாஶ்வத்விபேந்த்ரே தாநவாநாம் ஸைந்யே சரதி	குதிரைக் கூட்டங்களும் யானைக் கூட்டங்களும் அடர்ந்த அஸுரஸைந்யத்தில் புக்கு ஸஞ்சரிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட சரவ்ருஷ்டியானது
வ:	உங்களுக்கு
ப்ராஜ்யம் ஶ்ரேய: ப்ரதேயாத்	உத்க்ருஷ்டமான ஶ்ரேயஸ்ஸைத் தரக்கடவது.

✦ ✦ ✦ மரங்களடர்ந்த காட்டிலே தீப்பற்றியெரிந்து அக்காட்டை அழிப்பதுபோலவும், கடலிலே பாடபாக்நி ஜ்வலித்து அதன் ஜலத்தை உட்கொள்ளுமாபோலவும், பேரிருளிலே ஸூர்யன் உதயமாகி அவ்விருளைக் கொள்ளைகொள்வது போலவும் ஸ்ரீஸுதர்ஶநாழ்வானுடைய சரஸமூஹமானது கஜதுரகாதிஸங்குலமான அஸுரஸைந்யத்திலே ப்ரவேசித்து அவ்வஸுரர்களைக் கபளீகரிக்கின்றது. [ஸா வ: ப்ராஜ்யம் ஶ்ரேய:

ஶ்ரேயஸே] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த ஸர்வேஶித்வா னது உங்களுக்கு உத்தரோஜ்ஜீவநாதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கட வது.

ஜாவடீகீ — வடகெ என்பதன் யதார்த்தம் ஶ்ரேயோமம்.
ஸம்ஸ்ருஷ்டேத உத்யமாஃ (௨௫)

ஶாகாக்ரேஷ்வத்ரு ஶீதாதபஸந்தாபிதாந் த்ராய மாணம் த்ரிலோகீம், ஸோபாநோத்ஸாஹஸோபைஃ ஶ்ரேயஸ் விதஸ்ரீநவட்டாத்ருஶாநி । ஸத்ராகாரம் ஶாகா இவ கநகத்ரு தாஶ்ரிதஸ்ரேதாஶ்வத்தம், ஸம்பூர்ணஸங்கஷ்டயத்நோ ரய வாரணஶ்ரேஷ்ட(?) ஸந்ததய: கீர்த்தயே வ: ॥ ௨௬ ॥

ஶேஷத்ரு ஶீதாதபஸ ஸந்தாபிதாந்தாபாந் த்ரிலோகீம் த்ராயமாணம்	அவர்களின் ஶீதாம்ஶியா லே அஶிவ்யூஹமான வெய்யிலில் நின்றும் மூவுலகைக் காப்பதும்
ஸோபாநோத்ஸாஹஸோபைஃ ஶாகிதஃ ஶ்ரீநவட்டாஶ்ருஶா நி ஶ்ரேயஸ்	சுற்றுஞ் சுழல்கின்ற ஜாலஸ ஸ்தலங்களாலே சுற்றிலும் சிறு தேசத்துப் பட்டு ஜாலர்களை ஶ்ரோஶிப்பியா நின்றதும்
ஶாஶ்வதேஶா(?) ஸம்பூர்ணம்	எம்பெருமானுடைய திருக்கை யாகிற உண்ணதத்திலே (காம்பில்) மாட்டப்பெற்றதும்
(அதவா) ஸத்ராகாரம்	குடைபோன்றதுமான
ரய வாரணம்	வஸ்த்ரத்தை
ஸங்கஷ்டயத்நாஃ	அஸம்ஶரியா நின்ற
கநகத்ரு தாஃ ஶாகாஃ இவ ஸ்திதாஃ	பொற்கம்பிகள் போன்றுள்ள
ஶரஸந்ததயஃ	ஶரங்களின் தோற்றங்கள்
வஃ கீர்த்தயே ஸம்பூர்ணாஃ	உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு ஆகுக.

❖ ❖ ❖ திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் சாரங்களைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார். ஸத்ராகாரம் ராஜவாரணம் ஸம்ரக்ஷயஞ்ச்ச: சாரஸம்ரக்ஷிதஞ்ச: ஸ: நித்யே ஸம்ரக்ஷியாஸ:: குடையானது ஆதபத்தினின்றும் தப்புவித்துக் காப்பாற்றுகிறபடியாலே ஆதபத்ரமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீவத்ஸம்செய்வதென்னென்னில்; [தைத்ர்யாதபாதபஸம்ஸார பவிதாஸ தாபாஸ திரோதம் த்ராயதேணு] "வாஸதேவ தரூச்சாயா நாதிஸீதா நவோஷ்ணா" என்கிறபடியே வாஸுதேவனான ஸ்ரீ தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழகில்லாமல் ஸம்ஸாராக்ஷஸர்களின் ஆதாபமாகிற ஆதபத்தாலே ஸம்தப்தமான தாபத்திலே அகப்பட்டு வருந்துகிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். தைத்ர்யஸம்ஸகமென்றபடி. [ஸௌமௌரித்ராதி.] மீநதேஸத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீவத்ஸத்திலே ஜாஜாகஜாவங்கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜ்வலிப்பதானது அழகனேயிராமின் றதாய்த்து. "மீநவட்" என்ற ஸாரத்தில் உம்ஸவட் என்று சிலர் திருத்துவர்கள்; சைனதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற மீநதேஸதை ஆசார்யரான இந்த ம்ருகசத்ரு ஆஸ்ரயித்திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரிலும் ஆசாரியனான காஞ்சாவஸன் ஸாகரஸூத்திலே "மீநாம்ஸாகதிவ கெ தொ:ஆதிவாதம்நீபமோநவஸ்" என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். "வெநவட்ரணஜாதி" என்ற வாமுழுண்டு.

[ஸளரிதொடீஞ்ஜைதூழ்] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட்டப்படுமே; ஸ்ரீவத்ஸமும் ஸஹஸ்ரமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட்டிருக்குமாய்த்து. "வாமனன்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்புபோல் நிமிர்ந்து" என்று ஆகாசமாகிற குடைக்கு எம்பெருமான்தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ்வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரக்ஷிக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே ஸத்ரமென்னலாம்படியான ஸ்ரீவத்ஸத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற சாரங்கள் தங்கக்கம்பிகள்போல்வனவாம். அவை உங்களுக்குக் கீர்த்தியைவிளைக்கக்கடவன. (சக)

நாலீஸாலாநிகாதாம் நஹநஸமுசிதாம் ப்ரத்யர்த்திலக்ஷ்மீவசாநாம், ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் ஸந்தாநயந்தீ கல்யாணாலாநபங்க்திம் । ப்ராஜ்யா ப்ராஜ்யௌத்தத்யத்விஜவிஜயஸௌஹார்த்தோத்தம்பிதாநாம் ஹேதீநாம் ப்ராப்யா சக்ராதிராஜா தூயதாம் பவதாம் தூலவச்சத்ருஸேநா ॥ ||சஎ||

ஸம்யத்வாரீஹ்ருதாநாம் ப்ரத்யர்த்திலக்ஷ்மீவசாநாம் நஹந ஸமுசிதாம்	போர்க்களமாகிற களிறுபடுகுழியில் வீழ்த்திக் கொள்ளப்பட்ட சத்ருஜநஸம்பத்தாகிற யானைப்பேடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்
நாலீஸாலாநிகாதாம்	நாழியாகிற ஸாலையில் நாட்டப்பட்டதுமான
கல்யாணாலாநபங்க்திம்	ஸ்லாக்யமான கட்டுத்தறிகளின் வரிசையை
ஸந்தாநயந்தீ	உண்டாக்காநின்றதாயும்
ப்ராஜ்யௌத்தத்யத்விஜவிஜயஸௌஹார்த்தோத்தம்பிதாநாம் ஹேதீநாம் ப்ராப்யா	பராக்ரமங்களை வெல்லும் ஸௌஹார்த்தஸ்யத்தில் உயரத் தூக்கப்பட்ட ஹேதிஸமூஹத்தோடு ப்ராப்யமாயுமிராநின்ற
சக்ராதிராஜா	சக்கரத்தாழ்வானுடைய ஸாமர்த்யமானது
பவதாம்	உங்களுடைய
ஶத்ருஸேநாம்	ஶத்ருஸைந்யத்தை
தூலவத் தூயதாம்	பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே பறக்கடிக்கக்கடவது.

✤ ✤ ✤ ஸ்லாக்யமான மஜபந்தநஸ்தம்பங்கள் போலே இராநின்றன அரங்கள் என்கிறார் வாக்யத்தில். மஜம் ஏது? எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; அருளிச் செய்கிறார் [நாலீஸாலாநிகாதாமித்யாதி] ப்ரத்யர்த்திலக்ஷ்மீவசாநாம் + வஶா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லுகிறது. ஶத்ருக்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை மஜஸ்தியாக ரூபி

விஸ்தாராய்த்து வ்ருஷ்டிஜ்வஸாரஸ்யாகஸ். அந்த யானைப்படைகள் எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்யுகாரீஜ்ஞ தாடாம்] ஸம்யக —— யாக்ஷம்; அதுவாகிறதே வாரீ; "வாரீது கஜபந்தநீ" இத்யமர:. யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று பொருளல்ல; யானைபிடிக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான ஆலாநஸ்தம்பமாம் ஸ்தம்பங்கள்; கட்டுத்தறிகள் பெரியதொரு ஶாகையிலே நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாஸிஶாகாநிவாதாம்] வக்ஷநாஸியாகிற ஶாகையிலே நாட்டப்பட்டிராநின்றதிறே. இப்படிப்பட்ட ஆலாநஸ்தம்பத்தை [ஸர்வநாவிஷயதீ வக்ஷஸ்தலா] ஸ்நாகரியாநின்றதாய்த்து ஸ்தம்பம். ஆக இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே ஸஹஸ்ர ராக்ஷஸர்களை ஸவ்யஸாசிகளாக்கினதென்றபடி. அவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை இவை ஸம்ஹரித்தனவென்றதன் கருத்து இதுவேயிறே.

[ராஜ்யாபேக்ஷாதி] ராஜ்ய: [ராஜ்யவம:] யோ ஜேதா வ்ருஜவிஜயஸ்ஸஹ:, தஸ்மிந் உத்தீர்தாநாம் [உஜ்ஜ்வலஸர்வம் ஸ்வாஸரிதாநாம்] ஸமாஜாநாம் ராஜ்யா [ஸர்வஶோஷந] வதார்யா. விஜயகாலத்தில் ஸஞ்ஜோஷாதிஶயத்தாலே கைகளைத்தூக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிறே; "ஸமாஜஸமாஜ்யந்த்ய ந்ருத்யதே" என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி ஆலாநஸ்தம்பத்தைப் போன்றதாயும் ஸமாஜஸ்தம்பத்தைப்போன்றதாயுமிருக்கிற வக்ஷஸ்தலையானது உங்களுடைய ஶத்ருஸமூஹத்தைத் தூசுபோலே ஸநாயாஸமாகத் துலைக்கக்கடவதென்றாயிற்று. ... ... (௪எ)

ஆகேநஶித்ருவாஶாதிக்ஷ இவ விததா: பிண்டிகாவண்டீவேண்ட:, தீவ்ரா தீவ்ரா இவாஸ்ஸ்ராஷ்டஸநரணதீஹாஸிந: வஸ்ரூராஷவஸ்ய । ஶாணே ரோஷாணிதாநாம் ரயஶரணஸ்யஶத்ருஶஸ்யண்டீபஞ்ஜேஷ்டாஜ, ரவா: வ்ருத்யுஹ்யா இவ ஸம்வந்ஸரரேணய: ஸ்ரீணயந்து ॥ ॥ ௪அ ॥

ஸ்ரீநிவாஸ வக்ஷஸ்தலாஸ்ய விததா:	நெடியாகிற லோகாலோகபர்வதத்தளவும் வ்ருக்ஷங்களாயும்
விஹ்வலாக்ஷணீயேஷு: தீக்ஷ்ண ஜவஸ்தா:	நாஹியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள போன்றவையாயும்
ஸமநாதமீமாஸிந: வாராஹஸ்ய ஸ்ரீ ப்ரவாஸ்தீவா ஜவஸ்தா:	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஸாக்ஷாநவாராஹனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்றனவாயும்
ரத்நவாணீயே ஸாணே ரேகாயிதாநாம்	வக்ஷமாகிற உரைகல்லில் உரைக்கப்பட்ட
ஸத்வாஸ்வர்ணீயஸ்வர்ணம்	ஸத்வாவதாரமாகிற ஸ்வர்ணங்களினுடைய
ப்ரத்யக்ஷரேகா: ரேகா: ஜவ வஸ்தா:	அப்போது உரைந்த ரேகைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற
காருண்யா:	காருண்ங்கள்
ஸுவநம் ஸ்ருணயந்து	உலகை வாழ்விக்க. ।

ஃ ஃ ஃ ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமிக்கிறார் காருண்யங்களை. [ஸ்ரீநிவாஸேத்யாதி.] வக்ஷஸ்தலமாவது லோகாலோகபர்வதம்; அங்கே ஸூர்யகிரணப்ரவேசமில்லாதஸமயமுண்டென்று புராணங்கூறும்; இவர்தாமும்மேலொன்பதாம் ஸ்லோகத்திலே "நிஜகரகிரணாச்ச்ருங்க ஸீமா:......வக்ஷஸ்தலம்" என்றாரிறே. லோகஸ்ய அலோகஸ்ய ச த்வஸ்ய ஜநிலோகா லோகஃ = லோகமாவது ப்ரகாசம்; அலோகமாவது இருள். அதுபயஹிரவமேவேஷ இரண்டுமுள்ளமைபற்றி லோகாலோகமெனப் பேர்பெற்றது. வக்ஷம் (ஸூர்யமண்டலம்) வலயீக (வேஷ்டயதே) ஜதிவக்ஷஸ்தலம்; ஸூர்யனைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே வக்ஷஸ்தலமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேமியானது வக்ஷத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலேவக்ஷஸ்தலமாகரூபிக்கப்பட்டது. அந்த வக்ஷஸ்தலபர்வதத்தளவுங்கூடப் பரம்பின ஸூர்

ப்ரஶஸ்திகளோ இவ்வரங்கள்! என்னலாம்படி பிரகாசிக்கின்றதாம். சக்ர நாபியாகிற ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் நேமியாகிற சக்ரவா ளபர்வதத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. 'ப்ரபாதே:' என்றவிடத்து ப்ராத: ஸந்த்யையைச்சொல்லுகிறது. "ப்ராத:ப்ர பாதஸந்த்யயோ:" இதி ஹி வாணிநி:. ஸந்த்யையை வஹிக்கிற தாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது ஸந்த்யாவர்ணநமில்லை யாம்.

[தீப்தா இத்யாதி.] தேஜஸ்ஸமான பேர்க்களமாகிற பேரிருளிலே புகாநின்ற ஸாதுஜந ஸம்ஸாரிக்குப் பிடிக் கும் காஞ்சிகைகளோ இவை. [ஶாணே இத்யாதி.] ஸ்ரீ சக்ர மாகிற சாணைக்கல்லிலே ஸம்ஸாராக்ஷஸர்களின் ப்ரதாபமாகிற பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்கும்போது அந்த உரைகல்லில் ஒட்டிக்கொண்ட ஸ்வர்ணரேகைகள் தானோ இவை. இப்படி யெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்க உரிய காந்திஶ்ரேணிகள் உலகத்தை மகிழ் விக்கவேணுமென்றாராயிற்று. ரேகாயிதாநாமிதி வாசோகு ரு: ॥ ... ... (சஅ)

தீப்தை ரஶ்மி: ப்ரபாதமாதநுயதி வியுதே பா ஹுநாளேந விஷ்ணோ:, உத்யத்ப்ரத்யோதநாபம் ப்ரஶயதி பா ராஷம் கண்டகாவண்டகாயாம் । ஶம்பாராஞ் ஜேதநேதிம் கஷ யதி கலிதே சக்ரநாதோ ராஜதேஜ், தக்ஷம் ஸ்வாராதராணி ப்ர திவிதத்தா: வ: கேஸரஶ்ரீகாராணி ॥ ॥ சக ॥

தீப்தை: ரஶ்மி: ப்ரபா / தை: தததி } ப்ரகாஶிக்கிற ஜ்வாலைகளாகிற இதழ்களையுடையதும்

விஷ்ணோ: பாஹுநாளேந / வியுதே } எம்பெருமானுடைய திருக்கையாகிற நாளத்தினால் தரிக்கப் பட்டதும்

உத்யத் ப்ரத்யோதநாபம் / பாராஷம் கண்டகாவண்ட / காயாம் ப்ரஶயதி } ஸத்யோஜாதஸூர்யன் போல் விளங்குகின்ற ஸாதுஜந பாராஷனை கண்டகாஸ்ர நத்திலே விளங்கப்பெற்று டையதும

வேத மௌளிம் ஸௌரபம் கமயதி	வேதஶிரஸ்ஸை ஸௌரபிதமாகச் செய்யா நின்றதுமாய்
சக்ரநாம்நோபலக்ஷ்யே கஞ்ஜே	சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்டதொரு தாமரைப்பூவில்
கேஸரா ஸ்ரீகராணி கராணி	தாதுகளின் ஶோபையைப் பண்ணுநின்ற கரங்கள்
வ:	உங்களுக்கு
ஸாரம் ஸௌக்யம் ப்ரதிவிதததாம்	சிறந்த ஸௌக்யத்தை உண்டாக்கக் கடவன.

✤ ✤ ✤ [சக்ரநாம்நோபலக்ஷ்யே கஞ்ஜே கேஸரா ஸ்ரீகராணி கராணி வ: ஸாரம் ஸௌக்யம் ப்ரதிவிதததாம்.] திருவாழியைத் தாமரை மலராகவும், கரங்களை அம்மலரில் நின்றும் கிளர்ந்த கேஸரங்களாகவும் ரூபித்துப் பேசுகிறார். சக்ரத்தை கஞ்ஜமென்கைக்கு உரிய பொருத்தங்களை மூதலிக்கிறார் ஸாமர்த்யத்தாலே. [த்ரிவேதீபி: ப்ரபோதோதயவதி] யாதோயஜநாநித்யாதிஸூக்தங்களில்போல த்ரயீயைக்கு கந்தம் கமழும். பத்மாகரமாக ஜ்வலியாநின்ற ஜ்ஞாநதாநங்களாகிற ஜலங்களையுடையதாம் சக்ராக்யகஞ்ஜம். [விஶேஷணைரப்யாஸம் நாஶநவிஸ்ருதே] கஞ்ஜமாகில் நாளத்தாலே தரிக்கப்படா நிற்குமே; திருவாழியும் எம்பெருமானுடைய பாஹுவாகிற நாளத்தாலே தரிக்கப்படாநிற்கும். [கணிகாவணிகாயாம் உத்ருத்யோத்யோதநாதம் பாரார்ஷம் த்ருஶ்யதி] கஞ்ஜ மத்யத்திலே கணிகையென்று ஒன்றுண்டிறே ஸைஸை யென்று ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருப்பது; "கணிகாது ஸரோஜஸ்ய பீஜகோஶ: ப்ரகீர்திதா" இதி கோஶ:— கணிகையின் வணிகையாவது—வணிகவைவ வணிகா+கா காந்:— உருவம்; கணிகாஸ்தாநத்திலே என்றவாறு. சக்ரவ்யூகஞ்ஜத்தில் கணிகாரூபமாக ஆகிறது எதுவென்னில்; [உத்ருத்யோதநாதி.] உத்ருந யஃ ப்ரத்யோதந:— ஸம்பந்நி:, தஸ்ய ஶோபைவ ஶோபா யஸ்ய, தம் பாரார்ஷம் (ஸாக்ஷாத்ஸுதர்ஶநம் பாரார்ஷம்) த்ருஶ்யதி—ப்ரகாஶயதி" (ஸத்ருஶீவிஶேஷக்தி:.) உதயகாம

த்து ஸூர்யன் போலே ஜாஜ்வல்யமானமான ஸர்வஶப்த வா ரஷ்டீனை கணிகையாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து வக்ராவஸ்தம்.

[வேதமௌளிம் ஸாகாரம் கலயதி] ஸாகா என்று ஸாகை ஷணவாமாநத்துக்கும் பெயர்; ஸாகாரமென்றது ஸாகைஷித மென்றபடி. கலமானது ஶிரஸ்ஸை ஸாகைஷிதமாக்கும். திரு வாழிதானும் வேதஶிரஸ்ஸை ஸாகைஷிதமாக்காநின்றது. மஹோ பநிஷத், ஶதபதம் முதலான பல வேதாந்தாகமங்களிலே திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடி கள் திருவாழியாலே கலங்க்ருதமானபடி. “க்ருஷ்ணேச்வர க்ஷேனாம் ஸர்வஸம்ஸாரமேதி மஹோ ஸாபவீமஸா ஶுஷமமம்ஸ்தி:” என் ருரைக்கிறும். ஆக இவ்வகைகளாலே கலமங்களமூவான திரு வாழியிலே கேஸரஸ்ஸாமீயங்களான சாரங்கள் உங்கட்கு ஐக்ஷ்கரங்களாகக் கடவன. ... ... (௪௧)

யாதஸ்ஸ்வச்சந்தஸ்சந்த: கலாவிதவலாகேஷா நிலஸ் ராஷ்டீ: ப்ரவாதாநு, சவிஷ்ட்ராஷ்ட்ர ஷூமாதைர்ஷ்ட்ர ரமவாரணமி ரேநேமிநாபீதடஸ்ய। வ்யாகலவாணாஸ்ரவக்ரீவிசதரத விஸதாவிஸ்பஷ்டம் விதகோடி, கோடிரவ்ரக்ஷவீகடேகனி வடாவாஸ்ரஸ்யஸ்ணீம் வ: ॥ ॥ ௫௦ ॥

நேமிநாபீதடஸ்ய	நேமியும் நாபியுமாகிற தாழ்வரையையுடைத்தான
ரமவாரணமிரேः	வக்ரமாகிற பர்வதத்தினது
சஸ்ரநேத்ர: யாதஸ்ஸ்வச்சந்த:	அளவற்ற ரௌமிகாரியாதப் பெருக்குகளாலே
கலாவிதவலாகேஷ: நிலஸ்ராஷ்டீ: ப்ரவாதாநு	கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சிகளை
சவிஷ்ட்ராஷ்ட்ர ஷூமாதைர்ஷ்ட்ர வ்யாகலவாணாஸ்ரவக்ரீ:	ஒளிமிக்கதான ஜ்வாலாதவத் தாலே காட்டுகின்ற சாரஸம்ப ஷமானது

ஸ:

வித்தகோடீ கோடீர ஸூத்ர
வீதீகடக கலிதபாதர
ஸ்ருஷ்டிம் விஶாலவிஸ்த்ர
ஶ்ரீம் விதரது

உங்களுக்கு தநராஶிகளென்ன, கிரீடமென்ன குடைகளென்ன ஸிம்ஹாஸநமென்ன சாமரங்களென்ன யானைக்கூட்டங்களென்ன ஹாரங்களென்ன புஷ்பமாலைகளென்ன இவை மிஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப் பெருக்கைத் தரக்கடவது.

✦ ✦ ✦ ஸ்ரீஸுதர்ஶநனை ஒரு பர்வதமாகவும் நேமிநாபிகளைத் தாழ்வரையாகவும் ஜ்வாலைகளை கௌரிகாதியாதுக்களாலே கலங்கிச் சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வர்ணிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஜ்வாலையானது உங்களுக்குச் செல்வச் சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை விஶேஷிக்கிறார் வித்தகோடீத்யாதிநா: ஸம்ருத்தமான தநராஶிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான ஆபரணங்களணிந்து திவ்யாம்பரங்கள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே இருபக்கமும் சாமரை வீசச் சிரியசிங்காசனத்தின் மேல் வீற்றிருக்கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆனைகள் கட்டி வாழும் விபவமும் பெருகுகைக்குறுப்பான வைபவவிஸ்தாரம் விளையக் கடவதென்றாயிற்று. "ஐஶ்வர்யாஸ்ஸாமஶிரஸ்ஸ்யாமரவை ஸ்வராவா ஶ்யா: ஶ்ராவாஶ்வபஶ்யவணஸ்ஸ்திதா: ஸ்ருஷ்ணஸம்பதந்தி" என்று ஸ்ரீஸூக்தியிலே ஸ்ரீதேஶிகனருளிச் செய்த ஶ்லோகார்த்தம் த்ரஷ்டவ்யம் ||

இதி ஶ்ரீகாஞ்சீப்ரதிவாதிபயங்கர
அண்ணங்கராசார்யவிரசிதாயாம் ஶ்ரீஸுதர்ஶந
ஶதகவ்யாக்யாயாமரவர்ணநம் த்ருதீயம்
ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீ: ||

அத நாபிவர்ணநம் ப்ராரப்யதே ||

ஸாங்கத்ய த்வாதஶாநாமஶிஶிரமஹஸாம் தர்ஶயந்தீ விவ்ருதிம், தத: ஸ்வஸேவாகாங்க்ஷிணஸ்திலக இவ பாவே பத்மராகஸ்வரூபேண | தேயாத்தைத்யதர்ப்பப்ரஶமநகரணப்ரீணிதா ஸ்வோஜநாபி:, நாபிர்நாபிஸ்த்ரிதஶபதிவிபவஸ்பர்தி ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீம் ஸௌதர்ஶநீ வ: | || ௫௧ ||

த்வாதஶாநாம் அஶிஶிரமஹஸாம் ஸாங்கத்யவிவ்ருதிம்	த்வாதஶாதித்யர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாபியாகப்) பரிணமித்தபடியை
தர்ஶயந்தீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸ்வஸேவாகாங்க்ஷிண: பாவே	ஸர்வஸேவகஸாம்ராஜ்யகாங்க்ஷியின் பாவத்தில்
பத்மராகஸ்வரூபேண	பத்மராகமணியின் ரூபத்தாலே
தத:	இடப்பட்ட
திலக இவ ஸ்திதா	திலகம் போன்றதாயும்
தைத்யதர்ப்பப்ரஶமநகரணப்ரீணிதஸ்வோஜநாபி:	அஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யாதொருத்தாலே உகப்பிக்கப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனை யுடையதாயுமிருக்கிற
ஸௌதர்ஶநீ நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
ஸ்வர்பதிவிபவஸ்பர்தி	தேவேந்த்ரனுடைய விபவத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீம்	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
தேயாத்	அளிக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ இதுமுதல் அறுபத்தோராம் ஶ்லோகமளவுமுள்ள பதினொரு ஶ்லோகங்களாலே ஸுதர்ஶநாவயவங்களில் ஒன்றான

நாபியை வர்ணிக்கிறார். அவயவியை விட்டு அவயவம் தனித்தொரு கார்யமும் செய்ய க்ஷமமல்லாமையாலே அவயவங்களுக்குச் சொல்லும் பெருமைகளெல்லாம் அவயவியான திருவாழியாழ்வானுக்கே சொன்னபடியாம். அவயவசோபைக்கு அஸாதாரண மான வர்ணநங்களும் சில உண்டு.

[வைசேஷிகேத்யாதி] வாத்ஸல்யாதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து வக்ரநாபியாகப் பரிணமித்தார்கொலோ? எனனும்படி ஆகாரம் மிஞ்சியிருக்கை. நாபியானது ஆக்ருதியில் ஸர்வ யந்த்ரயோகத்திருக்கையாலும் அநேகஸர்வயந்த்ரங்களின் ஆகாரத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் இங்ஙனே சொல்லத்தகுமிறே. “தர்மயந்த்ரவ்ருத்தி” — வ்ருத்தியாவது வர்ணனம். ப்ரவ்ருத்தி என்று சிலருடைய பாடமாம். [சக்ரஜேத்யாதி.] நாபியின ஆகாரம் வர்த்துலமாயிருக்கையாலும செஞ்சுடர் பொலிந்திருக்கையாலும திலகமாகவும் ஸுதர்சநத்தாலே க்ருதமான திலகமாகவும் வர்ணிக்கிறார். திலகமாவது நெற்றியிலிடும்பொட்டு. இங்கு யாருடைய நெற்றியிலென்னில்; [ஸ்வமேருகாவக்ஷஸ்தலே] ஸ்வமேருகைகத்துக்கு மேலும திருவாழியாழ்வான் வ்யாபித்திருக்கையாலே இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையே. திலகம் ஸௌபாக்யலக்ஷணமாகையாலும, வக்ரநாபியானது அஸாதாரணஸர்வஸ்வமான ஸ்வமேருகாவக்ஷஸ்ஸின் வாழ்ச்சிக்கு ஹேதுவாகிறபடியாலும இங்ஙனே சொல்கிறது.

[தேவதேவேத்யாதி.] யுத்தத்தில் அஸுரர்களின் கொழுப்பை அடக்கிஎம்பெருமானை உகப்பித்ததென்கை. (அஹோ ஜநாபி:— ❀ கொப்பூழிலெழு கமலப்பூவழகர்.) இப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்யநாபியானது உங்களுக்கு வக்ரவந்த்யத்தைத் தரக்கடவது. [ஸர்வவஞ்சிவிஷ்வக்ஸேந] ஸாமாந்யஸம்பத்தியல்ல; தேவேசனுடைய ஸாம்ராஜ்யத்துக்குத்தோள் தீண்டியாயிருக்கவேணும். [உதாரா: நாபிஸ்து] “நாபிரேவ்யந்தவே வக்ரயோரக்ஷதிர்யயோ:” இதிசேஷ: ॥ (௫௧)

ஶஸ்த்ரஶ்யாமே ஶதாங்கக்ஷிதிப்ருதி தரளைஸ்துரங்கைருத்தரங்கே ஜங்கமைர்நாகநக்ரே கோபிதஸுபடவக்த்ரஶ்ரீப்ரவாளே । உத்ரேகம் புஷ்ணாநா ப்ரதிபடஜலதௌ பாடவம் பாடபஸ்ய, ஶ்ரேயோ வஸ்ஸம்விதத்தாம் ஶ்ரிதக்ஷபிதகலுஷா ஶ்ரீரதாங்கஸ்ய நாபி: ॥ ॥ ௫௯ ॥

ஶஸ்த்ரஶ்யாமே — கத்திகளாலே கறுத்ததாயும்

ஶதாங்கக்ஷிதிப்ருதி — ரதங்களாகிற பர்வதங்களையுடையதாயும்

தரளை: துரங்கை: உத்தரங்கே — வேகங்களான குதிரைகளாகிற அலைகளையுடையதாயும்

ஜங்கமைர்நாகநக்ரே — நடமாடுகின்ற யானைகளாகிற முதலைகளையுடையதாயும்

கோபிதஸுபடவக்த்ர ஶ்ரீப்ரவாளே — கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற ரணவீரர்களுடைய முகவொளியாகிற அழகிய பவழங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

ப்ரதிபடஜலதௌ — ஶத்ருஸைந்யமாகிற ஸமுத்ரத்தில்

பாடபஸ்ய — பாடபாக்நியினுடைய

உத்ரேகம் பாடவம் — அதிகமான ஸாமர்த்யத்தை

புஷ்ணாநா — பெருக்காநின்றதும்

ஶ்ரிதக்ஷபிதகலுஷா — ஆஶ்ரிதர்களுடைய பாபங்களைப்போக்காநின்றதுமான

ஶ்ரீரதாங்கஸ்ய நாபி: — ஸுதர்ஶந நாபியானது

வ: ஶ்ரேய: ஸம்விதத்தாம் — உங்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸை விளைவிக்கவேணும்.

✣ ✣ ✣ ஶத்ருஸைந்யத்தை ஒரு ஸமுத்ரமாக ரூபித்து, சக்ரநாபி அந்த ஸமுத்ரத்துக்கு பாடபாக்நியாயிராநின்றதென்கிறார். ஶத்ருஸைந்யத்தை ஸமுத்ரமாகச் சொல்வதற்கு உரிய பொருத்தங்களைப் பூர்வார்த்தத்தில் ஐந்து விஶேஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஶஸ்த்ரஶ்யாமே] கடல் கறுத்திருக்

கும். ப்ருதிவீஜகதியும் ஸமுத்ரங்களாலே கறுத்திராநின்றதாய்த்து. [ஸதாஹூக்ஷிதிப்ருதி] ஸதாஹமாவது தேர்; க்ஷிதிப்ருத்—பர்வதம். ஸமீநாதிபர்வதங்களையுடையது கடல்; ப்ருதிவீஜகதியில் ரதங்கள் மலைபோல்வன. [தரங்காஸ்ஸதுரங்கா] அலைகள் எதிர்ந்து வருவதைக் குதிரைகள் வருவதாகச் சொல்லுவர்களாய்த்துக் கவிகள். "வெண்திரை புரவியென்னப் புதஞ்செய்து வந்துநந்து புல்லாணியே" என்றார் திருமங்கையாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [கஜேந்த்ராஸ்ஸதந்தா] குஞ்சரஸஞ்ஜ்ஞைத்தையிட்டு யானைகளை முதலைகளாக நிரூபிக்கிறபடி. [கமலேசதப்ரேஷி.] 'ரணவீரர்களுடைய சிறிச்சிவந்த பாதங்கள் பவழங்களையொக்குமிறே. கமலதயாதபாதம் ஸாயா—பாதஸாயம்; "ஸாயாபாதமமாலை" இதிஸம்ருதிஃ.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜகதியென்னலாம்படியான ஸமுத்ரவேலைத்திலே [பாபவஸ்வாடவம் கலோகஸ்யாதயா ப்ரஸாவாநா] கடல்நீரைக் கபளீகரிக்கையிறே படபாக்நியின் வாடவமாவது. அக்நியானது ப்ருதிவீர்களைக் கபளீகரிக்கின்றதென்கை. ப்ருஸாவாநா+ஷா—ப்ருஸ்வலனை என்ற யாதா வரலேசவதியாகையால் இதம்ஸாநஜதாநவ நிஷதிதாமும் விஞ்ஞும். ப்ராஸாவாநா ஜதாவி வாரஃ (நிஉ)

நாஸாவிநாஸ விதாநலோவராவித்ரா ஸாவித்ரம்,
யாஸாவாஸாத்ர்யாத்ர்யாத்ஷ்ரஸாஹஸாஜாலோஸாட் கொலாஹல
ஸாப்யு! லெஷத்ராரண்யம் ஷஹாநீ விரவயதி யலெஸாஹாபிதி
ஸாஹாஃ யஸிஸ்தும், ஸா வஸூகலு நஃஸ்யஷதேஜிதமஜத்ரா
யிணீ நாஸிரவ்ராக ॥ ॥ நிக ॥

யாஸஸ நாஸிஃ யாதொரு நாஸியானது

பாத்ர்யாத்ஷ்ரஸாஹஸாஜ குலோஸாட் கொலாஹலஸாப்யம் } (ஸமுத்ரநாமஸ்யஸஷஷ த்தாலே) விதித்திருக்கிற சுவர வீரர்களுடைய தோள்தட்டும கொலாஹலத்தாலேவேண்டு

மான

ஸாம்பராயம் — போர்க்களத்தை

ஆஸாத்ய — அடைந்து

ஜ்வாலா வஹகாலாநல ஸமாநஸம்ரம்பா ஸதீ — ஜ்வாலைகளையுடைய காலாக்நி ஸஞ்சரிப்பது போன்ற ஆடம்பரத்தையுடையதாய்க்கொண்டும்

தைத்யாரண்யம் தஹந்தீவ ஸதீ — தைத்யர்களாகிற காட்டை தஹியா நின்றுகொண்டும்

ப்ரதநம் — ஸந்நிதியை

யஶோஹம்ஸைஶ் ஶுப்ராம் விதயதி — கீர்த்தியாகிற ஹம்ஸத்தாலே வெளுக்கடிக்கின்றதோ

ஸா — அப்படிப்பட்டதாய்

நக்ரஸ்யாக்ரோஷித கஜத்ராயிணீ — முதலையின் வேகத்தாலே வருத்தப்பட்ட கஜேந்த்ரனைக் காத்ததான

ஶங்கஸ்ய நாதஃ — ஶங்கநாதமானது

வஃ அவ்யாத் — உங்களை ரக்ஷித்தருள்க.

... தைவாஸுரயுத்த ஸந்நிதியிலே புகுந்து அஸுர ராக்ஷஸ ஸைந்யமாகிற அரண்யத்தை நிஶ்ஶேஷமாகக் கொளுத்திவிட்டு ஶத்ருஸம்ஹாரார்த்தமான யஶஸ்ஸாகிற ஹம்ஸத்தை ஸந்நிதியெங்கும் பரப்பி தவளீகரித்த ஶங்க நாதமானது முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தது போல் உங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவது என்கிறார். தைவாஸுர யுத்தஸந்நிதி எங்ஙனேயிருந்ததென்னில்; [தைத்யாந்தகாநாம் ஸிம்ஹநாத கோலாஹலாட்யம்] திருவாழியாழ்வானுடைய துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற தேவவீரர்கள் அக்களிப்புக்குப் போகுவிடாகச் செய்யும் ஸிம்ஹநாத கோலாஹலத்தாலே நிறைந்து கிடந்தது. தேவர்கள் தோள்தட்டிக் களிக்கும்படி செய்துகொண்டு போர்க்களத்திலே புகுந்து என்றவாறு. ஶங்கநாதம் போர்க்களத்திலே புகும்போது எங்ஙனே

யிருந்ததென்னில்; [ஜ்வாலாவலீபாலகாலாநல வர்ணஸாவர்ண்யரா] தீப்பற்றியெரிகிற காலாக்நிநடிப்பது போலேயிருந்தது. (௫௩)

பிப்ரதீ ஸாந்த்யம் ருசிம் விகடிதவபுஷ꞉ ப்ரத்யநீகஸ்ய ரக்தை꞉, ஸ்பாயந்நக்ஷத்ரராஶிர்திஶி திஶி கண்டஶ꞉ கீகஸை꞉ கீர்யமாணை꞉। நாகௌக꞉ பக்ஷ்மலாக்ஷீநவக்ஷதஹஸிதச்சாயயா சந்த்ராதபாந்து, ராதாங்கீ விஸ்த்ருணாநா ரசயது க்ஷேமம் வ꞉ ஹை ஷ்ணிகாயாமிநீ வ꞉ ॥ ॥ ௫௪ ॥

விகடிதவபுஷ꞉	பிளக்கப்பட்ட ஶரீரங்களையுடைய
ப்ரத்யநீகஸ்ய	ஶத்ருஸைந்யத்தின்
ரக்தை꞉	ரக்தங்களாலே
ஸாந்த்யம் ருசிம் பிப்ரதீ	ஸந்த்யாகாலத்தின்புகரை அடையாநின்றதாயும்
திஶிதிஶி	திசைகள்தோறும்
கண்டஶ꞉ கீர்யமாணை꞉	துண்டுதுண்டாக இறைக்கப்பட்ட
கீகஸை꞉	எலும்புகளாலே
ஸ்பாயந்நக்ஷத்ரராஶி꞉	வ்ருத்தியடையாநின்ற நக்ஷத்ரராஶிகளையுடைத்தாயும்
நாகௌக꞉ பக்ஷ்மலாக்ஷீ நவக்ஷதஹஸிதச்சாயயா	தேவதாஸ்த்ரீகளுடைய புதுசுபுதுசான க்ஷதத்தாலே உண்டான ஹாஸத்தின் ஒளியாலே
சந்த்ராதபாந்து விஸ்த்ருணாநா	நிலாவைப் பரப்புகின்றதாயுமிருக்கிற
ராதாங்கீவைஷ்ணிகாயாமிநீ	ஸுதர்ஶநாழியாகிற ராத்ரியானது
வ꞉ க்ஷேமம் ரசயது	உங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டாக்குக.

+ + + சக்ராழியை ராத்ரியாக ஸமர்த்திக்கிறரிதில். ராத்ரியானது ஸாயம்ஸந்த்யாவர்ணஸ்தமாய்க்கொண்டு தாரா

தீவ்ரமான செக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; ஸேநையோவென்னில் அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில் கிளர்ந்த ரக்தங்களாலே ஸந்த்யாகாலிகமான ஜ்யோதிஸ்ஸைப் பெற்றிருக்கும். ராத்ரியானது நக்ஷத்ரராஶிவ்யாப்தமாயிருக்கும். ஸேநையும் ஶத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப் பொடித்து எங்குமிறைக்கையாலே நக்ஷத்ரவ்யாப்தம் போலிராநிற்குமாய்த்து. ராத்ரியானது சந்த்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்கும்; ஸேநையும் ஶத்ருஸம்ஹாரார்த்தமான தேவஸ்த்ரீகள் ஸந்தோஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாற் போலிருக்கும்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவர்களிறே கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராத்ரியென்னலாம்படியிருக்கிற ரஜநீ ஸேநை உங்களுக்கு க்ஷேமாவஹமாக வேணுமென்றதாயிற்று.

"ஸாயநக்ஷத்ரராஶிபி:" என்றவிடத்தில் ஸாயம் என்ற ஶப்தம் நிஷ்பலமாகும் வழி விசாரணீயம். "ஸாயீ—ஸந்த்யா" என்ற யாதவ கோஶவசநமாகக் காண்கையாலே ஶப்தஸாம்யம் ஸித்திக்க வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரயோகம் காண்கிறது. "ஸம்வ்ருதா நபோமண்டலஸாயநாட்யா தீப்தைர்வஸந்" என்று அரசாணி பாலே வேதாந்தாசார்யரும் ப்ரயோகித்தார். நாகளாவாஸம்—ஸுஷிப்ணாம் தேவாநாஞ்ச, பக்ஷிராக்ஷ:— ஸ்த்ரிய: ॥ (நுஅ)

நிஶீதம் நிஸ்த்ரிம்ஶதாயா ஸஞ்ஜயரணியராவாட்டக: கெகட ஸாரோ:, ஶ்ருங்காரோத்தஷ்டோத்ரஹிதபூதஸாதோஹ்ராயீதாஸா ஜயத்ர்யா: । வக்த்ராராவமாயாஶ்வதிரபூதார்தீதாஹ்லிகாதிஜ்ஞாரா யா:, விஸ்த்ரவதேஹாவம் ஹ்ருதயதா ஸாவநே விஞ்ஞீகா வ: ப்ரஶஸ்தி ॥ ॥ நுரு ॥

ஶௌரே:	எம்பெருமானுடைய
ஸஹ்யாரண்யப்ரபாத:	ஸஹ்யமாகிற பர்வதத்தின் ஸீமாஸந்தியில் நின்றும்
நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:	நிரவத்யமாக விநிர்க்கதமாயும்
ப்ராகாரோபகண்டஸந்நிதே:	திவ்யவ்யாபியான ஸந்நிதியையுடையதாயும்
உத்கரோத்தரங்கஶ்ரேணிகாநிர்த்தூதாயா:	உய்யாநின்ற கரங்களாகிற அலைவரிசைகளாலே நிர்த்தூதமாயும்
கலிதவபுஷ: ஸாகரேந்த்ரஸ்ய ப்ரவாஹாயந்த்யா:	ஸமுத்ரமாகிற பெருங்கடலை அடையாநின்றதாயுமிருக்கிற
ஸஹ்யஜாயா ஆபகாயா:	ஸஹ்யஜையாகிற நதியினுடைய
ஆவர்த்தபாவம் பிப்ரதீ	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை உடையதாயிரா நின்ற
நாடிகா	நாழியானது
வ: ப்ரஶஸ்திம்	உங்கள் புகழை
ஸர்வலோகே ப்ரதயது	உலகமெங்கும் பரவச்செய்திடுக.

✦ ✦ ✦ நாழியானது ஸ்வச்சமாயிருக்கையாலே ஸஹ்யஜையாகிற நதிக்கு சுழிபோலேயிரா நின்றதுஎன்கிறார். நதியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த ஸஹ்யஜாநதியை விசேஷிக்கிறார் ப்ரபத்யாயத்தாலே. [ஶௌரே: ஸஹ்யாரண்யப்ரபாத: நிஸ்ஸீமம் நிஸ்ஸ்ருதாயா:] ப்ராயேண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிஸ்ஸரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற ஸஹ்யத்தில் நின்றிறே இந்த ஸஹ்யஜாநதியும் நிஸ்ஸ்ருதமாவது. "ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்" என்று பெரிய பர்வதமாகவிறே ஹஸ்தத்தைச் சொல்லியிருப்பது. ப்ரபாத:=ஸீமா. [ப்ராகாரோபகண்டஸந்நிதே:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸம்ருத்தியையுடையதாயிருக்கும் மஹாநதிகள்; வக்ராகாரையும நிம்நோந்நதமான ஸம்ருத்தியையுடையது. “மஹோ மாயஶீர்யஸ்யேஹமேத: தமோத்யேவ்யமாநம் ப்ரதஸ்ய ஷா பதாரா: பாஷ்யதா தூப்ரபாஷாயபூரது” என்றாரிறே கிமேழ. [ஸமிதவைமஹாமேத்ராயிமாஸாஷயஜ்ஞா:] “நதீநாம ஸாகரோகதி:” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேரக்கடவதாயிருக்கும். இதுவும் ஷேவாஸார ஸௌந்யமாகிற மஹாப்தியிலே சென்று ப்ரவேஶிக்குமாய்த்தது. [வஷோரஷஹரீமாத்கா ஷஜ்ஞாராயா:] ஆலவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இரங்கும் ஸரங்களின் வரிசைகளே ஆலவரிசைகளாய்த்து. ஷஜ்ஞாரமென்று நிர்ஹாதமான விஷஶேஷாநத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிகளாலே மஹாநதியென்னலாம்படியான ஸ்ரீஸாஷபூநவ்ஜாவையிலே சுழித்த சுழியோ நாபியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையைஸாவநமெங்கும் ப்ரமணம் செய்விக்கக்கடவது; ஸவபூஜோகரூவிஜமாக்கக் கடவதென்கை. ஸாவநமென்று ஜலத்தையும் ப்ரதிப்பிக்கிறது. ஜலௌஹாரணம் ஶுவதபுத்துக்கு ஸஹஜமிறே. (௫௫)

பாணைர் க்ருதாஹவாதூர்த்தி ப்ருதிஷவிஜயோபாஜிதாம
வீரலக்ஷ்மீம், ஶூந்தாயாஸ்தோஸ்ரா: ஹுஸவியமேஸாரதெஷி
ணாவப்ரரஷேண । ப்ராஸாஷம் வாஸமேஹகோவிபுரவித
மாரணோரஸ்ரிஸிஸ்ப்ரசயஸ்ரீ, நாமிவெபூ நிதிபூதாம ரய
வாணவகேநிபுவபூக்ஷிம் நிவிபுவாதாழ ॥ ॥ ௫௬ ॥

ப்ருதிஷவிஜயோபாஜிதாம	ஶத்ருக்களை வென்று ஸம்பாதித்துக்கொள்ளப்பட்ட
வீரலக்ஷ்மீம்	வீரஶ்ரீயை
ஶூஹவாதூர்த்தி	போர்க்களத்திலே
பாணைர்க்ருதா	பாணிக்ரஹணம் பண்ணி
தத:	அந்த யாத்ஸ்தியில் நின்றும்
ஹுஸவியமாநீதாயா:	தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

அஸ்யா:	இந்த வீரலக்ஷ்மிக்கு
வாஸஹேதோ:	நித்யவாஸத்தின்பொருட்டு
அஸாரஜிஷ்ணா பார்த்திவேந்த்ரேண	ஸ்ரீ ஸாகேதந பார்த்திவனாலே
அருணை: ரஶ்மிபி: விரசிதம் ப்ராஸாதம் ஸந்நிதயதீ	சிவந்த கிரணங்களாலே அமைக்கப்பட்ட மாடமாளிகையை ஸந்நிதிப்பியா நின்ற
ரகுவரவதநக: நாஸா:	ஸ்ரீ வக்த்ர நாஸியானது
நிர்வ்யாகாதாம் நிர்வ்ருதிம் நிர்மிமீதாம்	உங்களுக்கு இடையூறில்லாத ஸுகத்தை உண்டுபண்ணவேணும்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ நாஸியின் உசிதமான ஸந்நிவேசத்தை நோக்கி ஒரு ப்ராஸாதமாக வர்ணிக்கிறார் இதில். ஸாகேதநஸ்ய ப்ராஸாதமிருக்கவேண்டிய ஹேது என்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் [பாணௌ க்ருத்வேத்யாதிநா.] ஸ்ரீஸாகேதந பார்த்திவன் போர்க்களத்திலே புகுந்து சத்ருக்களைக் கொன்று வென்று வீரலக்ஷ்மீ என்கிற ஒரு பெண்ணைப் பாணிக்ரஹணம் பண்ணிக்கொண்டு பிறகு அங்கு நின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட அவளுக்கு நித்யவாஸார்த்தமாக ஒரு மாடமாளிகை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டியதாயிற்று. அந்த ப்ராஸாதமேயாம் நாஸியென்பது. [அருணரஶ்மிவிரசிதம்.] "ஏகதேஶவிக்ருதமநந்யவத்" என்று வையாகரணர்கொள்வதுண்டாகையாலே அந்த கொள்கையை அடியொற்றி இங்கே ஒரு பொருள்கொள்ளலாம்; அதாவது— உலகில் ப்ராஸாதமானது அருணாஶ்மவிரசிதமாகும். இந்த நாஸிப்ராஸாதம் அருணரஶ்மிவிரசிதமாய்த்து. (ப்ரதமபக்ஷே) அருணை: அஶ்மபி: என்றும் (த்விதீயபக்ஷே) அருணை: ரஶ்மிபி: என்றும் பதச்சேதம். ப்ராஸாதமானது அருணமான அஶ்மாக்களாலே = செங்கல்களாலே கட்டப்படும்; இந்த நாஸி அருணமான ரஶ்மிகளாலே = கிரணங்களாலே விரசிதம். இப்படிப்பட்ட வீரஸ்ரீ விளங்கப்

பெற்ற ஸ்ரீஸஹ்யஜாநாஸியானது உங்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டை-
மான ஸம்ருத்தத்தைக் கொடுக்கட்டும். (ருக)

டிண்டீரபாண்டுகபோலைருத்தண்டபாஷ்பப்ரவாஹைருபரததிலகைரரியுவதிவக்த்ரைஃ உக்தஶௌண்டீர்யசர்யா ।
த்ருத்ரிராத்ரீபிவத்ருத்ரஸந்நித்தஸீத்ரீக்ஷிதாக்ஷக்ஷேத்ரஸ்ய, ஸேவாஸேவாகவாகம் ஶத்ருபக்ஷ-
ஸவதாம் கரோது ஶத்ருப்ரதீபம் ॥ ॥ ருஎ ॥

டிண்டீர பாண்டுகபோலைஃ — நுரைபோல் வெளுத்த கன்னங்களையுடையனவும்

உத்தண்ட பாஷ்பப்ரவாஹைஃ — அதிகமான கண்ணீர்ப் பெருக்கையுடையனவும்

உபரத திலகைஃ — திலகஶூந்யங்களாகவுமுள்ள

அரியுவதிவக்த்ரைஃ — ஶத்ருஸ்த்ரீவக்த்ரங்களாலே

உக்தஶௌண்டீர்யசர்யா — சொல்லப்பட்ட வீர்யசரிதங்களையுடையதான

க்ருபாணதேவதா — ஸமஸ்தக்ஷ்மாநாஸியானது

த்ருத்ரிராத்ரீபிவத்ருத்ர ஸந்நித்தஸீத்ரீக்ஷிதாக்ஷக்ஷேத்ரஸ்ய தவா ஸேவாக வாகம் — இரண்டு மூன்று ராத்ரிகளுக்கு ஈயிவசிடாயிருப்பதைக் கொண்டே தான் வெஹமாக ஆய் விட்டதாக நினைத்து ஸமக்ஷரிக்கையாகிற ஸேவியினாலே ஐஸ்வர்யங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை அடிபணிய ஆசைப்படுவதை ஸஹமாகவுடையதும

ஶத்ருப்ரதீபம் — ஸ்வத்துக்கு எதிர்த்தடையுமான

ஸவதாம் கரோது — உங்களுடைய கர்மத்தை

ஶத்ருபக்ஷ — ஸீவ்ருத்தமாக்கவேணும்.

* * * ஶாஸ்த்ரவஶ்யர்களின் தேஹாபிமாநத்தைக் கொண்டே வக்த்ரநாஸியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. ஶத்ருக்களுடைய க்ருத்ரிம வ்யாஜத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களையுடையராயும், அஹங்காரத்தும் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களாயும் தேவதாந்தர பஜநம் பண்ணுமவர்களாயும் இராநின்ற ஸம்ஸாரிகளின் நிலைமையைக்கொண்டு நிஶ்சயிக்கத்தக்க மிடுக்கையுடைய வக்த்ரநாஸியானது உங்களுடைய ஶக்தியைப் போக்கவேணுமென்றதாயிற்று.

[த்ருஷ்ணாதேத்யாதி.] "க்ஷோணீகோணஶதாம்ஶபாலநகலாதுர்வாரகர்வாநலக்ஷுப்யத்க்ஷுத்ரநரேந்த்ர........." (வைராக்யபஞ்சகே) என்ற தேஶிகஸூக்திப்படியே ஸ்வல்ப தேஶத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மாத்திரமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு அஹங்கரிப்பவர்களாய் அந்த அஹங்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலேந்த்ரியங்களும் கெட்டுக்கிடக்கிற து:ஷ்ப்ரபுக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணுமென்று ஆசைப்படுகையாகிற து:ர்வ்ருத்தியை விளக்கவல்ல தௌர்பாக்யத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. "த்ருஷ்ணாக்ஷ" என்றவிடத்து அக்ஷஶப்தம் இந்த்ரியஸாமாந்யவாசியாம். தேஹாத்மர்களுக்கு ஸர்வேந்த்ரியங்களும் அந்தமாய் விடுமிறே. [ஸேவாஹேவாகவாகம் க்ருதி] ஸேவிப்பதிலே ஹேவாகமுண்டு-ஆசை, அத்தை ஹேதுவாகவுடைய க்ருதி என்றது-ஸேவாஹேவாகத்தை ஜநிப்பிக்கவல்ல து:ஷ்க்ருதியென்றபடி. [ஶக்திக்ஷதீச்ச] ஶக்திஹேதுகமான க்ருதியும் து:ர்வ்யாபாரமாயிருக்குமாய்த்தது. (௫௭)

யத்ராபி தேஜஸ்திம் யா வ்யயதி க்ருஶம் யா திரோ ஹாவ்யஹாதி, ஸ்ரஷ்டாஸ்ரஷ்டேஷ்வபீயம் கமலயஹிதம் யா விஹதிர் ஸ்ரீவத்ஸ்ய । ரங்கேந்த்ர ஸ்வநாதஸ்பிக்ஷம் கஞ்சயதி வ யா ஸா விசித்ரா வியத்ரா, தேவதேயாராதிநாஹி ஜ்ருதவி ணவதிவதேஜஷ்ணீம் ஸத்ஷம் வ: ॥ ‖ ௫௮ ‖

யா	யாதொரு சக்ரநாபியானது
ஸம்யகுந்நதிம் ப்ரதயதி	ஸமீசீநமான உயர்த்தியை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டிராநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
கஞ்ஜம் திரோபாவ்ய பாதி	தாமரைப் பூவைத் திரஸ்கரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ருஷ்டேரவிஷய: ஸர்வஜ்ஞஸம்ஹிதம் ஸ்வரூபம் பஜதி	ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிக்கு எட்டாததும் ஸர்வஜ்ஞஸம்ஹிதமுமான ஸ்வரூபத்தை பஜியாநின்றதோ,
யா	யாதொரு நாபி
ஸ்வேந மஹிம்நா	தனது பெருமையினாலே
அந்தரிக்ஷம் கபளயதி ச	அந்தரிக்ஷலோகத்தைக் கபளீகரிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட
விசித்ரா	விசித்ரமான
ஸௌதர்சநீ நாபி:	திருவாழியினது நாபியானது
வ:	உங்களுக்கு
த்ரவிணஹதிப்ரதிபக்ஷிணீம் ஸம்பதம்	த்ரவிணஹதிக்கு எதிர்த்தலையான செல்வத்தை
விதத்யாத்	உண்டாக்குக.

✦ ✦ ✦ [ஸௌதர்சநீ நாபி:] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸுதர்சநன் என்று திருநாமமுண்டிறே. ஸுதர்சநத்வத்துக்கு ப்ரயோஜககர்த்தா எம்பெருமான்; ப்ரயோஜ்யகர்த்தா திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு ஸௌதர்சநீ என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. அத்ராஸ்யமாக அமைந்த ச்லோகமாய்த்து இது. [விசித்ரா ஸௌதர்சநீ நாபி:] இதொரு விலக்ஷணமான ஸௌதர்சநி நாபி இருக்கிறபடி பாரீர்கோள் என்கிறார். வைசித்ர்யந்தானேதென்னில்;

[யா பத்மஸ்ராவோந்நதிம் ப்ரத்யயதி] "உதாரமஹீநநாபிம்" என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாபியாயிறே அதுதானிருப்பது. இது அங்ஙனன்றிக்கே உந்நதிம் ப்ரத்யயதி — சந்த்ரநாபி உத்துங்கமாயிறேயிருப்பது. [யா அப்ஜம் திரோபாவயதி] "மாலுந்திவாய் ஓங்கு கமலத்தினொண்போது" [மூன்றாந் திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாபியானது அப்ஜத்தை ஸப்ரஸவமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த சந்த்ரநாபியானது அப்ஜத்தை உள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. ஸ்வீயாகாரஸௌந்தர்யத்தாலே அப்ஜத்தைத் திரஸ்கரிக்கிறபடி. திரோபாவமாவது — அந்தர்தாநமும் திரஸ்காரமுமாம். [ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ருஷ்ட்யுபகாரீய: கைரவவாஸிதம் ச ஸௌரபம் யாஸிஸக்தி] பத்மநாபியானது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸௌரபத்தையுடையது; சந்த்ரநாபியானது நான்முகப்படைப்புக்கு உபரஸ்யமான ஸௌரபத்தையுடையது. அது கைரவப்ரதிபந்தியான அப்ஜத்தாலே வாஸிதமான ஸௌரபத்தையுடையது; இது அப்ஜப்ரதிபந்தியான கைரவத்தாலே வாஸிதமான ஸௌரபத்தையுடையது. கைரவமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் ஸௌகந்திகத்துக்கும் ச்லேஷமிருக்கிறபடி. ஸ்ரஷ்டு: என்ற ஷஷ்டீவிபக்திக்கு பத்மநாபிபக்ஷத்திலே கர்மத்வமும் சந்த்ரநாபிபக்ஷத்திலே கர்த்ருத்வமும் அர்த்தமாகக்கடவது "கர்த்ருகர்மணோ: க்ருதி" என்றிறே அநுசாஸநமிருப்பது. பத்மநாபியானது சதுர்முககர்த்ருகஸ்ருஷ்டிக்கு அதிகரணமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டஸம்பந்திதமான ஸௌரபத்தையுடையது. சந்த்ரநாபியானது சதுர்முககர்த்ருகஸ்ருஷ்டிக்கு அவிஷயமாகையாலே [ஸ்வதஸ்ஸித்தமாகையாலே] ஸ்ருஷ்டஸ்ருஷ்ட்யுபரதமான ஸௌரபத்தையுடையது — என்று ஸங்க்ஷேபதயா அறியத்தக்கது.

[யா ஸ்வஸம்பந்தாத் அந்தரிக்ஷம் கபளயதி ச] "நாப்யா ஆஸீதந்தரிக்ஷம்" என்கிறபடியே பத்மநாபியானது அந்தரிக்ஷத்தை ப்ராதுர்பாவிப்பித்தது. சந்த்ரநாபியோவென்னில் தனது பெருமையாலே அந்தரிக்ஷத்தைக் கபளீகரியாநின்றது.

“ வ்யாப்யவ்யாபகம் ஸௌரிஸப்ரபோஜ்ஜிதம் ” என்கிற யாநங்களையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஶேஷமாக விரே திருவாழியை இவர் வர்ணிப்பது. ஸர்வதா: அப்படிப் பட்ட ஶ்லோகமுண்டிறே. ஆக இப்படிகளாலே விஸிஷ்டமான ஸௌந்தர்ய நாஸியானது க்ஷேமஸம்பத்தோடே ஸவை யையப்பண்ணவல்ல ஸம்ருத்திஸம்பத்தை உங்களுக்குத் தரக் கடவது என்றாராயிற்று. ஸௌரிணீம், ஸௌவர்ணீதிவாம ஸோக:. (ருஅ)

வாணீவாஸௌஜ்ஜ்வலத்யுதிப்ரதிஷ்டாவநி வர்த்மநாம் ஸௌந்தர்ய ஶோகஸ்ருவா, பாஹுஷ்ஷோ ஶர்மாஸாஸீகதவியம் ஸ்ரீ ரிவஸஶ்ரயந்தீ। உபமௌவாஶ்ருகாஶ்ரியந்தி ஹ்ரீவேஷஜ நவஸேஶதஸாஹாரயாயப்ர, ஶயப்ராதஹாரம் வ: க்ஷேயதா ஶ ஹதீ ஸேதியயஸ்ய நாஸி: ॥ ॥ ருக ॥

யா	யாதொரு நாஸியானது
வாணீவ	ஸரஸ்வதிபோல்
வதாஸ்தி: ஸமௌஜ்ஜ்வல:	நான்கு ஸ்வரங்களாலே
ஸதிஹவாம் ஸதஸி	தேவர்களின் ஸதஸ்ஸில் (2) வஷி தவாரிஷத்தில்
ஸௌந்தர்யஶ்ருவாஸேவா	விளங்குகின்ற ஶ்லோகத்தை யுடையதாயும்
ஸ்ரீரிவ	ஸ்ரீஸ்வாதீகஷ்டிபோல்
ஶர்மாணை:	எம்பெருமானுடைய
பாஹுஸ்ஷோவஸதீ	பாஹுவின் நுனியிலிருந்து கொண்டு (2) பாஹுவஸீவ த்தில் இருந்து கொண்டு
ஸவிஶஸ்திதம் வஶ்ரயந்தீ	ஸஸிதத்தையெல்லாம் கொடா நின்றதாயும்,
உபமௌவ	வாயுபிபோல்
உஷ்ணாகஶ்ருதி:	உஷ்ணமான ஆகாரத்தையுடைய தாயும்

ஸ்ரீஸாவநஜநநஸ்ருஷ்டிஸம் ஹாரலீலா	ஸ்ரீலோகங்களின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரஸங்கல்பரூபயாயிராநின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட
நேமிபர்யஸ்த ஹேதே: நாபி:	திருவாழியினது பெரிய நாபியானது
வ:	உங்களுடைய
தோஷாந் ஜஹ்யாத்	ஸம்ஸாரதோஷத்தைப் போக்கடிக்கக் கடவது.

* * * ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களென்னும் த்ரிமூர்த்திகளின் ஶக்திகளுடைய ஸமஷ்டியும் சக்ரநாபிக்கு உண்டென்று ஸாத்பர்யமாகப்பேசுகிறார். [ஸாங்க்ய ப்ரஸித்திரபி ஸாத்விக ஸம்ஹாரஸாங்க ஸுதர்ஶநாப்ரதிபாதநபரா] தைத்திரீய ப்ராஹ்மணே த்ரீயாஷ்டகே ஷஷ்ட்ப்ரஶ்நே யாஜ்யாநுவாகே ஶ்ருத்யதீதா ச நீதிஷு: । கத்யெநஸஹ யஸஸவந ஹவிஷா யஜாமஹே । ஸாதநாநாம் ஸர்வத்ர யோக » ” என்ற ஶ்ருதியும் “ஸாத்த்விகாநி ஸாத்த்விகாநி தாநி ஸப்தாநி । தாநி விஷ்ணுப்ராஹ்மணாய ஶக்தி:।” என்றவிடத்தில் விஷ்ணுபுராணவசநமும்; “ஸ்ரீயம் ஸாக்ஷாத் ஸா ஸர்வாத்மா ஜயந்த்யா ஸர்வஶக்தி, ஸத்வாதி ஸப்தாநிஸப்த ரூபாவயவயுதே । ஸா ஸ ஸர்வஶக்தி ரூபா வைஷ்ணவீ ஸத்வ ஸங்க்யா: ஸாத்த்வா:; ஸாத்த்விகாநி ஸப்தாநி யே ப்ராஹ்மணா: ஶக்தி: தே விஷ்ணு:ஶக்தயோ ரூபா:” இதி ॥ ஸா தேவதையானவள் ஸர்வ ஸர்வஶக்தி ரூபா வைஷ்ணவீ என்னும் நான்கு அவயவங்களோடு கூடி வர்ணாத்மகஸ்வரூபமில் ஸ்த்ரீஸம்ஸாரமிவையாயிருப்பள். சக்ரநாபியும் ஜ்ஞானம் நேமி அரம் அக்ஷம் என்கிற மற்ற சக்ராவயவங்களோடு கூடி ஸர்வஶக்திஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீவத்ஸாங்கராஜ: வாஸுதேவஸாக்ஷிதத்வேந ஸம்பூர்ய ஸ்ரீ] பெரியபிராட்டியார் ❀ அகலகில் லேனிறையுமென்று திருமார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸர்வலோகரக்ஷிதங்களையும் ஸமிப்

பியாநிற்பள். வக்ஷநாயியானது ஆசாரிவாஹத்திலிருந்து கொண்டு ஸவர்ணாதிஸாயகமாயிருக்கும். ஷ்ராஷமும் கஷ்மும் சஷஸ்வாயர்மிறே. [ஷ்மெஷ்வ உஷ்ராக்ஷதி:] உஷ்ராகாரகமும் உஷயஸாயாரணமிறே. ஆக இவ்வளவால தனித் தனி விசேஷணங்களாலே ச்ரீதிவர்ஷஸாயபூமசொல்லி, மேல் ஒரே விசேஷணத்தாலே அது தன்னை உபபாதிக்கிறார் [ச்ரீஸவநஜநநதேஹஸம்ஹாரராயர்ம இதி.] ஸதர்ணமதிகரித்த காயத்திலே ஸாயைர்யும் கதிகரிக்கிற முறைமையிலே, யஷாக்ஷ்ம் ச்ரீதிகளின் காயமான ஸர்ஷஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களிலே தத்திகளுக்கும் கதிகாரமுண்டிறே. அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் காயங்களை வக்ஷநாயிதான்வனகாகியாகச்செய்யவற்று. ஸஹவதாநாதஸாவநாஷ்கஷர்ப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட வக்ஷநாயியானது உங்களுடைய சேஷகவியர்ணைக் குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. வயர்ணையாவது சேஷசேஷவிதி:; தஸ்யா: ஸம்வநம் — ஷ்ராதஷ்யாயிநா:; தம்க்ஷவயத ॥ (நுக)

ஸ்ரீஹ் ஸஷாநஜாயிவர்யாரவயாரஸஸ்ஹ்ஷஸநெரஷிநீஷி:, வாடிரெரா: ஷ்ளஷசந்ராதவசயஸாஷவாரெஷாவநெநெ ஜெர்வநெநஸ்ய। ய ஷ்நெவெ: காஷாமராஷிவாநவி ஸாரஸா உபசோ விஸ்வேர்வாஸா யஸ்யா:, ஸ்ஸம் ராஷதி ஸா வசிராவாராயிஷா நாயிரவர்ஷஸவ்யாக ॥ ॥ கூ0 ॥

ஸாரஸாஷ்ஷ:	தெவதாஸ்கள்
கவர்ராஸா	திருவாராயநங்களில்
ஸஷாநஜாயி:	கஷ்வ்ர்க்ஷத்திலுண்டான
வயாரவயாரஸஸ்ஹ்ஷஸ நெரஷிநீஷி:	இனிமையான வயாரஸப் பெருக்கின் ஸம்ருத்தியையுடைய
ஸ்ரீஹ்:	வாஷவரணைகளாலும்
ஷ்ளஷசந்ராதவசயஸாஷ வாரெஷாவநெநெ:	வர்ணசந்ரனுடைய நிலவுகளின் சோபையைக் கெடுக்க வல்ல [நிலாவின் ஒளியைவென்ற]

பாடீரை: ஶைவலைர்வா	சந்தனப்பூச்சுகளாலும்
காலாகுரூணாம் பங்கை ரபி	காரகில் பங்கங்களாலும்
யஸ்யா:	யாதொரு நாபியினுடைய
பிம்பம் கலங்கம்	(ஶத்ருஶரீரஸ்பர்ஶாதிஸம்பந்திஸம்பந்தமான) கலங்கத்தை
மார்ஜந்தி	போக்கடிக்கிறார்களோ
ஸா சக்ரஸ்யாஹிதா நாபி:	அப்படிப்பட்டசக்ரநாபியானது
வ:	உங்களை
சிரம்	நெடுநாள்வரையில்
கஷ்டாத் கஷ்டாத்	கஷ்டத்தில்நின்றும் ரக்ஷிக்க.

* * * ஜைவஞ்ஞர்கள், தேனொழுகுகின்ற பாரிஜாதபுஷ்பங்களையும் நிலாப்போன்ற சந்தனபங்கங்களையும் காரகில் பங்கங்களையுங்கொண்டு பூஜிப்பதனாலே சக்ரமாத்ரஸம்பந்தம் ஸ்வசக்ரியஸம்பர்க்கத்தால் திருவாழிநாபிக்கு உண்டாயிருந்த கலங்கங்கள் ஒழிந்து பரிசுத்தப்ராதுர்பாவமுண்டாயிற்றென்கிறார். [ஸந்தாநஜாபி:] "பஞ்சைதே தேவதரவோ மந்தார: பாரிஜாதக: । ஸந்தாந: கல்பவ்ருக்ஷஶ்ச பும்ஸி வா ஹரிசந்தநம் ॥" இத்யமர:. [பாடீரை:] படீரஸ்ய ஜாதி பாடீராணி, சைத:. [பிம்பம்] சக்ராகாராதிமண்டலம் பிம்பமெனப்படும்; "பிம்பம் ஸ்யாத் ப்ரதிமாமண்டலயோ:" இத்யமர:.(கo)

கம்பம் ஸம்பாதயந்தீ ப்ரதிஜநிஜநிதம் ப்ரௌடஸம்ஸார ரந்த்ராந்தர்வர்த்யயந்த்ராநயந்த்ரஷ்டதி விகதிஹ்யர்ததி ஸ்வாபயந்தீ । விஶ்ராந்திம் ஶாஶ்வதீம் யா நயதி ப்ரதயதாம் சக்ரராஜஸ்ய நாபி:, ஸம்யக்ஸ்தோத்ராநுஷ்டாநத்ருஶ்யஶ்ரீவத்ஸாஸா ரக்ஷிணீ ஸாக்ஷிணீ வ: ॥ ॥ கக ॥

இதி நாபிவர்ணநம் ஷஷ்டம்

யா	யாதொரு நாஸியானது
ப்ராக்ஸம்ஸாரவர்த்மநி தூ- ராத்வந்யாந் ஶ்ராந்தாந்	பூர்வஸம்ஸாரமாகிற பெருங் காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி நடந்த ஶ்ராந்தர்களை
வ்ருத்திபி:	(அவரவர்கள் பண்ணின) ப்ரவ்ருத்திகளாலே
ப்ரதிஜநி ஜநிதம் அம்ஹ: ஸம்ஹ்ருத்ய உக்ரா	அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு பண்ணின பாபங்களை மொத்தமாகக்கொளுத்திவிட்டு
மஹதி தாமநி ஸ்தாபயந்தீ ஸதீ	பரமபதத்திலே [அவர்களை] நிலை நாட்டி
ஶாஶ்வதீம் விஶ்ராந்திம் நயதி	என்றுமழியாத ஸுகத்தை அடைவிக்கின்றதோ,
ஸா	அப்படிப்பட்ட,
ஸம்யுகே கோரகோரப்ரதி- திதிஜஶ்வாஸவேகஸ்ய ஸா- க்ஷிணீ	போர்க்களத்தில் மிகவும் கோரமடைகின்ற அஸுரராக்ஷஸர்களின் ஶ்வாஸவேகத்துக்கு ஸாக்ஷியாயிராநின்ற
சக்ரராஜஸ்ய நாஸா	ஸுதர்ஶந நாஸியானது
வ: சக்ஷுஷீ	உங்கள் கண்களை
ரஞ்ஜயதாத்	ஆநந்தப்படுத்தவேணும்.

* * * ஸம்ஸாரமஹாகாந்தாரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜந்மஸஞ்சிதபாபராஶிகளை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகல்மஷர்க்கு ஸ்தாநமான பரமபதத்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற சக்ரநாஸியானது உங்களுடைய கண்களுக்கு ஆநந்தப்ரதமாக வேணுமென்கிறார்.

வ்ருத்திபி: என்ற பஹுவசநம் ஶ்ராந்தாந் என்ற பஹுவசநத்தை அநுஸரித்ததாகையாலே ஸகலசேதந ப்ரமாணவிரோதமில்லை. நக்ஷத்ரஸாஹஸ்ரீயநம் நதி ஸாஹஸ்ரமென்றுணர்க.

[ஸம்யந்தோதோஷஹ்ருதோ நத்ரிதஶரிபுஸுராஸாக்ஷிணீ]
சக்ரநாபியின் கண்வட்டத்திலேயிறே அஸுரராக்ஷஸர்கள் மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே த்ரிதஶரிபுக்களின் தசையுண்டு—தோரணாவஸ்தையும், அதற்கு சக்ரநாபி ஸாக்ஷியாயிற்று. ஆக, இஷ்டப்ராபணத்திலும் அநிஷ்டநிவர்த்தநத்திலும் விலக்ஷணமான சக்ரநாபியானது உங்கள் கண்களைக் களிப்பிக்கக்கடவதென்று நாபிவர்ணநத்தைத் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௩௧)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்யவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீஸுதர்சநசதகவ்யாக்யாயாம்
நாபிவர்ணநம் த்ருதீயம்
ஸமாப்தம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

அத அக்ஷவர்ணநம் சதுர்த்தம்.

ஶ்ருத்வா யச்சாரஶப்தம் ஶ்ருதிபதகடுகம் தேவநக்ரீடநேஷு, ஸ்வைரம் தைத்யதாரா பயவிவஶதிய: காதரந்யஸ்தஶாரா: । தீக்ஷ்ணம் யாத்யந்தவக்ஷம் ப்ருதிபயஹதிதோஷே தர்பொத்தாராஸஹேலா:, அக்ஷம் ஸௌதர்சநம் தத் பாயாத் வஸ்தாபேயாநாம் பநாயாம் ॥ ॥ ௩௨ ॥

ஸ்வைரம் தைத்யதாரா: — அஸுரஸ்த்ரீயவைகள்
தேவநக்ரீடநேஷு — த்யூதக்ரீடைகளில்
ஶ்ருதிபதகடுகம் — கர்ணகடோரமான
யச்சாரஶப்தம் — யாதொரு அக்ஷத்தின் சாலகமான ஶப்தத்தை
ஶ்ருத்வா — கேள்விப்பட்டு
பயவிவஶதிய: — மிகவும் பயப்பட்டவர்களாய்
காதர (பயார்த்தயா) ந்யஸ்தஶாரா: — அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்டக்காய்களையுடையராய்
தர்பொத்தாராஸஹேலா: — (அப்போது) உல்லாஸத்தையும் செருக்கையும் காட்டின

ப்ராப்யாவதீர்ணைஃ	தேவஸ்த்ரீகளின் ஹாவங்களாலே
அஹ்ரீம் ஹ்ரீதாஸ்ச	அளவற்ற வெட்கத்தை
யாந்தி	அடைகின்றனரோ
தத்ஸௌரஸ்யந்தநம் சக்ரம்	அந்த ஸ்ரீ ஸூர்யனுடைய சக்ரமானது
பவதாம்	உங்களுடைய
வர்த்தமாநாம் தநாசாம்	வளர்கின்ற பொருளாசையை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

❖ ❖ ❖ இது முதல் எழுபத்திநான்காம் ச்லோகமளவுமுள்ள பதின்மூன்று ச்லோகங்களாலே ஸூர்யாவயவங்களில் ஒன்றான சக்ரத்தை வர்ணிக்கிறார். வஜ்ரஹேதி குறிபோன்றுள்ள யாநவிசேஷம் சக்ரமெனப்படும். சக்ரமென்று த்யூதக்ரீடையாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி ஹாஸ்யமாக ஒன்றருளிச்செய்கிறாரிங்கு. [[illegible]] அஸுரஸ்த்ரீகள் தேவமாதர்களோடு கூடி த்யூதக்ரீடையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த்தலையில் சக்ரமென்கிற சப்தம் ப்ரஸ்தாதமாயிற்றாம்; ப்ரஸ்தாத: அவ்விளையாட்டு சக்ரக்ரீடையாகையாலே சக்ரசப்தப்ரஸ்தாவம் ஸஹஜநீயமிறே. அங்ஙனே த்யூதஸ்தாயநவாசகார்த்தமான சக்ரசப்தம் ப்ரஸ்தகமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸுரமாதர்கள் ஸ்ரீஸூர்யாவயவமான சக்ரத்தின் ப்ரஸ்தாவம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த சக்ரத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் அநுபவித்து அநர்த்தப்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த சக்ரமே தங்களுக்கு வைதவ்யத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தானே மீண்டும் வந்ததோ என்னும் பீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக்காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த அஸுரஸ்த்ரீகளின் பயத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'அஹஹ! இப்படியும் ஒரு பீதியுண்டாவதே!;' "ரகாராதீநி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண। ரத்நாநி ச ரதாஶ்சைவ த்ராஸம் ஸஞ்ஜநயந்தி மே ॥" என்று மாரீசன் சொன்னாற்போலேயிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து கிடப்பர்களாய்த்து. இப்படி கடாக்ஷமென்கிற பேர்தானும் செவிப் பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டும்படியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீகடாக்ஷமானது உங்களுக்கு மநோரதங்களை ஸித்திப்பிக்கக்கடவது. அஸுரஸ்த்ரீகளுக்கு ஶோகஜநகமானது தானே உங்களுக்கு ஶோகநாஶகமாகவேணுமென்று விரோதாபாஸம் தோற்றி யிருக்கிறபடி. "யேயா ஜயா ஶ்ரியம் தத்ர கார்யார்த்தம் ச நிஷேதிவ" என்றதிறே.

அஸுரஸ்த்ரீகள் தம்மிலே தாம் கூடி ஸம்ருத்தி பண்ணு கையில் கடாக்ஷபூர்வகமான ஸ்வாநந்யவிஷயத்தைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த தேவஸ்த்ரீகள் சிரித் தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. 'தேவாஸுரவத்வ:' என்ற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸம் கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர் களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [கார்த்ஸ்ந்ய ஶாரா:] கார்த்ஸ்ந்யேந யதா ந்யஸ்தா: [ஆஹிதா: க்ஷிப்தா:] ஶாரா: பாஶகா:. ஶாரமாவது—ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக் கப்படும் காய்; "விஶ்வாஸோஜநயித்ரி! ஸதாவிஶேஷ ஸம்ருத்தஸ்த் தள ப்ரஹ்மஶாஸ்த்ராதயதி யாவயோ ரக்ஷஶாரஸ்வாரு" என்று ஸ்ரீஸ்துதியிலே தேஶிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. ரோ க்ஷமாவது ஜ்ஞா. [மநோரதா:] மநோவ்ருத்திருத்த்யா:. "ஸாவ சூத்ர: க்ருதம்" இதி ஸம்ருதேஸ்த்ரேண க்ருதம். "அஶநாயோத ந்யநாயா பாஹுக்ஷாவிவாஸாமயேஷு" இதி ஸம்ரு தேஸ்த்ரேண ஶரம்ஸாஹாவ:. "ச ப்ருத்யாக" இதி ஸம்ருதேஸ்த்ரேண க:. "ஸஜ்யாவிநோவி தயதே ஶோதம் மநோரா" இதி ஸ்ரீஸ்தி ஸங்க்ஷுஸம்ருதியேயாதயேவ ப்ரயோக:.

இங்கே, மநோயாம் க்ஷயதாம் என்றது—க்ஷாத்ரமான மநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து பரதேவதாவிஷயத் தில் ருசியை விளைக்கவேணுமென்றபடி. காம்யங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸ்தோத்ரம் ஆதரணீயமாகக் காண் கையாலும், "விஹாதாவிஸ்தரம் விஸ்தீர்ணதாம்" இத்யாதி ஸம ஸூக்திகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; 'ப்ரதாநம் வர்ஷது தத:' என்பதற்கு அளவற்ற ப்ரஹ்மவ்ருஷ்டியைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வர்த்தத்தை ஸ்வரம் ஸஹிக்கவும் குறையில்லை; 'உதாரா தாஸா விதயஸ்ஸ்யுர்' என்று ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் சொல்லுவர்களிறே. 'உதாரம் தாஸ்யத' என்றும் 'உதாரம் ஸம்வாதயத' என்றதாமிறே. வர்ஷதி வர்ஷாயதி ஷாம் தாஸ்யதீதி ॥ (௩௨)

வ்ருக்ஷஷண்டம் விஸீர்ணப்ரஸவவடிகரம் ப்ருத்வபத்ரா
வகீர்ணம், ஸம்யத்க்ஷேத்ரேஷு தக்ஷார்தாரவமவாபிஷ்ட்வ தீர
க்ஷோதகாஸு । சக்ஷம்ரக்ஷஸ்தருணாம் ஸிரஸிரஸி தஸஷ்கோணாவ
தந்த்ரிய்ய ஸிரஸிரய், ஸாதஸர்யஸஸீதாவஷ: ஸ்தபகிதயஸஸோ
தேஷிணாம் ஷேஷணாய ॥ ॥ ௩௩ ॥

தக்ஷார்தாரவமவாபிஷ்ட்வ தீர க்ஷோதகாஸு	விடாய்த்த பக்ஷிஸங்கங்களாலே [2. தேவஸங்கங்களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு ஜலத்தையுடைய (2) ரக்தமாகிற நீரையுடைய
ஸம்யத்க்ஷேத்ரேஷு	போர்க்களமாகிற க்ஷேத்ரங்களில்
ரக்ஷஸ்தருணாம்	ராக்ஷஸர்களாகிற மரங்களினுடைய
ஸிரஸிரஸி	தலைகள்தோறும்
அஸநிவத்	இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்ருக்ஷஷண்டம்	கிளைகளை முறித்துக் கொண்டும் [2.] தோள் பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டும்,
விஸீர்ணப்ரஸவவடிகரம்	பூஷராஸிகளைச் சிதறடித்துக் கொண்டும் (2) பிள்ளைக்குட்டிகளையும் வடிஜனங்களையும் சிதறடித்துக்கொண்டும்

பத்த்ரவித்ராவக்ஷேபு — இலைகளுடைய நாஶத்தைப் பண்ணிக்கொண்டும் (2) வாஹநங்களுடைய நாஶத்தைப்பண்ணிக் கொண்டும்]

அஶநிரிவ: — விரைவாக

ஆபதந் — விழுகின்ற

ஸ்தபகிதயஶஸ: சக்ராதீஶி- து: அக்ஷ: — தேஜோயஶஸ்வியான ஸ்ரீசக்ரத்தினது அக்ஷமானது

வ: த்வேஷிணாம் ஶோஷணாய ஸ்தாத் — உங்களுடைய ஶத்ருக்களைக் கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

❖ ❖ ❖ அக்ஷத்தை அஶநியாக ரூபிக்கிறார் இதில். இடியானது மாரிகாலங்களில் மரங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கிளைகளை முறித்தும் பக்ஷிஸமூஹாதிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த அக்ஷந்தானும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ஶ்லேஷஸஹிதமாகப் பேசுகிறார். [ரக்ஷஸ்தருஶ்ரேணீஶீர்ஷே ஶீர்ஷே அஶநிரிவ ஆபதந்] ராக்ஷஸர்களாகிற தேஜோவ்ருக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா வந்து விழுமாய்த்து இந்த அக்ஷமாகிற அஶநி. அப்படி விழும்போது விளைக்கும் கேடுகளைக் கூறுகிறார் பத்யஶேஷத்தில்—க்ரியாவிஶேஷணத்ரயத்தாலே. [ப்ரஸக்தஸ்கந்தம்] ஸ்கந்தமென்று தோள்பட்டைக்கும் வ்ருக்ஷகாண்டத்துக்கும் பெயர். அஶநியானது வ்ருக்ஷகாண்டத்தை முறித்துக்கொண்டுவிழும்; சக்ராக்ஷம் ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழாநின்றது. [விஶீர்ணப்ரஸவபரிகரம்] “ஸ்யாதுத்பாதே பலே புஷ்பே ப்ரஸவோ கர்பமோசநே” இத்யமர: “ப்ரஸவஸ் ஸ்யாதபத்யே பலே புஷ்பே கர்பமோசநேபி ச” இதி மேதிநீ ச. பரிகரமென்று ஸமூஹத்துக்கும் பரிவாரத்துக்கும் பெயர்; “ஸமூஹே பரிகரோ வ்ராதே பர்யங்கபரிவாரயோ:” இதி விஶ்வ:. அஶநியானது பக்ஷிஸமூஹங்களைச் சிதறடித்துக்கொண்டு விழும்; அக்ஷம் ராக்ஷஸர்களின் ப்ரஜைகளையும் பரிஜநங்களையும் புடைத்துக்கொண்டே விழாநின்றது. [பத்த்ரவித்ராவக்ஷேபு] பத்த்ரமென்று வாஹநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

“பத்ரம் து வாஹநே பர்ணே பக்ஷே ச ஶரபக்ஷிணோ:” இதி விஶ்வ:. ப்ரோக்தமென்றது உக்தமென்றபடி. ஜாணீயா தாவில் ப்ரயுக்த திரோபவமாய்க்கொண்டு ணிசந்தாநரூபமிது; “அப உபஸர்காத்:” இதி ஸூத்ரம். அஶநியானது வ்ருக்ஷஸமூ ஹங்களுக்கு உபகாரத்தைக் கொடுக்கும். அக்ஷம ராக்ஷஸ ர்களின் ரத்நஜதாரமாதிவாஹநங்களுக்கு உபகாரத்தைக் கொடாநின்றது. [ஸம்யது வர்ஷரஸா] இடி விழுவது வர்ஷ காலங்களிலாகையாலே யுத்தத்தை வர்ஷமாக ரூபிக்கிறார். ஸாம்யமெங்ஙனேயென்னில்: [தர்ஷாதாரவபவரிஷ்க்தீத ரக்தோதகாஸா] தர்ஷமாவது தாஹம்; தாஹித்த பக்ஷி ஸமூஹங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான நீரையுடையதாயிருக்கும் வர்ஷகாலம். (நூதநஜலமாகை யாலே ரக்தவர்ணஜலமென்கிறது.) யுத்தமும் அங்ஙனேயிரா நின்றது; (அத்ராபி ஶ்லேஷ:.) “பத: ஸமூஹே வ்யூஹே ச பேதே சாஸ்த்ரே விஹங்கமே” என்று பேதிநீகோஶமாகையா லே பதபதத்திற்கு பக்ஷிஸமூஹமென்றாவது பாணஸமூ ஹமென்றாவது பொருள் கொள்ளலாம். பக்ஷிகளென்ற பொ ருளையே கொள்ளவுமாம். தர்ஷாதாரவபவரிஷ்க்தீதமான ரக்தயாரைகளையுடைத்தாயிருக்கையாலே போர்க்களமானது வ ர்ஷகாலஸாம்யமாய்த்து. “ஸ்த்ரியாம் ப்ராவ்ருட் ஸ்த்ரியாம்பூ ம்நி வர்ஷா:” இதி நித்யம் பஹுவசநாந்தோவர்ஷாஶப்த:. [அ ஶநி:]ஶநி: என்று விஶேஷணமாதி; அஶநி: என்று ஸாதி த்யவாதி. ஆகவிப்படி போர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுந்து அஜ்ஞாஜ்ஞாதிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ ஸுக்ஷமநாக்ஷமானது. [ப:ரோக்ஷிணாம்ரௌக்ஷணாய ஸாதா.] ரௌக்ஷணமாவது தாஹநம்; ஶத்ருக்களை தஹிக்கக்கடவதென் கை. அஶநிபாதமும தாஹகமேயிறே. ஸாபகித யஶஸ: என்று ஷஷ்ட்யந்தமானபோது அக்ஷாயயீஶிதாவுக்கு விஶேஷ ணமாகிறது. ஸஞ்ஜாத: ஸாபக: அஸ்ய [யஶஸ:] இதி ஸாப கிதம். ஸாபகமாவது பூங்கொத்து, யஶஸ்ஸுக்கு ஸாபக முண்டாகையாவது ஸம்ருத்தமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. “ஸ

வதிதயஶஸே" என்று வதாயத்ருஷ்டாந்தமும் உண்டு; அப்போது ஹோஷணவிசேஷணமாகிறது. ஶத்ருக்களையொழித்து உங்களுக்கு நிஸ்ஸந்தேஹக்ஷேமஸித்தியைச் செய்விக்கவேணுமென்கை. (௬௩)

தீக்ஷாம் ஸத்ராயணே மஹதி க்ருதவதோ தீப்திஸம்ஹதாபி:, ஜிஹ்வாபிர்ஸப்தஜிஹ்வே ஸ்வாராஜகாமஹவிர்ஜுஹ்வதோ நேமிஜிஹ்வா | வைகுண்டாஸ்த்ரஸ்ய குண்டம் மஹதிவ விலஸத் நாபிகாவேதிமத்யே, திச்யாத்திவ்யஸித்தைச்வர்யம் வஸதிமிஹ ஸவதாத் அக்ஷதோத்ருஷ்டி சக்ரம் || ‖ ௬௪ ‖

மஹதி ஸத்ராயணே	பெரிய யாகமாகிற யஜ்ஞத்தில்
தீக்ஷாம் க்ருதவத:	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதாபி: தீப்திபி: ஜிஹ்வாபிர் ஸப்தஜிஹ்வே	திரண்ட ஜ்வாலைகளாகிற நாக்கையுடைய நெருப்பிலே
ஸ்வாராஜகாமஹவி:	ஸ்வாராஜ்யமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நேமிஜிஹ்வா	நேமியாகிற ஹோமஜ்வாலைத் தாலே
ஜுஹ்வத:	ஹோமம் பண்ணிநின்றிருக்கிற
வைகுண்டாஸ்த்ரஸ்ய	ஸர்வேச்வரனுடைய திருவாழியின்
நாபிகாவேதிமத்யே	நாபியாகிற வேதிகையின் நடுவே
மஹத் குண்டமிவ விலஸத்	பெரிய குண்டம்போல் விளங்குகின்ற
அக்ஷதோத்ருஷ்டி	என்றும் குறையாத ஒளியையுடைய
சக்ரம்	சக்ரமானது
ஸவதாத்	உங்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலே
திவ்யஸித்தைச்வர்யம்	தைவலோகஸம்பந்தமான
வஸதிம்	வஸதியை
திச்யாத்	கொடுக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ திருவாழியாழ்வானை யாகமாகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே தீக்ஷிதனாகவும் வக்த்ராக்நியை யாகவேதிகையாகவும், வக்த்ரஜ்வாலையை ஹோமஸாதநமான ஸ்ருக்காகவும் அஸுரவர்க்கத்தை ஹவிஸ்ஸாகவுங்கொண்டு அக்ஷத்தை ஹோமகுண்டமாகப் பேசுகிறாரிதில். கீழ் "ஸமித்ஸாதநமாநாம்" என்ற முப்பத்தெட்டாம் ச்லோகத்திலே "ஹோமமெத்த ஸுதீஸமித" என்று "ஹோமபர்யாய ஸுதர்சநாநலம் ஹவிஸ்ஸ்ரக்" என்றது இங்குமநுஸந்தேயம். ஸ்ரீஸுதர்சநாழ்வானை ஹோமஸத்ருமென்னலாம்படியான ஹோம யாகத்திலே தீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்வான். தீக்ஷிதன் அக்நியிலே ஹவிஸ்ஸை இடுமாபோலே இவனும் ஸுதீக்ஷ்ணமான அக்நியிலே அஸுரவர்க்கமாகிற ஹவிஸ்ஸை இடாநின்றான். [ஸம்ஹாதாஹிதீப்தஹிஜிஹ்வாமே ஸஹஜிஹ்வே], "காளீ, கராளீ, மநோஜவா, ஸுலோஹிதா, ஸுதூம்ரவர்ணா, ஸ்புலிங்கிநீ, விச்வரூபா என்று ஏழு ஜிஹ்வைகள் அக்நிக்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [மந்த்ரஜிஹ்வா] "யஜ்ஞவராஹ ஜிஹ்வாமந்த்ர தஸ்ய வேதா: ஸ்ருவ: ஸ்ருச:" இத்யாதி. ஹோமஸாதநமான வாத்யவிசேஷங்களில் ஒன்றுக்கு ஜுஹூ என்று பெயர். வக்த்ரஜ்வாலையானது அரக்கரசுரர்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஜுஹூவென்றது பொருந்தும். [தீக்ஷணாஸ்த்ரஸ்ய] இதனையிறே தீக்ஷிதனென்கிறது. தீக்ஷணஸ்ய - விசேஷ:, அஸ்த்ரம்-வக்த்ரமிதியர்த:. தீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹோமகுண்டம் வேணுமே; அக்ஷமேயாய்த்து ஹோமகுண்டம். [திவ்யஸித்தேஜஸாம் வஹ்நிஸ்பர்சஸ] திவ்யாவ ஸா ஜஸிஷ திவ்யஸித்த:; தேவயோகத்து ஸம்ஜ்ஞியைச் சொல்லுகிறது; தேஜஸ்ஸமென்றது ரம்ஸஷதேஜ்ஞா யதுகம். "ரம்ஸஷதஸஜோதா கவதே வைச்யதேஜஸ்ரிய:" இதி வாணிநி:. சற்று ஏறக்குறைய தேவயோகவிஷயத்தோடே தோள்தீண்டியான விஷயத்தையுடைய வஹ்நியைத் தாக்கடவதென்கை. [அக்ஷதோத்தேஷம்] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகுண்டங்களெல்லாம் ஹோமம்தலைக்கட்டினபிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கிடக்குமே; இந்த அங்ஙனன்றி அக்ஷதோத்தேஷம் = ஒருகாலும் குன்றாத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாக்யாதா சொன்னபடி.

தார்க்ஷ்யாத்ரேஃ ஶ்ருங்காத் உதக்ரவிஜயிநஃ ஸ்பஷ்டதாராநேத்ராத்ரேஃ ஶ்ருங்காத் ஸத்ருத்விபேந்த்ர ஶிரஸி நிபததஃ ஸ்த்ரஸ்தமுக்தாஸ்திவர்ஷ்ணோ । ரக்தைஸ்ஸாந்த்ரைஸ் ஸேகாத் விக்ஷதமதமஜீவித வ்ருத்தவீரூயிதஸ்ய, ஹேதிஷ்டத்யாதிஹ்ருஷ்டம் ஜநயது ஜயதா ஜீவிதம் க்ரீடிதம் வஃ ॥ ௯௫ ॥

உதக்ரவிஜயிநஃ — எம்பெருமானுடைய

தார்க்ஷ்யாத்ரேஃ ஶ்ருங்காத் — உயர்ந்த வாஹநமாகிற ஸுவர்ண ஶிகரத்தில் நின்றும்,

ஸ்பஷ்டதாராநேத்ராத்ரேஃ — ஸ்பஷ்டமான தேஜஸ்ஸையுடைய (2) ஸ்பஷ்டமான வர்ண மேகத்தையுடைய

ஸத்ருத்விபேந்த்ராணாம் — ஸத்ருக்களாகிற யானைகளின்

ஸ்த்ரஸ்தமுக்தாஸ்திவர்ஷ்ணோ — முத்துக்கள்போன்று வெளுத்த எலும்பு ராஸிகள் சிதறப்பெற்ற

ஶிரஸி — தலையில்

நிபததஃ — விழாநின்றதாயும்,

விக்ஷதமதமஜீவித ரக்தைஸ் ஸாந்த்ரைஸ் ஸேகாத் — (ஸத்ருஶிரஃ கவோலாதி) வர்ணத்தாலே சிதறின ரக்தங்களால் பூசப்பட்ட உடம்பையுடையதாயும்,

(உதவத) வ்ருத்தவீரூயிதஸ்ய — வ்ருத்தமான வீர்யஸ்ரீயை யுடையதாயுமிருக்கிற

ஹேதிஷ்டத்யா — ஸிம்ஹமென்னலாம்படியான ஸ்ரீ ஸுதர்ஸநத்தினுடைய

ஜயதா ஜீவிதம் க்ரீடிதம் — ஸர்வலோகங்களாலும் ஸ்லாகிக்கப்படுகின்ற க்ரீடையானது

வஃ அதிஹ்ருஷ்டம் ஜநயது — உங்களுடைய ஸத்ருக்களுக்குத் தோல்வியை விளைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ [ஹேதிஷ்டத்யா க்ரீடிதம் வஃ அதிஹ்ருஷ்டம் ஜநயது.]
இவருடைய வ்யுத்பத்தி ஸாமர்த்யத்தை என் சொல்லிப்புகழ்வோம் இங்ஙனே வர்ணிக்கப்பேச ப்ரஹ்மாதிகளாலும் ஆகாது காணும்.

திருவாழியின் சக்ரமென்கிற ஒரு பொருளும் ஸிம்ஹமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற 'ஹர்யக்ஷஸ்ய' என்கிறார். "ஸிம்ஹோ ம்ருகேந்த்ர: பஞ்சாஸ்யோ ஹர்யக்ஷ: கேஸரீ ஹரி:" என்றானிறே அமரன். ஹரிணீ (பிங்கலே) அக்ஷிணீ யஸ்ய ஸ: என்று ஸிம்ஹவாசியாகிறது. ஹரே: அக்ஷம் என்றாய் சக்ராவயவமான அக்ஷத்தையும் லக்ஷிக்கிறது. ஸமுதாயாத்யவஸாயத்தாலே திருவாழியையும் ஹரியென்பதுண்டு. ஸிம்ஹத்தின் சேஷ்டைபோலே சக்ரத்தின் சேஷ்டையும் இருக்கிறபடியைப் பார்க்கப் பேசுகிறார். [கஜாதித்யாதிநா] ஸிம்ஹமானது பெரியதொரு கிரிஶிகரத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கும்பஸ்தலத்தில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்தங்களிலே அளைந்து இந்த சேஷ்டைகளாலே தன் வீர்யத்தைக் காட்டும்; சக்ரமும் அங்ஙனே செய்யாநின்றதென்று ரூபகவ்யக்தியிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய புஜத்தை மலையாகச் சொல்லக்கடவதிறே. "பாரிரண்டு மால்வரைத்தோள் ......திருமால்" என்று. அந்த புஜமலையுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சக்ரமாகிற ஸிம்ஹம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஶத்ருஸ்கந்தேபராணாம்] அஸுரராக்ஷஸர்களை யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப் பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸ்வேததாநோத்க்ரதாநாம்] (இங்கு ஶ்லேஷம்.) தாநஸ்ய—மதஜலஸ்ய, உத்க்ர:—உத்கட:, ஸ்வேத: யேஷாம் கஜாநாம்॥ "படுமும்மதப் புனல்சோர" என்றபடி மதநீர்ப்பெருக்கையுடையன யானைகள்; அஸுரராக்ஷஸர்களும் ஸ்வேததாநோத்க்ரர்களாம்; தாநமாவது கண்டநம்;(தோ—அவகண்டநே இதி தாது:) உத்க்ரமாவது முயற்சி; ஸாதுக்களை கண்டிக்கவேணுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்ரஸ்தாஸ்ருங்மஜ்ஜ.] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கும்பஸ்தலங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்கும் அப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி ஸாம்யம். [ரக்தோக்ஷித்யாதி = ஸ்பஷ்டம்.] வீரஸ்யாவஸிதம்—வீராயிதம்; வீர்யம். [ஜகதாஶீவிதம்] இங்கே ஶம்ஸிதஶப்தம் கர்மணிக்தப்ரத்யயாந்தமன்று; அப்படியாகில்

ஜமஹ்நீர் ஸேவிதா; என்னவேணும்; "க்வஸுவ்யவதாகோர்கே" என்ற ஸூத்ரத்தால் ஜமதாரமென்று ஷஷ்டியாயிற்று. "திவாதிவாதி ஜாம்யேதாஸ்ய" என்ற ஸூத்ரத்தால் வந்த க்ருத்யமாகை யாலே 'ஸ்ராவிக்கப்பட்ட' என்று ஸூத்தகாரம் கொள்ளாதே 'ஸ்ராவிக்கப்படுகின்ற' என்றுவதாகோராநாயம் கொள்ளப்பட்டது.

உத்ப்ரேக்ஷாம் கடகேவ யாதம் பாலஹம்ஸா யதாரா ரேண, தீவ்யாது ரஸ்மீது தயாநம் நயநேவ யதாரகம் விஷ்வ ஸ்ய । வக்ரேஷாஸூஸ்ய யச்சா வரியிவதேயகைத்யஹத்யா இவ ஹ்ரூக:, ஸக்ஷம் வக்ஷ வக்ஷா வரிவட்யதா வஸஹ க்ருஷிஷாம் ஹ்ருஷிஷாஷ் ॥ ॥ கக ॥

தீவ்யாது ரஸ்மீதுதயாநம்யச் சக்ஷுஷ் ஜ்வலிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்ஷுமானது

தாரோஸ: பாலஹம்ஸா யாதம் உத்ப்ரேக்ஷாம் கடகேவ	எம்பெருமானுடைய பாலஹம்ஸரலே யரிக்கப்பட்ட வதூராம திவிதமான ஹம்ஸஷ் ணம் போலிராநின்றதோ,
யச்	யாதொரு சக்ஷுமானது
விஷ்வஸ்ய நயநேவ	உலகுக்கோர் கண்போல
உதாரகஷ்	உத்தமமான கருவிழியை உடைத்தாயிருக்கிறதோ
(விஷ்வஸ்ய உதாரகஷ்)	உலகத்திற்கு உஜ்ஜீவநஹேதுவா யிராநின்றதோ,
யச்சா	யாதொரு சக்ஷுமானது
கைத்யஹத்யாம் ஸஹிதயச் வக்ரேஷாஸூஸ்யவரியிரிவ	ஸுராரர்களின் போங்காலத்தை த்தெரிவிக்கின்றதான திருவாழி யாகிற ஸுதர்ஸநனுடைய வரி வேஷம் போலிராநின்றதோ,
தச்	அப்படிப்பட்ட சக்ஷுமானது
வ: வக்ஷ வக்ஷா	உங்களுக்குப் வக்ஷவாதியாயிரு ந்து

ப்ராஜிஷ்ணும் ப்ரதிஷ்டாம் | ஶாஶ்வதமான பெருமதிப்பை
த்ராக் வ: பரிவ்ருடயது | கடுக விளைத்திடுக.

❖ ❖ ❖ இதில் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் ஒவ்வொன்றாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் சக்ரத்தை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற தோள்வளையென்னலாமென்கிறார் ப்ரதமபாதத்தில். சக்ரத்தின் ஆகாரமும் தாத்ருஶமேயிறே. உந்நித்ரபத்மமென்ற விஶேஷணம் ஶ்லிஷ்டம். தோள்வளையானது பத்மராகக்கற்கள் இழைக்கப் பெற்றிருக்கும். பத்மத்தின் [தாமரைப்பூவின்] ராகம் போன்ற ராகத்தையுடையது சக்ரம். செவ்விய சோதிகள் படருமிறே. ராகம்—சிவப்பு. தீப்தாநுராகஸ்நிக்தயாநம் என்றது சக்ரத்திற்குத் தனி விஶேஷணம். [விஶ்வஸ்ய நயநமிவ உத்தாரகம்] உலகுக்கு ஓர் கண்ணோ இது!. உத்ருதே தாரகே யஸ்மிந் தத் உத்தாரகம்; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகளர்ந்திருக்கும் கண்; சக்ரமும் உத்தாரயதீத்யுத்தாரகம். ஆபத்துக்களில் நின்றும் தப்புவித்து உஜ்ஜீவிப்பிக்குமது என்கை. [விஶ்வஸ்ய] இன்னாரினையாரென்றில்லை; உலகத்துக்கெல்லாம் உத்தாரகம்.

[பக்ஷ்யாஶாக்ஷஸ்யேத்யாதி.] ஸ்ரீஸாக்ஷஶார்ங்கபாணேஷின் சக்ஷுஷ்யோ கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி சக்ரமானது பரிவேஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறது. "பரிவேஷஸ்து பரிதி:" இத்யமர:. தமிழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸமயங்களில் பரிவேஷம் காணப்படுவது ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்னக்கடவதாகையாலே [ப்ரத்யக்ஷத்ருஶ்யமாநதீதியக] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம் உத்ப்ரேக்ஷிக்கவுரியதான சக்ரமானது உங்கட்கு ஶாஶ்வதமான பெருமேன்மையை அளிக்கவேணும். ஶத்ருஞ்ஜம் ப்ராஜா—ப்ராஜிஷ்ணு; "அலங்க்ருஞ்நிராக்ருஞ்ப்ரஜநோத்பசோத்பதோந்மதருச்யபத்ரபவ்ருதுவ்ருதுஸஹசர இஷ்ணுச்" இதி வ்யாகரணம். பக்ஷவதிகா = பக்ஷபாதி ஸஹிதா. (சசு)

க்ரீடத்க்ரோடாங்கதம்ஷ்ட்ராஹதிதலிதஹிரண்யாக்ஷவக்ஷ:கவா
ட,ப்ராக்பாரப்ரோத்தப்ரஸ்ருதக்ஷதஜஸந்தோஹதாராருண்யஸாந்த்ரம்
ஸாந்த்யம் | உந்நித்ரகிம்ஶுகாபைருத்வஹதமிதைரம்ஶு
பி: ஸம்ஶயச்சித், அக்ஷம் சக்ரஸ்ய தேயாதவஸாதஸாதநம் பாபா
நாம் ப்ரஸாதநம் வ: ॥ ॥ ௧௭ ॥

உந்நித்ரகிம்ஶுகாபை:	மலர்ந்த முருக்கம்பூப்போன்ற பொலிவையுடைய
அமிதை: அம்ஶுபி:	அளவற்றகிரணங்களாலே,
க்ரீடத்க்ரோடாங்கதம்ஷ்ட்ராஹதி தலித ஹிரண்யாக்ஷ வக்ஷ: கவாட ப்ராக்பார ப்ரோத்தப்ரஸ்ருதக்ஷதஜஸந்தோஹத தாராருண்யஸாந்த்ரம் ஸாந்த்யம் உத்வஹத்	விளையாடுகின்ற ஸூகரவராஹனுடைய கோரப்பல் குட்டல்களாலே பிளக்கப்பட்ட ஹிரண்யாக்ஷனுடைய கதவுபோன்ற மார்பில் நின்றும் கிளர்ந்த அளவற்ற ரக்தங்களாலுண்டான சிவப்புப்பொருந்திய ஸாந்த்யத்தை வஹியாநின்ற
சக்ரஸ்ய அக்ஷம்	திருவாழியின் அக்ஷமானது
வ:	உங்களுக்கு
அவஸாதஸாதநம் பாபாநாம் ஸம்ஶயச்சித் ப்ரஸாதநம் தேயாத்	பாவராசிகளுக்கு நாசத்தைக் கொடுக்கவல்லதும் ஸம்சயங்களைப் போக்கவல்லதுமான ஜயத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

௸ ௸ ௸ அக்ஷத்தை ஸாந்த்யமென்கிறார் இதில். ஹிரண்யகசிபுவின் உடன்பிறந்தவனான ஹிரண்யாக்ஷனென்னும் அஸுரன் தன் வலிமையால் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியெடுத்துக் கொண்டு கடலினுள் மூழ்கிச் சென்றபோது தேவர் முனிவர் முதலானவர்களுடைய வேண்டுகோளினால் திருமால் மஹாவராஹ ரூபியாய்த் திருவவதரித்துக் கடலினுட்புகுந்து அவ்வஸுரனை நாடிக் கண்டுபொருது கோட்டினால் குத்திக்கொன்று பாதாள

லோகத்தைச் சார்ந்திருந்த ப்ருதிவியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டுவந்து முன்புபடி விரித்தருளினன் என்று இதிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த்துப் பூர்வார்த்தம்.

க்ரோடமென்று வராஹத்துக்குப் பெயர்; ஸ்ரீக்ரோடமென்றது ஸ்ரீவராஹமென்றபடி. '.வானத்தெழுந்த மழைமுகில்போல் எங்குங் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி ஏனத்துருவாய்'' என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலைநோக்கி 'க்ரீடத்' என்று விசேஷிக்கப்பட்டது. க்ரீடத: ஸ்ரீக்ரோடஸ்ய [மஹாவராஹரூபவிஶிஷ்டஸ்ய] தம்ஷ்ட்ராஹதிபி: [தம்ஷ்ட்ராக்ரகோடிகாதை:] உத்பிதாத் [பஞ்ஜிதாத்] ஹிரண்யாக்ஷஸ்ய வக்ஷ:ஸ்தலாத் ஸ்ரூதைஸ்ருக்பிர் தக்ஷதஜை: [ரக்தஸமூஹை:] ஸம்ரஞ்ஜிதம் [ஸஞ்ஜாதம்] ஆருண்யம் [ரக்தவர்ணத்வம்] தத்தேவ ஸிந்தூர [விஸ்ரம்] யஸ்ய, தம் ஸமுத்ரம் ॥—மஹாவராஹரூபியான எம்பெருமான் ஹிரண்யாக்ஷனுடைய அகல்மார்பைத் தனது தம்ஷ்ட்ரையாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழியச் செய்ய, அந்த ரக்தப்ரவாஹமானது ஸமுத்ரமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செந்நிறமாக்கிற்றும். அப்படி ஸஞ்ஜாதாருணவர்ணமான ஸமுத்ரத்தை [உந்நித்ரகிம்ஶுகாபை: ஶுப்ரேதரைரம்ஶுபி: உபஹஸத் ஶுக்ஷ்ம] மலர்ந்த முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே பரிஹஸியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸுதர்ஶநாஸ்த்ரம். 'என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஒவ்வாதுகாண்' என்று சொல்லிப் பரிஹஸிப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட சக்ராஸ்த்ரமானது உங்களுக்கு நல்ல ஶ்ரேயஸ்ஸை நல்கவேணும்.

அஶுபஶமநம் ஆஶாஸ்தி என்றும் ஸம்பத்வர்த்தி என்றும் ஶ்ரேயோவிஶேஷணங்கள். ஐஹவிஷயத்திலே அஶுபாவஹித்த பாபங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஐஹலௌகிக ப்ரபவமாண ஸம்பத்துகளின் விஶேஷத்திலேயிழிந்தால்ஶாஸ்த்ர

ஷயங்களில் ஸம்ஶயம் வராதபடி உபதிஶ்ய என்று எதையும் நிஶ்சயித்தறியக்கூடியதாயுமுள்ள வாக்கைத்தரவேணுமென்கை. காஶ்வதீம் = ப்ரகாஶாதிஶயயுக்தம். "காஶ்வாநுஸாஹாநுஶீலம் ஶ" இதிவாணிநி:. "வரதக்ஷஜா நிவாதஸ்தே" இதிவ்ருத்தி:. ஸ்ரீம்ஶம காஶ்வதீ இதிபாடேவு. இந்தபாடேவம்ஹாதூஸமாகிலும் கவயஸ்தவஹஸ்தம் ப்ரயோஜநே. ॥ (கஎ)

வக்த்ராம்போருஹஸம்ப்ரகாஶம் ஜநயதி ஜகதீம் ஶ்ரேயஸோத்ர ப்ரபோதாயாம், யஸ்ய ஹ்யாயாஸோத்ர ஒஸதி வரிஸர ரோஹிணீ தாரகாந்த்யா । தாதாதவேஷதந்தத்தம் ப்ரகடயதி வ யதர் ப்ராவக்ஷ்யஷப்ரயாணம், தேயா ஸிஜஸ்ய யாநீஸஶ்பதய ஐவ தக வாசாவஸ்ராகா த்ரேஷ்டு ॥ ॥ கஅ ॥

யக	யாதொரு சுக்ஷமானது (2) யாதொரு ஸாம்யத்தேஜஸ்ஸானது
வக்த்ராம்போருஹஸக	பிராட்டிக்கு ஆநந்தஜநகமாய்க் கொண்டு (2) தாமரைமலர்களுக்குவிகாஸஜநகமாய்க்கொண்டு
ஜகதீம்	உலகத்தை
ஶ்ரேயஸோத்ரப்ரபோதாயாம் ஜநயதி	வளர்கின்ற அறிவையுடையதாக சசெய்கின்றதோ (2) வளர்கின்றப்ரகாஶத்தை உடையதாகச செய்கின்றதோ,
யஸ்ய	யாதொரு சுக்ஷத்தினுடைய (2) சந்த்ரதேஜஸ்ஸினுடைய
வரிஸர	ஸமீபத்திலே
தாரகாந்த்யா ரோஹிணீ கஸோத்ரா ஹாயா ஒஸதி	ப்ரணவத்தாலே சிறந்ததாய் சிவப்பாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்குகின்றதோ
தாரகாந்த்யா ரோஹிணீஹாயாஸோத்ராஒஸதி	நக்ஷத்ரங்களில் சிறந்த ரோஹிணியானது ஹாயை போன்று விளங்குகின்றதோ,

யத்	யாதொரு சக்ஷமானது (அ) அக்நி தேஜஸ்ஸானது
ப்ராதக்ஷிண்ய ப்ரயாணம் ஸத்	எம்பெருமானெழுந்தருளும் வழியைப் பின்செல்வதாய் (அ.) ப்ரசஸ்தகமநத்தை உடையதாய்
நாநாவேஷ ஸ்வோத்கர்ஷம்	பலவகை ரூபங்களிற் காட்டிலும் சிறந்திருக்கும்படியை (அ) பலவகைஜ்ஞானங்களாலே உயர்ந்திருக்கும்படியை
ப்ரகடயதி	ப்ரகாசப்படுத்துகின்றதோ,
தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரேதா ஸோமஸூர்யாக்நி தேஜஸாம் ஸம்ஸ்த்யாய இவ ஸ்திதம்	ஸூர்யன், ஸோமன், அக்நியென்கிற த்ரிப்ரகாரமாயிராநின்ற தேஜஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள
சாக்ரம் சக்ஷு	திருவாழியினது சக்ஷமானது
வ: பாது	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

* * * யத் சாக்ரம் த்ரேதா ஸோமஸூர்யாக்நி தேஜஸாம் ஸம்ஸ்த்யாய இவ (ஸ்தித) தத் வ: பாது || 'ஸூர்யஸோமாக்நி ரூபேண தேஜோபேதஸ் த்ரிதா ஸ்திதம்' என்கிறபடியே ஸூர்யனென்றும் ஸோமனென்றும் அக்நியென்றும் மூன்றுபடிப் பட்டிருக்குமிறே தேஜ:பதார்த்தம். அந்த மூவகைப்பான தேஜ:பதார்த்தங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சக்ஷமாகப் பரிணமித்ததோ! என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று கவி ஸந்தேஹமாகப் பேசுகிறார். ஒவ்வொரு பாதத்தாலும் ஒவ்வொரு தேஜஸ்ஸின் ஸாம்யத்தை ச்லேஷ ஸாமர்த்யாலே நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யத் ஸரோஜோல்லாஸம் ஜகதீமோஹநம் ப்ரபோதாயம் ஜநயதி] 'ஸரோஜோல்லாஸ' என்றவிடத்தில் ஸபங்கச்லேஷமும் 'ப்ரபோதய' என்றவிடத்தில் அபங்கச்லேஷமுமாயிருக்கிறது. ஸூர்யனாகிற தேஜ: பதார்த்தம் பத்மங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உல்லாஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

களை அகற்றி எங்கும் ஸுகாஸத்தை வளர்த்தும். ஸக்ராக்ஷமா னது, ஸத்ரூந் [அக்ஷூந்] உந்மூலயதி = தீயாரை ஒழித்து நல்லாரை ரக்ஷிக்கிறதென்று பெரிய பிராட்டியாருக்குத் திருவுள் ளத்தினுகப்பைத் தருமென்கை. ஸுபோஷமாவது ஸுக்ருதாநுஷ்டாநம்; அதை வளர்க்கிறதென்கை.

[யஸ்யாமிதி] வஹ்நி தேஜஃ ஸ்தாயத்தின் படி சொல்லுகிறது. யஸ்ய (வஹ்நேஸ்ய) வரிஷ்ட தாரகா ஸ்ரேஷ்டா (நக்ஷத்ர ஸ்ரேஷ்டா) ரோஹிணீ ஸாயாஸோநா (ஸாயா ஸக கவிநாஸிதா) அஸ்தி ஸமுதாயஃ. தைத்திரீய யஜுஸ் ஸம்ஹிதையில் த்விதீயகாண்டத்ருதீய ப்ரஸ்நத்தில் "ப்ரஜாபதே ஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்ஸத்துஹிதர ஆஸந் தாஸ்ஸோமாய ராஜ்ஞேததா ஸாம் ரோஹிணீமுபைத்" என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட உபாக்யாநம் உணரத்தகும். "கிம்பாஷாபாநிதஃ கஷ்ய ஞீ பேயஞீ ஷட்யஞீ வர்வாணீகா" என்கிற ஸப்தகா திகாநக்ஷத்ரங்களும் மற்ற அஸ்விந்யாதி இருபத்தாறு நக்ஷத்ரங் களுமாகிற முப்பத்துமூன்று நக்ஷத்ரங்களுள் ரோஹிணிபக்கல் வஹ்நியுடைய ப்ரேமாதிக்யம் ப்ரஸித்தமிறே. இனி கக்ஷபக்ஷத் தில்—'ஸாயாஸோநா' என்றவிடத்து ஸாயா கஸோநா இதி பதச்சேதஃ. யஸ்ய (கக்ஷஸ்ய) வரிஷ்டா கஸோநா ரோஹி ணீ தாரகாஸ்ராவ ஸாயா அஸ்தி = ஸாயையாவது காந்தி; அது, கஸோநா—ஒப்பற்றது. ரோஹிணீ—சிவந்தது. [ரக்தவர்ணா யாம் காசரோஹிணம்பூாக ஸீதக்ஷு ஹீஷ.] தாரகாஸ்ரா= தாரகமென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸாஹஸ்ரநய ஜுஸஹிதஸ்ஸுக்தத்திலே ப்ரணவஸ்யாபநமுண்டென்னுமிடம் கஹிபரியுஸம்ஹிதாகும். கக்ஷஸ்யப்ரணவஃ; ப்ரண வஸ்ய தேவஃ—இதி ஸம்க்ஷேபஃ. ப்ரணவஸம்பந்தத்தாலே ஸ்ரேஷ்டமாய் செவ்விதாய் கஸத்ருமான ஒளி கக்ஷத்தின் வரி ஸரத்திலே விளங்குமென்றதாயிற்று. "தாரகாஸ்ரா" என்ப தற்கு உத்தாரகஸ்ரேஷ்டமான என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்.

[நாநாஹேதீத்யாதி] சந்த்ரவிதேஜஸ்ஸானது நாநா ஹேதிஃ(நாநாஸ்த்ரஹேதிஃ)உளதகம் ப்ரகடயதி. "ரவே

ரஶ்மீநாம் ரஶ்மிஸ்த்ருணாம் ச நிமித்தம் ப்ரதிஜ்ஞாநஸாதநம் ஜ்ஞாநம் ச வ்ருத்திஜநகம் ஸர்வ தேஹிநாம்ஹிதம் யதஃ” என்று ஸர்வதோஸ மானதையாலே தேஜஸ்ஸுவம் இப்போது ஜ்ஞாநாயுதமும். (சக்ஷுர்வ க்ஷத்தில் ஸூர்யாயுதமும்.) நாநாஜ்ஞானங்களாலே உத்தேஜமாயிருக் கும் கரு; சக்ஷுமானது பலவகை ஸூர்யங்களிற்காட்டில் உயர்ந்தது. இங்கு சக்ஷுத்தைச்சொன்னது சவயவியான திருவாழியிலே நோ க்கு. “ஸூர்யாதிதேஜஸ்”என்றுரிமை ஸூர்யும் ஸ்ரீரஜ்ஞாரஜ ஸவத்திலே. [ஸூர்யகர்ஷணாயாணம்] கரிக்கு ‘கர்ஷணஸ்த்ரீ’ என்றொரு பேருண்டிறே. கர்ஷணமென்று யாதொத்தைச்சொல்லிற் ருய்யாதொத்தை ஸாதநமாகவுடையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங் கும் ஸூர்யகர்ஷணயாணமென்கிறது. யாணமென்று ஸாதநம் வாரி. இனி சக்ஷுவக்ஷத்தில், கர்ஷணஃ— எம்பெருமான்; எம்பெரு மான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. “கருதுமிடம் பொருது—கைநின்ற சக்கரத்தன்” என்னக்கடவதிறே. ஆக இவ் வகைகளாலே த்ரியதேஜஃ ஸஹாயங்களின் கூட்டரவு என் னும்படியாகவுள்ள வக்ரசக்ஷமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணு மென்றதாயிற்று.　　　　　　　　　　　　　　　　　　　(கஅ)

ஶோசிஷ்மாந் ப்ரத்யகாதர்மஸ்வவர்ஷகோஸ்ஸ்வோராதிதோ நரகாஸம், ப்ருத்வீபீஸோஜகாம்ஸீர ஸ்தநவர்ஷர ஸம்நிஷ் தம் வரிஷ்டதோஷ்ண । சக்தேஃ ஸ்மத்ருதிஜ ஷீதமஸ்ருத்ர நபம் க்ஷத்ரியாணாம் ஸதாநாம், க்ஷாரம் ஶோணிதோதவலஸ்ர ஜஸ ஸவதோ திவ்யதேஹத்வகஸ்ரீஸ்ருதஃ ॥　　　　　　॥ கசு ॥

வர்ஜப்ரதுர்வஸவர்ஷசதேஃ வர்ஜப்ரதுர்வத்தோடு ஒத்த ஶோஸையையுடைய

ஶோசிஷ்மாந் கிரணங்களாலே

ஶோசிஷ்நாவகாஸ் விளங்குகின்ற ஸ்வஸ்தாநத்தை யுடைத்தாய்

ப்ருத்வீபீஸோஜகாம்ஸீர ஸ்தநவர்ஷா } அப்போதலர்ந்த கமலமலர்ஷ த்தின் சிவப்புக்கு ப்ரதிஸம்ஸி யான திருமேனியையுடைய

வராஹேண	ஸாக்ஷாந் வராஹனாலே
ஸம்ஸ்ரிதஸ்ய	ஸம்ஸ்ருதமாய்

(ஸ்ரக்தரா)

ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலதேஃ ஶூர வ்யம்	கொல்லப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களுடைய ரக்தப்ரவாஹங்களாலே நிறைக்கப்பட்டு
சுஷ்கஃ ஸ்வஸ்நாநஶுத்த்யை ப்ருகுதநயஸ்ய	உள்ளே யதேஷ்டமாக முழுகிக் கிளம்பின ஸாமர்த்யாதிகளையுடையதான
ஸரஸீவ ஸ்ரிதஸ்ய	குளம்போன்றுள்ள
திவ்யதேஹஸ்ய லக்ஷ்ம	ஸ்ரீவத்ஸமானது
ஸ்ரீவத்ஸஃ பாது வஃ	உங்களை ரக்ஷிக்கவேணும்.

உலகத்திலெவரும் அழிப்பவரில்லாமையால் கொழுத்துத் திரிந்து கொடுமையியற்றிவந்த க்ஷத்ரியவம்ஶங்கள் பலவற்றை நாசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஜமதக்நிமுநியின் மனைவியான ரேணுகையினிடம் இராமனாய்த் திருவவதரித்து, பரஶு என்னுங் கோடாலிப்படையை ஆயுதமாகக்கொண்டு அதனால் பரஶுராமனென வழங்கப்பெற்று, தனது தந்தையின் ஹோமதேநுவைக் கவர்ந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக் கார்த்தவீர்யார்ஜுநனையும் அவனது குமாரர்களையுங் கொன்று அதனாலேயே க்ஷத்ரியவம்ஶம் முழுவதன்மேலும் கோபாவேஶங்கொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசர்கள்பலரையும் இருபத்தொரு தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரியர்களின் ஶரீரஶோணிதங்களையெல்லாம் ஒருதடாகமாக அமைத்து அதில் மூழ்கி பித்ருக்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்ததாக ப்ரஸித்தமிறே. அந்த ஶோணித தடாகத்தோடே ஸ்ரீவத்ஸத்தை ஒப்பிட்டுப்பேசுகிறார். [ஶோ. ஹிதாதி.] பத்மராகத்ருஶம் போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காந்திகளாலே விளங்காநின்றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற லக்ஷ்மத்தை "ஹதாநாம் க்ஷத்ரியாணாம் ஶோணிதஜலதேர்வாராஶ்யம் ஸரஸீவ" என்று ரக்தமய தடாகமாகச் சொல்லலாமிறே. [ப்ருத்யுபாஶோகே

த்ருஷ்டி] அப்போதலர்ந்த ஸரோஜகஷாஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுஷு ம்ந ஷாஷன் ஸ்ரேயஸ் திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்தபடாகத்திலே முழுகிக்கிளம்பின ஸ்ரீஸரஸ்வதியோ என்னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஸாமஜவரனின் நிருமித்த ரக்தபடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான சக்ராக்ஷமானது உங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

ஸோவிஷ்டி: என்ற பாடமுமுண்டாகிலும் ஸோவிஷ்டி: என்ற பாடம் ஸுக்ஷ்மாந வ்யாஸத்துக்குச் சேரும். மேலே 'ஸோஸாந' என்றதிறே. க்ஷத்ரியாணாம் க்ஷதாநாதித்யவி பாட:. (கக)

தேதாநாந்த்ரியாணாம் க்ருதவிஷயஸேஹாகாநநக்ரீடநாநாம், ஸ்ருஷ்டம் சக்ரேஶ்வரேண க்ரஹணவிஷணயா வாரிவ ஸாரணாநாம்। ஹ்ரீரம் யஜ்ஞமதம் ஸஸேவி க்ருதயியா ஸ்ரே தே யஸ்ய ஸ்யாஸ்,ஸுஷ்மாம் ஸம்விஷம் வஜ்ரஜமத ஷிதஸுக்ஷ்மம் தக்ஷ்ம்॥ ॥ ௭௦ ॥

யஸ்	யாதொரு ஸுக்ஷத்தை
க்ருதவிஷயஸேஹாகாநநக்ரீட நாநாம்	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளி லே விளையாடின
ஐந்த்ரியாணாம் தேதாநாம் வாரணாநாம்	இந்த்ரியங்களாகிற தேஜஜங்களை
க்ரஹணவிஷணயா	பிடிக்கவேணுமென்கிறஎண்ணத் தினால்
சக்ரேஶ்வரேண	திருவாழியாழ்வானாலே (2) சக்ர வர்த்தியாலே
வாரிவத்	மஜபாஸி போல
ஸ்ருஷ்டம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
ஹ்ரீரம் ஸஸேவி யஜ்ஞமதம்	ஆழமானவொரு யஜ்ஞக்குழியாக
க்ருதயிய: ஸ்ரேதே	புத்திமான்கள்நினைக்கிறார்களோ

தத்	அப்படிப்பட்ட
த்ரிஜகதபிமதஸம்ப்ரதாநதக்ஷம்	மூவுலகுக்கும் அபிமதமானவற்றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல
ஆக்யம்	ஸ்ரீஸுதர்ஸநாக்யமானது
வ: ஸம்ருத்தாம் ஸம்பதம் திஶ்யாத்	உங்களுக்கு ஸம்ருத்தமான ஸம்பத்தை அளிக்கவேணும்.

❖ ❖ ❖ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப்பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட்டாமல் யானையைப்பிடிக்கமுடியாதென்பது அநுபவஸாக்ஷிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானோ இந்த ஆக்யம் என்று தீமான்கள் உல்லேகிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ரூபகமும் ஶ்லேஷமும் பொலியப் பேசுகிறார் காண்மின். [தாநாதித்யாதி.] விஷயாரண்யங்களாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற இந்த்ரியங்களாகிற மதங்கஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [பக்ஷேஸ்வரேண ஸ்ருஷ்டம்] கஜம பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் சக்ரவர்த்தி; இந்த ஆக்யமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழியாழ்வான். சக்ரமென்று ஸார்வபௌமத்தையும் திருவாழியையும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய இந்த்ரியங்களையும் ஆகர்ஷித்து அடக்கியாளவல்லது சக்ராக்யமென்றதாய்த்து. அப்படிப்பட்ட ஆக்யமானது உங்களுக்கு ஸம்ருத்தஸம்பத்தை அளிக்கக்கடவது. [த்ரிஜகதபிமதஸம்ப்ரதாநதக்ஷம்.] "ஸர்வபூதாநாம் ஸம்ப்ரதாநக்ஷமாம் ஸம்பதம் திஶ" இதி ஶ்ருதே:. த்ரிஜகதபிமதார்த்தங்களை ஸம்பத்தாகக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரீவத்] "வாரீ து கஜபந்தநீ" என்ற கோஶத்தின்படி வாரீஶப்தம் ஸம்ஸாராரண்யமாயினும் "ஸம்ஸாராரண்யஶப்தா: ஶ்ருதௌ ப்ரயுஜ்யந்தே கஜாரண்ய ஏவ ப்ரஸித்தா:" என்கையாலே வாரீவத் எனப்பட்டது. (௭௦)

ப்ராணாதீந் ஸந்நியம்ய ப்ரணிஹிதமநஸாம் யோகிநாம் ஹ்ருத்ஸரோஜே, தாத்ருக்ஷம் ஸங்கோச்ய ரூபம் விரசிததஹராகாச க்ருதாவஸிதேந | ப்ராப்தம் யத் ஸாந்நித்யேந ஸ்வமஹிமஸத்ருசம் யாதகாதோகம் வ:, ஸாதியாத் தத் ஸௌதர்ஸநஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸவஸிதம் வாக்ஷராக்ஷாயதாக்ஷ்ய || || எக ||

	(யோகசாஸ்த்ரங்களிற் சொன்ன கட்டளையிலே]
ப்ராணாதீந் ஸந்நியம்ய	ப்ராணன் முதலான வாயுக்களை அடக்கி
ப்ரணிஹிதமநஸாம்	நியத சித்தர்களாயுள்ள
யோகிநாம்	யோகிகளுடைய
ஹ்ருத்ஸரோஜே	ஹ்ருதயத்தில்
தாத்ருக்ஷம் ரூபம் ஸங்கோச்ய விரசித தஹராகாச க்ருதாவஸிதேந	பெரிய வடிவைச் சுருக்கி தஹராகாசத்தில் ஸ்ருஷ்டிப்பட்டு வாஸம் பண்ணின
ஸாந்நித்யேந	ஸ்ரீ ஸுதர்ஸந ஸாந்நித்யத்திலே
ஸ்வமஹிமஸத்ருசம் யத் யாத ப்ராப்தம்	தன் பெருமைக்குத் தக்க யாதொரு இருப்பிடம் அடையப் பட்டதோ,
தத்	அந்த
ஸௌதர்ஸநஸ்ய ஸ்ரீவத்ஸவஸிதம்	ஸௌதர்ஸநமான ஸாந்நித்யமான
வாக்ஷராக்ஷாயதாக்ஷ்ய	செங்கண்மாலின் திவ்யாயுதத் தினுடைய சக்ரமானது
வ: காமிதார்த்தம் ஸாதியாத்	உங்களுக்கு காமிதங்களைக் கொடுக்கக்கடவது.

❖ ❖ ❖ சக்ரத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். ப்ராணாதி வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸமாதியிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொழில்களின் ஸஞ்சரணத்திலே ஸாவகாஶமான உத்யாநாவகாஶத்திலே திருவாழியாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது தம்முடைய விஸ்தாரத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையாலே ஸங்குசிதமான அந்த ரூபத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்தத்துடனேயிறே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி ஸங்கோசப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம பெருமைக்குத் தக்கவாறு யதேஷ்டமாக வீற்றிருக்கைக்குரிய விஶாலமான ஸக்ஷமாகிற ஸ்தாநவிஶேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப்பட்ட ஸங்கோசஸங்குசிதமான வ்ருக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விஶ்வ. உத்யாநாகாஶவ்ருக்ஷாவலிகேஷு.] ஸாரோத்தாரத்திலே [3—1—1.] "அத்யஸ்மிந் ஸவித்ருஸஹஸ்ராரஸம் ஸாநந்த்ரீகம் வேஶ்ம....." இத்யாதி ஶ்லோகத்தை அநுஸந்திப்பது. ஶ்ரீஸாஷ்யத்தில் உத்யாநாதிகரணவிஷயத்தையும் ஸ்மரிப்பது. "உத்யாநவிஹாரவநவேஶ்மஸந்த" இத்யாதிகம் உ. உத்யாநமென்றது ஸக்ஷமென்றபடி. "ஸர்வகாமம் யத்ஸாந்நிதமுத்யாநம் வர்ணிதம் ஸாந்த்ரீக" இத்யாதிகளிலும் "போதிற்கமலவன்னெஞ்சம் புகுந்தும்" இத்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே பொழில்களின் உத்யாநாகாஶவதியானவன் திருவாழியாழ்வானேயோ வென்னில்; தாதாத்ம்யபாவனை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக் குறையில்லையிறே. அபேதோக்தியிறே எங்குமுள்ளது.

ஸ்தேஹிவேஸநம்ஸ்பூ என்றவிடத்து தேஹிவைபோவது ஶ்ரீகார வ்யூஹகம். (௭௧)

விஷ்ணோர் வக்ஷேண யாத்ரா ஸர்வநவைஸ்வா பஞ்சாஸ ஸ்யேதேய்ய, வக்ராயக்ஷஸ்ய பிந்து பரிஹஸிதஜவாவஷ்ட கோஶாந்தர் ஷ்காஶாந்து । ஶௌரேஸ்ஸௌதர்ஸநேஸ்ஸ்ரீ ததஜதோத்யாதி விந்யாஜதாநம், ப்ராதஸ்த்யாதித்யோராஸ்த தஸிவ ஸ்வதஃ பாதராயாஜ்ஞதேக்ஷ்த ॥ ॥ ௭௨ ॥

மத்⁴யே	நடுவிடத்திலே
வஹ்நாலயஸ்ய	எழுந்தருளியிருக்கிற
சக்ராயுத⁴ஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுடைய
சரணநக²முகோ²தீ³ர்யமாணா யதா³ர்சா	திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்டான ஸித்³த⁴மான ஜ்வாலைகளாலே
வ்யாப்தா	வ்யாப்தங்களாய்
பரிஹஸிதஜ்வாலா ஸம்பூர்ணகோஶா	ஜ்வாலாகலாபஸம்பூர்ணாங்கங்களைப் பரிஹஸித்திரா நின்ற
ப்ரகாஶா	ப்ரகாஶங்களை
ஹரந்தி	ஹரியா நின்றதாய்

(அத²வா)

ஶாரதி³	ஶரத்காலத்தில்
தத்ர தத்ர	அங்குமிங்கும்
ஶுப்⁴ரைரப்⁴ரை: ஶுப்⁴ரைரப்⁴ரை:	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
வ்யாப்தம்	வ்யாப்தமாயும்
ப்ராதஸ்ஸூர்யகரோத்³பா⁴ஸிதம்	உதயகாலத்து ஸூர்யனுடைய கிரணங்களாலே வ்யாப்தமாயுமுள்ள
வ்யோமேவ விராஜமாநம்	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ரதா²ங்க³ம் தேஜ:	திருவாழியினது தேஜஸ்ஸானது
யுஷ்மான் பாது	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ தேஜஸ்ஸுக்கு ஶாரதா³காஶமாய் ஸூர்யோதயகாலத்தை ஸாத்³ருஶ்யமான ஆகாஶத்தோடே ஸாம்யத்தை பேசுகிறார் இதில். அது எங்ஙனேயிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான மேகஜாலங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே ஶுப்⁴ரமான காந்தியையுடையதாயும், ப்ராத:காலஸூர்யனுடைய செஞ்சுடர்ச்சோதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காந்தியையுடையதாயுமிருக்கும்; தேஜஸ்ஸும் அங்ஙனேயிரா நின்றதோ வென்னில்; ஆம்; [மத்⁴யே வஹ்நாலயஸ்ய சக்ராயுத⁴ஸ்ய சரணநக²முகோ²தீ³ர்யமாணா யதா³ர்சா வ்யாப்தா பரிஹஸிதஜ்வாலா

கோஶாந் ப்ரகாஶாந் விஶந்] ஸூர்யத்திலே எழுந்தருளியிராநின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திருநகங்களினின்றும் கிளர்ந்த வெண்சுடர்களும் ஜபாகுஸுமஸத்³ருஶமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும் போது அங்ஙனேயிராநின்றதென்னக் குறையில்லையிறே.

விஶந் என்றது ஸம்விஶந் என்றபடி. வீர்யேண = “வீர்யம் தேஜோ விஶேஷக:” இத்யமர:. சரணஜ்யோதிஸ்ஸை வெண்மையாக உணர்ப்பது கவிஸமயம். [க்ஷதஜை:] “ஸாஸ்ரம் க்ஷதஜம் ஶோணிதம் ரக்தம்” இத்யமர:. க்ஷதஜைரிதியாவத்.

ஸ்ரீவாணீவாக்³த்³ருஶாந்யா விதத⁴தி ப⁴ஜநம் ஶக்தயோ யஸ்ய
தி³க்ஷு, ப்ராஹ வ்யூஹம் யதா³த்³யம் ப்ரத²மம் கு³ணம் பா⁴ரதீ
பாஞ்சராத்ரீ । கோ⁴ரம் ஶாணம் ச தே³ஷ்டும் ப்ரத²யதி
பா³ஹ்யாஷ: ப்ராக்தநா: ப்ராக்³யுகீ³நாஹி:, ஶக்தாநாம் யஸ்ய தே³வ்யோ
தி³ஶது தத³நவா தேக்ஷ்யத்³ருக்ஷதாம் வ: ॥ ॥ ௭௨ ॥

பாஞ்சராத்ரீ பா⁴ரதீ	பாஞ்சராத்ர வாக்கானது
யத்	யாதொரு சக்ரத்தை
ஆத்³யம் வ்யூஹம்	வாஸுதேவாதி ப்ரத²மவ்யூஹமாகவும்
ப்ரத²மம் கு³ணதேவ	ஜ்ஞானமென்கிற ப்ரத²மகு³ணமாகவும்
ப்ராஹ	சொல்லா நின்றதோ,
ஸ்ரீவாணீவாக்³த்³ருஶாந்ய: ஶக்தய:	ஸ்ரீ, வாணீ, வாக், த்³ருஶாநீ என்கிற (வாஸுதேவாதிகளின்) ஶக்திகள்
தி³க்ஷு	கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும்
யஸ்ய	யாதொரு சக்ரத்திற்கு
ப⁴ஜநம் விதத⁴தி	ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

ப்ரோக்தஃ பாரமார்த்யஃ — பாரமார்த்யத்தை [illegible] வெளிப்படுத்துவார்
யஸ்ய ஶௌர்யே — யாதொரு சக்ஷுத்தின் ஶௌர்யத்தில் (இருந்துகொண்டு)
ஸத்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபிஃ — ஸத்துக்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க
கோரம் ஸௌம்யம் ச மூர்த்திம் — பயங்கரமாயும் ஸௌம்யமாயுமுள்ள வடிவை
ப்ரதயதி — வெளிக்காட்டுகின்றதோ,
தத் சக்ஷுஃ — அந்த சக்ஷுஸ்ஸானது
வஃ — உங்களுக்கு
அநவத்யம் ஸாம்ராஜ்யதாம் திஶது — குற்றமற்ற ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கவேணும்.

கக்க [பாஹ்யாந்தராந்தர்யத் (சக்ஷுஃ) ஷாட்குண்யம் வ்யூஹ ஶப்தம் பூர்வம்] ஷாட்குண்யவ்யூஹமாவது "பகவாந் பஹுதா ஸம்பவாமி தேஜோ ரக்ஷணாம் ஹிதாய வை । அநிருத்தாதிரூபேண ப்ரத்யும்நாதிரூபேண ஸங்கர்ஷணாதிரூபேண ச." இத்யாதி ஸம்ப்ரதாயஶாஸ்த்ரங்களாலே சொல்லப்படுகிற வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநி ருத்தரூபேண நிற்கும் நிலை. அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளிலே ஸ்ரீஸுதர்ஶநனையே இந்த வ்யூஹரூபியாகச் சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாஸுதேவாதிகம் சக்ரம் வ்யூஹம் வ்யூஹாதிகம் விதுஃ । ஷட்யோஷதி தாதாத்ம்யம் ப்ரஹ்மஸம் க்ஷேமாவஹஃ ॥" இத்யாதி. இந்த ஶ்லோகத்தில் யஸ்ய பதத்தாலே சக்ஷுந்தானே ஸூசிதமாகிறது. ஸுதர்ஶநமன்றேயென்னில்; சக்ஷுஸ்ஸுதர்ஶநமென்றே தாத்பர்யமிருக்கிறபடி. [யஸ்ய ஶௌர்யே குணம் பூர்வம்] ஜ்ஞாநபலைஶ்வர்யவீர்ய ஶக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஆறு குணங்களுள் ஜ்ஞாநமிறே முதலாவது. அது தான் சக்ஷுவென்று ஸம்ப்ரதாயஸ்தரும் சொல்லுகிறதாய்த்து. இவற்றுள் ஜ்ஞாநத்தை சக்ஷுவாக வைத்து மற்ற குணங்களைத் தைதை அதற்கு ஸம்பந்திகளாகச் சொல்லிவந்த அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையிலே "ஜ்ஞாநஶௌர்யம் ரூபம் ப்ரஹ்மணஃ பர

ரத்ந:। யதா த்வ சக்ரதீர்த்தஸ்நாந: ஸ ஸூர்யாத்ரீ வேஷ்டி ந:" என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையில்லையிறே. இவ்விடத்திலும் அவயவாவயவிநோரபேதோபசார:.

[திக்ஷு ஸ்ரீவாரணாத்ர்யாத்யஸ்தலேஷு யஸ்ய (சக்ரஸ்ய) ஸஜநம் விதயதி.] கீழ்ச்சொன்ன வாஸுதேவாதி சதுர்மூர்த்திகளுடைய ஸக்திகளென்று ஸஹஸ்ராரங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாரணாத்ர்யாதிகள் நால்வரும் ப்ராச்யாதிகளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தமூர்த்தியான ஸ்ரீஸுதர்ஸந க்ஷேத்ரத்தை ஸேவியாநின்றார்கள் என்கிறார். இதற்கு ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரமாணங்கள் கண்டுகொள்வது. [யஸ்ய பத்ம்யோதித: ப்ராக்தந: பார்ஷத: பக்தாநாம் ப்ரார்த்தநாபி: ஸௌம்யம் ஸாந்தம் ச மூர்த்திம் ப்ரயச்சதி] பக்தர்கள் ஸௌம்யஸாந்தமாயுமாகத் திருவாழியாழ்வானுடைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது அவர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கு அநுகுணமாக ஸாந்தமான மூர்த்தியோடே ஸேவை ஸாதிப்பர். "அகாலகாலோபிதவ்யதிகடாடோபவேஷாய" என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே அநிஷ்டநிவாரணத்துக்காக பக்தர்கள் ப்ரார்த்திக்கும்போது "உக்ரம் பஸ்யாக்ஷதேஜஸ்த்ரீகாக்ஷம்" என்கிற பயங்கர ரூபத்தோடே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸுதர்ஸந பார்ஷதனை ஸந்நிதியத்திலே ஸேவியாநின்ற அக்ஷயமானது உங்களுக்கு நிரபாயமான ஐஸ்வர்யத்தை அளிக்கக்கடவது. அக்ஷய்யமாவது, பலபேர்களுக்கு ப்ரஸாதவாயிருக்கை. இதனை வேண்டுவாருமுண்டிறே. (௭௩)

ரக்ஷ:பக்ஷேண ரக்ஷந் க்ஷததபரிகரணம் அக்ஷ்யபேக்ஷ்ய
பாஜள, அக்ஷீணக்ஷீயமாணாம் வஸுமதி நஹோஜ வஜ்ரஸிக்ஷாநவே
க்ஷ। நிக்ஷிப்ய க்ஷிப்ரமக்ஷய்யக்ஷயதி ஜகதி யஜ்ஞதக்ஷதாம் திவ்ய
தேஹதே:, அக்ஷாபாபக்ஷபாம் தக் க்ஷபயது ஸகதாபக்ஷஜிஷ்ணு
க்ஷபக்ஷு ॥ ॥ ௭௪ ॥

ஸமரே — போர்க்களத்திலே [பட்டு
ரக்ஷோவ்யூஹக்ஷதம் — ராக்ஷஸஸைந்யத்தாலே நலியப்
த்ரபாவநம்ரம் — வெட்கம் தோன்றநின்ற
ஸுரஸைந்யம் — தேவஸைந்யத்தை
ரக்ஷத் — ரக்ஷியாநிற்கிற
யத் — யாதொரு ஸைந்யமானது
வஜ்ராப்யாஸநிவ்ருத்த — வஜ்ராயுதப் பயிற்சி வேண்டாத,
வஸதேர் நாகராஜ — இந்த்ரனுடைய ஸௌதத்திலே
ஸம்ருத்தாநாம் ஸ்ரீணாம் ப்ரவ்ருத்திம் நிர்வ்ருத்திம் — மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வத்தைச் சடக்கென ஸம்பாதித்து
தனது வல்லமையை
உக்தாம் ஜகதி ஸம்ப்ரக்ஷயதி — உலகத்திலே ஸஷ்டமாகக் காட்டுகின்றதோ

தத் — அப்படிப்பட்ட
ஸஞ்ஜிதேந்த்ரியாணாம் — ஜிதேந்த்ரியர்களுக்கு ப்ரியமான
ஸ்ரீவைஷ்ணவம் ஸைந்யம் — ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸைந்யமானது
யுஷ்மாகம் — உங்களுடைய [மையை
ஸம்ருத்தாம் ஸம்பதாம் — குறைவின்றி வளர்கின்ற பொருள்
க்ஷபயது — போக்கடிக்கவேணும்.

ஃ ஃ ஃ [யத் (ஸைந்யம்) ஸமரே ரக்ஷோவ்யூஹக்ஷதம் (க்ஷதஹர்ஷம்) த்ரபாவநம்ரம் ஸுரஸைந்யம் ரக்ஷத்] போர்க்களத்தில் ராக்ஷஸஸைந்யத்தாலே உபத்ரவிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து நின்ற தேவஸைந்யத்தை ரக்ஷியா நிற்குமாய்த்து ஸைந்யம். [வஜ்ராப்யாஸநிவ்ருத்தவஸதேர் நாகராஜ ஸம்ருத்தாநாம் ஸ்ரீணாம் ப்ரவ்ருத்திம் நிர்வ்ருத்திம் (ஸ்வகீயாம்) உக்தாம் ஜகதி ஸம்ப்ரக்ஷயதி.] 'தேவேந்த்ரன் வஜ்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கவேண்டிய முறைகளை அப்யஸிக்கத் தேவையில்லை' யென்னும்படி வஜ்ரப்ரயோகத்தாலாக வேண்டிய காரியங்களை ஸைந்யந்தானே நிர்வஹிக்கையாலே, வஜ்ரசிக்ஷையைப் பயில விரும்பாத அந்த இந்திரனுடைய ஸௌதத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயலக்ஷ்மியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலேஸ்வஸைந்யப்ரதாபத்தை உலகத்தில்

ப்ரத்யக்ஷவிஷயமாகுகின்றதாம் சக்ஷுஸ். [சக்ஷுர்க்ராஹ்யம்] சக்ஷு ஒன்று இந்த்ரியவாசகம். இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார் ஜிதேந்த்ரியர்களெனப்படுகிற ஸநகஸநந்தநாதிகள்; அவர்களுக்கு அக்ஷமென்றது அக்ஷ்யமென்றபடி. "அக்ஷம் அக்ஷ்யம் ஸமாக்யம்" உதாஹரணம். "ஸநகஸநந்தநாத்யக்ஷித" என்றாரிறே தேசிகனும். இப்படிப்பட்ட சக்ஷுமானது [ஸததம் சக்ஷாரம் சக்ஷாரம் க்ஷயகம்,] சக்ஷமையாவது க்ஷமை. பிறர் பிழைக்கும் பொறுமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஔஷதமில்லாத வ்யாதியாயிறேயிருப்பது. "யேஷு க்ஷாமயாநயாம் விஸ்வதோஷா வஹாரிணா। நமஸ்கரீஸ்வரேணாபி நிரவசேஷநவஷிக்தம்॥" [ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயே] என்றிறே க்ஷமையின் பேச்சு. "ஆவாதமாதிரேயாநுவிஜஹாக்ஷமா" என்று ப்ராயச்சித்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாதியிறே இது. இப்படிப்பட்ட க்ஷமையையானது ஸ்ரீஸாத்விகஸந்தபாக்ஷத்தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆஸாஸிக்கிறார். [சக்ஷார்] க்ருஸமாயிருப்பது க்ஷாமமெனப்படும். சக்ருஸமானது சக்ஷாமம்; அதிகமான என்றபடி.

சதுஷ்கவிசேஷம்.

சக்ஷவணந்தவநங்களான இப்பதின்மூன்று ஸ்லோகங்களிலும் சக்ஷஸ்வம் நவம்ஸக ஸிம்மமாகவே ப்ரயுக்தமாயிராநின்றது. வாணிநீய லிங்கானுஸாஸநத்தில் நபும்ஸகாதிகாரத்தில் "சக்ஷுரிந்த்ரியே" என்று சொல்லப்பட்டது. "அங்கு இந்த்ரியேகி? ரயாஜ்ஞாதள ஸாமக்ஷம்" என்றார் வ்ருத்திகாரர். ஆகையாலே இந்த்ரியவிஷயத்தில நபும்ஸகலிங்க இங்கு ப்ரயோகித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் ஸங்கிக்க இடமுண்டு. சில கோஸகாரர்கள் ப்ரக்ருதார்த்திலும் நபும்ஸகமென்று நிர்தேஸிக்கக் காண்கிறோம். லிங்கவிஸிஷ்டமென்பதுமொன்றுண்டிறே. (எச)

இதி ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்யவிரசிதே
ஸ்ரீஸாத்விகஸம்ஸ்கவ்யாக்யானே
சக்ஷவணநம் ஸமாப்தம்॥

அத² ஸௌத³ர்ஶநத்⁴யாநம் ஶ்லோக:

ஜ்யோதிஸ்ஸ்பு²ரந்மௌளிமாலீ த்ரிநயநவத³நஷ்ஷோட³ஶோத³க்³ரபா³ஹு:, ப்ரத்யாலீடே⁴ந திஷ்ட²ந் ப்ரணவஶஶத⁴ராதா⁴ரஷட்கோணவர்த்தீ। நிஸ்ஸீம்நா ஸ்வேந தா⁴ம்நா நிகி²லமபி ஜக³த் க்ஷேமவந்நிர்மிமாண:, த்ராயாத் ஸௌத³ர்ஶநோ வ: ப்ரதிப⁴டபருஷ: பௌருஷ: பௌருஷாய ॥ ॥ ௭௫ ॥

ஜ்யோதிஸ்ஸ்பு²ரந்மௌளிமாலீ	சோதிசூழ்ந்தமுடியையுடையராய்
த்ரிநயநவத³ந:	மூன்று கண்களுள்ள முகத்தை யுடையராய்
ஷோட³ஶோத³க்³ரபா³ஹு:	நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை யுடையராய்
ப்ரத்யாலீடே⁴ந திஷ்ட²ந்	இடத்திருவடியை நீட்டி வலத் திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கையாகிற ப்ரத்யாலீடஸ்தி²தியிலே நிற்பவராய்
ப்ரணவஶஶத⁴ராதா⁴ர ஷட்கோணவர்த்தீ	ப்ரணவத்தையும் சந்த்³ரமண்டலத்தையும் ஆதா⁴ரமாகவுடைய ஷட்கோணயந்த்ரத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவராய்
நிஸ்ஸீம்நா	எல்லையில்லாத
ஸ்வேந தா⁴ம்நா	தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிகி²லமபி ஜக³த்	எல்லாவுலகத்தையும்
க்ஷேமவந் நிர்மிமாண:	க்ஷேமமுடையதாம்படி செய்தருள்பவராய்
ப்ரதிப⁴ட பருஷ:	ப்ரதிபக்ஷிகளுக்குக் கொடியவரான
ஸௌத³ர்ஶந: பௌருஷ:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
பௌருஷாய த்ராயாத்	விக்ரமத்தை அளிக்க வேணுமென்கை.

✤ ✤ ✤ ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநாவயவங்களைப் பற்றி வர்ணித்தாராயிற்று. இனிமேல் ஶ்லோகத்ரயம் முடிய அவயவியான ஸ்ரீ ஸுதர்ஶநபுருஷனுடைய வர்ணநமாய்ச் செல்லுகிறது. [ஸௌதர்ஶந: புருஷ: வ: பௌருஷாய ஸஜ்ஜயாஸ்து] திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையாலே உங்களுடைய பௌம்ஸ்யம் நிலைநிறகக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [ஜ்யோதிஶ்சூடாஜடாலி:] ஜ்யோதிஶ்சூடா ஜடாலி:யஸ்ய ஸ:. ஜ்யோதி:புஞ்ஜமாகிற ஊர்த்வாக்ர ஜடைகளையுடைய முடியையுடையவர். [த்ரிநயநவதந:] மூன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுகமுடையவர். [ஷோடஶோத்துங்கபாஹு:] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளையுடையவர். [ப்ரத்யாலீடேந திஷ்டந்] ப்ரத்யாலீடமென்கிற ஸ்திதிவிஶேஷவிஶிஷ்டராய் நிற்பவர். இடதுகாலை முன்புறமாக நீட்டிவைத்து வலதுகாலைப் பின்புறமாகச் சுருக்கிவைத்து நிற்பதொரு ஸ்திதிவிஶேஷத்திற்கு ப்ரத்யாலீடமென்றுபெயர். ‹‹ஸ்யாத் ப்ரத்யாலீடமாலீடமித்யாதி ஸ்தாநபஞ்சகம்›› என்ற அமரகோஶத்தின வ்யாக்யாதாக்கள் ‹‹வாமபாதப்ரஸாரேண தக்ஷிணபாதஸங்கோசஸ்திதி: ப்ரத்யாலீடம்›› என்றுரைத்தார்கள். ஶோபாஷவிம்ஶதியில ‹‹ப்ரத்யாலீடஸ்திதிமததா›› என்று ஸ்ரீதேஶிகனருளிச்செய்ததும இப்பொருளிலேயிறே. [ப்ரணவஶஶயாரயாரஷட்கோணவர்தீ] ‹‹ஷடரசக்ர ப்ரதிஷ்டித!›› என்றார் தேஶிகனும். ப்ரணவத்தையும் சக்ரத்தையும் ஆதாரமாகக்கொண்ட ஷட்கோணத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னே சக்ரத்தை எழுதி அது தன்னிலே ப்ரணவத்தையெழுதி அதன் மேல் ஷட்கோணாகாரமிட்டு அது தன்னிலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரதிஷ்டாபநம பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுதர்ஶந யந்த்ர ஸம்ஸ்தாந விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி. ‹‹சக்ராய:காரி யந்த்ரே ஷட்கே ச தலே நேமேஶ்ச ஸ்திராஜ:›› என்பர் மேலேயும். [நிஸ்ஸீமேநேத்யாதி.] அநவதிகமான தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும வாழ்விக்கவல்லவர்,

"ஸ்வஸ்த்யா" என்று ஶப்தமானபோது 'ஸ்வஸ்திவசனத்தாலே' என்று பொருளாம். [ப்ரதிஷ்டபாரதை:] ப்ரதிஷ்டிதர்களான அஸுரராக்ஷஸர்களுக்கு ஶத்ருர். இப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநபாரதன் உங்களுக்கு ஶம்ஸ்வாஸ்த்யமாகவேணும். மிடுக்கைத்தந்தருளவேணுமென்கை. "பௌரஷம் பௌரஷஸ்யஸ்யாஹ்ராவே ஶக்திர்தேஜஸி" என்று நிர்வசனமாகையாலே தேஜஸ்ஸை அளிக்கவேணுமென்னவுமாம். (௨௫)

வாணீ பௌராணிகீயம் ப்ரதயதி மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் கைடபாரே:, ஶக்திர்யஸ்யேஷ்டதம்ஷ்ட்ராநவநரஶரீர வ்யாபினீ தத்விஹாரே । தத்பூர்வம் யத்தபோயோ நிஶிதமதிநுதாநாரதாத்யைஶ்ச ஶக்த்யா:, தைவீம் வோ மாநுஷீஞ்ச க்ஷிபது ஸ விபதம் சக்ரராஜ: ॥ ௨௬ ॥

பௌராணிகீ வாணீ	புராணவாக்கானது [ஸாத்வதஸம்ஹிதாதிகள்]
யத்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானை
கைடபாரே:	பரமாத்மனுடைய
மஹிதம் ப்ரேக்ஷணம் ப்ரதயதி	சிறந்த ஸங்கல்பமாகத் தெரிவிக்கின்றதோ,
யஸ்ய ஶக்தி:	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ஶக்தியானது
தத்விஹாரே	அந்தஎம்பெருமானுடையவிஹாரத்தில் (அதாவது, அவனுடைய விபவாவதாரங்களில்)
இஷ்டதம்ஷ்ட்ராநவநரஶரீர வ்யாபினீ	பாணமென்னதம்ஷ்ட்ரையென்ன நகமென்ன கோடாலியென்ன இவை முதலானவற்றில் அந்தர் ப்ரவேஶித்திரா நின்றதோ,
நிஶிதமதிபி:	தீக்ஷ்ணபுத்திமான்களான
நாரதாத்யைஶ்ச	நாரதாதிமஹர்ஷிகளாலும்

யத்தத்வ வேதநே சக்தா: நஸர்வே	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் அறிந்துகொள்ள முடியாதோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட சக்ரராஜன்
வ:	உங்களுடைய
உத்ஸாஹ	ஸ்வரூபத்தாலே போக்கிக்கொள்ள முடியாததும்
தைவீம் மாநுஷீம் ச விபதம்	தைவிகமும் மாநுஷமுமான விபத்தை
க்ஷிபது	போக்கவேணும்.

௳ ௳ ௳ [ஸ: சக்ரராஜ: வ: தைவீம் மாநுஷீம் ச விபதம் க்ஷிபது] உங்களுக்கு தைவமூலகமாகவும் மாநுஷமூலகமாகவும் விளைகின்ற விபத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் பௌராணிகீ வாணீ கௌஸ்துபாதே: ஸஹிதம் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ருஷ்டி] எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே புராணங்கள் சொல்லிப்போருவது. "ஸங்கல்ப தைவ பகவாந் தத்வதோ பாவ்யதே யத:" இத்யாதி பல ப்ரமாணங்களுண்டிறே அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில். [ப்ரதி த்யாதி.] ராமாவதாரத்திலே பாணங்களாலும், பரசுராமாவதாரத்திலே தம்ஷ்ட்ரையாலும், நரஸிம்ஹாவதாரத்திலே நகங்களாலும், வாமநவராஹாவதாரத்திலே பரசுவாலும் மற்றும் பல அவதாரங்களிலே பல பல ஆயுதங்களாலும் கார்யங்கள் ஆயிற்றுகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய சக்தி வ்யாபித்திருந்தே கார்யகரமாயிற்றுக் காணீர். வாமநாவதாரத்தில் பவித்ரதர்ப்பத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறினதும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் ஆவேசித்திருந்தே கார்யமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் அநுஸந்திப்பது. "சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சக்கரக்கையன்" என்றவிடத்து மணவாளமாமுனிகளின் வ்யாக்யாநஸ்ரீஸூக்தி காண்க. இந்த்ராதிகளுக்கு வஜ்ராத்யாயுதங்களாலே ஆகிற கா

யத்தும் இவருடைய ஶக்திவ்யாப்யதிகமிறே. இது தோன்ற தவிஷஹ்யஶக்த்யாவென்கிறார்.

[கதம்பரஶக்த்யாதி.] ஸாத்யஶப்தஸ்வரூபதத்த்வத்தை அறிவதற்கு ஸர்வஜ்ஞகல்பர்களான நாரதாதிமஹர்ஷிகளும் வல்லரல்லர். ஸகுணதத்த்வத்தை அறியிலுமறியலாம். இவருடைய தத்த்வமறியவொண்ணாது காணும். "வடாதாரப்ரஜ்ஞாநாநுக்ஷம!" என்றாரிறே தேஶிகனும். (எக)

ப்ரோத்யத்தாராலவாலோத்திதருசிரதலசயஃ ஶ்ராணைஸ்ஸ்பஷ்டரூபாஸ்த்ரஜாதைஃ, ஜ்வாலாபிஃ பல்லவாட்யஃ ப்ரகடிதகுஸுமோ பஹலம் ரோஷைஃ ஸ்புலிங்கைஃ। பாதமூலம் ப்ரபந்நாந் ப்ரக்ருதிமதுரயா ச்சாயயா பாலயந் ஸந், தாபாந் ப்ரஶமயந் ஹேதிஸௌதர்ஶநோ வஃ கல்பவ்ருக்ஷஃ ॥ எஉ ॥

தாராலவாலோத்திதஃ — ப்ரணவமாகிற பாத்தியில் முளைத்ததாயும்

ஶ்ராணைஸ்ஸ்பஷ்டரூபாஸ்த்ரஜாதைஃ ருசிரதலசயஃ — கறுத்த ரூபாஸ்த்ரமந்த்ரங்களாகிற அழகிய இலைகளின் ஸமூஹத்தை உடையதாயும்

ஜ்வாலாபிஃ பல்லவாட்யஃ — ஜ்வாலைகளாகிற தளிர்களையுடையதாயும்

பஹலம் ரோஷைஃ ஸ்புலிங்கைஃ ப்ரகடிதகுஸுமஃ — கூட்டங் கூட்டமாகத் திரண்டு கிளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற புஷ்பங்களை ப்ரகாஶப்படுத்தா நிற்பதாயும்

பாதமூலம் ப்ரபந்நாந் — திருவடி ஸேவத்தையடைந்தவர்களுக்கு (2) மரத்தடியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு

ப்ரக்ருதிமதுரயா ச்சாயயா — இயற்கையாகவே இனிதான நிழலாலே (2) காந்தியாலே

தாபஹ்ருத் — ஸூர்யஸந்தாபத்தைப் போக்குவதாயும் (2) ஸம்ஸாரதாபத்தைப் போக்குவதாயும்

உச்சை: ஸ்கந்தா: — உந்நதமான ஶாகைகளாகிற ஸ்கந்தங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

விஷ்ணோஸ்ஸங்கல்ப வ்ருக்ஷ: — பகவத்ஸங்கல்பமென்கிற திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவ்ருக்ஷமானது

வ: — உங்களுக்கு

அபிமதம் ஃபலம் தத்யாத் வேண்டிய பலனைத்தரவேணும்.

✤ ✤ ✤ எம்பெருமானுடைய ஸங்கல்பம் ஸகலாபீஷ்டப்ரதமாகையாலே அதை ஒரு கல்பவ்ருக்ஷமென்னலாமிறே. அந்த விஷ்ணுஸங்கல்பமும் திருவாழியாழ்வானும் ஏகவ்யக்தியாகையாலே இவரையே கல்பவ்ருக்ஷமாகக்கொண்டு பேசுகிறார். ''விவிதஸங்கல்பகல்பக:'' என்றாரிறே தேஶிகனும். [பத்ரஸ்தாநாமலாவலே] வ்ருக்ஷமானது பாத்தியிலே முளைக்கும். ஸ்ரீஸுதர்ஶநனாகிற வ்ருக்ஷமும் ப்ரணவமாகிற பாத்தியிலே ப்ரதிஷ்டிதம். ''ப்ரணவமயபராயாரஷட்கோணவதீ'' என்றாரிறே கீழே. [ஶ்யாமளைஶ்ஶஸ்த்ரராஜைஶ்ஶாகாபத்ரைஶ்ச யஸ்ய:] கடக்ருபாணாதிகளான கறுத்த ஆயுதங்கள் அழகிய இலைகள் வடித்தாற்போலே யிராநின்றன. [ஜ்வாலாபிஸ்ஸப்ரவாள:] செவ்விய சுடர்கள் செந்தளிர் போன்றன. [பஹுஸம்பேதை: ஸ்ஃபுலிங்கை: ப்ரஸூநஸ்தபகை:] பஹுவாந பஹுவமாக வெளிவருகின்ற தீப்பொறிகள் செவ்விய மலர்கள் அலர்வதொக்கும். [ப்ரஸ்தாநாதித்ராதி.] வ்ருக்ஷமானது தன் ஆஶ்ரிதத்தைப் பற்றினார்க்கு அழகிய நிழலைக் கொடுத்து தாபத்தைத்தணிக்கும்; இவரும் தமது திருவடிகளை பஜிப்பார்க்கு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான ஶ்லாகநீயாலே ஸாம்ஸாரிக தாபங்களைப் போக்கியருளுகிறாரிறே. [உச்சை: ஸ்கந்தா:] ''ப்ரகாண்டோ விடபே ஸ்கந்த: ஸமூஹாஜகரே ததா'' இதி விஶ்வ:. உந்நதமான விடபங்களையுடைத்தாயிருக்கும் வ்ருக்ஷம். தத்ஸ்தாநே ஶாகைகளுள்ளனவாய்த்து இவர்க்கு. ஆக இவ் வகைகளாலே வ்ருக்ஷமென்னத் தக்கவராய் அது தன்னிலும்

ஸர்வதோமுகத்தாலே ஸம்வ்ருத்தமென்னப் பொருந்தினவ ரான திருவாழியாழ்வான் [ஸ: சக்ரராஜ: ஸம்வர்த்தயது] ஸம்வர்த்தநம் செய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (௭௭)

யாத்ருக்ரோசிர்ஜ்வாலாநாம் ஸ்திரயதிவ விஸ்புராயிநாம் ஆதித்யா நாம், ஏகத்ரீபூதாநாம் ஸமூஹம் ஏகஜமிவ பஹுமாநம் ரத்நபாஸாமிவஸம்ருத்தி । அக்நிநாம் ஸம்பாதயேகீக்ருதமிவ ராசிநாம் பாடப பாநோஸ்ஸாராணாம், சங்கந்தே யஸ்ய ரூபம் ஸ ஸவதாத் ஸவ தாம் தேஜஸே சக்ரராஜ: ॥ ॥ ௭௮ ॥

யஸ்ய ரூபம்	யாதொரு திருவாழியாழ்வானுடைய ரூபத்தை
விஸ்புராயிநாம் ஜ்வாலாநாம் யாத்ருக் ஸ்திரயதிவ	நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளிகளின் திரளைப்போலவும்
ஆதித்யாநாம் ஏகத்ரீபூதாநாம் ஸமூஹம் ஏகஜமிவ	ஆதித்யர்களுடைய திரண்ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்
ரத்நபாஸாம் பஹுமாநஸம்ருத்திமிவ	ரத்நங்களின் ஒளிகளினுடைய அளவற்ற ஸம்ருத்தியைப்போலவும்
பாடபபாநோஸ்ஸாராணாம் ராசிநாம் ஏகீக்ருதம் அக்நிஸம்பாதமிவ	பாடபாக்நிகளிற் காட்டிலும் ச்ரேஷ்டமான அக்நிகளுடைய ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராசியைப்போலவும்
சங்கந்தே	(பாகவதர்கள்) சங்கிக்கிறார்களோ
ஸ: சக்ரராஜ:	அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான்
ஸவதாம் தேஜஸே ஸவதாத்	உங்களுக்கு தேஜ:ஸம்ருத்தியை வேணுமென்கை.

✦ ✦ ✦ திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய ரூபத்தை ஸேவித்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் ஏகதேசவைசித்ர்யத்துக்கேற்பப் பலபடியாக உத்ப்ரேக்ஷிப்பர்களாய்த்து. [விஸ்புராயிநாம் ஜ்வாலாநாம் யாத்ருக் ஸ்திரயதிவ] "ஜ்யோதிர்ஜ்வாலாவிராஜித:" ஜகத்ஸ்ருஷ்டே:.

நி. “உத்தம்ஸைஶ்வர்யதேவாணிபலவாஸ்ய” இதிவர்ணிதை:. உத்தம்ஸைஶ்வர்யாந்ருத்தீர்ணி யஸ்ய தத். குடல் குழம்பும்படி பார்க்கும் திருக்கண்களையுடையது. [உத்ப்ருஹ்யாப்ருகுடி] ப்ருகுடியாவது ப்ரூபங்கம். புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை. [ஸாட்டஹாஸம்] அட்டஹாஸத்தோடு கூடியிருக்கும். [கர்ணம்] கர்ணமஸ்யாஸ்தீதி கர்ணம். கணுக்காலுடையதாகும். [ஸ்வம்ஷ்ட்ரம்] கோரப்பற்கள் தோன்றவிருக்கும். [வர்ண ஶ்ரேணீபூர்வநமயூக] மேல் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி ஶத்ருவர்ணநவர்ணிதமான சக்ரங்களையுடைய பாஹுதண்டங்களாலே விளங்காநிக்கும். [அநயஸம்க்ஷோபஶ்லோக்யாஸாரம்] அம்புஜங்களைப்போலே மெல்லியதாயிராநின்ற பட்டுப வீதாம்பரமணிந்த திருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறுத்து மதப்பட்டென்று அம்ஸளங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்துடைகள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [வ்யத்யாஸீநஸ்தாநம்] (கீழ் எழுபத்தைந்தாம் ஶ்லோகத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி) வ்யத்யாஸீநஸந்நிவேஶத்திலேயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது. ஆக இப்படிப்பட்ட ரூபத்தைத திருவாழியாழ்வான் உங்கள் கண்முன்னே தோற்றுவித்து யமபடர்களை வெருட்டி ஓட்டியருளவேணுமென்றதாயிற்று. (௭௯)

சக்ரம் கட்கம் க்ருபாணம் பரஶுஹுதவஹாவங்குஶம் தண்டஶக்தீ, ஶங்கம் கோதண்டபாஶௌ ஹலமுஸலகதாவஜ்ரஶூலாம்ஶ்ச ஹேதீந் । பிப்ராணஸ்ஸவ்யாபஸவ்யைர்புஜதடவிடபைரஸ்த்ராதிபத்யை:, வ்யூஹஸ்தேஜோஹிமாம்ஶோ நரகவிஜயிநாம் ஜ்ரும்பிதாம் ஸம்பதே வ: ॥௮௦॥

சக்ரம் கட்கம் க்ருபாணம் பரஶுஹுதவஹௌ அங்குஶம் தண்டஶக்தீ ஶங்கம் கோதண்டபாஶௌ ஹலமுஸலகதா வஜ்ரஶூலாம்ஶ்ச ஹேதீந்	சக்ராதிஶஸ்த்ராஸ்த்ரங்களான (பதினாறு) ஆயுதங்களை

அதா²ஷ்டபி⁴ரஷ்டபி⁴ர்த்³ருட⁴தராக்³ர தீ³ர்கை⁴ர்தோ³ர்பி⁴: ஸவ்யாபஸவ்யை: தா⁴ரிபி⁴: ஆயுதா⁴னி	ஒப்பற்ற பலத்தாலே ஶத்ருக்களின் கொழுப்பையடக்கின இடத்திருக்கைகளாலும வலத்திருக்கைகளாலும் தாங்காநிற்கிற
நரகவிஜயின: தேஜோராஶிரே நிர்வ்யூஹ:	நரகாஸுர நாஶகனான எம பெருமானுடைய தேஜஸ்ஸெல்லாமென்னுடையதென்று கருதிக்கொண்டிருக்கிற அவதாரமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸம்பதே³	உங்களுடைய ஸம்பத்தின் பொருட்டு
ஜாக³ர்த்து	ஓங்குக.

✢ ✢ ✢ கீழ்ஶ்லோகத்திலே “ஶஸ்த்ராஸ்த்ரவ்யூஹ ஷோட³ஶபு⁴ஜஸ:” என்றதை விவரிக்கிறாரிதில். “ஷோட³ஶ ஶஸ்த்ராஸ்த்ரவாஹ:” என்று கீழே அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானுடைய திருக்கைகள் பதினாறாகையாலே ஒவ்வொரு திருக்கையிலும் ஒவ்வொரு திவ்யாயுதத்தை ஏந்தி நிற்கிறாராய்த்து. வலத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள்; இடத்திருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு ஆயுதங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ தேசிகனருளிச்செய்த அதிகாரஸங்க்ரஹ ப்ரபந்தமுடிவிலே “திகிரிமழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்” என்று தொடங்கி “திகழா வண்ணபரங்கர் தேசென்னமன்னிய திருசுதரிசனர்செய்ய ஈரெண் புயங்களே” என்று முடிக்கப்பட்ட பாசுரம் நோக்கத்தக்கது. அவரருளிச்செய்த ஷோட³ஶாயுத⁴ ஸ்தோத்ரத்திலும் இவ்வாயுதங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

ப்ரத²மபாத³த்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம், ஈட்டி, கத்தி, கோடாலி, ஶதக்⁴நீ, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. த்³விதீய பாத³த்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, வில், கண்ணி, கலப்பை, உலக்கை, கதை, வஜ்ரம், ஶூலம், என்கிற எட்டு ஆயுதங்கள் இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. “ஶூலேஷ்வாதி³ஸ்த்ராம ஆயுதே⁴”

என்றுசேஷிநீகோஶமாகையாலே ஶாஸ்த்ரஶப்தஸ்யார்த்த வாங்மூ ஜ்ஞப்யோர்த:.

[அதாம்ஶபஶஸ்த்ரதாராதிதேவை:] வெறுந்திருக்கைகளே ஶத்ருக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றாயிருக்க ஆயுதா யாயவரிக்ஷிதங்களுமானால் கேட்கவேணுமோ பின்னை? (௮௦)

பீதம் கேஶே பிஶுநாஸ்ருஜ்யபி பயஸ்தே ஸம்ப்ரீதே வ்யாத்தகடாக்ஷம், வஜ்ராய:காரி யஜ்ஞே வபுஷி ச தைத்யே ஜ்ஞேயே ச ஸ்வராக்ஷம் । ஸத்தே வக்த்ரே ச ஹேதிஸ்தபகிதகேஸம் ஜாதவேதோ ஜோதவேதஸ, ஸ்தாநஸ்தாதாய யாதே ஸாரதாரவரி ஷத்தவிதம் தேஜவதம் வ: ॥ ॥ ௮௧ ॥

கேஶே	திருக்குழலிலும்
பிஶுநா: அஸ்ருஜ்யபி	ஶத்ருவின் ரக்தத்திலும்
பீதம்	பொன் வர்ணமாயும் (2) பானம் பண்ணினதாயும்,
பயஸ்தே	வக்ஷத்திலும்
ஸம்ப்ரீதேஷு	ஸுப்ரீதவிஷயத்திலும்
உத்கடாக்ஷம் (2) உக்ர கடாக்ஷம்	அதிமஹீரமான அக்ஷத்தையுடையதாயும் (2) உக்ரமான கடாக்ஷத்தையுடையதாயும்
யஜ்ஞே	யஜ்ஞத்திலும்
வபுஷி ச	திருமேனியிலும்
வஜ்ராய:காரி	கீழே எழுதப்பட்ட வஜ்ரனையுடையதாயும் (2) வஜ்ரனை க்ரஸித்ததாயும்
தைத்யே	ஶத்ருவஜ்ஞநத்திலும்
ஜ்ஞேயே ச	ஸுதர்ஶநபிம்பத்திலும்
ஸ்வர அக்ஷம்	விஜயகோஷத்தை உடையாளமாகவுடையதாயும் (2) ஆணவத்தையுடையாளமாகவுடையதாயும்

ஹஸ்தே	திருக்கையிலும்
வக்த்ரே	திருமுகமண்டலத்திலும்
ஹேதிவ்யாப்தாங்கிதம்	ஆயுதங்களாலும் (2) ஜ்வாலைகளாலும், வ்யாப்தமாயும்
லோசநே	திருக்கண்ணிலும்
ரோமஸு	ஸர்வரோமத்திலும்
அஸமம்	விஶேஷமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்
ஸுரவரவரிஷ்டைஸ்ஸேவிதம்	தேவஶ்ரேஷ்டர்களுடைய திரளால் ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தேஜஸ்தத்	திருவாழியாழ்வானாகிற தேஜ
வ:	உங்களுக்கு [மானது
அஸ்தோகாய பூத்யை	அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	ஆகவேணும்.

*** தாஶ்ருபோஶிதாலங்காரஸ்ரீகியிலே திருவாழியாழ்வானை வர்ணிக்கிறாரிதில். [1. கேஶவீதம், (2) பிவோஸ் ஸுஜ்யவீதம்] (1) "வீதோ மணரோ ஹரிச்ச்ராமஸ:" என்றான் அமரன். பொன்வண்ணமான கேசத்தையுடைய தேவதையென்றபடி. (2) பிவோஸ் ஸுக்ஷ்மகேஷ, வீதமென்றது வர்ணம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த பக்ஷத்தில் அவர்ணிதவ்யாப்தமான வீதஶப்தம் ஸ்த்ரீலிங்கமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; ஸித்தாந்தகளசேஷியில் ஸ்ரீஸூக்தவ்யாக்யையில் "லேதாயிகாரணேச" இத்யாதிஸூத்ர விவரணத்தில் — "கல்யம் ஹஸ்தாப்யாஹரணா இதி । ஹஸ்தஸ்வேதஷாதிகி லேக்யபூர்யோ ஜ்வ:" என்றது இங்கே அநுஸந்தேயம். வீதலேஸ்த்யஸ்ய வீத மென்றாகக்கடவது. "வீதப்ரதிபத்யவஸ்தா:" என்று ப்ரவாஸம்ஶத்திலும் இங்ஙனே ப்ரயோகிக்கப்பட்டது.

[1. ப்ரயவதே (2) ஸம்ஸ்ரிதவ்யாத்டாக்ஷ:] (1) வக்த்ரத்தில் உத்டமான [ஶம்ஹீரமான] அக்ஷத்தையுடையது. (2) ஆஸ்ரிதஜநத்தின்பக்கல் உஹ்லேதகடாக்ஷத்தையுடையது. அத்ர ஸஹம்ஶஶ்ரேஷ:.

[1. யந்த்ர 2 உபகர்ஷிச சந்த்ராய: காரி.] (1) "ப்ரணவ ஸம்புடாக்ஷரஷட்கோணவதீ" என்று கீழே சொன்னபடி சந்த்ரனையெழுதி அதன்மேலே ஸுதர்ஶநயந்த்ராவஸ்தாநமாகையாலே சந்த்ரனை ஸம்பந்தித்த யந்த்ரத்தையுடையதாய்த்து. (2) திவ்யமங்களவிக்ரஹம் தன்னொளியாலே சந்த்ரனைத் திரஸ்கரித்திரா நிற்குமிறே.

[1. உத்கடே 2 லக்ஷணேச ஸ்வாங்கே] (1) உத்கடமாவது ஶத்ருக்களை பஞ்ஜித்தல். அதில் ஸ்வநத்தை [— விஜய ப்ரகாஶகஸிம்ஹநாதத்தை] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும். (2) லக்ஷணமும் ப்ரணவார்ச்சிதமாயிருக்கும். [1. ஹேதே (2) பரிக்ருத ஹேதிஸ்தபக்திதஃ] ஸூர்யமும் ஜ்வாலையும் ஹேதிஸமுதாயமாகையாலே (1) ஸூர்யவிஶிஷ்டஹஸ்தமும் (2) ஜ்வாலாபரிவ்ருத ஶரீரமும் சொல்லிற்றாயிற்று [1 நேத்ர வநே (2) ஶோபநே ச ஸமே.] "த்ரிநயநவதந:" என்று கீழே சொல்லுகையாலே விஷமநேத்ரமாய்த்து. (2) ஶோபநமாவது ப்ரபோதம்; லக்ஷ்யப்ரபோதம் ஒப்பற்றதென்கை. (௮௧)

சித்ராகாரை: ஸ்வாகாரை: மிதஸகலஜகஜ்ஜாகரூகப்ரதாப:, சக்ரம் தந்த்ராந்தரேஷு ப்ரதிதமஹிமகோ மேத்ரதிக்ஷ்வப்ராங்கோ ஸமஸ்தாநாம் தாஶ விஷ்ணோர் விஜயாய சேஷ்ணாம் ஸாதநாநாம், லக்ஷ்மீம் ராஜாஸநஸ்தா வித ரது பவதாம் ஸர்வதோபத்ரவதீ ॥ ௮௨ ॥

சித்ராகாரை: — பலவகைப்பட்ட

ஸ்வாகாரை: — தன்னுடைய ஆகாரங்களாலே (2) பாரதார்ஷர்களாலே

மிதஸகலஜகத் — அளவிடப்பட்ட ஸகலலோகங்களையுடையனும்

ஜாகரூகப்ரதாப: — எப்போதும் விளங்குகின்ற ப்ரதாபத்தையுடையனும்

ப்ரஸம் தந்த்ராண்யாம் ப்ரதிபாதகம் க்ருதாந்தி ஸர்வாந் ப்ராணாந்	ஸாங்கோபாங்கவேதத்தை ப்ரயோஜனமாக ப்ரவர்த்திக்கின்ற க்ருதங்களை வஹிப்பவனும், (2) ரஹஸ்யார்த்தங்களை தந்த்ராண்யமாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொண்டிருக்கிற ஜ்ஞானிகளை வஹிப்பவனும்
வர்ணாஞ் ஸர்வ ஸித்தி ஸதி வர்ணவிஜயஃ	வர்ணங்கள் ஐந்தினும் ஸர்வ விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்
ஷண்ணாம் குணானாம் வாஸ	ஆறு குணங்களுக்கு நிவாஸஸ்தானமானவனும்
ராஜாஸநஸ்தஃ	ராஜ்யத்தை ஸ்வாதீனமாக்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவனும் (2) ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருப்பவனுமான
சக்ரவர்த்தி வாராஹஃ	திருவாழியாழ்வான் (2) சக்ரவர்த்தியானவன்
ஸர்வதாம் லக்ஷ்மீம் விதரது	உங்களுக்குச் செல்வத்தைத் தந்திடுக.

"சக்ரவர்த்தி வாராஹஃ" என்கிற சக்ரவர்த்தி சப்தம் ச்லேஷமாகையாலே அதற்கிணங்க ச்லோகம் முழுதும் ச்லேஷமாய்க் கிடக்கிறது. 'சக்ரே வர்த்தத இதி சக்ரவர்த்தி' என்று வ்யுத்பத்தியாய் திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னவோபாதி 'சக்ரம் வர்த்தயதி- [ராஜ்யம் நிர்வஹதி] ஸ்ரீஸார்வபௌமஸ் சக்ரவர்த்தி' என்று வ்யுத்பத்தியாய் ஸார்வபௌமனையும் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸார்வபௌமனுக்கும் ஒக்கப் பொருந்தும்படி ஆறு விசேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம். [வித்தாகாரை: ஸ்வாகாரைர் லக்ஷணஜாதைர்] திருவாழியாழ்வானுடைய ஸ்வரூபங்களை வர்ணிக்கிற வர்ணன ப்ரகாரமான ப்ரஸ்தாநாதிஷு நீதி சாஸ்த்ரீயங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலலோகவ்யாபியாயிருப்பர். (2) ராஜபக்ஷத்தில், சாரா:— மந்த்ரபாலாஷா:. அவர்கள் காபாலிகாதிரூப ஹேதந பலவகைப்பட்டிருப்பர்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாம ரூக்ஷ்ருதாப:] "ஸத்ருதாப: ப்ருஹஸ்பதேஸ்த்வதேஜ: கோஶஜ்ஞஜ்ஜ" என்ற நீதிகோஶத்தின்படி தேஜஸ்வியாயிருப்பன் அரசன். இவர் ஶத்ருக்களைமிகவும் தபித்துக்கொண்டிருப்பவர். [நீத்ருநிதாம்] ஸாதுஶர்மநீத்ருத்தை நஷிபர்யந்யஸம்ஷி தாதிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே மோதித்துக்கொண்டு நெஞ்சிலே யாதிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ நீதிமாவது மாபக்ஷஷணம். அதை ராஜதந்த்ராநுகூலமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போருமம் நீதிஜ்ஞபாராஷர்களை பஹுமாநியா நிற்பன் அரசன்.

[பஞ்சாஜ்ஞதாதி] ஜாவை, நாபி, நேமி, நாரம், நக்ஷம், என்கிற தனது பஞ்சாவயவங்களின் ஸாமர்த்தியத்தாலே ஶத்ருஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜபக்ஷ, நமீணாமிரமோரவாய:, பாராஷ த்ருவ்யஸம்பத், விநிபாதப்ருதீகார:, தேஶகாலவிபாக:, காயஸித்தி: என்று நஞ்சபஞ்சகம் ஶத்ருஜயஸாதகமாநாஸநேயம். "ஸ்வாமிநோ த்ரியாஸுஹ்ருத்கோஶராஷ்ட்ர துர்கபலாநி ச। ராஜ்யாங்காநி ப்ரக்ருதய: பௌராணாம் ஶ்ரேணயோபி ச॥" என்கிற நீதிகோஶத்தின்படியும், "ஸ்வாம்யமாத்யஸுராஷ்ட்ரம் ச துர்கம் கோஶோ பலம் ஸுஹ்ருத்। பரஸ்பரோபகாரீதம் ஸப்தாங்கம் ராஜ்யமுச்யதே॥" என்ற காமந்தகீயத்தின்படியும் ஏழு அங்கங்களுண்டாகிலும் இப்படி பஞ்சாங்கமநுஷ்டாநமுமொன்றுண்டென்பர். [ஷண்ணாம் குணாநாம் யாம] ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு குணங்களுக்குத் திருவாழியாழ்வான் வாஸஸ்தாநமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸந்திவிக்ரஹயாநாஸந த்வைதீபாவஸம்ஶ்ரயங்களென்னும் ஆறு குணங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். நீதிகோஶவ்யாக்யாநங்க

ளில் (க்ஷத்ரியவர்மம்) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாஸநஸ்த:] "ராஜா ப்ரபௌ க்ஷத்ரியே ந்ருபே" இத்யமர:. "ஶ்ரிய: ஸ்வாமி யஜ்ஞே" என்று கீழ் ஶ்லோகத்திற்சொன்னபடி ஶ்ரேஷ்டாஸநத்திலிருப்பர் இவர். (2) ஸார்வபௌமன் ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பன். [ஏகஸிம்ஹாஸநதா] ஸம்ஸ்தாநமும் ஸமமிறே இருவர்க்கும். (அ௨)

அக்ஷாவ்ருத்தாக்ரஶோபாந்யரவிவரவலத்வஹ்நிஜ்வாலாவ்ருதீநி,
ஜ்வாலாஜாலாவலீபிஸ்ஸ்புடதுடுபடலீபாண்டுதிங்முகாநி ।
சக்ராக்ராக்ராந்தசக்ராவலசரிதகதிஶ்ரீ சக்ரவாளாந்தஶேஷாணி,
அஸ்த்ரக்ராமணீஶஸ்ய ப்ரதத்யு: பவதாம் ப்ரார்த்திதம் ப்ரஸ்ருதாநி ॥ ॥அ௩॥

அக்ஷ ப்ரோவ்ருத்த அக்ர ஶோபாநி	அக்ஷத்தில் சுழலாநின்ற ஶோபாஶிகளையுடையனவும்
அரவிவரவலத் வஹ்நிஜ்வாலாவ்ருதீநி	அரங்களின் சந்துகளில் புரளாநின்ற வஹ்நிஸந்தாயர்களையுடையனவும்
ஜ்வாலாஜாலா அவலீபிஸ்ஸ்புடதுடுபடலீ பாண்டுதிங்முகாநி	ஜ்வாலாஸமூஹங்களாலே வ்யாபிக்கப்பட்டுச் சிதறாநின்ற நக்ஷத்ரராஶிகளாலே வெளுக்கின்ற திங்முகங்களையுடையனவும்
சக்ராக்ராக்ராந்த சக்ராவலசரிதகதிஶ்ரீ சக்ரவாளாந்தஶேஷாணி	சக்ரநேமியால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட சக்ரவாளவர்த்மத்தினால் நடக்கப்பட்ட ஸஞ்சாரத்தினால் ஶ்ரமமடைந்த திருவனந்தாழ்வானையுடையனவுமான
அஸ்த்ரக்ராமணீஶஸ்ய ப்ரஸ்ருதாநி	திருவாழியாழ்வானுடைய ப்ரயாணங்கள்
பவதாம் ப்ரார்த்திதம் ப்ரதத்யு:	உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுக்கக்கடவன.

... திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலைகளை வர்ணிக்கிறரீதியில். ஜ்வாலைகள் ஆகாசங்களிலே சுழன்று வருப; திங்களும் மார்த்தாண்டனும் ஜ்வாலைகளின் இடையே புகுவர்; நக்ஷத்ரராசிகள் ஸ்ரீஸுதர்ஸநஜ்வாலாஜாலங்களாலே ஆவிஷ்கரிக்கப்பட்டு திசைகளிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெண்மை பயக்கும்; வக்ரநேமியானது வக்ரவாமவேகத்தளவும் செல்ல ருக்மாங்கிதத்திருக்கையாலே அந்த மலை நடுங்கி, அதனாலே ஸ்ருஷ்டியும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே ஸ்ரீ படர் பூமியைத் தாங்கிக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமுடைப்பாம்பரையன் நடக்குமென்வருகிறதாவென்று ஸ்துதிக்கிறபன்; இங்ஙனேயாயத்து ஸ்ரீஸுதர்ஸநயாத்ரா விஶேஷமிருக்கும்படி.

ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஸ்து ஸாலேக்ஷ ஸ்ருஷ்ட்யாஞ்ச ஸ்ருஷ்டிணாயக்ஷ: (அஅ)

ஶுப்ராம்ஶு த்யக்தஸ்வஶீலம் ஸ்வர்ணரணாகவர்ணி: வஹ்நிஸ் ஸந்தஹ்யதே ஶக்திஸ்ஸம்பந்நஶக்தி: காஷ்டிஸம்ஸாரஸம் கர்ணயோர: காலோத்ர: । க்ஷணஸ்தணக்ஷணஸ்தீப்ர ஜ்வலந் தந்த யந்த்ர தத்வோத்வாஸ்ஸ்வதஸ்ஸாக்ஷ், த்ருஷ்டாநுஸ்ஸாரஸ்வதேவா ரக்ஷண வர்தி: கர்மணே ஸாதேணாய ॥ ௮௯ ॥

யத்வாஸாத்	யாதொரு திருவாழியாழ்வான் முன்னே
ஶுப்ராம்ஶு	ஶுப்ராம்ஶுவானது
த்யக்தஸ்வஶீலம் பவதி	தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக ஆகிறதோ
ஸ்வர்ண:	மாவட்டியானது
க்ஷணாக வர்ண:	ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ
வஹ்நிஸ்	வஹ்நிவிஶேஷமானது
ஸந்தஹ்யதே	சளைத்துப்போகிறதோ
ஶக்தி:	ஶக்த்யாயுதமானது

ஶாஞ்தஸக்தி: — வெள்கிப்போன ஸக்தியையுடையதாகின்றதோ

காவிஶு — வஜ்ராயுதமானது

அகாஶஞு — அஸஹேயமாகின்றதோ

காொாா: — கோடாலியானது

காணயாா: — கூர்மை மழுங்கப்பெறுகின்றதோ

உணு: — உணாயுதமானது

வுணுகுஶஸ்ரிதஞு: — ஸாயகமாகின்றதோ

யநா: — வில்லானது

தநா — க்ருஶமாகின்றதோ

ஸ: — அப்படிப்பட்ட

ரு ஸகுஶஷாஸ்த்ரஹவு: — எல்லா அஸ்த்ரங்களுடையவும் செருக்கைக்கொள்ளை கொண்ட

ாயவுாணவதி: — திருவாழியாழ்வான்

வ: — உங்களுக்கு

ஶாஹுணாய கஹுணே ஸாகூ — ஸாவகாஶமான கார்யத்தின் பொருட்டு ஆகுக.

*** ப்ரஸித்தமான ஆயுதங்களெல்லாம் திருவாழியின் முன்னே அஸத்ருங்களாகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார். ஶாஞு மானது ஶத்ருஸம்ஹாரஸாமர்த்யமாகிற ஸ்வஸ்வபாவத்தை விட்டது, அங்காரம் ஒளிமழுங்கப் பெற்றது. பட்டாகத்தி என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற வஸ்துமானது இளைத்தொழிந்தது. ஸஷு: ஸாஷ:— காஶ்யம் யஶெஸ்தி விஶஹ:. ஶகூரா யாயமானது வெள்கிநின்றது. "ஸ்ராஷயூஷஸ ஶாஞ்ந:" இத்யர்த:.

"ரு ஸாஶஷாஸ்த்ரஹவு:" இத்யவி வாாெ:. ஶஹு ண: ஸாயநம்—ஶாஹுணு; ஸ்வாநாதஸாயநமான ஸகுஹுங்களில் உங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தியைப் பிறப்பிக்க வேணுமென்று கருத்து. (அச)

க்ஷுண்ணாஜாநேயப்ருந்தம் க்ஷதரதநிகரம் ஸந்நஸாந்நாஹ்ய(வ்ய)வர்க்கம், க்ஷ்வேளாஸம்ரம்பகோஷா கமகமிதகர்வப்ரத்யர்த்திதர்ப்பம் । கல்பயந் ஸாம்பராயம் ரதவரணபதி: ஸ்ரேயஸீம் வ: ஸம்ருத்திம், துஹ்யாம் துக்தாப்திஸாரஸ்யாம் ஸம்யதி ஸேநாந்யநாஸீரநாஸீரவர்த்தீ ॥ ॥அ௬॥

ஸம்யதி ஸேநாந்யநாஸீர நாஸீரவர்த்தீ ஸந்	ஸமரத்தில் ஸேநேந்த்ரனுடைய ஸேநாமுகத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு
க்ஷுண்ணாஜாநேயப்ருந்தம் யதா ததா	பொடிபண்ணப்பட்ட அச்வஸைந்யங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
க்ஷதரதநிகரம் யதா ததா	ஹிம்ஸிதமாக்கப்பட்ட ரதஸைந்யங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படியும்
ஸந்நஸாந்நாஹ்யவர்க்கம் யதா ததா	யுத்தஸந்நத்தர்களான வடாதிகளின் ஸமூஹங்கள் சிதறும்படியாகவும்
க்ஷ்வேளாஸம்ரம்ப கோஷா கமகமித கர்வப்ரத்யர்த்திதர்ப்பம் யதா ததா	ஸிம்ஹநாதஸம்ப்ருக்தங்களென்ன ஜ்யாகோஷங்களென்ன இவற்றாலே சத்ருக்களின் செருக்கு ஒழியும்படியாகவும்
ஸாம்பராயம் கல்பயந்	யுத்தத்தை நடத்தாநிற்கிற
ரதவரணபதி:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
துக்தாப்திஸாரஸ்யாம்	பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
ஸ்ரேயஸீம்	ஸ்ரேஷ்டமுமான
ஸம்ருத்திம்	ஸம்ருத்தியை
துஹ்யாத்	வளரச்செய்திடுக.

* * * திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்திலேயிருந்து ரத கஜ துரக பதாதிகளை ஸம்ஹரிப்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரகாசிக்கிற படியைப் பேசுகிறார். "க்ஷுண்ணாஜாநேயா: க்ஷதீநாஸ்வ்யா:" இத்யா

௫௯. சிறந்த குருதிகளை [ஸந்த்யாஶ்ரமஸ்ய தீர்கம்] ஸஹோட விஶீர்ணாஸ். ஸாம ஸ்வப்ந தீர்க யத்ஸர்வஸ்வீகர்ஸாஸ ஸடர்களின் ஸத்த்வத்தைச் சொல்லுகிறதென்றார் ஸம்ஸ்க்ருத வ்யாக்யாதா. "ஸாமாஸ்யமபி" என்று பாடமென்றும், ஸாமாந்யஶப்தம் குணவிஶேஷவாசியென்றும் சிலர் சொல்லுவர். கோபம் கண்டுகொள்வது. [க்ஷ்வேடாஸம்ரம்பேத்யாதி] "க்ஷ்வேடாதி ஸிம்ஹநாதஸ்யாஸ" இத்யர்த:. திருவாழியாழ்வான் போர்க்களத்தில் செய்யும் ஸிம்ஹநாதஸம்ரம்பங்களைச் சொல்லுகிறது. ஹேலாகேளிக்ரமாவது — ஸ்வைர விஹாரங்கள். ரமணரஸமுத்தம், ஸமயநமஸ்காரஸந்த்யாதிகளான விளையாடல்களைச் சொல்லுகிறது

பரிவர்த்தீவர்ணாஸ்— கவசராஸ; "பரிவர்த்தேஷ வாஸராஜிஷ:" இத்யர்த:. க்ருஷ்ணஸ்யஸ்யா— ஶ்ரேயஸீ, உத்யா ஶ்ரேஷ்டிவ ஸாஸ யஸ்யாஸ்யா. கீர்த்தியை வெண்ணிறமாக வர்ணிப்பது கவிஸமயமிறே. [ஸபவிவஶேத்யாதி.] ஶத்ருஸம்பவிஷ்வலாய் இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய ஸேநாதிபத்திலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு கார்யங்கள் செய்தருள்வராய்த்து. (அடு)

ஶ்ரீமத்ஶ்ரோத்ரியஶாலிஹ்ருதய ஸஹ்யாணரஸவேதாநிகேத வைநதேய, விஶ்வாமித்ராதி யக்ஷ: ப்ரயோஜநாதி ஸபா வதாம்ஶோநந ஸத்வா । நிஜீக்ருத்ய ப்ரக்ருதீகம் நிரவதிகவர ஜாஹ்நிகாஶ்வயநம், பஶ்ய விஶ்வஸ்ய தாஶ்வாநு ப்ரயுபத ஸவிதா ஹேதிநிஷ்ருதாநாஜஸ்ய.॥ ॥அசு॥

ஶ்ரீமத்ஸத் தோஸ்யாவிகோவி ப்ரஸாரணாரஸஸ உதாநிகே } பிறர்க்குத்தீங்கிழைக்கின்ற ஸஜவத்தையுடையனான கோவி யென்பவனுடைய ஹ்ருதய ஸாரங்களாலே விசேஷமாகச் செய்யப்பட்ட

வைநதேய — பெரிய திருவடி

த்ராக்வித்ராவிதே ஸதி	கடுக ஓடிப்போனவளவில்
ப்ரதநாஜௌ	போர்க்களத்தில்
பராவர்தமாநேந	மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற
ஶௌரிணா	எம்பெருமானாலே
ப்ரயுக்தஸ்ஸந்	ப்ரயோகிக்கப்பட்டு
நிரவதிகபரஹாஸ்திகாஶ்வீயரத்யம்	அளவில்லாமல் திரிகின்ற கஜ துரக ரத ஸமூஹங்களையுடைத்தான
ப்ரத்யநீகம்	ப்ரதிபக்ஷஸைந்யத்தை
நிஜித்ய	வென்று கொன்று
விஶ்வஸ்ய பத்ரம் தாஶ்வாந்	உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த
ஸுதர்ஶநாக்யஸ்ய ஹேதி:	ஸுதர்ஶநாக்யமான திருவாழி[யாழ்வான்
பவத:	உங்களை
ப்ரதயது	யஶஸ்விகளாகச் செய்திடுக.

❖ ❖ ❖ உத்தரஸ்ரீராமாயணத்தில் ஏழாவது ஸர்க்கத்தில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமஸுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரியதிருவடியை கதையாலேயடித்துத் துரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. "கதயாபிஹதஸ்தேந மாலிநா கருடோ ப்ருஶம் । ரணாத்பராங்முகம் தேவம் க்ருதவாந் வேதநாதுர: ॥ பராங்முகே க்ருதே தேவே மாலிநா கருடேந வை । உததிஷ்டந் மஹாந் ஶப்தோ ரக்ஷஸாமபிநர்தாம் । ரக்ஷஸாம் ரவதாம் ராவம் ஶ்ருத்வா ஹரிஹயாநுஜ: । திர்யகாஸ்தாய ஸங்க்ருத்த: பக்ஷீஶே ஸ மஹாந் ஹரி: । பராங்முகோப்யுத்ஸஸர்ஜ மாலேஶ்சக்ரம் ஜிகாம்ஸயா । காலசக்ரநிபம் சக்ரம் மாலேஶ்ஶீர்ஷமபாதயத் ॥" இத்யாதி.

[நிரவதிகபரேத்யாதி] ஹஸ்திநாம் ஸமூஹ: ஹாஸ்திகம். அஶ்வாநாம் ஸமூஹ: ஆஶ்வீயம். ரதாநாம் ஸமூஹ: ரத்யம் - இதி தத்திதப்ரத்யயா:. தாஶ்வாநிதி க்வஸுந்நிபாத:. தத்தவாநித்யர்த:.

(அகூ)

நந்திந்யாஸ்கந்தஸஹாயே மக்நே கணபதௌ வ்யாகுலே
பாஹுலேயே, ருத்ரே ஜ்ரும்பித்ருக்ணே ப்ரத்யர்த்திஷு
ப்ராயஸ்த்ரஸ்தேஷு ப்ராயேஷு । உத்க்ருத்யாஜௌ பலிஷ்டம் பலிஜபுஜ
வநம் யோ ததாவாதிபிக்ஷோ:, பிக்ஷாம் தத்ப்ராணரூபாம் ஸ
வஸ் ஸகல்மஷம் க்ருஷ்ணஹேதி: க்ஷிணோது ॥ ௮௭ ॥

ஆஜௌ	பாணாஸுரயுத்தத்திலே
நந்திநி ஸ்கந்தஸஹாயே ஸதி	நந்தியானவன் ஸ்கந்தஸஹாயனானவளவில்
கணபதௌ மக்நே ஸதி	விநாயகன் பின்வாங்கினவளவில்
பாஹுலேயே வ்யாகுலே ஸதி	ஸுப்ரஹ்மண்யன் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் கலங்கிநின்றவளவில்
ருத்ரே ஜ்ரும்பித்ருக்ணே ஸதி	ருத்ரனென்பவன் ஜயத்தாலே ஸ்தப்தனானவளவில்
(கிம்பஹுநா?)	
ப்ரத்யர்த்திஷு	(ஸுரதாநவர) ப்ரத்யநீகங்களெல்லாம்
ப்ராயம் ப்ராப்தத்ராஸம் ஸத்ஸு	த்ராஸமடைந்தவளவில்
ய:	யாவனொரு திருவாழியாழ்வான்
பலிஷ்டம் பலிஜபுஜவநம் உத்க்ருத்ய	வலிதான வாணனாயிரந்தோள்களைத் துணித்து
தத்ப்ராணரூபாம் பிக்ஷாம்	அந்த வாணனுடைய ப்ராணனாகிற பிக்ஷையை
ஆதிபிக்ஷோ: ததௌ	சிவபிரானுக்குக் கொடுத்தாரோ
ஸ: க்ருஷ்ணஹேதி:	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வஸ் ஸகல்மஷம் க்ஷிணோது	உங்களுடைய தீமைகளைத் தொலைத்திடுக.

✤ ✤ ✤ வாணனாயிரந்தோள் துணித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறார். மஹாபலிஸந்ததியில் பிறந்தவனான பாணாஸுரன் ஒருகாலத்தில் ஶிவனுடைய நடனத்தைக்கண்டு அதற்குத் தகுதி

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்ட, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மதிளையும் அளவிறந்த வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸபரிவாரனாய்க் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருத்தல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த பாணாஸுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷையென்பவள் ஒருநாள் ஒரு புருஷனோடு தான் கூடியதாகக் கனாக்கண்டு முன் பார்வதி அருளியிருந்தபடி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான சித்ரலேகைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் க்ருஷ்ணனுடைய பௌத்ரனும் ப்ரத்யும்நனுடைய புத்ரனுமாகிய அநிருத்தன் என்றறிந்துகொண்டு 'அவனை ஸஹிக்கைக்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அத்தோழியைவேண்ட அவள் தன் யோகவித்யாபலத்தால் த்வாரகைக்குச்சென்று அநிருத்தாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து அந்தஃபுரத்திலே விட அவனோடு போகங்களை அநுபவித்துவர, இச்செய்தியைக் காவலாளராலறிந்த பாணாஸுரன் தன் ஸேனையுடன் அநிருத்தனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டிப்போட்டிருக்க, த்வாரகையிலே அநிருத்தனைக் காணாமல் யாதவர்களெல்லாரும் கலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாரதர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்மரிக்க, உடனே வந்துநின்ற கருடாழ்வான் தோளின்மேலேறிக் கொண்டு பலராமாதிகளோடுகூட பாணபுரமாகிய சோணிதபுரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டணத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த சிவனுடைய ப்ரமதகணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களையெல்லாம் அழித்து, பின்பு சிவனாலேவப்பட்டதொரு ஜ்வரதேவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஜ்வரத்தையுண்டாக்கி அதனைத் துரத்திவிட்டபின்பு, பாணனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த ராஷ்ட்ரநாயகர்களான அக்நிதேவர் ஐவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து பாண

ஞேடு போர்செய்யத்தொடங்க அவனுக்குப் பக்ஷபாதமாக ருத்ரனும ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலான பரிவாரங்களுடன் வந்து எதிர்த்துப்போரிட, கண்ணன தான் ஜ்ரும்பணாஸ்த்ரத்தைப் ப்ரயோகித்து ருத்ரன் ஒன்றுஞ் செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுக் கொண்டு சோர்வடைந்து போம்படிசெய்து ஸுப்ரஹ்மண்யனையும் கணபதியையும் ஹுங்காரங்களால் ஒறுத்து ஓட்டிப் பின்பு திருவாழியையெடுத்து ப்ரயோகித்து அந்த பாணனுடைய தோள்களை ஆயிரமாயிரமாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயிரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் பரமசிவன் அருகில்வந்து வணங்கிப் பலவாறு ப்ரார்த்தித்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கைகளோடும் உயிரோடும விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொழுது அநிருத்தனுக்கு உஷையைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கதை அறியத் தக்கது.

பாஹுலேய:— ஸுப்ரஹ்மண்ய:; பஹுலாநாம் க்ருத்திகாநாமேவ த்ருத்திக்ருத்ய:. ப்ரேரய:— வத:. [த்ருணாமேவாம் ஹிக்ஷாரோதி ஹிக்ஷோக்ஷ:.] ருத்ரனுடைய ப்ரார்த்தனைக்கு இரங்கி இறை பாணனை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரணே க்ஷுண்ணாஸுர க்ஷோபாக்ஷதாஜோத்தரமௌக்திகோத்கராணி, ஸமுத்ராஸம்பதாராஜ்யப்ரஸ்தானகாலநீகாஸகாணி । ம்ரூர்தா ஹஸ்தஹஸ்தாஸகைராக்ஷம் வேஷ்டிதம் வின்யஸ்து, நிப்ருத்ய ஸ: ப்ரஸாரிதாம் வ்யவமதவிலஸம் ஸம்வஸம் வக்ராராஜ: ॥அஅ॥

ரக்தவாஹ்யக்ஷோபாக்ஷதா ஜோத்தரமௌக்திகோத்கரா } (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட அஸுரர்களின்) ரக்தப்ரவாஹங்களாலே பூசப்பட்ட முத்துக்களோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்

ஸந்த்யாஸக்தோடுதாராஜலத | ஸந்த்யாகாலஸம்பந்தம்பெற்றுச்
ஶபலாகாஶஸங்காஶகாந்தௌ | சிவந்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் கர்புரவர்ணமாகப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த காந்தியையுடையதான
க்ஷாராப்தௌ | பெருங்கடலில்

(ப்ரவேஶித்து)

ஜலசரம் வேதவிக்னம் அஸுரௌகம் | ஜலத்திலேயே திரிவதும் வேதாபஹாரக்ஷமமான அஸுரஸமூஹத்தை
ஸம்ரம்பாரம்பயத்னயா விநிக்னந் | ஸம்ரம்பமான முயற்சியோடுகூடிக் கொலைசெய்தருள்கின்ற
சக்ரராஜ: | திருவாழியாழ்வான்
வ: | உங்களுக்கு
த்ருவமதவிபவம் ஸம்பதௌகம் | நிரபாயமான செல்வத்தை
நிர்விக்னம் யதாயதா | இடையூறின்றி
ப்ரஸூதாம் | அளித்திடுக.

* * * சதுர்முகன் பக்கலிலிருந்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலினுள் மூழ்கிச்சென்ற அஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த படியைப் பேசுகிறார் இதில். [ரக்தேத்யாதி.] கடலினுள்ளே புகுந்து அஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஶரீரத்தில்நின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரக்ததாரைகளானவை அக்கடலிடத்துள்ள முத்துக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த முத்துக்களையும் செந்நிறமாக்கிவிட, அப்படிப்பட்ட முத்துக்களோடேகூடி அலையெறிகின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஸ்தானம் சிவந்தும் அலைகள்வீசும் ஸ்தானம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால் எங்ஙனேயிராநின்றதென்னில் [ஸந்த்யாஸம்ஸக்தேத்யாதி.] ஸந்த்யாராகரஞ்சிதமான நக்ஷத்ரங்களாலும் காளமேகங்களாலும் வ்யாப்தமான ஆகாஶத்தோடொத்த காந்தியையுடையதென்கிறார். ஸமுத்ரஸ்தானே ஆகாஶமும், ஶோணதாமௌக்திகஸ்தானே தாரகைகளும் வீசிஸ்தானே மேகங்களும் ரக்தஸ்தானே ஸந்த்யா

ராமமும் கொள்ளத்தக்கன. சிவப்பும் கறுப்பும் கலந்தவர்ணம் ஶ்யாமமெனப்படும். ஸ்வாபாவிகமான ஆகாஶம் ஸந்த்யாராகரக்த நக்ஷத்ரங்களாலும் மேகங்களாலும் வ்யாப்தமாய் ஶ்யாமவர்ணமாகக் காணப்படுவதுபோல், ஸ்வாபாவிகமான கடகமும் க்ஷத்ரஶரீரஶோணிதரஞ்ஜிதமான முத்துக்களாலும் அலைகளாலும் வ்யாப்தமாய ஶ்யாமவர்ணமாயிருக்கிறபடி "உதய-ஸந்த்யாராகரக்தாப்ரஸந்த்யாநுகாரிணீ: । விஶேஷஶோபாஸம்பந்நா: ஶோபிதவ்யோமஶ: ॥" என்ற பாவ ஶ்லோகத்தை ஒருபுடை ஒத்திருக்கிறது காணும்.

ஹ்ருத்ராகஹ்ருதி என்பதை ஶ்யாமகர்மத்துக்கு விஶேஷணமாக்குவதிலும் ஸக்ரியாஜக்ரியாவிஶேஷணமாக்குவது சிறக்கும். வேதவிதுஷ— வேதத்தைக் கொள்ளைகொண்டவர்களாகையாலே வேதவ்யவஹாரத்துக்கு இடையூறானவர்களென்கிறது.

'ஶௌர்யவ்ருந்தாதே' என்ற பாதத்திலிருந்து ஶௌர்யதர்பமும், 'ஶதவிஶோபே' என்ற பாதத்திலிருந்து ஶௌர்யதர்பமும் விஷயமாயின. "ஶதஶோயோதோஷஷேயோ ஶோபகவஸ்த்ராணாந்த்ரிக்ஷத்ரத்ரி ஸ்ரீத்ரயாதய:" இதி கவிதா. (௮௮)

---

௧. காஶீவிப்லோஷசைத்யக்ஷபணநரகஜயத்வம்ஸஸூர்யச்சாதந க்ராஹச்சேதாதிகாநி த்ரிபுவநவிஜயாவஸ்தாநி க்ருத்யாநி யஸ்யா: । ஸ்ரீபதே கிம் ஶ்ரீஹ்ருதி: ஸநகவிரிஞ்சாதிமாஹேந்த்ரஹிதீ யஜ்ஞீயா:, தேயாச்சக்ரேஶ்வரீ ஸா ஸகலஜநஸுதா ஶ்ரேயஸம் ஶ்ரியம் வ: ॥ ௮௧ ॥

யதீயா:	யாவதொரு திருவாழியாழ்வானுடையவைகளான
காஶீவிப்லோஷ—	காசியைக்கொளுத்தினதென்ன
சைத்யக்ஷபண—	சிசுபாலனைச்சிதைத்ததென்ன
நரகஜயத்வம்ஸ—	நரகாஸுரனை முடித்ததென்ன
ஸூர்யச்சாதந—	ஸூர்யனை மறைத்ததென்ன
க்ராஹச்சேதா—	முதலையைத் துணித்ததென்ன

காஶீசைத்யாதிஜைத்ரயாத்ரா ஸம்பந்தகீர்த்திஶ்லோகா:	டாலியை முடித்ததென்ன இவை முதலான ஜயயாத்ரைகளுடைய கீர்த்திச்லோகங்கள்
கநககிரிகுஹாகேஹிநீபி:	மேருமலையின் முழைஞ்சுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிந்நரீபி:	கிந்நரஸ்த்ரீகளாலே
கீயந்தே	பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: ஹேதிதேவேஶ:	அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸகலபுவநஶ்லாகநீயாம் ஶ்ரியம் தேயாத்	ஸகலலோகங்களாலும் புகழத்தக்க ஸம்பத்தைத்தந்தருள்க.

✣ ✣ ✣ திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறோமிதில். காஶீதஹநமையாவது — தன்னையே வாஸுதேவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு அஹங்கரித்திருந்த பௌண்ட்ரகனைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ருஷ்ணனையும் மற்றும் யாதவர்களையும த்வாரகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கல்பித்து ஒருபிசாசத்தை ஸ்ருஷ்டித்து ஏவவிட்டான்; அது த்வாரகைக்கு வந்து ஜனங்களை பாதிக்கத்தொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை ப்ரயோகிக்க அப்பிசாசத்தைத் துரத்திக்கொண்டு காஶியளவும்போய் அதையும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த ஜனங்களையும் அந்த காஶீபட்டணத்தையும் நீறாக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்பக்கல்வந்துசேர்ந்ததென்பதாம்

சைத்யக்ஷபணமாவது சேதிதேசாதிபதியான சிசுபாலனுடைய தலையைத்துணித்தது. இந்த்ரப்ரஸ்தநகரத்தில் நடந்த ராஜஸூயயாகத்தில் யுதிஷ்டிரனால் கண்ணபிரானுக்கு அக்ரபூஜை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு சிசுபாலன் அளவிறந்த துர்பாஷணங்களைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால் திருவாழிகொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தனன்.

தரணீஜத்வம்ஸமாவது நரகாஸுரவதம். எம்பெருமான் வராஹாவதாரஞ்செய்தருளி ப்ருதிவியைக் கோட்டால் குத்தியெடுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸ்பர்சத்தால் ப்ருதிவிப்பிராட்டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் தரணீஜனெனப்பட்டான். அஸமயத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் ஆஸுரத்தன்மைபூண்டவனாயினன். இவன் ப்ராக்ஜ்யோதிஷமென்னும் பட்டணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல ப்ராணிகளையும் நலிந்து தேவ ஸித்த கந்தர்வாதிகளுடைய கன்னிகைகளையும் ராஜகன்னிகைகளையும் பலாத்காரமாய் அபஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம் புணர்வதாகக் கருதி தன் மாளிகையிற் சிறைவைத்து வருணனது குடையையும் மந்தரகிரிசிகரமான ரத்நபர்வதத்தையும் தேவமாதாவான அதிதிதேவியின் குண்டலங்களையும் கவர்ந்துபோனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதயானையையும் அடித்துக்கொண்டுபோக ஸமயம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறையிட்ட இந்த்ரனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய திருவடியை வரவழைத்து ஸத்யபாமையுடனே ஏறி அங்குச் சென்று திருவாழியை ப்ரயோகித்து நரகாஸுரனை ஸபரிவாரனாகக் கொன்றொழித்தனன்.

ஸத்யபாமாவிவாஹகதையைக் கீழ் பதினெட்டாம் ச்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க. முதலைதுணித்தகதை ஸுப்ரஸித்தம். மாலிக்ருந்தநகதை கீழ் எண்பத்தாறும் ச்லோகத்தில் விரித்தோமே. "சீமாலிகனவனோடு தோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய்" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலிகவ்ருத்தாந்தத்தை மாலிக்ருந்தநமென்பதாலே கூறுவதாகக்கொள்வாருமுண்டு.

மேருகிரிகுஹாநிவாஸிநிகளான கிந்நரிகள் ஸ்ரீஸுதர்சநவிஜயவ்ருத்தங்களைத் தம் தம கின்னரங்களில் இட்டுப் பாடுவர்களாய்த்து ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே. (அகூ)

நாநாவர்ணாந் விப்ராஜயந் விரசிதஸமவநஜந்நாஹமாநாந்
விக்ரஹாந் யஃ, அஷ்டாஸ்வஷ்டாஸு தைத்யஸ்த்ரீகண்டஸூத்ரச்சிதஷ்டே । ஆதாராதிஸஹஸ்ராராவதிஷு வஸதி
யஃ புருஷஃ ஸ வஃ க்ஷேப்யாத், வ்யத்யயேப்யஃ உஜ்ஜிதஸந்தே
ப்யஃ உபஹிதம் அபஹித்யபாயம் ஸாத்வதவஸதிஃ ॥ ௧௦ ॥

யஃ புருஷஃ	யாவனொரு ஸுதர்ஶநபுருஷன்
தைத்ய ஸ்த்ரீகண்டஸூத்ரச்சிதஷ்டே	அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்ட கண்டஸூத்ரிகளைத் துடைத்த
ஆதாராதி ஸஹஸ்ராராவதிஷு	ஆதாரசக்ரம் முதலாக ஸஹஸ்ரார சக்ரம் வரையிலுள்ள
அஷ்டாஸு சக்ரேஷு	எட்டு சக்ரங்களில்
நாநாவர்ணாந்	பலவர்ணங்களையுடையனவும்
விரசிதஸமவநஜந்நாஹமாநாந்	யோகங்களை ஸந்நாஹிப்பவைகளுமான
விக்ரஹாந்	திருமேனிகளை
விப்ராஜயந்	ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுகொண்டு
வஸதி	எழுந்தருளியிருக்கிறாரோ
ஸாத்வதவஸதிஃ ஸஃ	ஸாத்விகர்கள் பக்கல் வஸிப்பவருமான அத்திருவாழியாழ்வான்
வஃ	உங்களுக்கு
உஜ்ஜிதஸந்தேப்யஃ வ்யத்யயேப்யஃ	ஸந்தாபஜந்யமான தப்பு வழிகளாலே
உபஹிதம்	நேர்ந்திருக்கிற
அபஹித்யபாயம்	ஆபத்தைஸ்ஸை
க்ஷேப்யாத்	வர்ஜித்தருளவேணும்.

+ + + அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே— எட்டு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை, ஆறு சக்ரங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான பல ஸந்நிவேஶங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே விஸ்தரேண கண்டுகொள்வது. உபதேஶைகலப்யமான ரஹஸ்யார்த்த விஶேஷங்களை ஸ்பஷ்டமாக எடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றேம். [ஸுதாராஸ ஸணாரேராவயிஷ்ட ஸஷ்டாவஸவ செஷ்ட] பூயிவக்ரம் பூணவக்ரமென்றும் ஸஷ்டிவக்ரம் ரேதக்ராவக்ரமென்றும் ஸம்ஹிதைகளும். ஸணாரேரைபாவது ஸுதரேதுகை. இந்த ஸஷ்டவக்ரங்களும் ஸவாரர்களொழித்து தக்திகளை வியவைகளாக்கினமைதோற்ற ரேஷ்டாவஸர வமெதர்ழி விசேஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் கவரியிஸ்ருவது ஸளரேஜ்யஸ்ஷணமிறே. இந்த ஸஷ்டவக்ரங்களிலும் ரோகா நாஷ்ஹாயதமாக நீலரீதாஷ்வணயாஸங்களான திருமேனிகளைப்வரிஹித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம் திருவாழியாழ்வான்.

[ஸயாஸவதீ] நவிஷ்டதெ யாஸம் (தரே:) மெபஷாம் தெ ஸயாஸுரா:—நிகரேலா: ஸாகவிகா:; செதஷ வதாதெ என்றுப் ஸாகவிகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. ‘ஸயவா ஸயாந:(ரேமாவஸ) ஸஜெவ கதெ’ என்றுய், வாநஸரேமத்துக்கு எட்டாதவர்என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்வான் [உஙிதஸெக: வஷ்யெ: வ: உவஷிதம் ஸவஷியாஸம் ஷெயாஸ] ரஜஸரே: பூவாரங்களான ஷாரேரமங்களாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற ஸுஜாதரேஸ்ஸை வணிக்கவேணும். “ஷோ— ஸவவணநெ” என்கிற யாதவில் ஷிஜ ரவம் ஷெயாஷிதி. [வஷ்யெ:] “வஷ்யொஷாரெயாவியை: கஷ்யாகாவயஸரே:” ஐதரேர:. விராஜ: ஸயா— வஷ்ய:. உஙிதம் (நிரஸம்) ஸகம் யெஷாஸெக:—ஸகமணகாயாரெமாமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக் கொண்ட ஸஜ்ஞாநாயகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றுராயிற்று.

ஆதிமஸஷ ஷொஷமாஷ பூஷ்கிவ ஷயாஷஜஷவி திஹிரேஷிதிஹெஷெ:, காமாஷெ வக்ஷெ பூகுதிக விஸவ: வஸக்ஷ்தாநரவெ! ஸயாநாரேயிதாநாரேஹ ரஹாவியம் நிஷ்யவெ வீஷயவெ:, கவவாணா ஹஸ வமம் காஸஷிநரேவதாஷாயாயமாரேணீவ: ॥ ॥கககா॥

காராத்யே வக்ரஷட்கே	காரவக்ரம் முதலிய ஆறு வக்ரங்களில்
ஸங்க்ருத்யாநாம்நிவம் யதாயதா	உக்திஸித்திஸம்ஸார நிருஹார நாமஹங்களாகிற ஐந்து வ்யாபாரங்களுக்குத் தகுதியாக
த்ரிம்ஸஷ்ஷோடஸாஷ்ட ப்ரஸ்ருதிவ்யஸ்தமந்த்ர ஸஹஸ்ரதீப்திஃ	முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு முதலிய (எண்களிலே அமைந்த) பெரிய மந்த்ரங்களின் ப்ரகாசத்தையுடைய
ப்ருதிவ்யாதிபேதைஃ ப்ரகடிதவிபவஃ	விக்ரஹவிசேஷங்களாலே ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட ஸௌசீலத்தையுடையவரும்
அகிலம் மந்த்ரவர்க்கம் அர்த்திதார்த்தப்ரதாநாத் நிர்விக்நம் நித்யம் அபிமதஃ ஸாதநம் காமிநாம் காரயந்	எல்லா மந்த்ரஜனங்களையும் (அவரவர்கள்) வேண்டின பொருள்களைக் கடுகக்கொடுப்பதனாலே நாடோறும் க்ஷேமமுடையவர்களாகச் செய்பவருமான
சக்ரராஜாக்ரணீஃ	திருவாழியாழ்வான்
வஃ அவதாத்	உங்களைக் காத்தருள்க.

+ + + [காராத்யே வக்ரஷட்கே] அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில்— "ததஸ்ஸக்திமயம் ஸ்வாந்தம் ஜகஜ்ஜநநவாஹநம்। வக்த்ராந்தரைர்நிபத்தம் காரம் ப்ரயத்நஃ ஸ்ருணு॥ ஸ்ரீநாஸிகாஸ்யம் ஷண்ணாம் வக்த்ராணாம் ஷக்த்வேயம்। ஸம்வத்ஸரமயம் யதக் (1) காரவக்த்ரேதிஸ்ருஷ்டம் தத்ஸ்வைவதத்தே நித்யம் வேதநா வேதநாத்மகம்। வாமேவதத்யதே தேவஸேநாவக்த்ராந்தரே வ்யக்தம்॥ அரம் த(2) த்வாதஸம் வக்த்ரம் வாதாஷா யேந யா யத்தே। (3) வக்த்ரம் த்ரிம்ஸத்தமம் ப்ரோக்தம் ஸக்திஸ்தா யேநயா யத்தே। (4) வக்த்ர ஷோடஸாதிப்யாந்தம் வாஸ்யிஸ்தா யேநயாயத்தே॥ அஷ்டாமம் (5) தத்ஸம்வக்த்ரம் ஷோடஸாகாரவஸ்தா யாரகம்॥ அவ்யக்தாதிவிசேஷாந்தைஃ ஸர்வைவாரவசேவ்ருதம்॥

சதுர்விம்ஶதிஸம்வ்யூஹைஶ்ச: ஸுதர்ஶநாத்மநோ ஜய: | (6)
ஜகச்சக்ரஸ்திதிவ்யாஜம் தச்சக்ரம் ப்ராப்யதே ஸ்வயம் ||” என்று ஷட்சக்ராதி ஜகச்சக்ராத்மகமாக சக்ரஷட்கம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் சக்ரஷாட்வித்யமுண்டு:—“ஷடரம் காலசக்ரம் தத் ஸகாரேணாபிதீயதே | ஏகாரம் ஸைவ தம் சக்ரம் த்ர்யரம் தத்வாயுரூபகம் || த்ர்யரம் தேஜஸ்ஸமா வ்யாதகோவ்யம் சதுரரம் ஜலே || ஸஹஸ்ரம் ஸாரயுதம் சக்ரம் ப்ருதிவீ பிதீயதே ||” இத்யுக்தப்ரகாரேண;—ஷடரம் காலசக்ரம், ஸஹஸ்ரம் ப்ருதிவீசக்ரம், சதுரரம் ஜலசக்ரம், த்ர்யரம் தேஜஶ்சக்ரம், த்வ்யரம் வாயுசக்ரம், ஏகாரம் ஆகாஶசக்ரமிதி ||

ஆக இந்த ஆறுசக்ரங்களிலும் உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரநிக்ரஹாநுக்ரஹாதிகளான ஐந்து தொழில்களுக்குத்தகுதியாக முப்பத்திரண்டு புஜங்களோடும் பதினாறு புஜங்களோடும் எட்டு புஜங்களோடும் நான்கு புஜங்களோடும் இரண்டு புஜங்களோடுங்கூடின திருமேனிகளைப் பரிக்ரஹித்து எழுந்தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙனே பல திருக்கைகள் கொண்டது பக்தஜநங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை யதேஷ்டமாக அருளுகைக்காக என்னுமிடத்தை உத்தரார்த்தத்தால் வெளியிடுகிறார். “நிகிலமிஷ்டதேவ:” என்றவிடத்தில் இஷ்டஶப்தார்த்தமும் காமிதேவர்; மேல் இஷ்டதேவ: என்றது பூஜாதேவ: என்றபடி. (கக)

கோணே கோணேப்ரஸ்ருத்வரஜ்வல கலிதஸ்ஸ ஷட்கோணே ஷட்ஸ்ரோல்லாஸிதஶோபே, ஸ்ரீவாணீபத்மஜாதிப்ரஹிதயதி விஷ்ணு ஸத: ஶக்திபி: கேஶவாத்யை: | தாராஞ்ச ஸப்தபாராத்மக ப்ரஹ்ம சரணமஹாஶாஸ்த்ரவ்யாஹ்ருதாஸ, யஞ்சே தச்சக்ரஷீதே வ: ஸாரதா க்ருதவதம் ஶுக்ஷ்ம ஶுக்ஷ்மீஸவஸ்ய || ||கஉ||

கலிதஶுப்ரவர்ணை:	விசுப்ரவர்ணங்களான
ஷட்பி: கோணை:	ஷட்கோணங்களாலும்
ஷட்பி: அர்ணை:	ஷடக்ஷரங்களாலும்
ஷட்பி: ஸரோஜபத்ரை:	ஷட்பத்ரங்களாலும்
உத்புத்தசோபே	அதிவ்யக்தமான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையதும்,
ஸ்ரீவாணீமுக்யாபி: ஶக்திபி: விலஸத: கேசவாதீந் தததி	ஸ்ரீ, வாணி முதலிய ஶக்திகளோடு விளங்குகின்ற கேசவாதி த்வாதச மூர்த்திகளை தரியாநின்றதும்,
ஸூர்யாந்தராள	ஸூர்யபிம்பத்தை நடுவாகவுடையதும்
தாராந்தே	ப்ரணவத்தை எல்லையாகவுடையதும்
சக்ரதரகதா ஶார்ங்கவஜ்ராங்கிதாஶே	சக்ரம், கதை, ஶார்ங்கம், வஜ்ரம் ஆகிய இவற்றாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முதலிய திசைகளையுடையதும்
தந்த்ரோதிதே	அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளதுமான
யந்த்ரே	(ஸ்ரீஸுதர்சந)யந்த்ரத்திலே
க்ருதவஸதி:	எழுந்தருளியிருக்கிற
லக்ஷ்மீஸகஸ்ய லக்ஷ்ம	ஸ்ரிய:பதியின் அஸாதாரண லக்ஷணமான திருவாழியாழ்வான்
வ: ஸ்புரது	உங்களுக்குத் தோற்றுக.

❖ ❖ ❖ ஸுதர்சநயந்த்ர ஸந்நிவேசக்ரமத்தை ஸம்ஹிதாத்யாநப்ரகாரேண பேசுகிறதில். இதுதன்னிலே உபதேசம்பெற்று நாம் இங்கே விரித்துரைக்கத் தகாதாகையாலே திங்மாத்ரமுரைப்போமித்தனை. [ஷட்பி: கோணார்ணபத்ரஸரோஜதளை:] ஷட்கோணங்களும் ஷடக்ஷரங்களும் ஷட்பத்ரங்களும்

அமைந்த யந்த்ரமாய்த்து. [“ஸஹஸ்ராரஹூம் ஃபட்” இதி ஷடக்ஷரீ.] [சக்ரமந்த்ரேண] யந்த்ரேயெ எழுந்தருளியிருக்கிற ஸாக்ஷாந்வாராஹன் ரக்ஷணத்துகையாலும் ரக்ஷாபரணத்துகையாலும் ரக்ஷகேஶத்துகையாலும் ரக்ஷயொதநத்துகையாலும் கோணகோணஸஞ்சாரங்களெல்லாம் சக்ரமந்த்ரங்களாயினவாம். (செம்பட்டவணதும்.)

[ஸ்ரீவாணீத்ர்யாதி.] கேஶவாதி த்வாதஶாக்ஷர ஆதிய மூர்த்திகளை மும்மூவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸுதேவவ்யூஹமூர்த்திகளான கேஶவ நாராயண மாதவர்களுக்கு ஸ்ரீவ்யூஹமூர்த்திகளான மூன்று ஸ்ரீஶக்திகள்; ஸங்கர்ஷணவ்யூஹமூர்த்திகளான கோவிந்த விஷ்ணு மதுஸூதநர்களுக்கு மூன்று வாணீஶக்திகள்; ப்ரத்யும்நவ்யூஹமூர்த்திகளான த்ரிவிக்ரம வாமந ஸ்ரீதரர்களுக்கு மூன்று வாக்ஷக்திகள்; அநிருத்தவ்யூஹமூர்த்திகளான ஹ்ருஷீகேஶ பத்மநாப தாமோதரர்களுக்கு மூன்று மாயாநீஶக்திகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஶக்திகளோடுகூடிய கேஶவாதிசக்ர வதாஷ்டயத்தை யுசியாநின்றதாய்த்து யந்த்ரம்.

[தாராஜுஹமதிவாராதன] ஸாதிரநயந்த்ர ஸாதகர்கள் மூன்றுமதிவதிமத்தை யந்த்ரித்து சக்ரமுடிவில்ஸாதிரநமதந்தாரத்தைக்கொண்டு ஸித்திபெறுகிறார்களென்றும், அது தோன்ற “தாராஜுஹ மதிவாராதன” என்று சொல்லப்பட்டதென்றும் சொல்லுவர்கள். யந்த்ரநிவேஶநக்ரமத்தில் மதிவாரத்தை முந்துற நிவேஶித்து ப்ரணவத்தை முடிவிலே நிவேஶிக்கிற ப்ரக்ரியையுமொன்றுண்டாகையாலே அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ப்ரஶ்வரணத்ர்யாதி.] யந்த்ரத்தில் கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே வக்த்ரம் மதை ஶாஜ்ரம் வஜ்ரமென்னும் ஆயுதங்களை நிவேஶிப்பதாம். ஆக இவ்வண்ணம் சக்ரப்ரத்யும்நஸம்ஹிதாதிகளில் ப்ரஸித்தமாயுள்ள யந்த்ரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரீயஃபதிபயந்த்ரயமூர்த்தனென்கிறது “ஶக்த்ரு ஶக்த்ரீஸவஶ்ய” என்று. (௯௨)

தம்ஷ்ட்ராகோட்யா கடோரே கடகிடிதநோ: கைடபா
ரேரதஸ்தாத், ஊர்த்வம் ஹாஸேந விஶ்ஜ நரஹரிவபுஷோ
மண்டலே வாஸவீயே । ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யயோ: ஸாந்த்ரோபராகஸரி
தே வ்யோம்நி வித்யோதமாந:, தைதேயோத்வாதஶம்ஸீ ரவி
ரிவ ஶமயத்வஸ்த்ரராஜோ ரோகம் வ: ॥ ॥௬௫॥

அதஸ்தாத்	கீழ்பாகமாகிய அதோதேஶத்திலே
கடகிடிதநோ:	கபடவராஹமூர்த்தியான
கைடபாரே:	எம்பெருமானுடைய
தம்ஷ்ட்ராகோட்யா	தம்ஷ்ட்ராகோடியினாலும்
ஊர்த்வம்	மேல்பாகத்தில்
நரஹரிவபுஷ: (கைடபாரே:)	நரஸிம்ஹமூர்த்தியான எம்பெருமானுடைய
ஹாஸேந	சிரிப்பினாலும்
விஶ்ஜ	ஸம்பாவிக்கப்பெற்றதாய்

(அதவா)

கடோரே	கடினமானமான
வாஸவீயே மண்டலே	மாஹேந்த்ர மண்டலத்திலே
ப்ராக்ப்ரத்யக்ஸந்த்யயோ: ஸாந்த்ரோபராக ஸரிதே வ்யோம்நி	கிழக்கு ஸந்த்யையினுடையவும் மேற்கு ஸந்த்யையினுடையவும் நிபிடகாந்திஸம்ருத்தங்களாலே நிறைந்துள்ள ஆகாஶத்திலே
தைதேய உத்வாதஶம்ஸீ ரவிரிவ	அஸுரர்களுடைய விநாஶத்தைத் தெரிவிக்கின்ற ஸூர்யன் போல
வித்யோதமாந:	விளங்குகின்ற
அஸ்த்ரராஜ:	திருவாழியாழ்வான்
வ: ரோகம் ஶமயது	உங்கள் ரோகத்தைத் தொலைத்தருள்க.

✢✢✢ அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலே மாஹேந்த்ர மண்டல மென்றொரு யந்த்ரவிஶேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதனை

அருளிச்செய்கிறரிதில். “வாராஹரூபிணம் தேவம் ப்ராத: ஸந்த்யாஸு ஸம்ஸ்மரேத் । ஸாயம் ச ஸஹிதம் ஸம்ஸ்மரேத் த்ரைலோக்யதேஜஸம் ।। ஸதைவ நரஸிம்ஹம் து ஹிரண்யகஶிபுதேஜஸம்” என்று— கீழ்பாகத்திலே ஸ்ரீ வராஹநாயனாரையும் ஊர்த்வபாகத்திலே நரஸிம்ஹமூர்த்தியையும் த்யானிக்க விதித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார். கீழிருந்து ஸ்ரீவராஹனுடைய தம்ஷ்ட்ராகாந்தியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நரஸிம்ஹனுடைய நகபங்க்தியும் கலசி ஸாவர்ண்யமாகப் பெற்ற நிலைமையை நோக்குமிடத்தில், தைத்யர்களுடைய விநாஶஸூசகமாக ஆகாசத்திலே தோன்றின உத்பாதஸூர்யனுடைய நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வராஹதம்ஷ்ட்ராகாந்தியும் நரஸிம்ஹ நககாந்தியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும் உபாதிவஶாத் சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வராஹநாயனார் ஹிரண்யாக்ஷனைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ருதிர வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி தம்ஷ்ட்ரையிலே தட்டி தம்ஷ்ட்ரை சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரண்யகஶிபுவின் ஶரீர ருதிரப்ராப்தியாலே ஸ்ரீ நரஸிம்ஹ நககாந்தியும் சிவந்ததாய்த்து. இவை ப்ராதஸ்ஸந்த்யையின் ஸ்தானத்திலும் ஸாயம்ஸந்த்யையின் ஸ்தானத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸந்த்யைகளின்வர்ணமும் சிவப்பாகையாலே இங்ஙனே ஔபாதிகவர்ணவ்யத்யயம் கொள்ளவேண்டிற்றாயிற்று. அதவா, “உத்பாதஶம்ஸீ ரவி:” என்கையாலே உத்பாதகாலத்து ஸந்த்யைகளின் வர்ணம் வெளுப்பாகவேயிருக்குமென்றும் ஸூர்யனுடைய காந்திமாத்திரம் சிவப்பாயிருக்குமென்றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிர்வஹிக்கலாமென்பாருமுண்டு. வாலிஸுக்ரீவயோரபிஜ்ஞாநார்த்தமாகப் பெருமாள் ஸுக்ரீவன் கழுத்திலே மாலையிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வால்மீகி பேசும்போது “ஸ தயா ஶுஶுபே ஶ்ரீமாந் லதயா கண்டஸக்தயா । விபரீத இவாகாஶே ஸூர்யோ நக்ஷத்ரமாலயா ।।” என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாக்யாதாக்கள். விபரீதகாலத்தில் கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யாக்யானமாகையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூர்யனுடன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாதலும் எல்லாம் பொருந்துமென்க. (௩௩)

கோஶே க்வாபி ஸ்திதோ'பி த்ரிபுவநவிததஸ்ஸூக்ஷ்மயாபி ரோசிஷ்ணுஃ, ருக்மாபோ'பி க்ருஷ்ணாக்ருதிர்ஜநகோ'ப்யாஶ்ரிதத்ராணகாரீ। பாராவாரோ'பி தீப்தோ திநகரபஹிரோ'ப்யுஜ்ஜ்வலத்தாரகஶ்ரீஃ, வக்த்ரஸ்ஸ்ருஷ்டிசக்ரோ விதரது விநதத்ராஸநம் ஶாஸநம் வஃ ॥ ॥௩௪॥

க்வாபி கோஶே ஸ்திதோ'பி	பத்மகோசத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபோதிலும்
த்ரிபுவநவிததஃ	த்ரைலோக்யவ்யாபியாய்
ஸூக்ஷ்மயாபி ரோசிஷ்ணுஃ	ஸூக்ஷ்மமான காந்தியையுடையராயினும் தீக்ஷ்ணஸ்வபாவராய் (2) ஸூர்யனை வாஸஸ்தாநமாக வுடையராய் ஶத்ருபீஷணராய்
ருக்மாபோ'பி க்ருஷ்ணாக்ருதிஃ	ஸ்வர்ணம்போன்ற ஒளியையுடையராயினும் நீலவர்ணராய் (2) ஸம்ஹாரகாரராயிருந்தராய்
ஜநகோ'பி ஆஶ்ரிதத்ராணகாரீ	ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா ஆஶ்ரயமாராயிருக்கச்செய்தேயும் ஆஶ்ரிதரக்ஷகராய்
பாராவாரோ'பி தீப்தஃ	ஸமுத்ரமாரைப் பெருக்காயினும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருப்பவராய் (2) ஸம்ஸாரத்தில் பஹிஷ்டராய் ஜாஜ்வல்யமாநராய்
திநகரபஹிரோ'பி உஜ்ஜ்வலத்தாரகஶ்ரீஃ	ஸூர்யபூர்ணகாமராயினும் விளங்குகின்ற நக்ஷத்ரஶோபையையுடையராய் (2) பூர்ணகாந்தி விளங்கப்பெற்றவராய்

விஸ்வஸிதா	விரோதிநிரஸநபரமான ஸுதர்சநத்தினுடைய
பக்தாஸ:	திருவாழியாழ்வான் [நானு
வ:	உங்களுக்காக
விதந்தாநம் சாஸநம் விதரது	} ப்ரதிபக்ஷிகளுக்கு பயங்கர மான ஆஜ்ஞையையளிக்கவேணும்

+ + + கீழே [ச்லோ—18.] "ப்ரத்யக்ஷீப்ரதிதாநாம் ப்ரத்யநீகாநாம்" என்றொரு ச்லோகம் விரோதிநிரஸநபர ஸீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் விரோதம் தோற்றி கடாக்ஷத்தாலே அதற்கு சமநமாகக் கடவது. [ஸோவேஷ்டாதைத்யாதி] ஒரு மூலையிலிருப்பவன் த்ரிலோகவ்யாபியாயிருக்க வொண்ணுமென்று விரோதம். "அணோரணீயாந் — மஹதோ மஹீயாந்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆஸ்ரிதார்த்தமாக ஸூக்ஷ்மமாகச்சிறியவடிவுகொண்டு ஹ்ருதயகமலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸர்வவ்யாபகத்வ வ்யாப்தர் என்று விரோதசமநம். [பஹுதாஸ்வாதிதோக்ஷ:] 'பஹி—ஸூக்ஷ்மதே' என்று தாதுவாய் பஹுதி—ஸூக்ஷ்மயதீதி பஹுல:, தாஸ ஸஸ்ய:— பஹு தாஸா—ஸர்வஜநாஸ்ரயகரமான காந்தியையுடையவர்க்கு ரக்ஷகமும் (அவிநாசகமும்) விரோதம். பரிஹாரமெங்ஙனேயென்னில்; பஹு: தாஸ ஸஸ்ய: பஹு தாஸா=தாஸ—வாஸஸ்தாநம்; "ஸர்வபரதாபசமநவதீர்" என்றும் "பஹுராயஸ்காரியதேஜ" என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. பஹுபக்தியும் சத்ருவிஷய தீக்ஷ்ணமும் அவிரோதம். [ரக்ஷக வாயோதவீக்ஷணகாந்தி:] ஸூக்ஷ்மவாஸ்தநகாந்திமத்வமும் தீவ்ரவைவத்வமும் விரோதம். க்ருஷ்ணகாந்தி:= க்ருஷ்ணஸ்ய—மஹதத:, ஆகாந்தி:—வ்யாபாய: இதி விரோதபரிஹார:. திருவாழியாழ்வான் மஹதத்ஸஹிதனிறே. [அநலமய:யோவ்யாப்ரதீகாணகாரீ] ஸர்வாஸ்ரயமான காஷ்டாதிகளைத் தின்கிற அக்நிக்கு ஆஸ்ரயாசனென்றிறே பெயர்; ஆஸ்ரயரக்ஷகமும் ஆஸ்ரிதரக்ஷகமும் விரோதம். அநலமய:—அக்நிபோல் ஜ்வலிப்பவர் என்கை. [யாதாஸரோதவீத்ருஷ்:] யாராயா:

ஆஸார: = ஜலதாரையின் பெருக்கு. அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் விருத்தம்; தாராஸாரம் ஆஸார: என்று விஶ்வப்ரகாஶம். "தாரா ஸம்பாத ஆஸார:" இதி விஶ்வ:. ஆஸார:-வ்ருஷ்டி:. [த்ரிவிக்ரமாங்க்ரி ஸேவி உத்தூத தாரகஶ்ரீ:] ஸூர்யனுடன் விளங்கும்போது நக்ஷத்ரங்களும் விளங்குகை விருத்தம். பரிஹாரபக்ஷே, தாரக மென்று ப்ரணவத்தைச் சொல்லுகிறது. "ப்ரஸ்துதார்ணவஸம்ப்லவே நாவமிவ பரிப்லவே ப்ரணவிநீ தாரகாம்" என்று கீழே அருளிச்செய்தது காண்க. (௯௪)

ஶார்ங்கஶங்க! ஸ்வஸ்தி ஸ்வஸ்தி ஸஹ நந்தக! க்ஷணம் காம! தேऽயம் ந கால:, கிம் வோ ரக்ஷாம்ஸி! ரக்ஷா? தவ ஸம்பந்நவதே யா தஸாம்! பாதஸேவா! வாயோ! ஹ்ருத்யோऽஸி ஸதந்த்ரஸ்யஜ மந்த! தர்பம் ஸேவ்யதாம் த்ருஷ்டிகேதி, ப்ராஹாயந்த்ர்யந்வா ஶா: ஸ தந்நஜவிஜயீ ஸந்த்ரு தந்த்ராணாந்தாம் வ: ॥ ॥௯௫॥

ஹே ஶங்க! — ஶ்ரேஷ்டனே

தே ஸ்தவ: ஶாந்த: — நீ பண்ணுகிற ஸ்தோத்ரம் ஶாந்தமாயிராநின்றது;

ஹே நந்தக! — கட்கமானவனே

க்ஷணம் ஸஹ — க்ஷணகாலம் நில்;

ஹே காம! — மந்மதராஜனே

தே அயம் நகால: — உனக்கு இது ஸமயமன்று;

ஹே ரக்ஷாம்ஸி! — ராக்ஷஸர்களே

வ: ரக்ஷா கிம் — உங்களுக்கு ரக்ஷை ஏது?

ஹே யாதஸாம்பதே! — வருணனே

தவ பாதஸேவா ஸம்பந்நா — நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸுதர்ஶந பாதபரிசர்யையானது ஸம்பந்நமாயிடுக;

ஹே வாயோ! — வாயுவே

ஸததம் ஹ்ருத்ய: அஸி — ஸ்வாமிக்கு உகப்பாயிருக்கிறாய்;

மந்த! தர்பம் த்யஜ — கந்தவாஹனே தர்ப்பாஹங்காரத்தை விடு;

ஹே ஸ்த்வம் க!	வாராய் முக்கண்ணனே
ஸேவ்யதாம்	(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப்
இதி	இவ்வண்ணமாக [படட்டும்
யத்ஸ்துவாதா: ப்ராஹ:	எந்த ஸாக்ஷாத்காரனுடைய யந்து
	வாதகர்கள் சொல்லுகிறார்களோ
ஸ: சக்ரஜயீ	அந்தத் திருவாழியாழ்வான்
வ: தத்ராஸதாம் ஹந்து	உங்களுடைய சோம்பேறித்தன
	த்தை ஒழிக்கவேணும்.

❀ ❀ ❀ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகி ன்ற அஷ்டதிக்பாலகர்களையும் ராக்ஷஸர்க ளையும் நோக்கி ஸாக்ஷாத்காரவாதகர்கள் கூறும்படியைக்கூறு கின்றாரிதில். தேவேந்த்ரனை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற ஸோ த்ரம் ஸாஹாயகர்த்தாலும ஸகிக்கத்தாலும நி ஷ்டமாயிராநின்றதுகாண' என்றும, அக்நியை நோக்கி 'சற்றுப் போது பொறுத்தாயாகில் திருவழியாழ்வானை ஸேவிக்கலாகும்' என்றும், யமனை நோக்கி 'இப்போது உனக்கு அவகாசம் அரிது, பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ராக்ஷஸர்களை நோக்கி 'உங்களு க்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ ? என்றும், வருணனை நோக்கி நீ நெடுநாளாகத்திருவடி தொழுது வந்தது இன்று ஸபலத்தாக வேணும்' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த ஸகனென்று ஸ்ரீ வைச்ரவணனுக்கு ஸஞ்சயமாயிராநின்றாய்' என்றும், ஈசா னனைநோக்கி 'நாமேயீச்வரனென்னுமஹங்காரத்தை விட்டிடு' என்றும, சிவனைநோக்கி 'திருவாழியாழ்வானைத் தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸ்ரீ ஸாக்ஷாத்காரவாதகர்கள். (கரு)

ராமஸ்துண்டீரவம்சே ப்ரஸரதி ஸதஸந்ஸப்ரவஸ்ரீப்ரதாப விஷ்ட, பிம்பம் வஸிஷ்டகோணம் வதநேதி ஜயிஜயாஸ்த்ரஸ்ய ஸுள நிஷண்ணா! ஸோகம் வோர்ஸோகஸ்தமே பக்ஷவிதம ஸீதாஸீகஸூஸீதா, பாம்வோ திவ்யாஸ்த்ரயாதா பார்த்தஸ நிதி ஸ்திதிர்வஸ்யவர்பா || ||கக||

ப்ரத்யக்ரோந்மேஷவர்ணப த்ராரவிந்தே	ஆதபாக்ஷரீஜை வர்ண ஸத்ருசமான (ஆதப) விகஸித தளங்களையுடைய அரவிந்தத்தையுடைத்தாயும்
வஹ்நே: த்ரிகோணம் பிம்பம் வஹந்தி	அக்நியின் த்ரிகோணமான பிம்பத்தையுடைத்தாயும்
ஜயி ஜயாத்யஷ்டசக்தி	ஜயசீலங்களான 'ஜயா' முதலிய அஷ்டசக்திகளையுடைத்தாயுமிருக்கிற
காயத்ர்யர்ணாரசக்ரே	காயத்ரீ வர்ண ஸங்க்யமான (இருபத்திநாலு) அரங்களையுடைய சக்ரத்திலே
அசோகமூலே நிஷண்ணா	அசோகமரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிற
பதஸவித்யஸக் ஸ்ரீஸ்ரீசாக்ஷ ஸ்ரீசா	திருவடிவாரத்திலே விளங்குகின்ற ஸயம்ஸுரர்களான இரண்டு ஸ்ரீசாக்ஷர்களாலே ஸேவ்யமாயிருக்கிற
திவ்யாஸ்த்ராயுதா	சக்ரத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடைத்தாயுமிருக்கிற
பாம்ஸ: பார்ப்பஷஹாரீ சயீ சவ்யவ்ரா சக்தி:	ஸாதுஸ்நபார்ஷனுடைய நாஸிம்ஹசயமான விலக்ஷண சக்தியானது
வ: சோகம் சவ்ருந்த	உங்களுடைய து:கத்தைப் போக்கவேணும்.

✤ ✤ இந்த ச்லோகத்தில் சொல்லுகிற ஸந்நிவேசம் அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையில இருபத்தாறாமத்யாயத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதிதம். [காயத்ர்யர்ணாரசக்ரே] "சதுர்விம்சத்யரம் சக்ரம் ஸாவித்ர்யக்ஷராக்ருதி" என்றதிறே. காயத்ரியின் அக்ஷரங்கள் இருபத்திநாலிறே. [ப்ரத்யக்ரோந்மேஷ

வஜ்ரவஸ்த்ராபரிஶே] ஹ்ருதயே ஹ்ருதமாவர்த்து வாஸுதேவமாத்ருகாக்ஷரி; அதன் அக்ஷரங்கள் பன்னிரண்டு. அத்தனை தேவதைகளுள்ள வஸ்த்ரத்தை நிவேஶிக்க வேணுமென்று “ஹ்ருதயோத்ராஶ்சத்வாரோ தேவ்யத்யாச்ச மாத்ருகாஸ்ஸ்ம்ருதா:” என்றவிடத்திலே சொல விறற்றே. [பிம்பவஸ்த்ரவேஷ்டிதகாணம்வஹதி] “வஜ்ராங்கதணிந்தகாஞ்சநேந்த்ரவேஷ்டநமுஶ்மணஶ்ச” என்றதிறே. [ஜயிஜயாத்ரஷ்டஶக்தா] “விஷ்வக்ஸேநாத்யை சஷ்டாஶ்ச ஸசோதாஷ்டயோஷித: । உபஶ்ருதாப்யாபோஸாஷ்டா: தத்த்வா: ப்ராவ்யக்தவஸா: ॥ ஸஸ்ப்ர யங்காரஸம்யுக்தா: ஷிதஜா ஸுப்ரமாரிணீ: । ப்ராச்யாம் திஶி ஜயாம் தேவீம் பீதவர்ணாம் விசிந்தயேத் ॥ ஆக்நேய்யாம் 2. தேஜஸ்விநீம் தேவீம் ஶ்யாமலாம் ஶ்யாமலேக்ஷணாம் । யாம்யாம் ஸௌம்யாம் தேவீம் 3 விஜயாம் க்ருஷ்ணரூபிணீம் ॥ ரக்தவர்ணாம் ததா தேவீம் நைர்ருத்யாம் 4 ஹர்ஷிணீம் ததா । 5 அஜிதாம் பீதவர்ணாம் ச ப்ரதீச்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் ஸதா ॥ வாயவ்யாம் திஶி 6 ஶோபனாம் ச க்ருஷ்ணவர்ணாம் ஸநாதநீம் । உதீச்யாம் ரக்தவர்ணாம் தாரோபமாம் 7. அபராஜிதாம் ॥ ஐஶாந்யாம் ஸம்ஸ்மரேத் 8. விஜயாம் பீதவர்ணாம் ததா ஸதா ” என்னக்கடவதிறே.

[அஶோகஸ்தம்பே] “ஸஶோகஸ்தம்பஶோகஸ்தம்பே ஶோபா நவந்திதா”. [வநவஸ்யவஸ்தீர்ணஸ்தோகஸ்தோ] “ஜவம் விஸ்தீர்ணம் விஸ்த்ருதாவயவே விநஸ்தோமநா । தபாஜ்ஜாகாரிணா ஸ்தோ நவநீரதவிக்ரஹா ॥ உதக்ரகாயா ஸ்தோகா ஸ்தோகாயாயரா வரா । தம்ஷ்ட்ராகராலவதநா விந்யஸேத் அக்தஷோவநா ॥ 66 ”இதி ॥

[வராஹஸாரிஷ்டே அவஸ்தாஸ்தித:] “ததோ வர்ணாபிமவிதநா ஸநாதநா । நாரஸிம்ஹம் ததா வராஹம் ததா ஶுத்யாம் வரா ॥ 62 ॥” இத்யாதிகளிலே ஸொல்லப்பட்டு. ஆக இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவதேதாடே நரஸிம்ஹஸ்தித்யாக ஸேவைஸாதிக்கிற திருவாழியாழ்வான் உங்களுடைய ஆர்த்தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று. (கூசு)

பாஶ்சாத்யாஶோகஶாகிப்ரஸவநிவஹபதிதை: ஶோணாருணம் பராகை:, ஸந்த்யாரோசிஸ்ஸமாநை: ஸ்தபகஸமுதயம் ப்ரேக்ஷ்ய தாராநாக்ஷத்ரம் । ஸங்கோசாத் பத்மாப ஸாந்த்யநியமஜுஷ: கஶ்மலீநாந் அஞ்ஜலீந், சக்ராயுதோபிநந்தந் ப்ரதிஶது ஸத்ருஶீம் ஸ்வகீர்த்தேருதக்ராம் வ: ॥ (கஎ)

பாஶ்சாத்ய அஶோகஶாகி ப்ரஸவநிவஹபதிதை:	பின்னுலிருக்கிற அசோகமரத்தின் புஷ்பஸமூஹங்களினின்றும் விழுந்தவையாயும
ஸந்த்யாரோசிஸ்ஸமாநை:	ஸந்த்யாகாலத்துக் காந்தியோடொத்தவையாயுமுள்ள
பராகை:	தூள்களினால்
ஶோணாருணம்	மிகச் சிவந்துள்ள
தாராநாக்ஷத்ரம்	(2) பூர்ணவஸம்பந்தமுடைய நக்ஷத்ரஸம்பந்தமுடைய
ஸ்தபகஸமுதயம்	ஸ்தபகஸமுதாயமான சக்ரத்தை
ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து
ஸங்கோசாத் பத்மாப (ஸதாம்)	மொக்காக மூடிப்போன தாமரை மலர்போன்றுள்ள
ஸாந்த்யநியமஜுஷ: கஶ்மலீநாந் அஞ்ஜலீந்	தைவகணங்களான அஞ்ஜலி பந்தங்களைப்பற்றி
அபிநந்தந்	திருவுள்ளமுகக்கின்ற
சக்ராயுத:	திருவாழியாழ்வான்
வ:	உங்களுக்கு
ஸத்ருஶீம் உதக்ராம் ஸ்வகீர்த்தே: ப்ரதிஶது	தன் கீர்த்தியோடொத்த உத்க்ருஷ்டகீர்த்தியை அளிக்கவேணும்.

✦ ✦ ✦ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற தைவகணங்கள் பத்மாஞ்ஜலிகளாயிருக்குமிருப்பை ஒருவகை காரணமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிருர். கமலங்கள் சந்த்ரனைக்கண்டவாறே ஸங்கோசிதமாய்விடுமிறே. அப்படியே தேவர்களின் கரகமலங்களும ஸ்ரீஸுதர்சநனுடைய ஸந்நிதியிலே சந்த்ரனைக்கண்டு அஞ்ஜலிபந்தவ்யாஜேந ஸங்கோசிதங்

களாயினபோதும். “ஸோவஸீநதசோகஸ்ய மூலே சோகாவுநய ஸ்ப்ருஹி” என்கையாலே ஸுஸ்வாத்யமஸமான அசோகமரத்தின் மலர்களினின்றும் விழுந்த தூள்களாலே ஸீதைக்கு ஆபரணாதிசயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநாஷக்தே] நக்ஷத்ரஸம்பந்தமும் ப்ரணவஸம்பந்தமும் ஸ்லிஷ்டமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஸம்ஸர்க்கமாகிய தோஷமும் ஸூசிதமாகக் குறையில்லை. [ப்ரேக்ஷ்ய ஸ்வைர கோஸாநிவ] அஸத்ஸங்கதைக் கண்டால் கண்ணை மூடிக் கொள்வரிறே பெரியோர். (இது பூர்வார்த்தம்.) [அஹிநது வக்த்ராயிஸம்ஸ: ஸத்பும்ஸி சக்ஷுக்தாம் ப்ரதிஸத:] “ஸோநாநாசக்ஷு ஸ்லோகாஸ்வஸ:” என்ற ஸ்ருதிக்கு ஸாரகமாக அருளிச் செய்கிறாகையாலே ஸத்பும்ஸாம் என்கிற பாடம் பொருந்தும். ஸத்பும்ஸாசிக்ஷிஷ்டவஹாவ வநம். ஸோநாநாம் சக்ஷுர்ய ஐத்யமூ:. கண்ணோடொத்தவர்களான வ்யக்திகளுக்குள்ளே என்கை. “வேதோ்யஸாஸிவ ஸ்லோக:” என்று அபரமாகையாலே உசித ஸ்லோகமாவது சிறந்தபுகழ். (௧௭)

ரக்தாசோகஸ்ய பத்ரஸ்ய விஷிதவதம் ப்ராஜ்யசாகஸ்ய மூலே, சகோத்ரஸ்ய ஸாகாரகோதேஸ்வ விஷிதவதா திருஸ்த வைராஹநம்நஸ்ய ! ஸ்வஸீநம் ஹாஸோநம் ஸ்திதவி ஹயதஸ்த்ராயதாம் ததகோகம், பஸ்ராதவ்ருவஜ்த்ராஹாசெ ஸ்வாட நரஹரிதாபோநஷம் ஜாநஷாஜ: ॥ ॥௧௮॥

ப்ராஜ்யசாகஸ்ய — பல கிளைகளையுடைய (2)சாகா விஹாரங்களையுடைய

ரக்தாசோகஸ்ய பத்ரஸ்ய ச மூலே — செவ்விய அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய அடியிலும் வேதமூலமான ப்ரணவத்திலும்

விஷிதவதம் — எழுந்தருளியிருக்கிற

சக்ரைஶ்சதுர்பிஶ்சக்ராத்யைஸ்ஸு ர்மஹிதசதுர்மஹிதாஷ்ட பாஹுதண்டம்	நான்கு சக்ரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு பாஹுதண்டங்களையும், சக்ரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எட்டு பாஹுதண்டங்களையும் உடையதாய்
பஶ்சாத்பாகே ஆஸீநம் ஸாஸமாநம்	பின்புறத்தில் வீற்றிருந்து விளங்காநிற்பதாய்
பூர்வபாகே ஸ்திதம் ஸாஸமாநமபி	முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு விளங்காநிற்பதாய்
ஸுதர்ஶநநரஹரிதாமந்த்ரம்	(பின்புறத்தில்) நரஸிம்ஹமும் (முன்புறத்தில்) மந்த்ரமும் விளங்கப்பெற்றதான
ஏகம் தத்வம்	ஒரு தத்வமானது
வ:	உங்களை
ஜாதாம்ஹஸோ பயத: த்ராயதாம்	ஸாம்ஸாரிக பயத்தில்நின்றும் காத்தருள்க.

❖ ✦ ✦ சக்ரத்தின் முன் பாகத்தில் ஸ்ரீஸுதர்ஶநபகவானாகவும் பின் பாகத்தில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாகவும் ஸேவைஸாதித்துக்கொண்டு விளங்குகிற ஸந்நிவேசமொன்றுண்டாகையால் அதனை உபந்யாஸம் பண்ணுகிறார். 'பஶ்சாத்பாகே ப்ராக்பாகஸ்ய மஹிதம் சக்ரைர்மஹிதசதுர்பாஹுதண்டம் ஆஸீநம் ஸாஸமாநம் நரஹரிதாகம் தத்வ, பூர்வபாகே ப்ராக்பாகஸ்ய பஶ்சிமஸ்ய மஹிதம் சக்ராத்யைர்மஹிதாஷ்டபாஹுதண்டம் ஸ்திதம் ஸாஸமாநம் ஸுதர்ஶநமந்த்ரம் தத்வம் வ: ஜாதாம்ஹஸோ த்ராயதாம்' என்று விபஜித்து அந்வயித்துக்கொள்க. சக்ரத்தின் பஶ்சாத்பாகத்திலே பாதோபதாநமாக வளர்ந்திருக்கிற அஶோகவ்ருக்ஷத்தினடியில் நரஸிம்ஹமூர்த்தியாக வீற்றிருந்து நான்கு திருக்கைகளிலும்

வஸ்த்தையே யசித்து விளக்குகின்றமை உணர்க. "நாரஸிம் ஹம் வபுர்வ்யாஹார்ம் வபுர் ஸ்துப்யாம் வாஸ்து। ஸசோஸீநச் ஸோகஸ்ய ச்ருதிமே காமசநஷ்க்ஷிந்து॥" 63. இத்யாதிக்சஷி வ்யபயம்ஸம்ஹிதாயாம் ஷஷ்டிம்ஸாயாயே॥ (2) வாஸ்து மாமுத்தில், "ப்ரணவமயாய்யாரஷ்ஷிகணவதீ" என்ற படி ப்ரணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது ப்ரபஞ்சத்தில், காரணகார்யகாரணாதிவேஷ பல மாவைகளையுடைய வேதத்திற்கு ச்ருதியும் ப்ரணவமிறே. "யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய:" இத்யாதி.

அபூர்வணிதாஃ வஸ்வாமோ வாஸநாக்ஷணாயஸ்ய தஸ— அத்புதவ்யாஸாக்ஷணஸ்ய "ஜாதி ம்ஸக்ஷேஷாஸ்ஷ்ஷ்ய ஸ்ரீ வ்யாஸாஜஸஞ்ஜிதஷிநஷ்டிக்ஷாந:" (91) இத்யாதி ஸ்லோகங்க ப்ரக்ரியைகளில் கூஷஸாஜமாநச்ருதிப ப்ரக்ரியையை இங்குச்சொல்லுகிறார். [க்ஷீணம் ஷித்ய] பின்னே வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [வர கம் தத்வம்] ஒரு தத்வமேயாய்த்தது இங்ஙனே முன்னும் பின்னும் ஈருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாநந்தாஷ்யத: ஸ: ஸ்தாயதாம்] பிறப்பு உண்டானபோதே பலவகை வீதிகளும் உடன்வந்தியா கையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜநந்திமவம் ஜாநந்தித்தி தர்தவ்யக்தி:॥ (கஅ)

ப்ராணே ப்ரயாணே ச்ருதிஷ்திஸி சக்ஷுஷி க்ஷீணவரே ஸரீரே, சித்தம் வ்யாமோஹவத்யாம் ஸமசேவி சேநஸி வ்யாமோஹிதே வ । வஸ்ராணவந்த்ரத்ப்ரஜ்ஞ ஸஹசேஸாகாரஸிதம் வஸிதம், தேஜஸ்திஷ்டந்தம் வஷ்ஷம காஸயநம் தீக்ஷணம் தீக்ஷ்ணவக்ஷம் ப்ரபத்ய॥ ॥கக॥

ப்ராணே ப்ரயாணே — உயிர்போமளவில்
சக்ஷுஷி ச்ருதிஷ்திஸி — கண்கெட்டுப்போமளவில்
ஸரீரே க்ஷீணவரே — உடல்மெலிந்துபோமளவில்
சித்தம் வ்யாமோஹவத்யாம் — மதிமருண்டுபோமளவில்

ஶநகி ஸ தஶகி — நெஞ்சு இருண்டுபோமளவில்
வ்யாக்ஷிப்தே வ்யாகுலே ச — பேச்சுத்தடுமாறிப்போமளவில்
ஶ்ருத்யந்தப்ரஸித்தம் — ஶ்ருத்யந்தப்ரஸித்தமாயும்
உபயாகாரசித்ரம் — நாங்கலந்த சிங்கவுருவம் கொண்டிருப்பதனாலே விசித்ரமாயும்
பவித்ரம் — பவித்ரமாயும்
த்ரிதஶகார்யைகநிஷ்டம் — தேவகார்யத்துக்கு ஏகநிஷ்டமாயும்
த்ர்யக்ஷம் — முக்கண்ணுடையதாயும்
தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் — கூர்மையான கோரப்பற்களையுடையதாயும்
சக்ராந்தர்வர்த்தி — திருவாழியினுள்ளே இருப்பதாயுமுள்ள
தத் தேஜ: — அந்த தேஜஸ்ஸானது
வ: திஶதாம் — உங்களுக்கு ஸ்வஸ்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கவேணும்.

✤ ✤ ✤ ஶரீரிகள் ப்ராணோத்க்ரமவேளையில் நிலைதடுமாறி நிற்கும் நிலைமையைப் பாதத்ரயத்தாலருளிச்செய்தார். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்திலே சக்ராந்தர்வர்த்தியான நரஸிம்ஹமூர்த்தி உங்களுக்கு ஸேவைஸாதித்து தாபத்ரயமான பயத்தை நிவர்த்திப்பிக்கவேணுமென்றதாயிற்று. [ஸ்வஸ்தி திஶதாத்] வ: என்பது சதுர்த்தீபஹுவசநம். 'பஹுவசநஸ்ய வஸ்நஸௌ' என்பது அநுஶாஸநம். திஶதாதித்யத்ர ப்ரயோக: 'ப்ரகாஶநஸ்தேயாக்யயோஶ்ச' இதி ஸூத்ரேண। தத் தேஜ: ஸ்வஸ்தி ப்ரகாஶயதாம் யாவதுபேயதாம் இத்யர்த்த: ॥ (௯௯)

யஸ்மிந் விந்யஸ்ய பாரம் விஜயிநி ஜகதாம் ஜங்கமஸ்தாவராணாம், லக்ஷ்மீநாராயணாக்யம் மிதுநமநுபவத்யத்புதாநாந் விஹாராந்। கூரேஶஸ்யாம் ஸ்ம ஶக்திர்யா: க்ருதிரிஹ பஹுநா யஸ்ய ஶாஸ்த்ரம் வ:, தத்தத்க்ஷத்ரஸ்ஸங்கஸ்தம் ஶிரஸா ஸ பாதம் தோஷா திவ்யம் ஸ்துத்யக்ஷமதீ ॥ ॥௧௦௦॥

ஶ்ரீநாராயணாவ்யூஹதம்பதி—	பெருமாளும் பிராட்டியுமாகிற திவ்யதம்பதிகள்
ஜஜ்ஞேச்வராணாம் ஜகதாம் ஸாரம்	ஸகல பராவரங்களுடைய நிர்வாஹஸாரத்தை
விஜயிநி யஸ்மிந் விந்யஸ்ய	ஜயசீலனான யாதொரு ஸ்ரீபூவராஹனிடத்தில் வைத்துவிட்டு
அத்யத்புதாநு விஹாராநு அநுபவதி	பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையாடல்களை அநுபவிக்கிறார்களோ
திவ்யஹேதிக்ஷ்வதீர்ண ஸ: வாராஹ:	திருவாழியின் அக்ஷத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற அந்த ஸ்ரீபூ
வ:	உங்களுக்கு [நவாராஹன்
ஆரோக்யம்	நோயற்ற வாழ்வையும
ஸம்பதம்	குறைவற்ற செல்வத்தையும்
ஆயு:	தீர்க்காயுஷ்யத்தையும்
கிம் பஹுநா க்ருதம்	இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி என்?
ஆஸ்வாத்யம் யத் யத்	(நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது ஏதேதுண்டோ
தத் தத் ஸர்வம்	அவற்றையெல்லாம்
ஸத்ய: திசது	உடனே கொடுத்தருள்க.

௬௪. திருவாழியாழ்வான் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதனென்கிறார். "ஶ்ரீரங்கேந்த்ரேணேந்திரயா விஹ்ருதம் விந்யஸ்யவிஶ்வவிதவிநயநாயிகாத்வம் । யோ நிர்வஹதி நிஶ்சஞ்சலம் ஶேஷோ தேவ ஸேநாந்யோ ந்யவிஹவாஸ்துலக்ஷ்மீ ஶ்ரியாஸ்" என்று ஸேனை முதலியார், திவ்யதம்பதிகளை போகஸ்தலிகளிலே நிவிஷ்டராக ஏவகப்பித்து தாமே விஶ்வாதாராயிருப்பரென்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனேயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார் வாவ்யாயத்திலே. அப்படி விஶ்வரக்ஷாதீக்ஷிதனை திருவாழியாழ்வான் ஆஶ்ரிதர்களுக்கு அளிக்கும் ஃபலங்களை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி "ஆரோக்யம்ஸம்பதமாயு:"

என்றவாறே, அஸம்க்²யமான ஸ்தோத்ரங்களை ஸ்ருஜித்துச் சொல்லுகை நமக்குப்பணியோ என்று திகைத்து, விரும்புவார் விரும்பின பலன்களையெல்லாம் கடுகக்கொடுத்தருள்வனென்று தலைக்கட்டுகிறார் "ப்ரஸாத³நாக்ருதி" என்றது ப்ரஸாத³யித்ரு அஸ்து என்றபடி. (௧00)

॥ இதி புருஷவர்ணநம் ஸமாப்தம் ॥

அத² நிக³மநஶ்லோக: ॥

பத்³யாநாம் தத்த்வவித்³யாருத்³ராதி³த்யவீர்யஜ்ஞஸம்க்²யாபராணாம், அர்ச்சிஷ்யங்கேஷு நேம்யாதி³ஷு ச பரத: பும்ஸி ஷட்³விம்ஶதேஶ்ச । ஸந்தோஹைஸ்ஸ்தோத்ரம் ய: ஶதமிதி க்ருதவாந் கூரநாராயணோ ந:, ஸ்தோத்ரம் நிர்விக்⁴நஹோமோ ஹரஜித்ஸ வஶீ ஸர்வம் சக்ராயுதஸ்ய ப்ரஸாத³நாக்ருதி ॥

அர்ச்சிஷி — ஜ்வாலாவிஷயமாகவும்

நேம்யாதி³ஷு அங்கேஷு — நேமி முதலிய அவயவங்களின் விஷயமாகவும்

தத்த்வவித்³யாருத்³ராதி³த்யவீர்யஜ்ஞஸம்க்²யாபராணாம் — (சதுர்விம்ஶதி) தத்த்வங்களென்ன (சதுர்த³ஶ) வித்³யைகளென்ன (ஏகாத³ஶ) ருத்³ரர்களென்ன (த்³வாத³ஶ) ஆதி³த்யர்களென்ன (த்ரயோத³ஶ) வீர்யங்களென்ன இவற்றின் எண்களை (ஸம்க்²யை) உடையவையாயும்

அத: பரம் — அவயவவர்ணநத்துக்குப் பிறகு

பும்ஸி — அவயவியான ஸுத³ர்ஶநபுருஷன் விஷயமாக

ஷட்³விம்ஶதேஶ்ச — இருபத்தாறு எண்களையுடையவையாயுமிருக்கிற

பத்³யாநாம் — ஶ்லோகங்களினுடைய

ஸந்தோஹை: — திரள்களாலே

கூரநாராயணேந க்ருதம் இதம் ஸுதர்ஶநம் ஸ்தோத்ரம்	ஸ்ரீகூரநாராயணஜீயர் அருளிச்செய்த இந்த ஸுதர்ஶந விஷயக ஸ்தோத்ரத்தை
ய: படதி	யாவனொருவன் படிக்கிறானோ
ஸ:	அவன்
விஶிஷ்டபோக:	வைதிகபோகங்களை அநுபவித்தவனாய்
பரமம் சக்ரஸாயுஜ்ய ஸித்திம் பஜதி	திருவாழியாழ்வாரோடு பரம ஸாயுஜ்யஸித்தியைப் பெறுவான்.

+ + + நிகமத்தில், இந்த ஸ்தோத்ரம் கற்றார்க்கு பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். முதலில் ஜ்வாலாவர்ணநபரங்களான இருபத்திநான்கு ஶ்லோகங்களையும், பிறகு நேமிவர்ணநபரங்களான பதினான்கு ஶ்லோகங்களையும், அதன் பிறகு அரவர்ணநபரங்களான பன்னிரண்டு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குமேல் நாபிவர்ணநபரங்களான பதினொரு ஶ்லோகங்களையும், அதற்குப் பின்பு அக்ஷவர்ணநபரங்களான பதின்மூன்று ஶ்லோகங்களையும், அவஸாநத்தில புருஷவர்ணநபரங்களான இருபத்தாறு ஶ்லோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்திப்பவர், "இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்குடைக்கீழ்" என்றும் "கண்டார் வணங்கக் களியானைமீதே கடல் சூழுலகுக்கொரு காவலராய், விண்தோய் நெடு வெண்குடை நீழலின் கீழ் விரிநீருலகாண்டு" என்றுமருளிச்செய்த கணக்கிலே வைதிக போகங்களைக் குறையற அநுபவித்துப்பின்பு திருவாழியாழ்வாரோடே பரமஸாயுஜ்யஸித்தியைப் பெற்று மகிழ்வர் என்றதாயிற்று.

ஸாலோக்யம் ஸாமீப்யம் ஸாரூப்யம் ஸாயுஜ்யமென்று மோக்ஷம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். "ஸாலோகே விஷ்ணோர் நிவஸதி கேசித் ஸமீபம் ப்ராப்ய த்வபரே கேசித் | அந்யே தத்ரூபம் ஸத்ருஶம் பஜந்தே ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ||" என்று ஸ்ரீ பாகவதத்திலே சொல்லிற்று.

ஸாயுஜ்யமோக்ஷமே சிறந்ததென்னுமிடம் "மோக்ஷம் ஸாலோக்யஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந। இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத" என்ற ஜிதந்தாஸ்தோத்ரத்தாலும் வ்யக்தம். ஸயுஜோர்பாவஸ்ஸாயுஜ்யம். ஒரு போக்யத்திலே போக்தாவாய்க்கொண்டு கூட அநுபவிக்கையாய்த்து ஸாயுஜ்யமாவது. ஸப்ரகாரப்ரஹ்மமாகிற போக்யத்திலே ப்ரஹ்மும் ஈச்வரனுங்கூட போக்தாக்களாய் அநுபவிக்கையாலே ஈச்வரனை ஸயுக்கென்கிறது. "ஸாலோக்யம் ஹி ஸாயுஜ்யம் வதந்தி ப்ரஹ்மவாதிந:" என்று சாகடாயநனுஞ் சொன்னான். கைங்கர்யமே ஸாயுஜ்யமென்று சிலர் நினைப்பது ப்ரமாண விருத்தம்.

[தத்விஷ்ணோ ஸ்ருத்யாதி] "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும்" உக்த்யாதிப்படியே தத்வங்கள் இருபத்தினான்கு; "ஜ்ஞாநேந்த்ரியாஸ் கர்மேந்த்ரியாணி ஸாந்த்யாயவிஸ்தர: । ப்ராணம் புத்திரஹங்காரம் ஏவ விஷ்ணோஸ்தாத்வகம் தத்வம்" என்கிறபடியே விஷ்ணுக்கள் பதினான்கு. ஆதிஸாஸ்த்ரர்கள் ஜனகாதசாரீர்களென்று ப்ரஸித்தம். "வீதஜ்ஞ" என்ற பாடம் மாறி 'விதஜ்ஞ' என்று பெரும்பாலும் அவ்வாறு வழங்கிவருகின்றது நாடகலக்ஷணம் சொல்லுகிற தசரூபக ப்ரதாபருத்ரீயாதி க்ரந்தங்களிலே "வீதஜ்ஞா ந்யாயேவாஜ்ஞாதாத்யுதர் த்ருஷ்டாவத:। உதாத்தகாவ்யம் தே........ஸ்ருதவாந் த்ருஷ்யோதய" என்றது காண்க.

ஆக இந்த ச்லோகத்தாலே இந்த ஸ்தோத்ரஸமாப்திக்கு மங்களஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று. (௧௦௧)

பட்டர்ப்ரஜ்ஞ: ப்ராஜ்ஞவிதாந்வயமாஹாத்ம்யாது பஹுதராது ச்ரீராது ஸாவாயுதாது ப்ரதிஷ்ணிகி பிப்ராணஸ்வது ।
இதம் திவ்யம் ஸவ்யம் ஸகலமஸூக்ஷம் ச்ரோத்ரஸுகம்
ஸ்தவம் தாதோஸ்வக்ஷம் வ்யவத்தாநசத்ரோ: வரதகுருவர்யா॥

ஸ்ரீகாஞ்சீநாராயணஸம்யமீந்த்ர
ஸக்ஷிப்தஹீரா க்வ தர்பஸம்ஹாரவா।
க்வ மஹ்ய ஸக்தி: க்வ ச மே தயாவீ
ஸ்வாவாயதத்வஷ்ட்ரா விவ்ருதிவ்யமேவி॥

[illegible]
[illegible]
श्रीमद्वादिभयङ्करान्वय[illegible] व्या[illegible]
सर्व[illegible] मन्द[illegible] [illegible] ॥

[illegible] जगति [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] व्याकरोत् ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

इत्थं वादिभयङ्करवंश्याण्णङ्गरार्य[illegible] ।
चक्रेशस्तुतिशतकव्याख्या चक्रेश[illegible] जयतु ॥

श्रीरस्तु.

इति श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयंकर

अण्णङ्गराचार्य विरचिता

श्रीसुदर्शनशतकव्याख्या

समाप्ता ॥

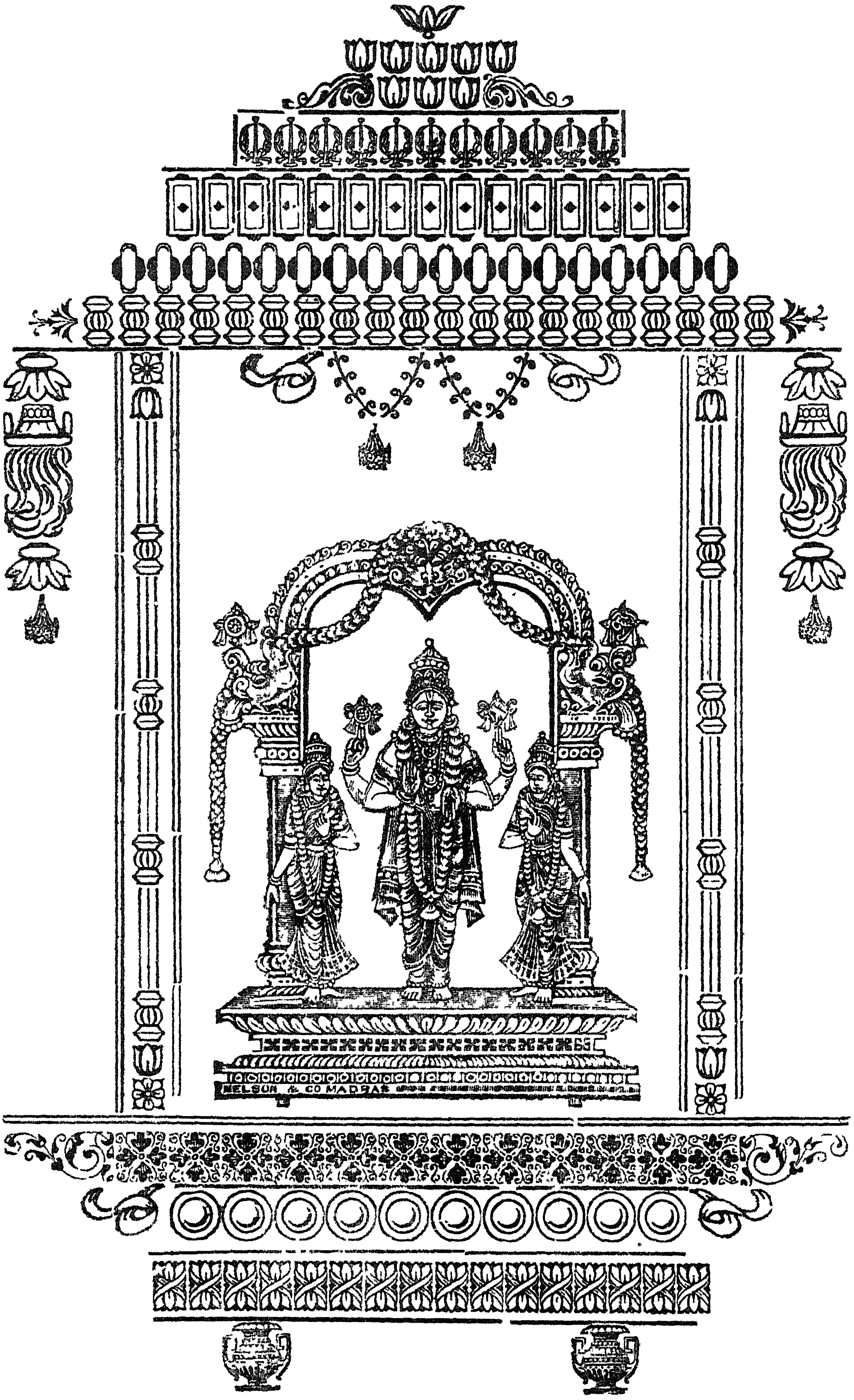
NELSON & CO MADRAS